

C/2024/3654

13.6.2024

DOSLOVNÝ ZÁZNAM ZE ZASEDÁNÍ Z 12. PROSINCE 2018

(C/2024/3654)

EVROPSKÝ PARLAMENT

ZASEDÁNÍ 2018–2019

Dílčí zasedání od 10. do 13. prosince 2018

ŠTRASBURK

Obsah	Strana
1. Zahájení denního zasedání	4
2. Prohlášení předsednictví	4
3. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis	5
4. Balíček opatření pro jednotný trh (předložené návrhy usnesení): viz zápis	5
5. Akty v přenesené pravomoci (čl. 105 odst. 6 jednacího řádu): viz zápis	5
6. Prováděcí opatření (článek 106 jednacího řádu): viz zápis	5
7. Rozprava s prezidentem Kyperské republiky Nicosem Anastasiadesem o budoucnosti Evropy (rozprava) . . .	5
8. Pokračování denního zasedání	23
9. Předání Sacharovovy ceny (slavnostní zasedání)	23
10. Prohlášení předsednictví	27
11. Jednání předcházející prvnímu čtení v Parlamentu (článek 69c jednacího řádu): viz zápis	29
12. Hlasování	30

Obsah	Strana
12.1. Návrh opravného rozpočtu č. 6/2018: Snížení prostředků na platby a na závazky (vlastní zdroje) (A8-0399/2018 – Siegfried Mureşan) (hlasování)	30
12.2. Mobilizace nástroje pružnosti za účelem financování okamžitých rozpočtových opatření k řešení přetrvávajících problémů v souvislosti s migrací, přílivem uprchlíků a bezpečnostními hrozbami (A8-0455/2018 – Daniele Viotti) (hlasování)	30
12.3. Uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie za účelem zajištění výplat záloh ze souhrnného rozpočtu Unie na rok 2019 (A8-0453/2018 – Lefteris Christoforou) (hlasování) . .	31
12.4. Nový souhrnný rozpočet Evropské unie na rok 2019 – všechny oddíly (hlasování)	31
12.5. Nový souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2019 (A8-0454/2018 – Daniele Viotti, Paul Rübig) (hlasování)	31
12.6. Dohoda o hospodářském partnerství EU-Japonsko (A8-0366/2018 – Pedro Silva Pereira) (hlasování)	32
12.7. Dohoda o hospodářském partnerství EU-Japonsko (usnesení) (A8-0367/2018 – Pedro Silva Pereira) (hlasování)	32
12.8. Dohoda o strategickém partnerství EU-Japonsko (A8-0383/2018 – Alojz Peterle) (hlasování) . . .	33
12.9. Dohoda o strategickém partnerství EU-Japonsko (usnesení) (A8-0385/2018 – Alojz Peterle) (hlasování)	33
12.10. Evropsko-středomořská letecká dohoda EU-Jordánsko (přistoupení Chorvatska) (A8-0371/2018 – Keith Taylor) (hlasování)	33
12.11. Zavedení programu Horizont Evropa – stanovení pravidel pro účast a šíření výsledků (A8-0401/2018 – Dan Nica) (hlasování)	33
12.12. Program, kterým se provádí program Horizont Evropa (A8-0410/2018 – Christian Ehler) (hlasování)	33
12.13. Balíček opatření pro jednotný trh (RC-B8-0557/2018, B8-0557/2018, B8-0558/2018, B8-0559/2018, B8-0560/2018) (hlasování)	34
12.14. Závěry a doporučení Zvláštního výboru pro terorismus (A8-0374/2018 – Monika Hohlmeier, Helga Stevens) (hlasování)	34
12.15. Výroční zpráva o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky (A8-0392/2018 – David McAllister) (hlasování)	35
12.16. Výroční zpráva o provádění společné bezpečnostní a obranné politiky (A8-0375/2018 – Ioan Mircea Paşcu) (hlasování)	35
12.17. Výroční zpráva o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2017 a o politice Evropské unie v této oblasti (A8-0373/2018 – Petras Auštrevičius) (hlasování)	35
13. Vysvětlení hlasování: viz zápis	35
14. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis	35
15. Pokračování denního zasedání	35
16. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis	35

Obsah	Strana
17. Zapojení pracovníků a občanů do spravedlivého přechodu k bezpečnější planetě (rozprava na aktuální téma)	36
18. Společný systém daně z digitálních služeb jako daně z příjmu z poskytování určitých digitálních služeb – Zdanění právnických osob v případě významné digitální přítomnosti (rozprava)	46
19. Hlasování	60
19.1. Zřízení Evropského obranného fondu (A8-0412/2018 – Zdzisław Krasnodębski) (hlasování)	60
19.2. Zřízení Nástroje pro propojení Evropy (A8-0409/2018 – Henna Virkkunen, Marian-Jean Marinescu, Pavel Telička) (hlasování)	61
19.3. Dohoda o přidružení EU-Ukrajina (A8-0369/2018 – Michael Gahler) (hlasování)	61
20. Vysvětlení hlasování: viz zápis	61
21. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis	61
22. Pokračování denního zasedání	61
23. Střet zájmů a ochrana rozpočtu EU v České republice (rozprava)	61
24. Urychlené řešení obchodních sporů (rozprava)	75
25. Činnost evropského veřejného ochránce práv v roce 2017 (rozprava)	80
26. Výsledky jednání Petičního výboru v průběhu roku 2017 (rozprava)	91
27. Členství ve výborech: viz zápis	98
28. Zavedení kosmického programu Unie a zřízení Agentury Evropské unie pro kosmický program (rozprava)	98
29. Zavedení programu Digitální Evropa na období 2021–2027 (rozprava)	106
30. Předložení dokumentů: viz zápis	112
31. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis	112
32. Ukončení zasedání	113

DOSLOVNÝ ZÁZNAM ZE ZASEDÁNÍ Z 12. PROSINCE 2018

PRESIDENZA DELL'ON. ANTONIO TAJANI

Presidente

1. Zahájení denního zasedání

(La seduta è aperta alle 10.10)

2. Prohlášení předsednictví

President. – President Anastasiades, thank you for coming to Strasbourg for this debate on the future of the European Union. It is important for us to know the position of your country and your personal position on the future of our continent and of our institutions. This Parliament is the heart of democracy, and we want to have an open debate with European leaders on our future.

But today is a very difficult day for everyone in Europe.

Hier, un criminel a tué trois citoyens européens et blessé douze citoyens européens au centre de la ville de Strasbourg, la ville siège du Parlement européen, la ville symbole de la paix, la ville qui est la frontière entre la France et l'Allemagne. Il s'agit d'une attaque criminelle contre la paix, contre la démocratie, contre notre mode de vie.

Il faut réagir en faisant exactement le contraire de ce que veulent ceux qui attaquent la démocratie. Il faut aller de l'avant, ne pas changer nos habitudes, voilà pourquoi, hier soir, nous avons continué à travailler en plénière et nous avons achevé nos travaux à minuit.

(Applaudissements)

Aujourd'hui, nous sommes ici pour aller de l'avant. Pourquoi? Parce que la force de la liberté et de la démocratie gagne contre la violence du crime et du terrorisme.

Nous sommes aux côtés des familles des victimes. Hier soir, j'ai reçu un message de solidarité à destination du Parlement européen de la part du Président de la République française, M. Macron. J'ai reçu plusieurs appels téléphoniques des principaux responsables des institutions européennes et organisations militaires.

Le Parlement est le cœur de la démocratie, comme je le disais, et nous défendons la démocratie en travaillant. Hier, nous avons eu un débat sur le terrorisme. Aujourd'hui, nous allons voter sur une proposition de résolution sur le travail de la commission spéciale sur le terrorisme. À midi, je vous demanderai une minute de silence en solidarité avec les victimes. Malheureusement, il y a des blessés qui sont hospitalisés et qui sont encore en danger.

Voilà pourquoi nous sommes aux côtés de la France, un pays qui a été attaqué plusieurs fois; après Paris, après d'autres villes, c'est maintenant Strasbourg. Nous voulons réagir en tant que citoyens européens, en tant que représentants de 500 millions d'Européens, en discutant de l'Europe. Bien sûr, il faut la changer, mais il ne faut pas la détruire, c'est la seule façon de montrer que la force gagne contre la violence et que la force de l'Europe nous protège.

3. **Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis**
4. **Balíček opatření pro jednotný trh (předložené návrhy usnesení): viz zápis**
5. **Akty v přenesené pravomoci (čl. 105 odst. 6 jednacího řádu): viz zápis**
6. **Prováděcí opatření (článek 106 jednacího řádu): viz zápis**
7. **Rozprava s prezidentem Kyperské republiky Nicosem Anastasiadesem o budoucnosti Evropy (rozprava)**

President. – The next item is the debate with the President of the Republic of Cyprus, Nicos Anastasiades, on the future of Europe (2018/2797(RSP)).

Νίκος Αναστασιάδης, Πρόεδρος της Κύπρου. – Κύριε Πρόεδρε του Ευρωκοινοβουλίου, κυρίες και κύριοι μέλη του Ευρωκοινοβουλίου,

Allow me first to condemn in the strongest terms the terrorist attack that took place yesterday here in Strasbourg. I express my deepest sympathy and condolences to the families, and wish a speedy and full recovery to those who were injured.

Terrorism constitutes one of the more serious threats to the peace and security of our Union. We shall not allow fear and terror to prevail. Instead, we shall remain united in enhancing our efforts to eliminate this deplorable phenomenon.

Mr President, it is a high honour for me to address the plenary session of the European Parliament in the presence of the Presidents of the EU political institutions and before the European citizens, and to have the opportunity to present my thoughts and ideas, but most of all, my vision for the future of the Union.

Το πράττω κυρίες και κύριοι με πλήρη συνείδηση ότι απευθύνομαι στον θεσμό και σύμβολο, αν θέλετε, την καρδιά της Δημοκρατικής Ευρώπης, όπου ενσαρκώνονται οι διαχρονικές αρχές και αξίες που διαποτίζουν το γίγνεσθαι της μεγάλης κοινής ευρωπαϊκής οικογένειας. Αποτελείτε ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έναν από τους βασικότερους πυλώνες και συντελεστές διασφάλισης της δημοκρατικής λειτουργίας της Ένωσης, γι' αυτό και ο ρόλος σας είναι και θα παραμείνει καθοριστικός.

Κυρίες και κύριοι, για την Κύπρο και τον λαό της η ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2004 ήταν επισφράγισμα ενός ευρωπαϊκού προσανατολισμού αλλά και μιας ταυτότητας χιλιετιών. Στηρίχθηκε σθεναρά από τους Κυπρίους όχι μόνο ως πηγή σταθερότητας και προοπτική ευημερίας αλλά και ως εν δυνάμει καταλύτης στις διαρκείς προσπάθειες για επανένωση και εδραίωση της ασφάλειας και της ειρήνης στη χώρα μου.

Θέλω να τονίσω πως Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι ταύτισαν, το 2004, το δικό τους μέλλον με το μέλλον της Ευρώπης, με την πεποίθηση πως σύντομα ίδιες συνθήκες ομαλότητας, ειρήνης και ασφάλειας που επικρατούν στα υπόλοιπα κράτη μέλη θα επικρατούσαν και στην πατρίδα μας.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η σημερινή Ευρώπη θεμελιώθηκε πάνω στη φρίκη δύο παγκοσμίων πολέμων ως αποτέλεσμα συλλογικής συνείδησης και ευθύνης τολμηρών ηγετών που πίστεψαν στη συνεργασία και στην ενότητα. Στόχος τους υπήρξε η οικονομική συνεργασία καταρχήν,

αλλά στη μετεξέλιξη η διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου, της ευημερίας και της ασφάλειας των πολιτών μέσα από την οικονομική ενοποίηση και την εγκαθίδρυση των τεσσάρων βασικών ελευθεριών. Για την επίτευξη αυτών των στόχων με συλλογική, σκληρή δουλειά και εργασία αναδείχθηκε η Ένωση ως το πιο αξιόλογο μοντέλο ειρήνης και ευημερίας της σύγχρονης Ιστορίας, ένα μοντέλο που πρέπει να διαφυλάξουμε αλλά και να ενισχύσουμε, και είναι πραγματικά με μεγάλη αγωνία που παρακολουθούμε τις τελευταίες εξελίξεις και τάσεις που τείνουν να κλονίσουν την ενότητα που για χρόνια διέκρινε την Ένωση. Εξελίξεις και τάσεις όπως η αποχώρηση ενός κράτους μέλους από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κλείσιμο συνόρων κατά παράβαση της Συνθήκης του Σένγκεν, αναβίωση εθνικιστικών τάσεων, απαξίωση του ρόλου που διαδραματίζει η Ένωση μέσα από την έξαρση του λαϊκισμού και κατά το δοκούν υλοποίηση της αρχής της αλληλεγγύης, όξυνση του φαινομένου της τρομοκρατίας, όπως αυτό που δυστυχώς βιώσαμε χτες, πιστεύω πως πρέπει έντονα να μας προβληματίσουν. Τα πιο πάνω

αποτελούν φαινόμενα που συλλογικά πρέπει να αντιμετωπίσουμε για να προστατεύσουμε τη γεωγραφική, την πολιτική, την οικονομική ενότητα, δηλαδή την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση για την οποία σκληρά εργαστήκατε.

Κυρίες και κύριοι, ο Πρόεδρος Γιούνκερ, είχε παρουσιάσει ένα φιλόδοξο πρόγραμμα για την θητεία της παρούσας Επιτροπής με ορίζοντα τις επόμενες ευρωεκλογές, που πλέον πλησιάζουν. Η Κύπρος ως ένθερμος υποστηρικτής μιας πιο ισχυρής, μιας πιο δημοκρατικής και πιο ενωμένης Ευρώπης υπήρξε και παραμένει αρωγός στην υλοποίηση του εν λόγω προγράμματος. Στο πλαίσιο αυτό η διαβούλευση που βρίσκεται σε εξέλιξη αφορά το μέλλον μας, το μέλλον της Ευρώπης. Αποτελεί μια πρώτη τάξεως ευκαιρία να αφουγκραστούμε την κοινωνία των πολιτών, ώστε να είμαστε σε καλύτερη θέση να αξιολογήσουμε την αποτελεσματικότητα και να επαναπροσδιορίσουμε στοχευμένα τις πολιτικές μας, για να γίνουν πιο επωφελείς προς τους πολίτες. Είναι ανάγκη να ακούσουμε τους πολίτες ώστε να αντιληφθούμε τα βαθύτερα αίτια της απαξίωσης που εκφράζεται σαν μια ένδειξη μέσα από το μεγάλο ποσοστό αποχής στις ευρωεκλογές και να αντιληφθούμε τους λόγους του χάσματος και της κρίσης εμπιστοσύνης.

Κυρίες και κύριοι, η διαβούλευση για το μέλλον της Ευρώπης σε κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να εδράζεται κατά την άποψή μου στα ακόλουθα ερωτήματα: Ποια Ευρώπη θέλουμε αλλά και ποια διδάγματα αντλούμε από τη μέχρι τώρα πορεία της Ευρώπης; Τι είναι αυτό που πρέπει να βελτιώσουμε και με ποιον τρόπο; Πόσο κοντά βρισκόμαστε στους πολίτες; Ποιες είναι οι γενεσιουργίες αιτίες του αυξανόμενου ρεύματος εθνικιστικών αλλά και λαϊκιστικών κινημάτων και πώς θα μπορούσε το φαινόμενο αυτό να αντιμετωπιστεί; Πώς αντιμετωπίζονται οι αυξανόμενες κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες μέσα στην Ευρώπη; Είναι κατά την άποψή μου κατεπείγουσα πλέον η ανάγκη για σαφείς απαντήσεις στο πλαίσιο μιας ελκρινούς αυτοκριτικής, προβληματισμού και εν τέλει αναδιάταξης, ώστε να αντιληφθούμε σε τι αποτύχαμε και τι θα πρέπει να κάνουμε καλύτερα, ώστε ο πολίτης να μπορέσει να ξαναεμπιστευτεί την Ένωση και τους θεσμούς της. Να νιώσει ξανά ασφαλής, πεπεισμένος ότι όλες οι προκλήσεις αντιμετωπίζονται, να βιώσει στην καθημερινότητά του τον θετικό αντίκτυπο των κοινών πολιτικών σε τομείς όπως η υγεία, το περιβάλλον, οι συνθήκες εργασίας, τομείς που επηρεάζουν τα προβλήματα της καθημερινής ζωής και της ευημερίας των πολιτών.

Κύριε Πρόεδρε, αναντίλεκτα η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί ένα μωσαϊκό κρατών και λαών, η ομορφιά και η αξία του οποίου προκύπτει από τη σύνθεση και τη διαφορετικότητα. Το κάθε κομμάτι έχει τη δική του αξία, μικρότερη ή μεγαλύτερη, όπως επίσης έχει τις δικές του ιδιαιτερότητες.

Το μωσαϊκό παραμένει σε κάθε περίπτωση ατελές, όταν από αυτό απουσιάζει έστω και το πιο μικρό κομμάτι. Επομένως, η ισχύς και η αξία κρύβονται στη σύνθεση και την ενότητα. Σε αυτό ακριβώς στηρίζεται και η συνεργασία μας: στην ενότητα και στην αλληλεγγύη.

Κυρίες και κύριοι, το 2013 με την ανάληψη της προεδρίας του κράτους

βρέθηκα ενώπιον οδυνηρών διλημάτων. Η Κύπρος αντιμετώπισε μια ισχυρή οικονομική κρίση, που δεδομένου του μεγέθους και της φύσης της οικονομίας της, επηρέασε αρνητικά την πλειοψηφία των πολιτών της.

Λαμβάνοντας δύσκολες αλλά αναγκαίες αποφάσεις με συγκεκριμένα και συγκροτημένα μέτρα και τη στήριξη της κυπριακής κοινωνίας, που βίωσε οικονομικές συνέπειες συγκρίσιμες με αυτές που ακολούθησαν την εισβολή του 1974, προβήκαμε στην υλοποίηση ουσιαστικών τομών και μεταρρυθμίσεων που επέτρεψαν την οικονομική μας ανασυγκρότηση συντομότερα απ' ό,τι και ο πιο αισιόδοξος θα ανέμενε.

Μια επιγραμματική αναφορά στα θετικά αποτελέσματα που σημείωσε η κυπριακή οικονομία τα τελευταία χρόνια δικαιώνει τη σειρά αποφάσεων ευθύνης που λάβαμε σαν κυβέρνηση. Μεταξύ άλλων θα μπορούσα συνοπτικά αναφέρω την έξοδο από το πρόγραμμα οικονομικής προσαρμογής και μάλιστα σε συντομότερο διάστημα απ' όσο η διεθνής κοινότητα ανέμενε, συνεχείς αναβαθμίσεις από τους οίκους αξιολόγησης και επανένταξη της Κύπρου στην επενδυτική βαθμίδα, έξοδο της Κύπρου στις διεθνείς αγορές, για τέταρτη συνεχή χρονιά καταγράφεται θετικός ρυθμός ανάπτυξης που προσεγγίζει το 4%, συνεχής πτωτική τάση της ανεργίας καταγράφοντας την υψηλότερη ετήσια μείωση μεταξύ των κρατών μελών και, για πέμπτη συνεχή χρονιά, προβλέπεται να έχουμε πλέον ασθματικό προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι, είμαστε προσηλωμένοι και αποφασισμένοι να διατηρήσουμε τη μακροοικονομική σταθερότητα, να διευρύνουμε τις συνθήκες κάτω από τις οποίες σημειώθηκε το πλεόνασμα και οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης και να δώσουμε περαιτέρω ώθηση στις εξαιρετές προοπτικές που δημιουργήθηκαν αναφορικά με τους κύριους παραγωγικούς τομείς. Στο ίδιο ακριβώς πνεύμα πορευόμαστε και ως προς τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις εν εξελίξει διαπραγματεύσεις για το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο για την περίοδο 2021-2027, που

οφείλει να αντανakλά την τροχιά ανάπτυξης στην οποία έχει εισέλθει η Ευρώπη μετά από μια δύσκολη δεκαετία εξαιτίας της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης.

Επιθυμούμε ένα φιλόδοξο προϋπολογισμό που να περιλαμβάνει τις αναγκαίες εκείνες δαπάνες για αντιμετώπιση των σύγχρονων κοινωνικών προκλήσεων· προκλήσεις που αφορούν ένα ευρύ φάσμα πρωταρχικής σημασίας τομέων όπως είναι η μετάβαση στην ψηφιακή ολοκλήρωση, η προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης, η κλιματική αλλαγή, η καινοτομία, η μετανάστευση, η άνοδος του ακραίου εθνικισμού, οι ασύμμετρες απειλές και η καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Την ίδια στιγμή, το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο πρέπει να έχει επίκεντρο τον άνθρωπο, να έχει επίκεντρο τον ευρωπαίο πολίτη και την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής του. Μέσα από τον εξορθολογισμό δαπανών και τον ορθό προγραμματισμό να βεβαιωθούμε πως τα χρήματα του ευρωπαϊού φορολογουμένου δαπανώνται σε στοχευμένες πολιτικές και σε καμιά περίπτωση δεν σπαταλούνται, δεν διασπαδίζονται σε μη αποδοτικά προγράμματα.

Ο νέος προϋπολογισμός, δεδομένου πλέον ότι θα είμαστε μια Ευρώπη των 27, πρέπει να είναι κατάλληλα προσαρμοσμένος αλλά και ευέλικτος και να εξισορροπεί μεταξύ των παραδοσιακών πολιτικών μας αλλά και των σύγχρονων αναγκών. Στο πλαίσιο αυτό εξάλλου, της στενότερης δηλαδή οικονομικής συνεννόησης, πρέπει να επιδιώξουμε ολοκλήρωση του εγχειρήματος της τραπεζικής ένωσης υπό το πρίσμα μιας ανανεωμένης νομισματικής και οικονομικής ένωσης αλλά και την προώθηση της ένωσης κεφαλαιαγορών που θα κινητοποιήσει κεφάλαια για επενδύσεις στα κράτη μέλη.

Κύριε Πρόεδρε, αναμφισβήτητα η κοινή αγορά που πρόσφατα συμπλήρωσε τα 25 της χρόνια αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα επιτεύγματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο διαχρονικός στόχος της υπεράσπισης των κεκτημένων της κοινής αγοράς απαιτεί τη λήψη όλων εκείνων, όλων των απαραίτητων μέτρων, έτσι ώστε να επιτευχθεί η προσαρμογή στα νέα δεδομένα, όπως αυτά έχουν εν τω μεταξύ διαμορφωθεί, για να ανταποκρίνεται πλήρως στις σύγχρονες ανάγκες της ψηφιακής εποχής, στις προκλήσεις του χαμηλού ενεργειακού αποτυπώματος κυκλικής οικονομίας και πρωτίστως για να έχει θετικό αντίκτυπο στην καθημερινότητα των πολιτών της.

Προσβλέπω στην αυριανή συζήτηση επί των συγκεκριμένων θεμάτων κατά τη διάρκεια των εργασιών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, από το οποίο και αναμένω μια ισχυρή δέσμευση για μια ενδυναμωμένη κοινή αγορά του μέλλοντος.

Κυρίες και κύριοι, καθώς προχωρούμε από την ήπια ισχύ στην κοινή αμυντική θωράκιση της Ένωσης είναι γεγονός πως πολλά έχουν επιτευχθεί με την υιοθέτηση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Σαφώς υπάρχουν περιθώρια για περαιτέρω βελτιώσεις, πάντοτε σε κλίμα συναίνεσης και σεβασμού των ιδιαίτερων ευαισθησιών του κάθε κράτους μέλους. Η τυχόν διαφοροποίηση του τρόπου λήψης αποφάσεων στον τομέα της άμυνας φρονώ πως θα λειτουργούσε αντιπαραγωγικά ως προς τις απαραίτητες συγκλίσεις.

Η Κύπρος αποτέλεσε και συνεχίζει να αποτελεί ένθερμο υποστηρικτή της ολοένα αυξανόμενης αμυντικής και στρατιωτικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών. Συγκαταλέγεται στις χώρες εκείνες που εξέφρασαν από την πρώτη στιγμή την επιθυμία για ένταξη στη μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία, στη γνωστή με την επωνυμία PESCO. Παρ' όλο που αναγνωρίζουμε την PESCO ως ένα αποφασιστικό βήμα, όραμά μας παραμένει η στρατιωτική αυτονόμηση της Ευρώπης. Η δημιουργία ευρωστρατού, ενός φορέα ισχύος που θα θωρακίζει τα σύνορα της Ένωσης και θα λειτουργεί –και θέλω να το υπογραμμίσω– πάντα αποτρεπτικά και αμυντικά και όχι επιθετικά προς εξυπηρέτηση των συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα στη συνέχεια να αναφερθώ σε κάποιους εξωγενείς παράγοντες, που όμως κλονίζουν τη συνοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παράγοντες που πρέπει κατά την άποψή μου να αντιμετωπισθούν με αποφασιστικότητα μέσα σε κλίμα ενότητας και αλληλεγγύης.

Η πρωτόγνωρη ανθρωπιστική κρίση με την οποία τα τελευταία χρόνια είμαστε αντιμέτωποι επιβάλλει πρωτίστως την ανάγκη να αφήσουμε κατά μέρος διαφορετικές προσεγγίσεις και στενές εθνικιστικές προτεραιότητες.

Η νότια γειτονιά της Ευρώπης αντιμετωπίζει μαζικές μεταναστευτικές ροές και το βάρος είναι δυσανάλογο για τα κράτη μέλη, ιδιαίτερα της πρώτης γραμμής, μεταξύ αυτών οφείλω να ομολογήσω και η χώρα μας, που δέχεται τελευταίως διαρκώς αυξανόμενες υπέρμετρες μεταναστευτικές πιέσεις, με αποτέλεσμα να βρίσκεται σήμερα στην κορυφή των χωρών υποδοχής αιτητών πολιτικού ασύλου, πάντα σε αναλογία με τον πληθυσμό βέβαια.

Πρόσθετοι λόγοι που επιτείνουν το πρόβλημα στην Κύπρο είναι από τη μια η διαχωριστική γραμμή μεταξύ ελευθέρων και κατεχομένων περιοχών και από την άλλη η συνεχιζόμενη άρνηση της Τουρκίας όχι μόνο να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία αλλά και να υλοποιήσει τις συμφωνίες που συνήψε με την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως είναι η συμφωνία της επανεισοδοχής. Δεν συνεργάζεται καν με τις κυπριακές αρχές, διότι θεωρεί, κατά τα άλλα υποψήφια προς ένταξη χώρα, ότι η Κυπριακή Δημοκρατία, κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι εκλιπούσα. Θα έλεγα γενικότερα όσον αφορά το σύστημα πως απαιτείται άμεση αναθεώρηση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου και των κανονισμών του Δουβλίνου για δικαιοτέρα κατανομή του μεταναστευτικού και προσφυγικού βάρους ανάμεσα στα κράτη μέλη, καθόσον τούτο καθίσταται πλέον απολύτως

αναγκαίο.

Μια άλλη, κυρίες και κύριοι, πρόκληση που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε είναι αυτή των κλιματικών αλλαγών. Η προσήλωσή μας στη συμφωνία των Παρισίων καθώς και στη συστηματική και συντονισμένη δράση για μια πιο φιλόδοξη πολιτική στο πλαίσιο της εν εξελίξει συνόδου στο Κατοβίτσε της Πολωνίας είναι θεωρώ επιβεβλημένη.

Αν υποτιμήσουμε τους ορατούς κινδύνους, θα είναι δυστυχώς δραματικές οι επιπτώσεις όχι μόνο για το οικοσύστημα αλλά και την οικονομία και όπως όλοι αντιλαμβάνεστε και για την καθημερινή ζωή των συμπολιτών μας.

Στο πλαίσιο του ευρύτερου περιφερειακού ρόλου που αναπτύσσουμε και των τριμερών συνεργασιών, πρόθεσή μας είναι να αναλάβουμε συντονιστικό ρόλο σε περιφερειακό επίπεδο για αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής και σχετικές συνέργειες με χώρες της περιοχής. Όπως καλά γνωρίζετε, η περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου είναι μία εξ εκείνων των περιοχών που ήδη τα φαινόμενα της περιβαλλοντικής αλλαγής έχουν επηρεάσει δυσμενέστατα.

Κύριε Πρόεδρε, η πλέον ουσιαστική πρόκληση στη μακρόχρονη Ιστορία της Ένωσης είναι η απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου να αποχωρήσει, με αποτέλεσμα να καλούνται για πρώτη φορά οι 27 να διαχειριστούν ένα τέτοιο εγχείρημα. Ο σεβασμός της απόφασης του βρετανικού λαού ήταν βεβαίως η μοναδική επιλογή. Ως Ευρωπαϊκή Ένωση διαπραγματευτήκαμε με σοβαρότητα και ενότητα, στηρίζοντας την ομάδα του Μισέλ Μπαρνιέ, η οποία και προετοίμασε το πλέγμα των αρχών που θα επιτρέψουν την όσο το δυνατόν πιο ομαλή έξοδο του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ένωση.

Είμαστε –πρέπει να ομολογήσω– απόλυτα ικανοποιημένοι από το συνολικό αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων. Υποστηρίζουμε μια ευρεία και πολυεπίπεδη σχέση μεταξύ Ηνωμένου Βασιλείου και Ευρωπαϊκής Ένωσης και προς αυτή την κατεύθυνση θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε.

Η νέα σχέση πρέπει να είναι αμοιβαία επωφελής, σε πλήρη αρμονία με τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την τομή της και την αυτονομία της.

Ως προς τις βρετανικές βάσεις στην Κύπρο εκφράζουμε επίσης την ικανοποίησή μας, εφόσον διασφαλίσαμε αυτό που εξαρχής είχαμε θέσει ως στόχο, την απρόσκοπτη δηλαδή συνέχιση της εφαρμογής του ευρωπαϊκού κεκτημένου, προκειμένου όλοι οι ευρωπαίοι πολίτες που κατοικούν στις βρετανικές βάσεις να τυγχάνουν των προνομίων του ευρωπαϊκού κεκτημένου και να συνεχίσουν να απολαμβάνουν τα δικαιώματα και τα οφέλη της Ένωσης.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ως Κύπρος επιθυμούμε διά των δράσεών μας να συμβάλουμε σε μια ισχυρή και ενωμένη Ευρωπαϊκή Ένωση που προάγει την ειρήνη, τη σταθερότητα, την ασφάλεια, την αλληλεγγύη και την ευημερία των λαών που συνθέτουν το μοναδικής αξίας μωσαϊκό της.

Στο πλαίσιο αυτό αξιοποιώντας τη γεωγραφική μας θέση και τις άριστες σχέσεις με τους γειτονικούς λαούς έχουμε αναπτύξει τα τελευταία χρόνια δράσεις και συνέργειες στον χώρο της Ανατολικής Μεσογείου. Σε μια ασταθή περιοχή εγκαθιδρύσαμε μεθοδικά, μαζί με την Ελλάδα, τριμερείς μηχανισμούς συνεργασίας με χώρες της περιοχής όπως η Αίγυπτος, το Ισραήλ, η Ιορδανία, ο Λίβανος και η Παλαιστίνη στη βάση του διεθνούς δικαίου και στις αξίες του αλληλοσεβασμού και της αλληλεγγύης.

Κατόπιν εισήγησης της κυπριακής κυβέρνησης έχει εγκριθεί η πρότασή μας για σύσταση μόνιμης τριμερούς γραμματείας με έδρα την Κύπρο, έτσι ώστε να καταστεί πιο αποτελεσματικός ο μεταξύ μας συντονισμός όπως επίσης και η συνεχής παρακολούθηση και αξιολόγηση της πορείας των εν λόγω συνεργασιών.

Η θεσμοθέτηση των τριμερών συνεργασιών αποδεικνύεται ιδιαίτερα επωφελής και για την Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίως στον τομέα της ενέργειας συμβάλλοντας στην επιδιωκόμενη ενεργειακή ασφάλεια και διαφοροποίηση των ενεργειακών πηγών και διαδρόμων προμήθειας της Ένωσης.

Είναι εξάλλου πολύ σημαντικό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει με σαφήνεια αλληλέγγυα στην Κυπριακή Δημοκρατία ως προς την ενάσκηση των κυριαρχικών της δικαιωμάτων για έρευνα και εκμετάλλευση των φυσικών της πόρων εντός της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, ενώ σταθερά και με συνέπεια επισημαίνει την αποφυγή οποιωνδήποτε απειλών ή αποσταθεροποιητικών ενεργειών μη συμβατών με όσα το διεθνές δίκαιο και το ευρωπαϊκό δίκαιο υπαγορεύουν.

Κυρίες και κύριοι, κατά το εισαγωγικό μέρος της προσφώνησής μου

επεσήμανα πως οι Κύπριοι ταύτισαν, τη στιγμή της ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το δικό τους μέλλον με το μέλλον της Ένωσης και των υπολοίπων ευρωπαίων πολιτών. Προσδοκούσαν πως η ένταξη θα είχε καταλυτικό ρόλο και θα απέδιδε σε αυτούς τα ίδια δικαιώματα και το ίδιο επίπεδο σεβασμού των θεμελιωδών τους ελευθεριών όπως αυτό που απολαμβάναν και απολαμβάνουν οι υπόλοιποι ευρωπαίοι πολίτες στις χώρες τους χωρίς διαχωριστικές γραμμές, χωρίς εγγυητικά και επεμβατικά δικαιώματα τρίτων, παρουσία στρατού κατοχής και περιορισμούς στις βασικές ελευθερίες.

Συχνά αναφέρομαι στο όραμά μου για μια Κύπρο φάρο σταθερότητας στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Ρεαλιστικά ομιλούντες, κυρίες και κύριοι, γνωρίζουμε πως το φως αυτού του φάρου θα υπολείπεται της εν δυνάμει μεγίστης ισχύος του, όσο η Κύπρος παραμένει διαιρεμένη.

Κάποιες φορές οι τρέχουσες προκλήσεις, κυρίες και κύριοι, μας κάνουν να λησμονούμε μεγάλες ιστορικές αλήθειες, όμως το πρόβλημα της Κύπρου παραμένει κατά βάση πρόβλημα ξένης εισβολής και κατοχής και παραβίασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών, αφού το 1974 πέραν του ενός τρίτου του πληθυσμού της Κύπρου αναγκάστηκε να προσφυγοποιηθεί στην ίδια του την πατρίδα. Την ώρα που η Ένωση

πραγματεύεται τη διαχείριση νέων τραγικών πολέμων που έχουν ως συνέπεια εκατομμύρια άνθρωποι να προσφυγοποιούνται, οι πρόσφυγες της Κύπρου συνεχίζουν να αποστερούνται των βασικών τους ελευθεριών, μην μπορώντας να απολαύσουν ειρηνικά τις περιουσίες τους και να ζήσουν στα σπίτια τους, όπως έχουν κάθε δικαίωμα.

Την ώρα που συζητάμε το μέλλον μας, το μέλλον της Ευρώπης, για τους κύπριους πολίτες ακόμη κι αυτές οι τέσσερις βασικές ελευθερίες –αυτονόητες για όλους τους υπόλοιπους ευρωπαίους πολίτες– είναι ένας δύσκολα επιτεύξιμος στόχος.

Η πρόεδρος και τα μέλη της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχουν πλήρη επίγνωση των πραγματικοτήτων και επιτρέψτε μου στο σημείο αυτό να εκφράσω εκ μέρους όλων των Κυπρίων ευχαριστίες και ικανοποίηση για την ανταπόκριση της επιτροπής και τη δράση της ειδικά ως προς την περίκλειστη πόλη της Αμμοχώστου.

Δεν θα μπορούσα παρά να συμφωνήσω με τα συμπεράσματα της έκθεσης ειδικότερα με την αναφορά πως η επιστροφή των Βαρωσίων στους νόμιμους κατοίκους τους θα αποτελούσε το ιδανικότερο μοντέλο μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης, ένα μοντέλο συνύπαρξης και συνεργασίας Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Έναν άριστο προπομπό –αν θέλετε– της συνολικής λύσης.

Υπενθυμίζω άλλωστε ότι το 1984 και το 1992 η διεθνής κοινότητα μέσω του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών αλλά και των ψηφισμάτων 550 και 789 κάλεσαν για τη μεταβίβαση της διοίκησης της συγκεκριμένης περιοχής, η οποία βρίσκεται υπό τουρκική κατοχή, στην ευθύνη των Ηνωμένων Εθνών. Δυστυχώς αυτό δεν κατέστη δυνατό λόγω της στάσης που τηρεί η Άγκυρα.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Ευρώπη που ορθώς ενεργά συμμετέχει ή αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για επίλυση διεθνών προβλημάτων είμαι της άποψης πως έχει ηθικό καθήκον να συμβάλει στην επίλυση ενός προβλήματος κράτους μέλους. Ενός προβλήματος που αποτελεί ανοιχτή πληγή στο ίδιο της το σώμα. Η επούλωση αυτής της πληγής θα ενισχύσει την Ένωση όχι μόνο ηθικά αλλά και ουσιαστικά, αφού τότε μόνο η Κύπρος θα είναι σε θέση να διαδραματίσει στο μέγιστο των δυνατοτήτων της

τον δικό της ρόλο σε μια περιοχή ιδιαίτερα σημαντική για τα συμφέροντα της Ένωσης.

Αυτό που θέλω να διαβεβαιώσω τα μέλη του Ευρωκοινοβουλίου είναι τη βούληση αλλά και την αποφασιστικότητα να εργαστώ άοκνα, προκειμένου να επιτύχω μια λύση που δεν θα δημιουργεί νικητές και δεν θα αφήνει είτε ηττημένους, μια λύση που θα σεβεται απόλυτα τις προσδοκίες και ανησυχίες Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, που θα δημιουργεί ένα λειτουργικό και βιώσιμο ομόσπονδο κράτος, στη βάση των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, των κατά καιρούς συμφωνιών μεταξύ των ηγετών των δύο κοινοτήτων, ένα κράτος κυρίαρχο και ανεξάρτητο, απαλλαγμένο από τις όποιες εξαρτήσεις τρίτων μέσα από επεμβατικά ή εγγυητικά δικαιώματα ή στρατούς κατοχής. Ένα ευρωπαϊκό κράτος του οποίου η δομή, οι θεσμοί και οι λειτουργίες θα συνάδουν απόλυτα με τις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες.

Γι' αυτό και στηρίζουμε με κάθε τρόπο τις προσπάθειες του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και της ειδικής του απεσταλμένης, με την ελπίδα πως πολύ σύντομα θα δημιουργηθούν εκείνες οι συνθήκες που θα μας επιστρέψουν να επανέλθουμε στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων, στην τράπεζα ενός συμφωνημένου πλαισίου και των υπό διαμόρφωση όρων αναφοράς με στόχο τη συνολική λύση και την επανένωση της πατρίδας.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήταν πιστεύω ασύγγνωστη παράλειψη, αν με την ευκαιρία που σήμερα μου δίδεται, δεν εξέφραζα τις ευγνώμονες ευχαριστίες του κυπριακού λαού, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την αμέριστη στήριξη στις προσπάθειες που καταβάλλουμε για εξεύρεση ειρηνικής λύσης σε ένα ευρωπαϊκό κράτος.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, καταλήγοντας θα ήθελα για άλλη μια φορά να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δώσατε να αναπτύξω το όραμά μου για το μέλλον της Ευρώπης, το πώς εμείς οι Κύπριοι

βλέπουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι πολλές, φίλες και φίλοι, οι προκλήσεις και δικαιολογημένα υψηλές οι από εμάς προσδοκίες. Υπάρχουν όμως όλα τα απαραίτητα συστατικά και εχέγγυα, αρκεί να παραμείνουμε αλληλέγγυοι και με σεβασμό στις βασικές αξίες που διαχρονικά η Ένωση πρεσβεύει. Εμείς είμαστε οι συνεχιστές του αρχικού οράματος για μια Ευρώπη δυνατή και ευημερούσα, όχι μόνο για να συντηρήσουμε το πολύτιμο μωσαϊκό μας αλλά για να το αναδείξουμε περαιτέρω.

Γι' αυτή την ευημερούσα Ευρώπη είναι που πρέπει να ενώσουμε δυνάμεις, αφήνοντας κατά μέρος διαφορετικές προσεγγίσεις και στενά εθνικά συμφέροντα, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τις κοινές προκλήσεις. Μόνο έτσι μπορεί να επιτύχουμε ένα λαμπρό μέλλον για την Ένωση και για τους πολίτες της. Σας ευχαριστώ θερμά.

(χειροκροτήματα)

Jyrki Katainen, Vice-President of the Commission. – Mr President, President Anastasiades, our thoughts and hearts are with the victims of last night's horrible attack against humanity. This we condemn with great firmness. We are grateful for the tireless work of the first responders, and we trust in the work of the law enforcement services to bring those responsible to justice. We will continue to defend our free and open societies by all means available to us. The city of Strasbourg is a symbol of European peace and democracy: values that we will always defend. The European Commission stands alongside France and the French people at this very difficult moment.

Honourable Members, I wished we had a better situation to talk about the future of Europe than where we are today. Nevertheless, we cannot give up. We need to continue building a better and safer Europe for our citizens. Intolerance and hate don't belong in our societies, and they don't represent our values.

I want to thank Mr President, my good friend Nicos, for being here today to debate the future of Europe. I remember when we talked about the future of the EU in the Prime Minister's office in Finland many years back. We have continued this discussion during all these years, and now we are here in the European Parliament to discuss with you, honourable Members, the challenges, opportunities and direction of the European Union.

Mr President, you and your country has always shown a great European solidarity. You have shown this time and again over the years. When it comes to migration, you have always been there and taken much more than your fair share of responsibility. The financial economic crisis also hit Cyprus harder than most. The effects will not go away overnight, but today I see a recovering labour market and economy – growing by over 4% in 2017 and continuing at an impressive rate this year. I see a more stable financial sector with a lower – although still too high – rate of non-performing loans. I see also investment returning thanks, in part, to the Juncker Plan, which has helped trigger EUR 109 million of additional investment. It has also supported 124 smaller companies, or start-ups, to grow and create jobs locally. I will visit Cyprus at the end of January to discuss further use of the Juncker Plan in order to help boost growth and job creation. But if the situation has turned around, it is because of the strength and hard work of the Cypriot people. I want to pay tribute to them in particular, for everything they have done.

I also want to pay tribute to you, Mr President, dear Nicos, for your commitment to the programme of recovery. Tough decisions made and the commitment to making them work should never be overlooked by anyone in Europe. We know there's still a long way to go and the Commission will assist you every step of the way, including through tailored support offered by a structural reform support service. It has already provided EUR 520 million to support the economic integration of the island and improve links and contacts between its two communities. But it also continues to support Cyprus across the board, including meeting its climate and energy costs. The point is that as we look to the future, Europe will stand in solidarity with Cyprus, just as Cyprus has always stood in solidarity with Europe. And nowhere is that more important than when it comes to bringing to an end the division of the island.

The Commission will stand ready to assist any efforts. The Commission will always answer your call to support any negotiations or discussions held under the auspices of the United Nations that work towards a fair, comprehensive and viable settlement. This would be beneficial for Cyprus, for Europe and for the wider security and stability in the region. There would be no more important message for our common future.

But we must prepare that future as of today. Later this week, European leaders, including the President, will have a real discussion on our future long-term budget. This is not about numbers or figures only; it is about our future. It is about deciding what Europe should achieve, and it is about deciding where to invest in our future, on the issues that matter most to the people of Cyprus and the whole of Europe. This is why the Commission has put forward a fair, modern and balanced budget. A budget that is more efficient and more focused on the issues that matter most – just as Cyprus has all along been calling for. For instance, there will be an almost three-fold increase in funding for migration and security, to make sure that Europe can protect its citizens. This will be especially important for Cyprus, as a country that has taken so much responsibility in this area. Funding for research and innovation will be increased by 50%. We have also proposed to double the means of Erasmus+ and a new Digital Europe programme worth EUR 9 billion will support Europe's digital transformation. All of these will provide real opportunities for Cypriots and further boost the productivity of the Cypriot economy.

We have also proposed an enhanced reform support programme with EUR 22 billion earmarked for key reforms identified in the European Semester. All of this will make a real difference on the ground in Cyprus and across our Union. So it is crucially important that we can agree on our new budget as swiftly as possible.

Mr President, I count on your support, your counterparts' support, and this House's support, in order to make all this happen.

Manfred Weber, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Meine Herren Präsidenten, sehr geehrter Präsident Anastasiades! Eine schreckliche Nacht liegt hinter uns. Ich möchte zunächst Dank sagen, Herr Präsident Tajani, bei Ihnen für die Abläufe, für das Management in dieser schwierigen Nacht für uns. Sie haben das Parlament hier stark geführt. Und ich möchte auch den Mitarbeitern ein herzliches Dankeschön sagen, weil die Versorgung im Haus sichergestellt worden ist und die Fahrer gearbeitet haben in der Nacht. Alle waren bereit, in dieser schwierigen Situation Verantwortung zu übernehmen. Und deswegen: Lassen Sie ein herzliches Dankeschön auch an die Mitarbeiter des Hauses ausrichten.

(Beifall)

Meine sehr verehrten Damen und Herren! Der Tag erinnert uns an unsere Werte, an das friedliche Miteinander auf diesem Kontinent. In dieser Nacht und in diesen Stunden sind wir vor allem Demokraten. Europa ist für uns der Kontinent der Freiheit, den es zu verteidigen gilt. Deswegen muss angesichts der schrecklichen Vorkommnisse der letzten Stunden eines politisch klargestellt werden: dass wir uns nicht von Radikalen aufhetzen lassen, dass es nicht um die Chance geht, Hass zu säen, dass es keinen Kampf der Kulturen gibt. Es gibt keinen Kampf der Religionen, sondern was es gibt, ist ein Aufstehen der Humanität gegen verblendete Verbrecher. Wir dürfen nicht zulassen, dass Hass gesät wird.

(Beifall)

The best answer we can give is what our President said: to continue our work. Tonight, we learned a lot about our identity, about freedom in the European Union. When we look to Cyprus, Mr President, we can learn a lot about our identity. Seventy-two per cent of your citizens in Cyprus feel like citizens of the European Union, so they feel at home in the European Union. Sometimes we probably make the mistake that we speak too much about the few anti-Europeans in Europe and we forget about the millions and millions of Europeans who really feel like Europeans, like your citizens in Cyprus.

Even in difficult times, they continue to do so. Cyprus managed to overcome the euro crisis – Jyrki Katainen was referring to this. In only three years, Cyprus has completed the adjustment programme and GDP grew almost twice as much as in the Eurozone average in the last year. Today, Cyprus enjoys the highest government surplus in the European Union – 1.8% – and in the last year, the unemployment rate decreased from 10.5% to 7.5%. Twelve thousand Cypriots have found a job during the last years, in a small country that matters a lot. So congratulations, Mr President.

(Applause)

It is the achievement of your country, and it is the achievement of you as the president of this country and your idea to have stability, to have the will for reforms and also the will for investment, which is exactly what Jyrki Katainen proposed for the future for the eurozone, to have positive economic development. What I want to underline is your readiness to take over responsibility. You didn't blame Brussels for any kind of measures; you didn't attack Brussels for any kind of activities, like so many other leaders in the European Union are doing every day. You took over responsibility, and that's why I want really to congratulate you for the efforts you made.

The second point I want to underline is security. Cyprus is one of our smaller countries, and in your country's geographical situation, it is important to talk about defence. That's why I thank you so much for your clear commitment towards a strong pillar of defence for the European Union. My group is strongly supporting the idea of a cyber-security unit, and also of a unit for drone technologies, though especially in the modern forms of defence we have strongly to work together.

And on the Turkey question, we know Turkey goes in the wrong direction: away from democracy, less freedom of press, less rule of law. Turkey is distancing itself from the values of the European Union, and that's why I think it's time to consider a new approach on the cooperation with Turkey. Take case by case relationships to open a door for the future. On the concrete Cyprus question, it's clear for us that the interests of Cyprus are the interests of the European Union. Mr President, please pass a message in this question of Turkey: we all are Cypriots, we are backing the position of the Cypriot President.

And on the Energy Union, as a final point, I want to underline that today we, as Europeans, are depending a lot on oil and gas from foreign sources. The efforts of Cyprus to find greater supply of natural gas would not only benefit your country, but also benefit the interests of the whole European Union. That's why we, as Europeans, do not allow any forms of threat and blackmailing from our neighbours. We must stop, on the one hand, Nord Stream 2, which would make Europe more dependant on Russian gas. And on the other hand, we will not permit Turkey to slow down the Cypriots in their search for different energy sources. Cyprus can count on Europe in this concrete question.

And for the conclusions, Cyprus is a small country, but it makes a difference in Europe. Many big Member States should take Cyprus as an example for the determination and for the courage you had and you showed. The people of Cyprus have to know that Europe is your safe home and Europe will stand beside you.

Victor Boştinaru, *on behalf of the S&D Group*. – Mr President, I would like to welcome President Anastasiades to the European Parliament, and I will start by reiterating what is most important. Cyprus is an important Member State of the European Union and the future of reform in a united, prosperous Europe depends on the success of Cyprus. The stability and security of all Member States and the well-being of European citizens, including all Greek and Turkish Cypriots, are a priority and should remain a priority for us.

I was very hopeful the last time we met, Mr President, believing that, at a time when Europe was facing many challenges and disappointments, Cyprus would be a success story, that the Greek and Turkish Cypriots would be the ones to overcome divisions and hate. I must admit that the failure of the talks in Crans-Montana saddened all of us. My political group, the Socialists and Democrats, remains committed to the reunification of Cyprus, as, I believe, the European Parliament does. We are committed to a stable and lasting solution, based on EU values and on all EU and relevant resolutions, but, most of all, to a solution that benefits the citizens living in Cyprus, be they Greek or Turkish, who are worried about the current deadlock in the negotiations. And we call on you, Mr President, on your vision and on your

courage, to overcome the deadlock and to explore any possibility of resuming talks and ensuring clear terms of reference that will enable swift results. I think this will be a major breakthrough, and the Cypriot people deserve that. The EU is ready to back you in all of these very difficult endeavours.

I can assure you of my Group's readiness to play the most constructive possible role in the future agreement on the reunification of Cyprus. That said, I would like to share with you some concerns. First on the economic situation of your country. In spite of the clear re-launching of economic growth in Cyprus – four percentage points is quite significant in comparison to the much lower and slower economic growth in other Member States – the Commission has reported that inequality is one of the most alarming factors. Inequality is rising not only in Cyprus but at EU level too, and the austerity policies of the last decade, and the Troika policy which played a devastating role in your country, have contributed to increasing the gap.

Let's try to reverse the trend. It is timely to work on fighting this, so let's work together, in each and every Member State and at Union level, on the social model: on a fair Union that can face the challenges of populism and nationalism. It is true that nationalism and populism are on the rise, but let us tackle the poverty and inequality that constitute fertile ground for those extreme political trends.

Mr President, I have a serious concern about something which is quite alarming for both security and social reasons, namely the 'citizenship by investment' programme. You are providing European citizenship to nationals of third countries and, looking at the breakdown of those who benefit from this programme, I think you should work on winding it down and stopping it – and this is not to intervene in any way in your internal decisions.

Mr President, as a Romanian, and knowing that Romania will soon hold the rotating Council Presidency, I'm deeply convinced that full and sincere cooperation among all Member States will provide the future EU summit in Sibiu with a good result for Europe. The future of the Union is based, as you rightly said, on unity and solidarity: a future of the Union which diminishes frustrations and divisions and ensures, for all of us, that there will be no double standards in the Union.

Thank you once again for your contribution. I am absolutely convinced that Cyprus will remain one of the most active contributors to unity and to a prosperous future in our Union.

(Applause)

Ελένη Θεοχάρους, εξ ονόματος της ομάδας ECR. – Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Επίτροποι, εξοχότατε, είστε πρόεδρος ενός μικρού νησιωτικού και απομακρυσμένου κράτους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διαχειρίζεστε το μοναδικό όπλο που διαθέτει: την ταυτότητα της ύπαρξης του, τον τίτλο της Κυπριακής Δημοκρατίας. Θα θέσω ευθύς εξαρχής το μείζον ερώτημα μου, που είναι το εξής: Ποιο μέλλον μπορεί να έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αν θυσιάσει ένα κράτος μέλος, αφήνοντάς το να μετατραπεί σε τουρκικό προτεκτοράτο προς όφελος οικονομικών συμφερόντων και εμπορικών συναλλαγών με ένα δικτατορικό καθεστώς.

Συνάδελφοι, εδάφη της Κυπριακής Δημοκρατίας κατέχονται στρατιωτικά από την Τουρκία, η οποία την απειλεί συνεχώς και μεταφέρει βαρύ οπλισμό στις κατεχόμενες περιοχές. Κύριε πρόεδρε, έχετε θίξει όλα τα μείζονα ζητήματα που απασχολούν τη χώρα μας. Δεν θα αναφερθώ σε αυτά. Θα περιοριστώ μόνο στο Κυπριακό, γιατί οι προσπάθειές σας για την επίλυση του Κυπριακού Ζητήματος έχουν καταρρεύσει παρά την καλή θέληση που έχετε επιδείξει, λόγω της επιθετικής και αδιάλλακτης στάσης της Τουρκίας, της οποίας στόχος παραμένει ο πλήρης έλεγχος της χερσαίας και θαλάσσιας έκτασης της Κυπριακής Δημοκρατίας, ενώ η λύση που ε συζητείτο μέχρι σήμερα αποδείχθηκε ανέφικτη και ανεφάρμοστη και μη λειτουργική.

Από το 2004 η Κυπριακή Δημοκρατία είναι κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και εδώ τίθενται τα εξής ερωτήματα: Γιατί η Κυπριακή Δημοκρατία δεν απαίτησε από την Ευρωπαϊκή Ένωση την εφαρμογή των όσων προνοούν οι Συνθήκες, το ευρωπαϊκό κεκτημένο, οι αρχές και οι αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Χάρτης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το πρωτόκολλο της ένταξης, το πρόσθετο πρωτόκολλο, η αντιδήλωση της 21ης Σεπτεμβρίου 2005, το ψήφισμα για την Αμμόχωστο (The Written Declaration) και πολλές άλλες νομικές διακηρύξεις που θα θωράκιζαν την Κυπριακή Δημοκρατία και θα καθιστούσαν τη λύση βιώσιμη, δίκαιη και λειτουργική; Γιατί η Κυπριακή Δημοκρατία δεν αντέδρασε ποτέ, όταν η Τουρκία παρανομώντας δεν υπέγραφε και με την Κύπρο τις Συνθήκες που υπέγραφε με τα 27 κράτη μέλη; Γιατί δεν αντέδρασε όταν ο Τσαβούσογλου κατέδωσε έγγραφο στην Επιτροπή με το οποίο χαρακτηριζε την Κύπρο εκλιπούσα; Γιατί δεχθήκατε την υπογραφή και επικαιροποίηση της Τελωνειακής Ένωσης Ευρωπαϊκής Ένωσης-Τουρκίας; Γιατί δεχθήκατε τη συμφωνία επανεισοχής; Γιατί δεχθήκατε τη συμφωνία για το προσφυγικό και πολλές άλλες συνθήκες που υπογράφονταν με τα 27 κράτη μέλη αλλά όχι με την Κυπριακή Δημοκρατία; Όλες αυτές οι συμφωνίες εφαρμόζονται σε βάρος της υπόστασης του κυπριακού κράτους και της ειρήνης, δεδομένου ότι η Τουρκία δεν δέχεται καμία πίεση προς επίλυση του Κυπριακού.

Από την άλλη η Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί αποδέχεται να συνομιλεί και να δίνει δισεκατομμύρια σε ένα δικτατορικό κράτος, το οποίο είναι υποψήφιο προς ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ κατέχει τμήμα ευρωπαϊκού εδάφους και δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία; Γιατί εφαρμόζει συνθήκες που δεν υπογράφονται με κράτος μέλος και δεν διακόπτει τις ενταξιακές; Γιατί επιβάλλει κυρώσεις στη Ρωσία για την ενσωμάτωση της Κριμαίας και αφήνει την Τουρκία στο απυρόβλητο, ενώ κατέχει στρατιωτικά κράτος μέλος;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να απαιτήσει την αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας από την Τουρκία και τον σεβασμό των δικαιωμάτων του κράτους μας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να αναγνωρίσει τα αποτελέσματα της τυφλής πολεμικής βίας του 1974 και να αποδεχθεί τη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η λύση πρέπει να στηρίζεται στις αρχές και τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην πλήρη εφαρμογή και τον πλήρη σεβασμό των τεσσάρων βασικών ελευθεριών, με εγγυητή τις δημοκρατικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να επιτρέψει τη μετατροπή της Κύπρου σε τουρκικό προτεκτοράτο. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και καλωσορίσατε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Λυπάμαι πολύ που δεν είναι όλοι οι συνάδελφοι εδώ και θα ήσαν αν δεν είχαμε τα ψεσινά γεγονότα.

Javier Nart, *en nombre del Grupo ALDE*. – Señor presidente, señor presidente Anastasiades, como español y como representante del Grupo ALDE defiende y defendemos la absoluta y radical unidad de la República de Chipre. Para mí y para el Grupo ALDE, no existen dos comunidades, sino una nación y unos compatriotas europeos chipriotas. Una única República de Chipre.

Pero, señor presidente, Chipre tiene una patología tanto interna como externa. Cuando se habla de que Chipre tiene tres países garantizantes —que son: Gran Bretaña, a punto de salir de la Unión Europea; otro que está fuera de la Unión Europea, que es Turquía; y otro que está dentro de la Unión Europea, que es Grecia—, lo que vemos es una situación patológica que no se da en ningún país del mundo y es consecuencia de una situación que usted conoce, que es la horrible guerra tanto de liberación y de independencia como la guerra intercomunal antes del año 1960, con la situación de la EOKA y lo que usted conoce.

En la Navidad sangrienta de 1963 se produjeron acontecimientos horribles en las dos comunidades, y se produjo la retirada de la comunidad turca de las instituciones en 1964. La República de Chipre tiene demasiados «taksim», tiene demasiadas «Megali Idea», demasiadas ideas de «enosis» en el pasado. Y tiene también la historia del golpe de Nikos Sampson contra el presidente Makarios en 1974.

Y lo que es una patología, y se lo digo desde lo que conozco, es que, para una parte de la comunidad chipriota —y hablo de comunidad chipriota, una única Chipre—, exista una ocupación, pero para otra parte de esa comunidad chipriota sea una garantía. Y eso es patológico. Por lo tanto, lo primero que tenemos que plantear es por qué todo eso existe y no simplemente plantearlo como una cuestión de metafísica situación, sino de real situación en la sociedad partida, dividida y separada chipriota.

Y esto me lleva a las siguientes cuestiones.

La primera. Casi medio siglo, señor presidente, medio siglo, de dos comunidades separadas viviendo espalda a espalda; son generaciones que no se han conocido; generaciones que viven mirándose para otro lado. Esto significa objetivamente una situación de profundización en la división social, aparte de la división geográfica. Si se continúa en la situación de bloqueo, que es lo que está ocurriendo ahora, va a seguirse profundizando en dos situaciones sociales que no se entenderán porque no se conocen.

La segunda. Y esto me lleva a los políticos. En Crans-Montana se estuvo muy cerca del acuerdo, pero ¿hasta qué punto existe una falta de decisión política? Esa decisión que tuvo un líder político, Winston Churchill, cuando fue capaz de asumir el riesgo de tomar como prioridad los intereses de la nación británica y no los intereses de sus particulares intereses políticos. Y en Crans-Montana, tan cerca y tan lejos. La siguiente pregunta es, en consecuencia: ¿cuándo los políticos chipriotas van a entender que es más importante la nación que sus particulares intereses?

La tercera se refiere a la situación objetiva. Cuando usted entra en el Parlamento de Chipre, una parte del Parlamento está vacía, es la de sus compatriotas —mis compatriotas europeos turcochipriotas—, que están ausentes. Aquí, en cambio, todos los puestos del Parlamento Europeo están ocupados, pero no representan a toda la comunidad chipriota, representan a una parte, y eso es una situación también patológica.

Y esto me lleva a la última cuestión. Crans-Montana estuvo tan cerca y tan lejos que se habla de un nuevo acuerdo, de un nuevo entendimiento, de un nuevo encuentro. ¿Cree usted que, con todas las experiencias de casi cincuenta años de conversaciones fallidas, del plan Annan, que no llegó a ninguna parte, valdrá para algo una nueva reunión o servirá para mantener permanentemente una división que afecta decisivamente también al futuro nacional y económico de la isla? Y, por lo tanto, yo le planteo, señor presidente: ¿no sería el momento de que, abandonando los protectores externos, que en realidad son los bloqueadores externos muchas veces, vayamos a un arbitraje por parte de los países miembros de la Unión Europea —de su familia europea— y acabemos con la patología de la isla de Chipre?

Νεοκλής Συλικιώτης, εξ ονόματος της ομάδας GUE/NGL. – Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου εκ μέρους της ομάδας της Αριστεράς να εκφράσω τον συγκλονισμό μας για τα χθεσινά θύματα της επίθεσης, να εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στην οικογένεια των θυμάτων και τη συμπαθία μας και την αλληλεγγύη μας στην πόλη του Στρασβούργου και σε ολόκληρο τον γαλλικό λαό.

Κύριε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας, σας καλωσορίζω από μέρους της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/ Βόρειας Πράσινης Αριστεράς στο Ευρωκοινοβούλιο, μεταφέροντάς σας πρώτα απ' όλα την καθολική, διαχρονική, αταλάντευτη στήριξη της ομάδας μας στον αγώνα της Κύπρου ενάντια στην κατοχή και τη διαίρεση, για μια λύση του Κυπριακού στη βάση των ψηφισμάτων του ΟΗΕ, του Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Δικαίου, για την επανένωση της Κύπρου στη βάση της λύσης της διζωνικής δικονομικής ομοσπονδίας, για μια Κύπρο χωρίς κατοχικούς στρατούς και ξένους κηδεμόνες, κοινή πατρίδα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Γι' αυτό, κύριε αντιπρόεδρε της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η Ένωση έχει ευθύνη, αντί να συζητά σήμερα την αναβάθμιση της Τελωνειακής Ένωσης με την Τουρκία να απαιτήσει αποφασιστικά την υλοποίηση των υποχρεώσεων της Άγκυρας, συμπεριλαμβανομένων των κυπρογενών υποχρεώσεων.

Κύριε Πρόεδρε, αν συζητάμε σήμερα με ανησυχία και φόβο για το μέλλον της Ευρώπης, είναι γιατί κάτι έχει πάει λάθος με το παρελθόν και το παρόν της Ένωσης, με την πορεία που έχει πάρει, με τις πολιτικές που κυριαρχούν, γιατί τα προηγούμενα χρόνια οι αγωνίες των λαών και τα αιτήματα των εργαζομένων δεν εισακούστηκαν. Μόλις πριν από δύο χρόνια σε αυτήν εδώ την αίθουσα ο Πρόεδρος Γιούνκερ αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση χάνει τον κοινωνικό της χαρακτήρα, ότι κινδυνεύει να γίνει η Άγρια Δύση του κοινωνικού ντάμπινγκ. Δεν παραδέχθηκε όμως ποιες πολιτικές οδήγησαν σε αυτό. Η αδυσώπητη αλήθεια είναι ότι ακολουθήθηκε η συνταγή του νεοφιλελευθερισμού, με αποτέλεσμα οι ευρωπαϊκές κοινωνίες να θερίζουν ανεργία, φτώχεια, περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες, ενώ ταυτόχρονα είναι αυτές οι πολιτικές που λειαίνουν το έδαφος για τον ρατσισμό, την ξενοφοβία και τον φασισμό. Όσοι δεν αναγνωρίζουν την αιτία προφανώς θα συνεχίσουν με τις ίδιες συνταγές και στον ίδιο δρόμο.

Η Κύπρος δυστυχώς δεν αποτελεί εξαίρεση. Αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, γιατί τα μνημόνια λήγουν αλλά στην πραγματικότητα δεν φεύγουν. Οι δραματικές συνέπειές τους όχι μόνο έμειναν στην κοινωνία και στις εργασιακές σχέσεις μιας σειράς κρατών μελών αλλά πλέον έγιναν πανευρωπαϊκοί νόμοι μέσα από το πλαίσιο της οικονομικής διακυβέρνησης. Το αξιοσημείωτο είναι ότι η κυβέρνησή σας, κύριε πρόεδρε, όχι μόνο εφαρμόζει αυτές τις πολιτικές αλλά αποδεικνύεται πιο νεοφιλελεύθερη και από τους νεοφιλελεύθερους. Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Η ανάπτυξη που προβάλλετε είναι μόνο προς όφελος των λίγων. Η χώρα μας δυστυχώς είναι πρωταθλήτρια στην Ευρώπη στην αύξηση των εισοδηματικών ανισοτήτων και στην αύξηση της φτώχειας. Ας μην ξεχνούμε άλλωστε ότι τα δυο μεγάλα οικονομικά εγκλήματα που διαπράχθηκαν τα τελευταία χρόνια στην Κύπρο, το κούρεμα καταθέσεων το 2013 και το κλείσιμο του Συνεργατισμού δεν έχουν μόνο τη σφραγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης· είναι και δικά σας κατορθώματα, κύριε πρόεδρε.

Κύριε πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό που χρειάζεται σήμερα η Ευρώπη είναι κοινωνική δικαιοσύνη και κοινωνική αλληλεγγύη. Χρειάζεται μια οικονομία που να δουλεύει για τους πολλούς, αυτούς που παράγουν τον πλούτο, όχι για τις τράπεζες και τις πολυεθνικές. Έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης που να δημιουργεί μόνιμες πλήρεις και αξιοπρεπείς θέσεις εργασίας. Να προασπίζεται το δημόσιο χαρακτήρα των στρατηγικών τομέων και υπηρεσιών κάθε χώρας. Να ενισχύει την κοινωνική προστασία για τους αδύναμους κι όχι να διανέμει ευχολόγια χωρίς καμιά δεσμευτική ισχύ, όπως είναι ο περιβόητος ευρωπαϊκός κοινωνικός πυλώνας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται μια τολμηρή πολιτική για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής έξω από τις λογικές της αγοράς και πιο φιλόδοξη από τη συμφωνία του Παρισιού. Όταν οι πολίτες της Ένωσης ακούν ότι θα δίνονται 38,5 δισεκατομμύρια ευρώ στο ταμείο για την άμυνα διερωτώνται εύλογα πώς γίνεται να υπάρχουν πάντα λεφτά για τις πολεμικές βιομηχανίες αλλά ποτέ να μη φτάνουν για τις κοινωνικές δαπάνες, την παιδεία και την υγεία.

Τέλος, η Ευρώπη χρειάζεται μια πολιτική ασύλου και μετανάστευσης βασισμένη στο διεθνές δίκαιο, στην ανθρωπιστική αλληλεγγύη προς τους πρόσφυγες αλλά και στην αλληλεγγύη ανάμεσα στα κράτη μέλη. Ορθά, κύριε πρόεδρε, υποστηρίζει η Κύπρος την ανάγκη να δημιουργηθεί ένας μόνιμος μηχανισμός για τη φιλοξενία όλων των προσφύγων σε όλα τα κράτη μέλη ανάλογα με τις δυνατότητες τους. Όμως, κύριε πρόεδρε, αυτό το αίτημα πρώτα απ' όλα πρέπει να το θέσετε στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, σε εκείνους τους μοιδαέτες σας που μοιλοκάρουν αυτή την πρόταση με αποτέλεσμα τα κράτη του μεσογειακού Νότου να λαμβάνουν ένα δυσανάλογο μερίδιο ευθύνης. Κύριε πρόεδρε, για να γίνουν όλα αυτά χρειάζονται άλλες πολιτικές ή καλύτερα χρειαζόμαστε μια άλλη Ευρώπη, την Ευρώπη για την οποία η Αριστερά παλεύει, την Ευρώπη που αντιστέκεται και

αγωνίζεται, την Ευρώπη των λαών.

Ska Keller, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, I would like to join colleagues in expressing my solidarity with the victims of yesterday's attack and their relatives. I would like to thank all the emergency services and everyone who helped yesterday in the city, as well as here in the European Parliament.

President Anastasiades, thank you very much for joining us in this debate on the future of Europe. Cyprus is, of course, in a very difficult spot on the European map. Your island is still divided, and I want to applaud you for all the efforts that you have undertaken in the past to overcome this divide and to get closer together for a solution on the island, based on the UN parameters. But I am also worried that we haven't seen much progress – any progress, really – on the talks recently. I would really like to urge you not to let this favourable political constellation pass by, because we might not have that opportunity in a long time – we might never see it again. We have a once-in-a-lifetime chance to find that solution. And just as in Europe overall, a united Cyprus will be beneficial for all its citizens. The EU also needs to be there and ready to provide any help necessary to achieve a solution.

And you are in that unique situation right now to overcome the last divide in Europe, to bridge the last divided capital in Europe, and I wish you a lot of luck in dealing with that situation. But I'm also afraid that luck alone won't be enough. It also needs common action by all of us. You are in a very unique spot, so it will need a lot of courage and a lot of action.

President Anastasiades, I am very grateful that you brought up the issue of climate change. I have to tell you that not many of your colleagues have done so before you, and of course Cyprus is also one of the countries that's most affected by climate change in the European Union, even though none of us is going to be spared. We've seen desertification happening on the island, also extreme weather events. All those effects of climate change are very well known in Cyprus. Right now, we have the Climate Summit happening in Katowice, and the EU's role in achieving a safeguard for our common planet is absolutely vital. But the EU can only be as strong as its members are – and are willing to be – so I'm asking you: what is your government strategy and concrete proposals to mitigate the impact of climate change in Cyprus? And what can you do in order to pressurise the other Member States to do their share as well, because not everyone is really helpful in doing so? And of course to put words into actions we also need exactly the money in the long term budget that Mr Katainen mentioned earlier. The MFF will be absolutely crucial in putting money behind words. Words alone are not enough, and we need to act now in order to save that planet, because we only have one.

Cyprus would have a great potential, for example, for renewable energy. It could be a frontrunner in this regard, showing other Member States the way forward, showing the whole EU how it could be done, and it could also become a hotspot for the relevant technology – but only if your government is ready to do something for that.

Finally, I would like to stress that the future of Europe depends on all of us. It doesn't only depend on big countries, some countries; it depends on all countries. It depends on all of us together – bigger or smaller countries, north or south, all Member States have a responsibility to bring Europe forward or it will not go forward. And we, in this House, also share that responsibility. No matter what party we are from, no matter which country we are from, the future of the European Union depends on all of us inside this House, but of course also on each and every citizen. And there are always many opponents and many obstacles and times are always difficult, but that can never be an excuse for concrete action.

Nicolas Bay, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, la France, comme l'ont été d'autres pays européens, a de nouveau été frappée, ensanglantée, endeuillée par le terrorisme, hier soir, ici même à Strasbourg. Je souhaite exprimer au nom de notre groupe «Europe des nations et des libertés», mes condoléances et ma solidarité à l'égard des victimes, de leurs familles et de leurs proches. Le combat contre le terrorisme islamiste doit être une priorité absolue et nous avons la responsabilité et le devoir de nous donner les moyens de mener cette guerre qui nous est faite, et de la gagner.

Monsieur le Président, depuis 1974, votre pays, Chypre, subit une scandaleuse occupation turque sur la moitié de son territoire. Oui, l'invasion par l'armée turque et l'occupation qui s'en est suivie sont scandaleuses, mais qui s'en émeut encore? La vérité, c'est que l'Union européenne n'a jamais soutenu Chypre face aux Turcs. Bien au contraire, voilà plus de 30 ans que la Turquie est entrée en négociation pour adhérer à l'Union européenne, après avoir bénéficié, depuis 1963, d'un accord d'association particulièrement avantageux. Chaque année, au titre des crédits de pré-adhésion, l'Union européenne lui verse des aides bien supérieures à celles que perçoivent des États membres comme Chypre.

Se refusant à tout bras de fer avec Erdoğan, qui se rêve en sultan d'un nouvel empire ottoman, les institutions européennes cèdent à toutes ses exigences, qui sont autant de caprices d'un enfant gâté à qui l'on n'a jamais su dire non.

On a fanfaronné quand on a fait signer à la Turquie un accord sur les migrants, mais c'était en réalité un nouveau marché de dupes. La Turquie a empoché quelques milliards de la part des généreux Européens, et les contreparties ne sont évidemment pas à la hauteur. C'est ce que l'on voit clairement à Chypre, d'ailleurs, en ce moment.

Pas plus tard qu'hier, on apprenait que plus de la moitié des 8 000 demandeurs d'asile que vous avez à Chypre étaient arrivés tranquillement par le nord de l'île grâce à des passeurs turcs. 8 000, pour un pays de moins d'un million d'habitants, cela fait beaucoup, et la pression migratoire s'est encore accrue ces dernières semaines.

Mais le sale rôle de la Turquie ne doit pas vous exonérer de vos propres responsabilités. Lundi, après que votre pays eut signé le funeste Pacte mondial pour les migrations à Marrakech, vous avez célébré la Journée internationale des droits de l'homme. «Avec des droits et des libertés pour tous», disiez-vous, mais sans devoirs ni contraintes.

Vous êtes donc bien en phase avec les auteurs de ce texte suicidaire pour les nations européennes. Oui, suicidaire, puisqu'il s'agit de supprimer le concept même d'immigration illégale afin de créer une sorte de droit universel à la migration, pour des hommes sans liens, hors sol, coupés de leurs racines. Certains prétendent que ce texte ne serait pas contraignant, mais alors pourquoi donc les États-Unis, l'Australie, Israël, tant de pays européens ont-ils refusé de le signer? Et pourquoi donc la coalition gouvernementale en Belgique a-t-elle purement et simplement explosé en raison de ce texte et des désaccords qui le concernaient?

Mais j'aimerais aussi revenir sur la crise financière et bancaire qui a frappé votre pays en 2012 et 2013. Les Chypriotes ont en quelque sorte servi de cobayes pour les cures d'austérité que la troïka allait bientôt imposer à la Grèce du très docile Alexis Tsipras, l'ami de M. Mélenchon. Les connivences entre les dirigeants européens et les banques ne sont plus à démontrer, de Macron à Barroso, qui est allé pantoufler chez Goldman Sachs, sitôt terminé son mandat à la tête de la Commission européenne.

D'où la création sur mesure – je n'ose dire sur commande – du mécanisme de résolution unique. Comme à Chypre, en cas de faillite d'une banque, ce sont les épargnants qui vont devoir payer l'addition une nouvelle fois, puisque leurs comptes pourraient être automatiquement ponctionnés. Et ce, alors même que le sauvetage des banques européennes a déjà coûté très cher aux contribuables de nos pays en 2008. Cela s'apparente à un véritable racket en bande organisée, par l'État et par les banques, et c'est précisément ce contre quoi les gilets jaunes sont en train de se révolter dans mon pays, la France.

Γεώργιος Επιτήδειος (ΝΙ). – Κύριε πρόεδρε, αφού καταδικάσω την τρομοκρατική επίθεση στο Στρασβούργο και ευχηθώ συλλυπητήρια στις οικογένειες των νεκρών και των τραυματιών, σας καλωσορίζω κι εγώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Κύριε πρόεδρε, γνωρίζετε πολύ καλά ότι όλοι οι Έλληνες, ιδιαίτερα οι εθνικιστές, πιστεύουμε ότι η Κύπρος δεν κείται μακράν αλλά πολύ κοντά. Βρίσκεται εδώ, μέσα στην καρδιά μας, και, επειδή ανησυχούμε για το μέλλον της, σας καλώ να απολογηθείτε για τα ακόλουθα:

Γιατί αδιαφορείτε για την απόφαση του κυπριακού λαού, όπως αυτή εκφράστηκε με το δημοψήφισμα του 2004, και προωθείτε ως λύση του Κυπριακού τη διζωνική δικοινοτική ομοσπονδία, η οποία νομιμοποιεί την παράνομη κατοχή του 37% της Κύπρου και καταργεί την υπόσταση της Κυπριακής Δημοκρατίας; Γιατί, στα πλαίσια αυτά αυτής της διζωνικής, νομιμοποιείτε την παρουσία των εποίκων στα κατεχόμενα, ενώ γνωρίζετε ότι ο εποίκισμός είναι έγκλημα πολέμου και ότι οι έποικοι χρησιμοποιούνται ως μέσον για να τροποποιηθεί, να αλλάξει η δημογραφική σύνθεση της χώρας; Γιατί, ενώ η Τουρκία δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία, εσείς δεν ενεργοποιείτε το δικαίωμα της αρνησικυρίας, ώστε να απαιτήσετε από την Ευρωπαϊκή Ένωση την άμεση διακοπή των συζητήσεων της εντάξεως και τις χρηματοδοτήσεις της Τουρκίας; Γιατί δεν διαμαρτύρεστε για τη χρηματοδότηση των Τουρκοκυπρίων απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση στα πλαίσια του ετήσιου προγράμματος δράσεως με 34,5 εκατομμύρια ευρώ; Γιατί δεν προστατεύετε τους πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας, όταν οι αρχές, οι παράνομες αρχές του ψευδοκράτους, ενεργώντας ως νόμιμες, τους συλλαμβάνουν και τους φυλακίζουν; Γιατί επιτρέπετε το άνοιγμα των οδοφραγμάτων, ενώ γνωρίζετε τις οικονομικές επιπτώσεις, το λαθρεμπόριο, την παράνομη εργασία και την αύξηση της εγκληματικότητας που συνεπάγεται αυτό; Κυρίως, γιατί επιτρέψατε το άνοιγμα του οδοφράγματος της Δερύνειας, το οποίο είναι συνυφασμένο με τη δολοφονία των Ισαάκ και Σολωμού; Και τέλος, γιατί δεν αποτρέψατε την πώληση των γερμανικών αρμάτων Leopard 2A4 στις κατοχικές δυνάμεις, ώστε να αναβαθμιστεί μαχητική τους ισχύς;

Μήπως προτίθεστε να ζητήσετε απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση να επιβάλει εμπάργκο πωλήσεως όπλων στην Τουρκία και στο ψευδοκράτος; Ευχαριστώ πολύ και περιμένω με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις απαντήσεις σας.

Νίκος Αναστασιάδης, Πρόεδρος της Κύπρου. – Κύριε Πρόεδρε, καταρχήν θα ήθελα να εκφράσω θερμότατες ευχαριστίες τόσο στον αντιπρόεδρο όσο και στους ηγέτες των διαφόρων πολιτικών ομάδων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τόσο για τα καλά λόγια όσο όμως και ενδεχόμενα για κριτικές που ασκήθηκαν. Η κριτική όταν είναι καλόπιστη, όταν βασίζεται σε στοιχεία και τεκμήρια, αποτελεί οδηγό για μια κυβέρνηση, έτσι ώστε να αναπροσαρμόσει πολιτικές και να υιοθετήσει τέτοιες αποφάσεις που να δημιουργήσουν ακόμη καλύτερες συνθήκες για τη διαβίωση των πολιτών της.

Θα ήθελα να κάνω γενική αναφορά όσον αφορά το κυπριακό πρόβλημα, την οικονομία, την ανισότητα, που ακούστηκε, την πολιτική υπηκοότητα,

πολιτικές που αφορούν την παραχώρηση της πολιτικής υπηκοότητας κ.λπ. Όσον αφορά το Κυπριακό θα πρέπει να κάμω ξεκάθαρο πως η ελληνοκυπριακή πλευρά εδώ και 44,5 και πλέον χρόνια έχει κάνει σημαντικότερες υποχωρήσεις. Μιλούμε για ένα κράτος το οποίο ήταν απόλυτα ενωμένο με κατοίκους οι οποίοι ζούσαν σε μεικτές κοινότητες. Αποτελείτο από μεικτές κοινότητες, Ελληνοκυπρίους και Τουρκοκυπρίους.

Σαν αποτέλεσμα του εγκλήματος και των ενεργειών της ελληνικής χούντας εναντίον του Μακαρίου, με τη δικαιολογία και το πρόσχημα της προστασίας των Τουρκοκυπρίων η Τουρκία εισέβαλε για να αποκαταστήσει τη συνταγματική τάξη, παρά το γεγονός ότι δεν στρεφόταν εναντίον των Τουρκοκυπρίων η οποιαδήποτε ενέργεια, παρά το γεγονός ότι ο Μακάριος επέστρεψε στην Κύπρο, αποκαταστάθηκε η συνταγματική τάξη. Παραταύτα η Τουρκία χρησιμοποίησε το αναχρονιστικό δικαίωμα επέμβασης, εισέβαλε και διαίρεσε την Κυπριακή Δημοκρατία όπως ήταν εξάλλου η πολιτική της από το 1956.

Έκτοτε, από την εισβολή και εντεύθεν έχουμε προχωρήσει σε

έναν ιστορικό αλλά οδυνηρό συμβιβασμό: να δεχτούμε δηλαδή την διζωνική δικοινοτική ομοσπονδία. Καταβάλαμε προσπάθειες, αποδεχτήκαμε την πολιτική ισότητα, αποδεχτήκαμε την ενεργό, την αποτελεσματική συμμετοχή στα διάφορα όργανα. Όμως, κάθε φορά που παραχωρούμε,

προκειμένου να εξευρεθεί λύση, κάποια υπερβολικά –αν θέλετε– ή υπέρμετρα με βάση την δημοκρατία δικαιώματα, επανέρχονται οι Τουρκοκύπριοι καθ' υποβολή της Τουρκίας για να αξιώνουν περισσότερα.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα: Η αξίωση της τουρκοκυπριακής κοινότητας, η οποία αντιπροσωπεύει το 20% του πληθυσμού της Κύπρου, να έχει μία θετική ψήφο για κάθε απόφαση του κεντρικού κράτους, είτε πρόκειται περί της κυβερνήσεως είτε πρόκειται για οποιοδήποτε άλλο θεσμικό όργανο, πείτε μου πως είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτή; Παρά ταύτα και για το καλό της εξεύρεσης λύσης, είπαμε ότι δεν αρνούμεθα το δικαίωμα της θετικής ψήφου, εάν και εφόσον αυτή θα ασκείται προκειμένου να προστατευτούν τα δικαιώματα της τουρκοκυπριακής κοινότητας από τυχόν αποφάσεις που μπορεί να πάρει η πλειοψηφία κατά κατάχρηση δικαιώματος και να είναι σε βάρος της τουρκοκυπριακής κοινότητας, εφόσον και πάλι υπάρχει βεβαίως ένας αποτελεσματικός μηχανισμός επίλυσης των διαφορών. Δεν έγινε αποδεκτό.

Έρχομαι στο Κραν Μοντανά, που είμασταν πολύ κοντά και πολύ μακριά. Είμασταν όντως πολύ κοντά, εάν υιοθετούνταν οι έξι θέσεις των παραμέτρων, όπως τις έθεσε ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ο κύριος Γκουτιέρρες για τη δημιουργία ενός κανονικού κράτους. Τι ήταν αυτές οι έξι προϋποθέσεις: κατάργηση των αναχρονιστικών εγγυήσεων, των επεμβατικών δικαιωμάτων, κάθετη μείωση του κατοχικού στρατού που περιοριζόταν στους 650 και 950, αγήματα δηλαδή που προβλέπονταν από τις συνθήκες εγγύησης και τη συνθήκη εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας, τον τρόπο ενάσκησης του δικαιώματος της θετικής ψήφου από τους Τουρκοκύπριους, σε ποια όργανα, τότε και πώς ενασκειάται και πώς διασφαλίζεται η ομαλή λειτουργία του κράτους, τα θέματα των εδαφικών αναπροσαρμογών που ήταν απολύτως αναγκαία, τα θέματα των περιουσιών των Ελληνοκυπρίων –πρέπει να ρυθμιστεί το πρόβλημα– αλλά και μία επιπλέον αξίωση της Τουρκίας για ισότιμη μεταχείριση των ελλήνων υπηκόων με τους τούρκους υπηκόους, ως εάν οι Έλληνες υπήκοοι να είχαν προνομιακή μεταχείριση. Ουδεμίας τυγχάνουν προνομιακής μεταχείρισης οι Ελλαδίτες. Όποια μεταχείριση τυγχάνουν οι υπόλοιποι των Ευρωπαίων της ίδιας τυγχάνουν και οι Ελλαδίτες, αλλά η αξίωση ήταν: για κάθε Ελλαδίτη που εγκαθίσταται με βάση το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στην Κύπρο να έχουμε αντίστοιχα την παρουσία ενός τούρκου υπηκόου.

Και σας ερωτώ: Είμαστε μόλις οκτακόσιες χιλιάδες. Εάν κάτι αντίστοιχο γινόταν δεκτό, θα είχαμε ή όχι σε χρόνο μηδέν αλλοίωση του δημογραφικού χαρακτήρα, όταν ήδη αυτό συμβαίνει στην κατεχόμενη περιοχή; Σήμερα οι τούρκοι υπήκοοι είναι περισσότερο από τους Τουρκοκυπρίους. Συνεπώς αυτό που παρεμπόδιζε την επίλυση του Κυπριακού στο Κραν Μοντανά δεν ήταν ότι δεν νοιαζόμαστε για την λύση του Κυπριακού. Να σημειώσω ότι εμείς είχαμε υποβάλει απαντήσεις και για τα έξι σημεία του Γενικού Γραμματέα, συγκροτημένες και ολοκληρωμένες. Εκείνοι που αρνήθηκαν και επέμεναν να διατηρηθούν εγγυήσεις, επεμβατικά δικαιώματα, στρατιωτική βάση, ισότιμη μεταχείριση, θετική ψήφος ήταν η Τουρκία και οι Τουρκοκύπριοι. Και σας ερωτώ: Ποιος από σας θα αναλάμβανε ανάλογο βάρος, να δώσει τη συγκατάθεσή του και να επιστρέψει στην πατρίδα

του πιστεύοντας ότι έτσι θα ήταν δυνατόν σε ένα δημοψήφισμα να επιτύχει την έγκριση μιας αναλόγου λύσεως;

Επομένως είναι εξόφθαλμο ποιοι οδήγησαν και πώς οδηγηθήκαμε στο αδιέξοδο. Παραταύτα εμμένουμε και προχωρούμε και επιμένουμε στο να ξεκινήσουμε έναν νέο διάλογο από εκεί που ήμασταν, αρκεί να υπάρχει καλή προετοιμασία, όπως το ζητεί και ο Γενικός Γραμματέας. Θέλω να πω ότι εντός των επομένων ημερών η κυρία Λουτ, εκπρόσωπος του Γενικού Γραμματέα, θα είναι στην Κύπρο. Εμείς είμαστε αποφασισμένοι να συνεργαστούμε. Αυτό που αναμένουμε είναι και από την άλλη πλευρά να επιδειχθεί η ίδια καλή βούληση. Και θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι: ότι επιδιώξή μας, ναι, είναι η εξεύρεση ειρηνικής λύσης, αλλά –το σημαντικότερο απ’ όλα– όχι μιας λύσης για κάποιες ημέρες αλλά μιας λύσης που να είναι βιώσιμη και, για να είναι βιώσιμη, πρέπει να είναι λειτουργική και, για να είναι λειτουργική, δεν μπορεί να γίνουν αποδεκτοί οι όροι όπως τους θέτει η Τουρκία ή η τουρκοκυπριακή πλευρά.

Όσον αφορά την οικονομία, θέλω να πω ότι όχι μόνο δεν μεμψιμοιρούμε για τις αποφάσεις που βρεθήκαμε υποχρεωμένοι να αποδεχτούμε αλλά είμαστε και ευγνώμονες, διότι, αν δεν είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν γνωρίζω ποιος θα μας χρηματοδοτούσε για να μη χρεοκοπήσει το κράτος, και να υπενθυμίσω ότι το 2013, όταν αναλάβαμε, είχαμε ρευστά διαθέσιμα για τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων μόλις ενός μήνα και υποχρεώσεις μέχρι τον Ιούνιο που ξεπερνούσαν τα τρία δισεκατομμύρια. Συνεπώς έπρεπε να ληφθούν άμεσα μέτρα. Ελήφθησαν. Υπήρξε και πρόταση ευνοϊκότερη από εκείνη που είχε υιοθετηθεί τελικώς. Δεν την απεδέχθη το Κοινοβούλιο· ήταν δικαίωμά του. Όμως θα πρέπει να πούμε ότι προχωρώντας με αποφασιστικότητα και τολμηρά βήματα έχουμε επιτύχει και μεταρρυθμίσεις και εξορθολογισμό της οικονομίας και είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε κατ’ αυτόν τον τρόπο.

Η πολιτική των υπηκοοτήτων: Θέλω να πω ότι κάπου υπάρχει μια έντονη –αν θέλετε– στοχοποίηση της Κύπρου. Θέλω να σας ενημερώσω ότι την τελευταία πενταετία από το 2013 μέχρι τον Αύγουστο του 2018 το σύνολο των υπηκοοτήτων που παραχώρησε η Κυπριακή Δημοκρατία δεν ξεπερνά τις 4.700, αντιπροσωπεύει δηλαδή το 0,3% των συνολικών υπηκοοτήτων που παραχώρησαν άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουμε θεσπίσει αυστηρά κριτήρια. Έχουμε υποστεί έλεγχο από τη Moneyval. Έχουμε υιοθετήσει πολιτικές που περιορίζουν τον αριθμό όσων κατ’ έτος μπορούν να αποκτήσουν την κυπριακή υπηκοότητα. Προσπαθούμε και έχουμε αποφασίσει να εργοδοτήσουμε ξένο οίκο προκειμένου να ελέγχει τις αναγκαίες διαδικασίες αλλά και να ασκεί τον έλεγχο των οικονομικών πόρων των επενδυτών. Είμαστε απόλυτα προσεκτικοί ώστε να αποφευχθούν κρούσματα όπως αυτά που ακούω κάποιους να λένε, ότι επιτρέπεται σε κάποιους να αποκτούν την ευρωπαϊκή υπηκοότητα εις βάρος τάχα της ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μα στην Κύπρο δεν έχει σημειωθεί ποτέ καμία τρομοκρατική επίθεση! Δεν είναι στη χώρα μου που γίνονται οι τρομοκρατικές επιθέσεις. Δεν είναι στη χώρα μου που οι πλείστες όσες ποδοσφαιρικές ομάδες ανήκουν σε ολιγάρχες άλλων χωρών, τρίτων χωρών, ή κεντρικά σημεία και μεγάλα κτήρια και μεγάλες ακίνητες περιουσίες έχουν περάσει στα χέρια είτε ρώσων ολιγαρχών είτε αράβων είτε άλλων. Δεν είναι κακό αυτό, αλλά δεν μπορεί να στοχοποιείται μια μικρή χώρα γιατί τάχα παραχώρησε το 0,3% των υπηκοοτήτων που παραχώρησαν τα υπόλοιπα κράτη της Ευρώπης, και δεν θέλω να αναφέρω πόσες δεκάδες χιλιάδες έχουν παραχωρηθεί από τις διάφορες χώρες. Σταματώ εδώ.

Όσον αφορά κάποια φαινόμενα για τα θέματα της ανισότητας τάχα και λοιπά, θα ήθελα απλώς να πω ότι, όταν αναλαμβάναμε την εξουσία, η οικονομία βρισκόταν στην κατηγορία junk (σκουπίδια)· 22 υποβαθμίσεις. Σήμερα έχουμε κατορθώσει να ξεπεράσουμε μέσα από αναβαθμίσεις όλα τα προβλήματα και να είμαστε και πάλι στην επενδυτική βαθμίδα. Παρουσιάζουμε για τέταρτο χρόνο ρυθμούς ανάπτυξης 4%· παρουσιάζουμε και τα τελευταία τρία χρόνια πλεονάσματα του προϋπολογισμού που φτάνουν το 3%· η ανεργία έχει μειωθεί από το 16%, όταν παραλαμβάναμε το κράτος, στο 7%. Και όλα τούτα δήθεν φτωχοποιούν τους Κύπριους. Βεβαίως είναι δικαίωμα του καθενός να κρίνει όπως θέλει. Αυτό που εγώ θέλω να πω είναι ότι τα αφτιά μας είναι ανοιχτά για να ακούσουμε εισηγήσεις. Είμαστε έτοιμοι να συνεργαστούμε με όλους, προκειμένου να επιτύχουμε καλύτερες μέρες για την πατρίδα μας.

Και τελιώνω επαναλαμβάνοντας ότι η Κύπρος είναι πάντοτε έτοιμη να συνεργαστεί για το καλύτερο δυνατό και για μια προοπτική και μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πράττουμε ανάλογα και με το μέγεθος μας ό,τι είναι δυνατόν ώστε να εδραιώσουμε την περιφερειακή ειρήνη, να εδραιώσουμε ισχυρές περιφερειακές συνεργασίες, οι οποίες αποβαίνουν και προς όφελος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι θα συνεχίσουμε να πολιτευόμαστε με πίστη ότι μπορούμε να επιτύχουμε πολύ περισσότερα όλοι μαζί, αρκεί να υπάρχει ενότητα, αρκεί να υπάρχει αλληλεγγύη, αρκεί να υπάρχει ο κοινός στόχος: το μέλλον του κοινού μας ευρωπαϊκού σπιτιού.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE). – Señor presidente, presidente Anastasiades, permítame, en primer lugar, transmitir mi solidaridad al pueblo chipriota tras las lluvias torrenciales de la semana pasada que se cobraron la vida de al menos cuatro personas en Kyrenia.

Tragedias como esta nos recuerdan la importancia de poder garantizar la seguridad de todos; la importancia, en verdad, de seguir trabajando hacia la reunificación. Señor Anastasiades, usted está demostrando ante el resto del mundo que hace los mayores esfuerzos para volver a unir Chipre, y así lo demostró en las negociaciones de Crans-Montana. Como europeo y como español, confío en que la cuestión nacional sea tratada por todos como un asunto de Estado. Y, desde luego, así lo está haciendo usted.

Por eso, hay que avanzar juntos hacia una reanudación de las conversaciones. Redunda en interés de todos los ciudadanos europeos y especialmente de los que viven a uno y a otro lado de la línea verde. Adelante, pues, presidente Anastasiades, adelante hacia la reunificación. Tiene nuestro reconocimiento y también nuestro apoyo.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, καλωσορίσατε κύριε πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας, έστω και κάτω απ' αυτές τις συνθήκες. Για να έχει αξία η εδώ παρουσία σας σήμερα, θα πρέπει να έχετε καταστήσει σαφές ότι η Τουρκία δεν μπορεί να έχει την οποιαδήποτε ευρωπαϊκή φιλοδοξία, αν δεν εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις της απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και απέναντι στην Κυπριακή Δημοκρατία, και ότι δεν νοείται να μεταφέρονται γερμανικά τανκς στην κατεχόμενη Κύπρο, άρα εταίροι μας να στηρίζουν εμμέσως την κατοχή. Για να έχει επίσης αξία, κύριε πρόεδρε, η παρουσία σας σήμερα, θα πρέπει να τονίζεται ότι η φόρμουλα που ακολουθήθηκε στην Κύπρο με τα μνημόνια όπως και στην Ελλάδα έχει καταστρέψει τον κοινωνικό ιστό. Μπορεί οι δείκτες να ευημερούν αλλά ο λαός ακόμη υποφέρει. Οι νέοι άνθρωποι βλέπουν τα όνειρά τους να συνθλίβονται και να μην μπορούν να ελπίζουν, με το ύψος των ενοικίων, με το κόστος ζωής και με τους χαμηλούς μισθούς τους οποίους λαμβάνουν. Αυτές όμως οι φόρμουλες, κύριε πρόεδρε, τις επέβαλαν οι ομογάλακτοί σας της ευρωπαϊκής Δεξιός. Βεβαίως για να έχει αξία, κύριε πρόεδρε, η δική σας παρουσία σε σχέση με το μεταναστευτικό θα πρέπει να ακολουθηθούν άλλες πολιτικές. Η Κύπρος υποφέρει σήμερα από τις ροές που έρχονται από την Τουρκία και θα πρέπει να μπούμε σε μια λογική κατανομής των βαρών...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή.)

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL). – Σας καλωσορίζω, κύριε πρόεδρε, ερχόσαστε σε μια στιγμή που θρηνούμε νεκρούς στο Στρασβούργο και νομίζω ότι είναι ανάγκη να υπογραμμίσουμε ότι η αντιμετώπιση της τρομοκρατίας απαιτεί περισσότερη ευρωπαϊκή συνεργασία για την προάσπιση της ειρηνικής δημοκρατικής συμβίωσης και όχι την επιστροφή στους εθνικισμούς.

Η Ελλάδα και η Κύπρος βγήκαν από τα μνημόνια. Η οικονομία τους ανακάμπτει και χαίρομαι γιατί υπάρχει μια συνεργασία ανάμεσα σε σας και στον έλληνα πρωθυπουργό, τον Αλέξη Τσίπρα, παρότι ανήκετε σε διαφορετικές πολιτικές οικογένειες. Νομίζω ότι είναι ανάγκη να επανεκκινήσει, με τη συμβολή και της Επιτροπής και του Ευρωκοινοβουλίου, ο πολιτικός διάλογος για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση στο Κυπριακό· για να πέσει το τελευταίο τείχος μέσα στην Ευρώπη, που χωρίζει την Κύπρο.

Esteban González Pons (PPE). – Señor presidente, en esta ciudad de Estrasburgo, en una noche se compuso *La Marsellesa*. Si yo supiera, lo que haría esta mañana es cantarla. Quiero mostrar mi solidaridad y nuestra solidaridad con las víctimas. Nuestro respaldo a las autoridades francesas y nuestra condena del terrorismo. Anoche este Parlamento sintió más la solidaridad de toda Europa que el miedo impuesto por los terroristas.

Los españoles sabemos que al terrorismo se le vence con unidad y con democracia. La democracia mata al terrorismo. Por eso tenemos que trasladar a los ciudadanos el mensaje de que vamos a perseguir a los terroristas hasta el último rincón en el que se escondan. No van a ganar.

Señor presidente, ¿qué piensa de un sistema de defensa único en Europa?

Κώστας Μαυρίδης (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Αναστασιάδη, ανήκω στην αντιπολίτευση στην Κύπρο, σας καλωσορίζω, έχουμε διαφορές, αλλά σας συγχαίρω για κάτι: Σήμερα κάνατε μια αναφορά πάρα πολύ σωστή σε σχέση με το Κυπριακό: Το θέσατε ως θέμα εισβολής και κατοχής, και αντιλαμβάνομαι, ακούγοντας τον συνάδελφό μου, τον κύριο Nart, ότι δεν μπορούσα να φανταστώ ότι κάποιος μπορεί να είναι τόσο εκτός πραγματικότητας, γιατί πολύ σωστά, κύριε πρόεδρε, κάνατε αναφορά στους πρόσφυγες της Κύπρου και κάποιοι από εμάς είμασταν παιδιάκια τότε και έχουμε προσωπική αντίληψη της τουρκικής εισβολής και της συνεχιζόμενης κατοχής.

Όμως, αγαπητέ κύριε πρόεδρε, έχω δύο πάρα πολύ σύντομα ερωτήματα να σας θέσω: Πρώτον, από αυτό το Ευρωκοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Ένωση έχουμε πάρει τόσες πολλές αποφάσεις από ευρωπαϊκά δικαστήρια, ψηφίσματα· τι άλλο θέλουμε συγκεκριμένα; Θέλουμε κυρώσεις προς την Τουρκία; Θέλουμε επιβολή εμπάργκο; Και το τελευταίο: Σας εύχομαι να συνεχίσετε με σθένος στην ίδια γραμμή και να ξέρετε ότι γερμανικά υποβρύχια χρησιμοποιούνται από την Τουρκία ενάντια στα ευρωπαϊκά συμφέροντα στην Ανατολική Μεσόγειο.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL). – Αγαπητέ πρόεδρε σας καλωσορίζω κι εγώ. Εμείς υποστηρίζουμε λύση διζωνικής δικοινοτικής ομοσπονδίας, διότι απέναντι σε αυτή τη λύση δεν είναι το δυστυχώς ανεχτό σε κάποιους status quo· απέναντι σε αυτή τη λύση είναι η μετεξέλιξη και το μάθημα της κατοχής. Γιατί η κατοχή είναι ένα τέρας που μεγαλώνει με τον χρόνο. Ο φόβος, κύριε πρόεδρε, είναι κάποτε χρήσιμος, όταν χρειάζεται κανείς να σκύψει. Εμείς όμως τώρα χρειαζόμαστε ανύσθημα. Κατανοώ βέβαια ότι το υπέρμετρο θάρρος δεν είναι πάντα καλός οδηγός. Από σας αναμένουμε να ισορροπήσετε ανάμεσα στις ανησυχίες και την πρωτοβουλία. Η απάντηση στις ανησυχίες μας, κύριε πρόεδρε, είναι η εξής: Δεν είναι με τη λύση που θα φέρουμε αυτό που δικαιούνται όλοι οι Κύπριοι· είναι διά της λύσης. Εννοώ ότι ο χρόνος που θα ακολουθήσει μετά τη λύση θα αποδείξει εάν μπορούμε –και μπορούμε– Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι να χτίσουμε κοινό σπίτι με μια κοινή πατρίδα, με κοινή εξουσία.

Françoise Grossetête (PPE). – Monsieur le Président, Monsieur le Président Anastasiades, je vous remercie d'être parmi nous. Il y a de nombreuses années, à la tête du groupe de contact de haut niveau avec les Chypriotes turcs, j'ai pu toucher du doigt combien la souffrance des Chypriotes grecs et turcs était grande du fait de la partition de l'île.

Il est intolérable qu'un État membre de l'Union européenne qui doit jouer un rôle fondamental au sud de ce bassin méditerranéen puisse encore être envahi par la Turquie. Le plus grand souci que nous avions à l'époque, c'était de constater que les Chypriotes turcs devenaient une minorité par rapport aux colons turcs et notre crainte était que la jeunesse, que cette nouvelle génération qui n'a connu que la partition de l'île s'habitue à cela et ne ressente pas de sentiment d'appartenance à l'Union européenne. Pouvez-vous me rassurer sur cette question de la jeunesse?

Κωνσταντίνος Παπαδάκης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, δεκατέσσερα χρόνια πριν με τυμπανοκρουσίες εξαγγείλατε την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση προεξοφλώντας την επίλυση του Κυπριακού. Σήμερα η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη. Η επιθετικότητα της Τουρκίας, οι εντεινόμενοι ανταγωνισμοί κάνουν πιο επικίνδυνη την κατάσταση στην ευρύτερη περιοχή. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να εξασφαλίσει τα δικαιώματων λαών. Αυτή και οι πρόδρομοί της μαζί με το NATO και τις Ηνωμένες Πολιτείες έχουν μεγάλες ευθύνες για την κατοχή, τη διαιώνιση για την όξυνση του Κυπριακού.

Καταδικάζουμε την κατοχή της Κύπρου. Τα ευρωατλαντικά επιτελεία και τα μονοπώλια της ενέργειας βολεύονται με διχοτομική λύση, με νατοϊκά και ευρωενωσιακά στρατεύματα στο νησί, που είναι πηγή νέων κινδύνων κι όχι ασφάλειας και σταθερότητας. Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας εκφράζει την αλληλεγγύη του στον κυπριακό λαό. Με την αξιοποίηση της πείρας από την απόρριψη του διχοτομικού ιμπεριαλιστικού σχεδίου Ανάν μπορεί να δυναμώσει η πάλη για Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, με μία και μόνη κυριαρχία, ιθαγένεια, διεθνή προσωπικότητα. Ένα και όχι δύο κράτη, χωρίς ξένες βάσεις, στρατεύματα και εγγυητές, με αφέντη τον λαό της, Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους!

Λεωτέρης Χριστοφόρου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, καλωσορίσατε, αγαπητέ φίλε, προέδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας, Νίκο Αναστασιάδη. Θεωρώ ότι σήμερα, αυτή η στιγμή, είναι ιδιαίτερα σημαντική στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, γιατί βρίσκεται εδώ ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, της μοναδικής χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία συνεχίζει να είναι μοιρασμένη και να βρίσκεται υπό τουρκική κατοχή, αγωνιζόμενη για εθνική και φυσική επιβίωση με τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θεωρώ δε ιδιαίτερα σημαντικό το γεγονός, γιατί πολύ ορθά και εύστοχα ο αγαπητός φίλος μου Manfred Weber ανάφερε ότι, μπορεί να είμαστε μια μικρή σε έκταση και πληθυσμό χώρα, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση της αποδίδει ιδιαίτερη σημασία και αξία, γιατί αυτή η χώρα πραγματικά βρίσκεται σταθερά προσηλωμένη στις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες.

Αγαπητέ φίλε πρόεδρε, ως πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας βρεθήκατε στην πρώτη γραμμή για να στηρίξετε αυτές τις αρχές και τις αξίες, προσδίδοντας ένα άλλο και διαφορετικό εκτόπισμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δικαίως σας απονέμονται τα εύσημα από όλους τους πολιτικούς ηγέτες εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την πραγματικά εξαιρετική προσπάθεια που κάνατε για τη διάσωση της Κύπρου από τη χρεοκοπία και με αυτό τον τρόπο δώσατε ουσιαστικά το μήνυμα ενάντια στους λαϊκιστές και τους ευρωσκεπτικιστές. Τελειώνοντας, αγαπητέ κύριε πρόεδρε, θέλω να πω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να στείλει το δικό της ισχυρό μήνυμα, ότι η Κύπρος πρέπει να γίνει ένα κανονικό ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή.)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor presidente, presidente Anastasiades, los españoles, como tantos europeos, hemos sufrido y aprendido en la lucha contra el terrorismo y, por tanto, toda nuestra solidaridad infinita con las víctimas y nuestra determinación de que los terroristas no conseguirán llevarse por delante nuestras libertades. Pero también hemos aprendido el valor de la Unión Europea para estimular la reconciliación de comunidades históricamente divididas.

He tenido el honor de ser el ponente de la Comisión de Libertades Civiles, Justicia y Asuntos de Interior para las personas desaparecidas en Chipre, una cuestión extremadamente sensible y delicada, en la que debe primar, sobre todo, el derecho de las familias a recuperar los restos de los familiares víctimas de desapariciones forzadas; se les ha de asegurar el compromiso de las instituciones europeas —de la Comisión, pero también del Parlamento Europeo— de llevar a cabo la tarea hasta que puedan restituirse a los familiares los restos de las personas desaparecidas.

Y un saludo al Comité de Personas Desaparecidas, una institución transversal, respetada y que merece todo el apoyo de nuestro Parlamento Europeo.

(Fine della procedura «catch the eye»)

Νίκος Αναστασιάδης, Πρόεδρος της Κύπρου. – Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα είμαι πάρα πολύ σύντομος. Πλείστες όσες απαντήσεις εδόθησαν κατά τη δευτερολογία μου. Αυτό που θεωρώ πρώτιστο είναι να ευχαριστήσω μεταξύ άλλων το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και για τη στήριξη ιδιαίτερα την Επιτροπή για τους αγνοούμενους στις προσπάθειες που καταβάλλουν έτσι ώστε ένα άλλο ανθρωπιστικό πρόβλημα, που είναι η εξακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων, να τύχει μεγαλύτερης προσοχής και κάτω από πιέσεις να δεχθεί επιτέλους η Τουρκία να ανοίξει νέα τριάντα σημεία τα οποία βρίσκονται σε στρατιωτικές ζώνες, όπως αποκαλούνται. Μακάρι να μπορούσαμε να αλλάξουμε τη γεωγραφία και να μεταφέραμε είτε την Τουρκία είτε εμάς αλλού, αλλά όπως αντιλαμβάνεστε είμαστε καταδικασμένοι από την γεωγραφία να ζούμε ο ένας δίπλα στον άλλο, γι' αυτό και προτιμούμε να είναι η Τουρκία ευρωπαϊκή χώρα παρά να είναι μια ανεξέλεγκτη χώρα η οποία μπορεί να έχει επεκτατικές βλέψεις που πολλές φορές θέτουν την ασφάλεια σε κίνδυνο.

Όσον αφορά τα θέματα των γερμανικών αρμάτων, διερευνώνται τόσο από τη γερμανική όσο και από την κυπριακή κυβέρνηση. Αυτό το οποίο θέλω να επαναλάβω τελειώνοντας είναι να επαναβεβαιώσω την αποφασιστικότητα και τη βούλησή μου να εργαστώ με αποφασιστικότητα και τόλμη, όση απαιτείται, ώστε να επιτύχουμε μια λύση που να επιτρέπει επιτέλους την ειρηνική συμβίωση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων σε ένα κράτος –και θέλω να το τονίσω– που να μπορεί να λειτουργήσει, να μπορεί να εμπνεύσει, να δίνει διάρκεια, να δίνει προοπτική για όλους τους κατοίκους, ανεξάρτητα φυλής, χρώματος, καταγωγής και λοιπά, θρησκείας κ.ο.κ. Το έχουμε αποδείξει στο παρελθόν ότι μπορούμε να συμβιώσουμε. Μπορούμε να το αποδείξουμε και στο μέλλον, αρκεί να μην υπάρχουν εκείνα τα στοιχεία που θα δίνουν το δικαίωμα ανατροπής του επιδιωκόμενου στόχου, δηλαδή ενός κράτους που να ζουν οι πολίτες του και να είναι διασφαλισμένοι με όλα τα προνόμια των υπόλοιπων ευρωπαίων πολιτών.

Σας ευχαριστώ θερμά και ελπίζω ότι οι επόμενες συζητήσεις στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και βεβαίως στο Ευρωκοινοβούλιο θα έχουν σαν στόχο πάντα το μέλλον μιας ισχυρής Ευρώπης που θα την διακρίνουν οι αρχές της αλληλεγγύης και της ενότητας.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(χειροκροτήματα)

President. – Thank you very much, President Anastasiades.

La discussione è chiusa.

Dichiarazioni scritte (articolo 162)

Birgit Collin-Langen (PPE), *schriftlich*. – Ich unterstütze die Forderung des Präsidenten nach einem stärkeren Europa. Und Basis hierfür sind Einheit und Solidarität. Aber heute steht ein ganz anderer Aspekt im Vordergrund: Sicherheit und Frieden. Ich begrüße die Initiative Zyperns, gemeinsam mit Griechenland einen engen Austausch mit Ländern wie Ägypten und Israel zu fördern. Wir sind auf eine Zusammenarbeit mit diesen Ländern angewiesen, damit wir Frieden und Sicherheit in Europa gewährleisten können.

Maria Grapini (S&D), *în scris*. – Dați-mi voie, la început, să-mi exprim regretul față de atacul terorist de ieri, de la Strasbourg, și să transmit condoleanțe familiilor afectate. Ați vorbit aici, domnule președinte, despre nevoia unei Europe unite geografic, politic și economic. Ați spus, de asemenea, că este în creștere populismul și terorismul, eu aș zice că și euroscepticismul și extremismul.

Și pentru că tema este „Viitorul Europei”, doresc să vă întreb, în calitatea dumneavoastră de membru al Consiliului European, ce părere aveți despre modul de lucru al Consiliului? Consiliul frânează deciziile, anulează munca Parlamentului de multe ori, doar pentru că un șef de stat se opune. Considerați că trebuie continuat cu sistemul de decizie pe „principiul unanimității”.

Cum putem vorbi de o Europă unită dacă Consiliul încalcă regulamente și separă Europa în Schengen și noul Schengen, ignorând de opt ani de zile Regulamentul Schengen? Cum putem vorbi de piața unică, dacă accesul la ea este diferit pentru cetățeni și pentru companii? Domnule Președinte, doresc să vă mai întreb ce părere aveți despre sistemul de azil și migrație? Este UE în stare să asigure securitatea cetățenilor ei? Eu cred într-o Europă fără discriminare și care garantează siguranța cetățenilor.

Pirkko Ruohonen-Lerner (ECR), *kirjallinen*. – Transparency International ja Global Witness -järjestöjen tutkimuksen mukaan EU-maat ovat myyneet 6 000 passia ja miltei 100 000 oleskelulupaa viimeisen kymmenen vuoden aikana. Kypros on yksi näistä niin sanottuja ”kultaisia viisumeita” tarjoavista maista. Kyproksen tarjoama käytäntö on yksi EU-maiden löyhimmistä. Maassa voi kahdella miljoonalla eurolla lunastaa passin vain kuuden kuukauden odottelun jälkeen. Tämän jälkeen henkilö voi vapaasti matkustaa, työkennellä tai harjoittaa yritystoimintaa EU:n sisällä miten tahtoo. Kulustaisten viisumien järjestelmät ovat hyvin riskialttiita esimerkiksi rahanpesulle ja turvallisuushille, mikäli hakijoiden taustoja ja heidän varallisuutensa alkuperää ei tutkita perinpohjaisesti. Ei ole oikein muita EU-maita kohtaan, että passeja ja oleskelulupia myymällä Kypros ottaa rahat vastaan mutta jakaa järjestelmän mukanaan tuomat riskit kaikkien jäsenmaiden kanssa.

(La seduta è sospesa per pochi istanti)

8. Pokračování denního zasedání

(La seduta è ripresa alle 12.08)

9. Předání Sacharovovy ceny (slavnostní zasedání)

Presidente. – Saluto i finalisti e i rappresentanti degli altri finalisti, tra cui la signora Zoulikha Sihaddou e il signor Ahmed Zefzafi, che rappresentano il signor Nasser Zefzafi.

(Applausi)

Saluto inoltre la signora Natalya Kaplan e il signor Dmitry Dinze, che rappresentano il vincitore, il signor Oleg Sentsov. Voglio chiamarli per salutarli e poi per dar vita alla seduta.

Cari colleghi, signore e signori, oggi, in una giornata triste per tutti noi, rendiamo omaggio a Oleg Sentsov, regista e scrittore ucraino detenuto per motivi politici. È lui il vincitore del premio Sacharov di quest'anno per la libertà di pensiero.

Sentsov viene premiato per la sua protesta pacifica contro l'annessione illegale, da parte della Russia, della Crimea, sua terra natale. Il premio gli viene attribuito anche per la sua determinazione e il suo impegno in difesa dei diritti e della dignità umana, della democrazia e dello Stato di diritto. Su questi valori si fonda la costruzione europea, ancor più oggi dopo il terribile attentato di ieri. Questo Parlamento sarà sempre in prima linea per difendere la libertà e la dignità della persona, dentro e fuori l'Unione europea.

Oleg Sentsov, con il suo coraggio, gli scioperi della fame e la sua prigionia, rappresenta il simbolo della lotta per la libertà dei prigionieri politici detenuti in Russia e nel resto del mondo. Vorrei dare un caloroso benvenuto a Natalya Kaplan e a Dmitry Dinze, rispettivamente cugina e avvocato di Sentsov, che sono qui in Aula oggi a rappresentarlo.

Nel luglio scorso il Parlamento europeo ha chiesto la liberazione immediata e senza condizioni di Oleg e di tutti gli altri cittadini ucraini detenuti illegalmente in Russia e nella penisola della Crimea. Oggi vogliamo ribadire con forza questa richiesta.

Vorrei inoltre dare il benvenuto a Christophe Deloire, segretario generale di *Reporters Without Borders*, vincitore del premio Sacharov 2005, e agli altri finalisti di quest'anno. Saluto i rappresentanti delle organizzazioni non governative che si adoperano per difendere i diritti dei migranti e salvare le vite umane nel Mediterraneo. Salutiamo poi, e ho già salutato, i genitori di Nasser Zefzafi.

(Applausi)

Chiediamo anche la sua immediata liberazione.

(Applausi)

Avete visto il video che ci presenta il vincitore di quest'anno.

Due giorni fa abbiamo celebrato il settantesimo anniversario della Dichiarazione universale dei diritti umani: è un documento ancor oggi visionario, una pietra miliare per l'umanità. Il Parlamento europeo ha voluto celebrare questo anniversario dedicando un'intera settimana ai diritti umani.

La battaglia per la difesa dei diritti umani è lunga, purtroppo, dall'essere vinta. Ovunque nel mondo uomini e donne sono perseguitati per le loro idee, per il loro credo, per le loro denunce contro i regimi autoritari. Subiscono repressioni per il solo fatto di chiedere libertà e giustizia.

Migliaia di giornalisti rischiano ogni giorno la loro vita. Molti vengono uccisi o imprigionati per difendere la verità e la nostra libertà. Troppo spesso i potenti di turno calpestano i principi sanciti da questa Dichiarazione.

Questo però non deve scoraggiarci ma, al contrario, far raddoppiare il nostro impegno, perché i nostri cittadini chiedono un'Europa più efficace, che si dia i mezzi per agire e promuovere con determinazione i diritti umani del mondo. Il premio Sacharov è stato istituito trent'anni fa per sostenere individui e organizzazioni che si dedicano, anima e corpo, alla difesa della giustizia, anche a rischio della propria incolumità. Da allora è diventato l'iniziativa per i diritti umani con più seguito in Europa.

Cinque dei nostri vincitori sono stati insigniti del Premio Nobel per la pace, e proprio lunedì scorso il dottor Denis Mukwege e Nadia Murad hanno ricevuto questo importante riconoscimento.

Nel maggio di quest'anno Oleg Sentsov ha iniziato uno sciopero della fame, chiedendo la liberazione dei prigionieri politici ucraini detenuti in Russia. Dopo 145 giorni è stato costretto a interromperlo per il suo stato di salute critico e dietro la minaccia dell'alimentazione forzata.

Il Russian Human Rights Center «Memorial», vincitore del premio Sacharov nel 2009, ha riconosciuto a Sentsov lo status di prigioniero politico. L'Accademia europea del cinema e un gran numero di registi, associazioni e personalità hanno chiesto ripetutamente la sua liberazione.

Il conferimento del premio Sacharov di quest'anno avviene in un clima di rinnovata tensione fra Russia e Ucraina. I recenti incidenti nel Mar d'Azov e le violazioni del diritto internazionale hanno contribuito ad aggravare ulteriormente la situazione. Ribadiamo il nostro appello per evitare un'*escalation* e la nostra ferma condanna di ogni azione contro l'integrità territoriale dell'Ucraina.

Vorrei concludere rivolgendo un pensiero a tutti i vincitori del nostro premio che oggi si trovano ad affrontare gravi difficoltà. Penso a Nasrin Sotoudeh, arrestata in Iran nel mese di giugno: siamo estremamente preoccupati per la sua situazione e anche per lei chiediamo l'immediata liberazione. Domani il Parlamento adotterà anche una risoluzione d'urgenza sul suo caso.

Penso anche a Raif Badawi, vincitore nel 2015, che si trova tuttora in carcere per aver pacificamente difeso la libertà di espressione in Arabia Saudita. Penso a Leopoldo López, che si trova agli arresti domiciliari in Venezuela, a Razan Zaitouneh, che è stata rapita in Siria diversi anni fa e il cui destino, purtroppo, è ancora incerto. Penso all'attivista cinese Hu Jia, che vive costantemente sorvegliato, e al movimento *Las Damas de Blanco*, i cui membri subiscono a Cuba continue intimidazioni.

Senza dimenticare lo stesso Sentsov: attendiamo con impazienza il momento in cui potremo riceverlo in Parlamento per consegnargli, di persona, il premio Sacharov, perché il nostro non è soltanto un premio ma un impegno che prendiamo con i nostri vincitori.

Oggi voglio dire a tutti quanti voi che non siete soli nella lotta: questo Parlamento sarà sempre al vostro fianco!

(Applausi)

Natalya Kaplan, *Cousin of Oleg Sentsov*. – Mr President, I am Natalya Kaplan and I am a cousin of the Ukrainian political prisoner Oleg Sentsov. First of all, he is a film director and a man with a capital 'M'. He was an economist, but he never did any business. As a young man, he was enthusiastic about cybersports, and all the time he was reproached that computer games are not very serious and that he should start thinking about something else. But he started making his living playing games, bought a computer club and organised a team of cyber-sportsmen. But, slowly, he started retreating from this sport and watching more and more films. And then he understood that he had a lot to say and should start making movies.

We became friends when Oleg was an adult. When we were both adults, his first short film, *A Perfect Day for Bananafish*, he filmed with his daughter Alina playing one of the characters. Oleg called this film educational: he just wanted to learn the process of making films and he showed it only to his inner circle.

He was a very goal-oriented person with an acute sense of justice. He made his first film without any education, experience, connections or budget, and his first film, *Gamer*, he financed himself. Funding was insufficient, but he succeeded in organising the whole process on the basis of enthusiasm. Many of his professional colleagues looked at him as yet another graphomaniac, and nobody believed that he would make a good movie. The result was, however, that he did a tour of the world and cinematographers perceived him as a fully-fledged colleague.

In 2013, he started to work on his second film, *Rhinoceros*, the casting was done and he was planning to start filming, but the work was halted as a result of the events on Maidan. Practically from the first days of Maidan, he joined AutoMaidan – the activists who brought food, medical supplies and all necessary supplies to Maidan by car, and blocked the roads. Oleg was an office manager. He was in charge of the logistics of AutoMaidan, he coordinated people, directed everybody, and was perceived as a very good organiser by the people united by a common idea.

At that time, we started communicating with Oleg much more often. He had no doubt in the victory of the activists. Then he went back to his native Crimea, but he couldn't relax there. Little green men appeared on the Peninsula, and he once again joined the resistance. Oleg started bringing food, medical supplies and water to the Ukrainian resistance. When the little green men allowed the Ukrainian military to leave Crimea, he organised their leave.

In March 2014, Russia applauded Putin, praising him for the annexation of Crimea, and Ukraine was counting its dead and disappeared at the time. The repressive machine started operating in Crimea. It was well orchestrated and already worked well in all the occupied territories inside Russia, and especially in Chechnya.

In April 2014, an anti-terrorist department was created in Crimea. Where there is a department, it is automatically thought that there should be terrorists, and Russian law-enforcement bodies started catching so-called 'terrorists' in order to earn new stars on their epaulettes. On 10 May, FSB people entered Oleg's apartment; apart from him, only his 11-year-old daughter Alina was there. They searched his apartment in front of his daughter and confiscated train tickets from Simferopol and Kiev and back, along with a letter with a poem in Ukrainian, the computer, money saved for filming and some DVDs. They took two classic films from his collection: *Fascism As It Is* and a history of the Third Reich in colour. Thus they were trying to prove that Oleg had fascist and Nazis opinions.

The FSB alleged that Oleg had been involved with the Ukrainian organisation 'Right Sector'. It was this organisation that Russian propaganda used as a horror story for Crimeans, saying how they would destroy the Russians. The irony is that Oleg himself is a Russian speaker and considers himself as a Russian. In the same case, three more people were detained, historian Alexei Chirni, the photographer and lawyer Gennadi Afanasiev, and a left-wing activist member of the environmental movement in the Crimea, anti-fascist Alexander Kolchenko.

Chirni and Afanasiev testified against Oleg. They were tortured, beaten and threatened with more violence. Oleg Sentsov was also tortured. The official documents indicated that he was detained on 11 May. It actually happened on 10 May. For a whole day, the FSB officers tried to beat a testimony out of him, against the Ukrainian authorities, against other people. When Oleg refused, he was told they would then make him the organiser of a terrorist cell and that he would go to a prison camp for 20 years. Oleg refused and that was the sentence he was given.

At trial, Afanasiev recanted his testimony, stating that he had given it under torture, but the court did not investigate the statement, in fact ignoring the crime. This was also the case with Sentsov's testimony. He repeatedly claimed that he had been tortured, and related what they had done to him. He had been beaten, choked and threatened with rape with a police baton, but the torture case was never opened. The answer came that Sentsov had traces of beatings as a result of sado-masochistic inclinations.

After his arrest, the lawyers and consuls couldn't find him anywhere. For two weeks, the hired lawyers tried to gain access to him, but they were hiding him, saying that he was in transit or in another pre-trial prison. And all the time he was in custody the Ukrainian consuls could not be allowed to visit him because he was a Russian citizen – allegedly, after the occupation he did not renounce his Russian citizenship under the official procedure and so automatically became a Russian citizen. Sentsov himself said: 'I am not a serf. I cannot be transferred with the earth. I was, and remain, a citizen of Ukraine.'

There is No Russian passport in the criminal case, although Oleg was repeatedly forced to get one. It was only before he was sent to the colony in Yakutia, to the north of Russia, that the Ukrainian consuls were admitted to see Oleg. It happened just once. In Yakutia, which is 9 000 kilometres away from his native Crimea, he was kept for a year. He was hidden away from his relatives, from any possibility of their visiting him. Actually, Oleg did not want his relatives to visit him, because it would have been really difficult for him emotionally.

After the Pussy Riot action held in Yakutia, Oleg was promptly transferred to the Arctic Circle, to the city of Labytnangi, and at the moment Oleg is in one of the northernmost prisons in the world. This is a strict regime colony on the Yamalo Peninsula. To send a southerner to the Arctic is a separate torture. Very soon, Oleg began to lose his hair and his teeth began to crumble, but Oleg is a person who cannot give up and just sit quietly. He is a fighter by nature, and the only method of fighting that he saw was a hunger strike.

On 14 May 2018, he declared a hunger strike. He agreed to stop it only when all the Ukrainian political prisoners were released from Russian prisons and prisons in the occupied Crimea, and by the most conservative estimates that amounted to 79 people. During his hunger strike, Oleg's already undermined health began to deteriorate rapidly. His relatives feared for his life, and knowing who Oleg is, they understood that it was impossible to convince him. He would go to the very end – to the deadly end. All his internal organs suffered. The liver had enlarged, they removed a kidney stone, and he developed problems with his intestines and stomach. His internal organs did not receive enough oxygen, hypoxia began, and the effects reached the brain. In order to avoid force-feeding, Oleg agreed to medication maintenance, but his condition was still worsening every day.

On 5 October, after 145 days of his hunger strike, Sentsov announced its termination. The reason was a statement by the officers that they would begin force-feeding him. Oleg understood the hunger strike would stop anyway, but he had a choice: to be tortured again, to lie fettered with a tube stuck up his nose, or to stop on his own. In order to avoid additional suffering, he chose the second option.

During all the 145 days, not a single Ukrainian political prisoner had been released, but this does not mean that Oleg lost. Thanks to his act, the whole world spoke about repression by Russia and Oleg drew great attention to the topic of Ukrainian political prisoners – and that is his victory. Especially for this occasion, he wrote an address to everyone here. I will now read it for you.

„Ladies and gentlemen, I cannot be present in this room right now, but you can hear my words, even if someone else is saying them. The word is the main tool of a person, and often his only tool, especially when everything else has been taken from him. In a word you can cure, you can maim, you can save, and you can kill by commanding fire. There are people whose words mean a lot. There are people vested with power and opportunities, but they use the power of their words in different ways. You can call for acceptance and surrender, but on the contrary you can call for resistance and for fighting, even when there is no chance to survive but only a chance to die.

But it is not so important how long you live, but how. No matter when you die, more important is how and for what. You can be a simple peasant, less than 18 years old, and then with your own words raise up a whole country to resist, accept humiliation and martyrdom, and then stay forever in history under the name of Joan. Or you can live as a bloody ruler to a ripe old age, tirelessly uttering a flood of false words that your people would supposedly admire, and world leaders would even shake hands with you, not wanting to quarrel with you, but after your death your name will be cursed right away, and the word 'Bokassa' will become a common word.

Modernity is often not fair. History is always fair. Over time, everything falls into place and is called by its proper name. And someone rushes down to the garbage heap under the curses of the liberated people, along with the fragments of monuments to himself. And someone who was persecuted and almost despised by us, on the contrary, after death, takes a worthy place in world history, and his name is given to streets, ships and awards.

To take an example: Andrei Sakharov is quite a person to be compared to. Being placed anywhere near him is too great an honour for me. He raised the bar so high for education and talent, intelligence and courtesy, dignity and humanism. But I hope that I will still do something that will make me feel I have deserved this award. Thank you.“

(The House accorded Natalya Kaplan, cousin of the Sakharov Prize winner, a standing ovation)

10. Prohlášení předsednictví

Le Président. – Mesdames et Messieurs les députés, comme je l'ai dit ce matin en début de séance, le Parlement défend la démocratie et la démocratie est la plus forte. La force de la démocratie gagne contre la violence du crime.

Je vous demande de vous lever pour observer une minute de silence en signe de solidarité avec les trois citoyens européens qui ont été tués hier soir et ceux qui ont été blessés par ce criminel.

Il s'agit aussi d'un message de solidarité avec la République française et avec toutes les familles des victimes d'hier. Le Parlement est à leurs côtés, et nous allons de l'avant pour défendre la liberté et la démocratie.

(L'assemblée debout, observe une minute de silence)

Catherine Bearder (ALDE). – Mr President, as chair of Quaestors, although I wasn't personally caught up in it last night, I would like to thank on behalf of all of us in this House and our assistants, the staff of this House who stayed behind last night and helped us enormously.

(Applause)

I would especially like to thank the catering staff, who managed to remain calm and cheerful whilst finding food from somewhere that they didn't know they had, whilst all the time wondering about their family and friends somewhere else in this city. Also the car drivers who returned to the Parliament in the wee small hours to make sure that we all returned to our hotels safe and sound and to the many others that we didn't see but are working behind the scenes. To all of them we all say a very heartfelt, thank you very much for last night.

(Sustained applause)

Franck Proust (PPE). – Monsieur le Président, chers collègues, permettez-moi, au nom de la délégation française du PPE mais aussi, plus généralement, au nom de l'ensemble des collègues parlementaires ici présents, d'adresser mes plus sincères condoléances aux victimes et aux familles de victimes de l'attaque terroriste qui s'est déroulée hier à Strasbourg.

Comme l'ensemble de mes collègues, j'étais à Strasbourg hier. J'ai pu ressentir ce climat de tension exceptionnelle. J'ai pu imaginer le stress des familles sans nouvelles de leurs proches, la souffrance des proches des victimes. Malgré la répétition de ces actes terroristes ignobles, on ne s'y habituera jamais et d'ailleurs, on ne doit pas s'y habituer.

C'est le cœur lourd et attristé que je leur transmets tous mes vœux de soutien, bien modestes, j'en conviens, vu l'ampleur de la peine qui doit les habiter. Je tiens également à rendre un hommage appuyé aux forces de l'ordre, aux militaires, aux services de secours qui ont su répondre présent hier, alors même que l'on sait qu'ils sont déjà mis à rude épreuve depuis plusieurs semaines en France. Ils sont l'honneur de notre pays.

Notre présence aujourd'hui dans l'hémicycle souligne également que la démocratie continue, que la France et l'Europe restent debout. Ce n'est pas que Strasbourg qui a été attaquée hier, c'est la France et, bien plus encore, l'Europe dans son ensemble qui a été visée. C'est un modèle de civilisation qui a été pris pour cible, une certaine notion de la liberté que ces barbares tentent de museler.

Que ceux qui veulent nous mettre à genoux entendent notre message: la démocratie européenne dans son ensemble reste unie, debout et digne. Le terrorisme ne passera pas.

(Applaudissements)

Udo Bullmann (S&D). – Herr Präsident! Lassen Sie mich nach dem abscheulichen Attentat von gestern Abend Trauer und Mitgefühl ausdrücken – für die Opfer, für die Menschen, die ihr Leben verloren haben, für die Verletzten und für die vielen, denen noch heute die Eindrücke von gestern anzusehen sind, die in der Innenstadt waren, die unter den schrecklichen Eindrücken auch einen fürchterlichen Abend in Angst und in Schrecken haben verbringen müssen.

Lassen Sie mich tiefen Dank sagen den Rettungskräften, der Polizei, den vielen Helferinnen und Helfern in der Innenstadt, die sich um die Menschen gekümmert haben, und allen Kolleginnen und Kollegen hier im Haus, die hier die Ordnung aufrechterhalten haben, die die Versorgung übernommen haben. Wir stehen tief in ihrer Schuld.

Bitte verstehen Sie, Herr Präsident – das war die Diskussion der gestrigen Nacht –, dass wir, die Abgeordneten, darauf bestanden haben, dass wir zusammen mit den Kolleginnen und Kollegen gehen und nicht vorher. Wir, die Familie des Europäischen Parlaments, gehören zusammen, und auch in einer Gefahrensituation gehen wir gemeinsam, oder wir bleiben gemeinsam. Das war unser Wunsch. Sie sind dem nachgekommen, und dafür meinen Dank.

Lassen Sie mich sagen: Keine Gewalttat, keine Attacke ...

No attack, no violence will be able to undermine our passion for freedom and democracy. This is the House of European democracy. This is the House that will always defend freedom and democracy. We will not be shaken but, on the contrary, will strengthen our fight for our European values, for the European society of the equal and of the free.

Dobromir Sośnierz (NI). – Panie Przewodniczący! Chciałem zwrócić uwagę na to, że doszło do naruszenia mandatu posłów do Parlamentu Europejskiego. Poseł nie może być pozbawiony wolności, a zamykanie posła w budynku jest pozbawieniem wolności. Człowiek nie może być pozbawiony wolności bez wyroku sądu, więc jeśli ma ochotę wyjść i ryzykować swoje życie, to uważam, że jest absolutnie niewybaczalne zamykanie kogoś przymusowo w więzieniu, bo dochodzi do tego, że wariat ze strzelbą biega na wolności, a uczciwi ludzie siedzą w więzieniu w budynku. Nie może tak być.

11. Jednání předcházející prvnímu čtení v Parlamentu (článek 69c jednacího řádu): viz zázpis

Presidente. – All'apertura della seduta di lunedì 10 dicembre, sono state annunciate le decisioni di diverse commissioni di avviare negoziati interistituzionali a norma dell'articolo 69 quater, paragrafo 1.

Vi informo che ho ricevuto da parte dei gruppi GUE/NGL e Verts/ALE la richiesta di porre in votazione la decisione della commissione ECON di avviare negoziati interistituzionali sulla base della relazione relativa alla copertura minima delle perdite sulle esposizioni deteriorate.

La votazione si terrà domani.

Per quel che riguarda le altre decisioni di avviare negoziati interistituzionali delle commissioni REGI, ECON, ITRE, LIBE, JURI, IMCO e AFCO, non ho ricevuto alcuna richiesta di votazione. Tali commissioni possono pertanto iniziare i negoziati.

* * *

Angelo Ciocca (ENF). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ieri sera due persone, senza nessuna colpa, senza nessuna responsabilità, hanno perso la vita e non si può davvero pensare di ridurre tutto a un minuto di silenzio.

Ci sono delle responsabilità che qualcuno vuole continuare a non vedere, ci sono delle responsabilità profonde. Io non posso davvero accettare questa linea del dire «bisogna andare avanti»: no, non si può andare avanti negli errori, non si può continuare ad andare avanti negli sbagli, non si può consentire davvero che gli errori della Francia, e spesso anche dell'Europa, arrivino a spalleggiare l'azione di un estremismo islamico che spesso, ripeto, toglie in modo ingiusto la vita a dei cittadini.

Io dopo le votazioni lascerò Strasburgo, lascerò la Francia. Invito Macron a venire qui a Strasburgo. Io rientrerò in Italia come segno di protesta. Dico a tutti: svegliatevi, svegliatevi, svegliatevi! Io mi associo alla protesta e vi dico: svegliatevi, svegliatevi, svegliatevi!

Presidente. – Onorevole Ciocca, La prego, oggi non è la giornata di fare manifestazioni di propaganda.

(Applausi e contestazioni fuori microfono)

Mi faccia parlare come io ho fatto parlare Lei! Si sieda immediatamente! Si sieda immediatamente! Onorevole Ciocca, si sieda!

(Voci non udibili fuori microfono)

Onorevole Ciocca, se Lei fosse stato presente questa mattina in Aula, avrebbe ascoltato di più e saprebbe di più. È una questione di buona educazione: Lei è un maleducato se interrompe chi parla, impari l'educazione e rimanga al Suo posto. Ripeto, questo non è un circo, ci sono delle vittime! Rispetti le vittime, non faccia propaganda. Se Lei fosse presente in Aula la mattina, quando si parla...

(Contestazioni fuori microfono)

Io credo che in democrazia e in libertà, in qualsiasi Parlamento, ognuno debba rispettare gli altri. Io ho fatto parlare tutti, e pretendo di essere ascoltato. Le urla, le grida, le manifestazioni da clown, in questo Parlamento, per quanto mi riguarda, non sono accettate.

(Applausi)

Chi è assente ha il dovere di informarsi.

Edouard Martin (S&D). – Tels des charognards, vous vous jetez sur les dépouilles des victimes même pas refroidies pour en faire un acte politique. Honte à vous! Honte à vous!

(Applaudissements)

Brando Benifei (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ho alzato il cartellino per chiedere di impedire, come poi Lei ha fatto, che i richiami al regolamento diventino delle scene di propaganda ridicola che non sono accettabili, io credo, in un momento così grave. La ringrazio per quello che ha detto.

Olaf Stuger (ENF). – Voorzitter, heel fijn dat u mij aan het woord laat. Ik ben het volkomen met u eens dat het gaat om respect voor de slachtoffers, maar er is maar één manier om respect te hebben voor de slachtoffers en dat is te erkennen waar dit gevaar vandaan komt. En dit gevaar, Voorzitter, dat komt van de islam. Het is islamitische terreur en we zullen het blijven zien.

Presidente. – Non si fa più dibattito, adesso passiamo alle votazioni. Sono votazioni molto lunghe, è inutile fare polemiche fra di noi. Questo è il momento della solidarietà: il terrorismo si combatte con l'unità, come avete ricordato oggi.

(Voci non udibili fuori microfono)

Ma perché urlate sempre?

(Contestazioni fuori microfono)

12. Hlasování

Presidente. – L'ordine del giorno reca il turno di votazioni.

(Per i risultati delle votazioni e altri dettagli che le riguardano: vedasi processo verbale)

12.1. Návrh opravného rozpočtu č. 6/2018: Snížení prostředků na platby a na závazky (vlastní zdroje) (A8-0399/2018 – Siegfried Mureşan) (hlasování)

12.2. Mobilizace nástroje pružnosti za účelem financování okamžitých rozpočtových opatření k řešení přetrvávajících problémů v souvislosti s migrací, přílivem uprchlíků a bezpečnostními hrozbami (A8-0455/2018 – Daniele Viotti) (hlasování)

12.3. Uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie za účelem zajištění výplat záloh ze souhrnného rozpočtu Unie na rok 2019 (A8-0453/2018 – Lefteris Christoforou) (hlasování)

— Dopo la votazione:

Λευτέρης Χριστοφόρου, Εισηγητής. – Κύριε Πρόεδρε, να αναφέρω για τη σημασία και την αξία αυτού του Ταμείου ότι είναι ένα ταμείο αλληλεγγύης το οποίο άρχισε, χάρη στις βελτιώσεις που επήλθαν μέσα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να κινητοποιείται άμεσα, αποτελεσματικά και αποφασιστικά για να καλύπτει έκτακτες ανάγκες, να βρίσκεται κοντά στους πολίτες. Θεωρούμε ότι το Ταμείο Αλληλεγγύης ταυτίζεται με την ίδια την ιδέα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την αλληλεγγύη.

Παρά ταύτα όμως θέλω να επισημάνω ότι υπάρχει ακόμη αρκετή γραφειοκρατία, με αποτέλεσμα πολλές χώρες να αναμένουν να καλυφθούν έκτακτες ανάγκες και καταστροφές οι οποίες δεν καθίστανται όμως δυνατόν να αντιμετωπιστούν άμεσα και να αισθάνονται οι ευρωπαίοι πολίτες ότι το Ταμείο Αλληλεγγύης βρίσκεται κοντά τους. Θεωρώ ότι υπάρχει περιθώριο βελτιώσεων και το Ευρωκοινοβούλιο έχει τη δυνατότητα στο μέλλον να το βελτιώσει για να το ενισχύσει για το καλό όλων μας.

12.4. Nový souhrnný rozpočet Evropské unie na rok 2019 – všechny oddíly (hlasování)

12.5. Nový souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2019 (A8-0454/2018 – Daniele Viotti, Paul Rübig) (hlasování)

— Dopo la votazione:

Juliane Bogner-Strauss, President-in-Office of the Council. – Mr President, I congratulate you on concluding your vote on the budget of the European Union for the financial year 2019. The Council notes with satisfaction that the European Parliament has confirmed the agreement reached at the trilogue on 4 December. I shall take this opportunity to extend thanks once again – on behalf of Minister Löger, of course – to the Chair of the Committee on Budgets (BUDG), Jean Arthuis, and the rapporteurs, Daniele Viotti, Paul Rübig and Jens Geier, as well as to other Members of Parliament who participated in the budgetary procedure, for their constructive approach.

Jean Arthuis, président de la commission des budgets. – Monsieur le Président, Madame la Ministre, Madame la Commissaire, mes chers collègues, notre assemblée vient de voter le budget 2019 pour l'Union européenne.

C'est le cinquième, mais c'est le dernier budget de la mandature ouverte en 2014. C'est sans doute celui qui répond le mieux aux attentes et aux priorités de notre Parlement: emploi, croissance, jeunesse, innovation, migration, climat, sécurité, défense. Avec deux avancées majeures en faveur de la recherche et en faveur d'Erasmus. Erasmus qui, en cinq ans, aura progressé de 80 %, et la contribution du Parlement sera à hauteur de 22 %, dont 240 millions sur le budget 2019.

C'est un budget qui se veut rigoureux, qui se veut économe et efficace, un budget exigeant en termes de valeur ajoutée, un budget au service des Européens, un budget pour une Europe qui prépare notre avenir, une Europe qui nous protège, une Europe qui aspire à devenir puissance mondiale. Merci à la Présidence autrichienne, merci au commissaire, M. - Oettinger, merci à nos rapporteurs.

Presidente. – La posizione del Consiglio dell'11 dicembre 2018 è stata approvata dal Parlamento senza emendamenti. A norma dell'articolo 314 del trattato sul funzionamento dell'Unione europea, la procedura di bilancio per l'esercizio 2019 può dunque considerarsi conclusa.

Dichiaro pertanto definitivamente adottato il bilancio dell'Unione europea per l'esercizio 2019. Procederò ora alla firma del bilancio.

PRESIDENZA DELL'ON. DAVID-MARIA SASSOLI

*Vicepresidente***12.6. Dohoda o hospodářském partnerství EU-Japonsko (A8-0366/2018 – Pedro Silva Pereira) (hlasování)***— Prima della votazione:*

Philippe Lamberts, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, je note que cette cérémonie budgétaire nous présentait quatre hommes en costume sombre, je pense que sur les questions budgétaires, un peu de diversité de genre ne ferait pas de tort.

Ce n'était pas l'objet principal de mon intervention. Monsieur le Président, en vertu de l'article 190, paragraphe 4, de notre règlement intérieur, je propose à notre assemblée de reporter le vote des deux rapports de Pedro Silva Pereira concernant la ratification de l'accord commercial avec le Japon.

Vous savez, chers collègues, que les traités de libre-échange sont un des abcès de fixation d'un sentiment anti-européen croissant en Europe et je pense que nous pourrions faire du traité avec le Japon le prototype d'accords de libre-échange d'un nouveau type: des accords de libre-échange qui respecteraient les services publics, qui éviteraient la déréglementation financière, qui sauvegarderaient le principe de précaution et surtout qui rendraient obligatoires et contraignantes les normes sociales et environnementales.

Si nous voulons faire de l'accord de libre-échange UE-Japon un tel traité, de nouvelles discussions sont nécessaires avec le Japon, et je vous propose donc de surseoir à ce vote.

Presidente. – L'on. Lamberts ha fatto la sua proposta ai sensi dell'articolo 190. C'è un oratore contrario? Vuole intervenire il relatore Silva Pereira?

Pedro Silva Pereira, *Rapporteur*. – Mr President, as standing rapporteur I would like to react to this last-minute request by saying that I don't see any reason whatsoever for a postponement.

(Applause)

In fact, if we listen carefully to the request we see this is not really a request for postponement, because the reasoning is against the agreement as it is.

Now the agreement has been known about since December 2017. We heard all the stakeholders, we asked for clarifications from the Japanese Government and we got those clarifications. We have had a long discussion in this Parliament, and the Japanese Parliament has already taken a decision. We are ready to do the same, and I say we should do it now, deciding on both the agreement and the progressive resolution that we have before us.

*(La proposta di aggiornamento della votazione sulle due relazioni Silva Pereira è respinta)***12.7. Dohoda o hospodářském partnerství EU-Japonsko (usnesení) (A8-0367/2018 – Pedro Silva Pereira) (hlasování)**

12.8. Dohoda o strategickém partnerství EU-Japonsko (A8-0383/2018 – Alojz Peterle) (hlasování)

— *Dopo la votazione:*

Alojz Peterle, *poročevalec*. – Predsednik, nismo še imeli v zgodovini odločanja te hiše tako ambicioznega sporazuma, kot je sporazum z Japonsko.

Sklenili smo ga v dobro državljanov evropske zveze in Japonske, ker delimo ista načela in iste vrednote. Določili smo več kot 40 področij strateškega sodelovanja, med njimi prvič tudi sodelovanje na področju zdravja. In mislim, da gre za velik dosežek naših pogajalcev in poročevalcev in za veliko priliko, povezano s prihodnostjo obeh partnerjev.

Priporočam, da podpremo zadevo z močnimi glasovi.

12.9. Dohoda o strategickém partnerství EU-Japonsko (usnesení) (A8-0385/2018 – Alojz Peterle) (hlasování)**12.10. Evropsko-středomořská letecká dohoda EU-Jordánsko (přistoupení Chorvatska) (A8-0371/2018 – Keith Taylor) (hlasování)****12.11. Zavedení programu Horizont Evropa – stanovení pravidel pro účast a šíření výsledků (A8-0401/2018 – Dan Nica) (hlasování)**

— *Dopo la votazione:*

Dan Nica, *Rapporteur*. – Mr President, I would like to thank the shadow rapporteur and all the technical staff. In accordance with Rule 59, as rapporteur I would like to propose that the matter be referred back to the Committee on Industry, Research and Energy for interinstitutional negotiation. Once again, I thank all of you for your vote.

(Il Parlamento approva la richiesta di rinvio in commissione competente per l'avvio di negoziati interistituzionali)

12.12. Program, kterým se provádí program Horizont Evropa (A8-0410/2018 – Christian Ehler) (hlasování)

— *Dopo la votazione:*

Christian Ehler, *Rapporteur*. – Mr President, I will keep it short. This is a good day for Europe, albeit against a very problematic background. We had the ambition of reaching 3% of GDP for research and innovation for 2020 and we failed. Now, for the first time, we had an ambitious proposal by the Commission; we had an ambitious and thoughtful Parliament; we were super-fast and we are super-united; and we are now asking the Council, in the name of researchers, in the name of European citizens, to get a deal before the European elections, so as to keep up with the competition and keep up the well-being of European citizens.

This is a good programme and this is a united Parliament. As rapporteur, I would like, in accordance with Rule 59, to propose that the matter be referred back to the Committee on Industry, Research and Energy for interinstitutional negotiations.

(Il Parlamento approva la richiesta di rinvio in commissione competente per l'avvio di negoziati interistituzionali)

12.13. Balíček opatření pro jednotný trh (RC-B8-0557/2018, B8-0557/2018, B8-0558/2018, B8-0559/2018, B8-0560/2018) (hlasování)

— *Prima della votazione sull'emendamento 5:*

Nicola Danti (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, vorrei aggiungere questo emendamento orale: «riconosce che le misure nazionali non giustificate e sproporzionate, così come misure non coordinate, possono mettere a rischio l'unità e l'efficacia del mercato unico; ricorda tuttavia che certe misure potrebbero essere legittime e necessarie per proteggere obiettivi di interesse pubblico, come riconosciuto nei trattati;»

(L'emendamento orale è accolto)

PRESIDENZA DELL'ON. FABIO MASSIMO CASTALDO

Vicepresidente

Le Président. – Chers collègues, je voudrais tout d'abord exprimer moi aussi mes condoléances les plus sincères aux familles et aux proches des victimes, ainsi qu'à la ville de Strasbourg, symbole de paix et de réconciliation, et au peuple français tout entier.

12.14. Závěry a doporučení Zvláštního výboru pro terorismus (A8-0374/2018 – Monika Hohlmeier, Helga Stevens) (hlasování)

— *Prima della votazione:*

Monika Hohlmeier, Berichtstersterin. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Am Anfang steht zunächst einmal ein herzliches Dankeschön an meine Mitberichtstersterin Helga Stevens, an meine Schattenberichtsterster und als auch an die Koordinatoren und alle unsere Teams, die Kommission und Experten, die uns unterstützt haben.

Unser Bericht basiert auf eineinhalb Jahren wirklich fundierter und sehr intensiver Arbeit. Wir haben debattiert, wir haben auch gestritten, aber wir haben alle miteinander versucht, das Beste vorzuschlagen, um den Kampf gegen den Terrorismus zu gewinnen.

Unser Bericht enthält viele Vorschläge und Empfehlungen, um Radikalisierung zu verhindern, soziale, kulturelle und sicherheitsbezogene Prävention zu gewährleisten, Bürgerinnen und Bürger ehrenamtlich einzubeziehen und lokale Organisationen zu unterstützen, dann, darüber hinausgehend, die Finanzierung für Terroristen, ihre Unterstützer und Netzwerke zu unterbinden, gesetzliche Lücken zu identifizieren und sie zu schließen und entsprechende Vorschläge zu machen.

Dabei haben wir vor allem auch darauf geachtet, dass die Grundrechte geachtet werden und wir unsere freiheitliche, rechtsstaatliche Demokratie im Besonderen betonen.

Ich möchte am Ende, nachdem ich selbst schon durch den Terrorismus Freunde verloren habe, heute den Opfern mein tiefstes Beileid aussprechen, mein tiefstes Mitempfinden, und uns alle miteinander bitten, auch draußen ein starkes Signal zu geben.

(Beifall)

Claude Moraes, *Chair of the LIBE Committee*. – Mr President, I'll be very brief. Speaking under Rule 171, given yesterday's solemn events, it's important that we stand as united as possible as a Parliament. Colleagues will of course have noticed that there are clear political differences and nuances in this report. If I may I would like to add the point regarding the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (LIBE) oversees the work of the Special Committee on Terrorism – and indeed the work of the rapporteur – that now would be a good time to recognise the amount of work that is done to achieve consensus on this sensitive file from all political groups. Even if we vote differently on specific amendments, it's my hope that the whole House will be able to give support to this report in the final vote.

12.15. Výroční zpráva o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky (A8-0392/2018 – David McAllister) (hlasování)

12.16. Výroční zpráva o provádění společné bezpečnostní a obranné politiky (A8-0375/2018 – Ioan Mircea Pașcu) (hlasování)

12.17. Výroční zpráva o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2017 a o politice Evropské unie v této oblasti (A8-0373/2018 – Petras Auštrevičius) (hlasování)

Le Président. – Chers collègues je voudrais malgré tout vous souhaiter un joyeux Noël en famille, même dans cette situation très difficile pour nous tous.

Buon Natale a tutti quanti voi!

Con questo si conclude il turno di votazioni.

13. Vysvětlení hlasování: viz zápis

14. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(La seduta è sospesa alle 14.36)

PRÉSIDENTE: SYLVIE GUILLAUME

vice-présidente

15. Pokračování denního zasedání

(La séance est reprise à 15 h 03)

16. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

17. Zapojení pracovníků a občanů do spravedlivého přechodu k bezpečnější planetě (rozprava na aktuální téma)

La Présidente. – L'ordre du jour appelle le débat d'actualité (article 153 bis du règlement intérieur) sur le sujet suivant: «Associer les travailleurs et les citoyens dans une transition juste pour une planète plus sûre» (2018/2973(RSP)).

J'attire votre attention sur le fait que ce débat ne comporte pas d'interventions à la demande et qu'il n'y aura pas non plus de cartons bleus.

Kathleen Van Brempt, *representing the S&D Group.* – Madam President, it's a little bit of an awkward situation, I have to say, and I think we're all a little bit taken aback by what's happened, so we can have a good but respectful debate today on a topic that is clear. In the sense, we asked for this topic before the so-called *gilets jaunes*, but of course it is in connection with that. Last weekend, we had 75 000 people walking the streets of Brussels to ask for more ambition with regard to climate change. And on the other hand, you have the *gilets jaunes* in France but also in parts of Belgium. This could sound like a contradiction, two different manifestations, but actually it isn't. It's actually rather logical and understandable. People do understand the necessity and the urgency of fighting climate change, and they do demand urgent action of Europe and the Member States.

But they cannot, they will not and they should not accept the fact that they are the only ones that will have to pay the bill for that: bad air quality, health risk, diminishing purchase power, job losses, unaffordable bills when it comes to energy, bad housing conditions. Think about our polluting cars and, at the same time, the new electric cars unaffordable for so many people. These people are not climate sceptics, but maybe they will become climate sceptics if we do not make sure that we make a just transition. Yes, we need a transition, but it will only be a good one when it is a just one.

And for us, the S&D Group, it is not just a necessity or a purely economic process of changing business sectors and securing competition. No, for us the social dimension is absolutely clear. Yes, coal mines: they need to be shut down. And yes, we will have to get rid of the combustion engine. But not while at the same time making all these things unaffordable for families and putting territories or families into uncertainty or even poverty. And in that sense, I think we need coordinated action to make that a just transition.

Let me give you a few examples. First of all, just transition should be a key concept in all policy processes at all levels. Second, we need a radical change in the governance of the European Union. Broadening the European semester with social and ecological indicators which have the same weight as the economic, the fiscal and the debt indicators –that is also key. Investing in clean and sustainable industries and technologies and keeping these investments off the balance sheet, because otherwise we will not have enough room to make these investments. Creating new specific funds for just transition and dedicating money in existing funds and programmes within the Multiannual Financial Framework. And also making sure no investments go against these just transition principles.

And to make a just transition successful, we need a profound social dialogue in this case. This should involve governments at all different levels, workers and their unions, employers, businesses and NGOs to work and cooperate together. We have no alternative. We have to make this transition, but by making sure we do this in a just way, putting people and social values at the core of our sustainable agenda, we will be able to get everybody on board and turn this transition into a successful Europe.

The two most important challenges – and that's my final word – that we are all facing are climate change and rising inequalities. Let's pull them together and make sure that we come into a concept of sustainable equality.

Juliane Bogner-Strauss, *President-in-Office of the Council.* – Madam President, I would like to thank Parliament for raising this very important topic and for giving me the chance to take the floor on behalf of the Council. The timing of this debate is apt, given that international climate negotiators are currently gathered at COP24 in Katowice in Poland, discussing, inter alia, solidarity and 'just transition'.

The topic was immediately brought to the fore when, on 3 December 2018, at the leaders' summit taking place during the conference, the Polish Presidency of COP24 announced the adoption of the Solidarity and Just Transition Silesia Declaration. The European Union joined the representatives of 45 states in giving its full support to the declaration, which remains open for others to join it. The Silesia Declaration underlines that a just transition of the workforce and the safeguarding and creation of sustainable employment and decent work are crucial to ensuring public support for long-term emission reductions. The EU's support for the declaration, alongside that of its Member States, is an important signal to the international community, showing our commitment to the implementation of the Paris Agreement.

You are all aware of the enormous scale and urgency of the challenge that climate change poses to humankind. If left unconstrained, climate change will lead to large-scale and irreversible negative consequences for our environment and ecosystems, and for our economies. Action against climate change is more urgent than ever. The Paris Agreement sets the goal of achieving net-zero greenhouse gas emissions globally in the second half of this century. The EU has long been at the forefront of the global response to climate change. It already has in place a legislative framework for reducing its greenhouse gas emissions up to 2030 and it has managed successfully to decouple greenhouse gas emissions from economic growth since the 1990s.

However, we know that, even though they are among the most ambitious in the international context, the policies the EU has in place today will not be enough to contribute in a sufficient manner to the achievement of the Paris Agreement's temperature goals. According to the Paris Agreement, all parties are to present long-term, low-greenhouse-gas-emission development strategies by 2020. On 28 November, responding to calls by the Council and Parliament to present a long-term strategy for the reduction of greenhouse gas emissions, the Commission published a communication on a long-term strategy for the European Union. It outlines a vision of the economic and societal transformations required, while also seeking to ensure that the transition to net-zero greenhouse gas emissions is socially fair.

Discussions of the long-term strategy within the Council have already started and, before the end of our Presidency, it will be debated by Ministers responsible for energy at the Council meeting scheduled for 19 December, and by those responsible for the environment on 20 December. The challenges posed by global climate change will require huge economic and societal transformation, which includes the continuing modernisation of European industries and economies with, notably, a transition to clean energy systems.

Just transition is an imperative that was included in the Paris Agreement to ensure that the consequences for the workforce of climate change measures in regions and communities which stand to be particularly affected by them are taken into account. Some regions, globally and in Europe, are more dependent than others on carbon-intensive industries or on coal mining. Today, 41 regions in 12 EU countries are actively mining coal, and many face significant economic and social challenges.

The transition towards low-carbon and climate-resilient economies and societies should ensure a just transition of the workforce, with the creation of decent work and quality jobs for all. While many sectors, cities and regions which are highly reliant on fossil fuels and high-emitting industries face undeniable challenges, the transition to climate-resilient economies also has the potential to create additional employment opportunities. According to a report published by the International Labour Organisation (ILO), this year, jobs created in renewable energy, building efficiency and other low-carbon industries can more than offset job losses in other sectors. However, policies will be needed to protect workers in the sectors where there will be fewer jobs in the future. The Silesia Declaration mentions the importance of the ILO guidelines for a just transition towards environmentally sustainable economies and societies for all, and emphasises that the UN 2030 Agenda and its Sustainable Development Goals confirm the need to tackle environmental, social and economic problems in a coherent and creative manner.

Ensuring a just transition for the workers and communities concerned requires a participatory and progressive representative process of social dialogue, involving all social partners. Just transition is finding its way into important pieces of EU legislation on climate and energy policy. With the inclusion of just transition as one of the investment priorities of the new Modernisation Fund, the revised Emissions Trading System (ETS) Directive will play an important role in supporting regions in 10 low-income Member States, which are dependent on carbon-intensive industries, during their move towards a low-carbon economy. Projects financed under the Modernisation Fund should support the redeployment, reskilling and upskilling of workers, education, jobseeking initiatives and start-ups, in dialogue with the social partners.

In addition, the revised directive highlights the use of auction revenues by Member States for the purpose of promoting skills formation and the reallocation of labour in order to contribute to a just transition to a low-carbon economy, in particular in regions most affected by the jobs transition. In both cases, Member States are responsible for designing and implementing the relevant support schemes.

It is to be noted that support is also available from a number of existing EU programmes and funding instruments. It is a very positive sign that the international community, governments, businesses and trade unions are increasingly paying attention to the just transition agenda. This is a conversation which needs to continue and to be as inclusive and participatory as possible.

Marianne Thyssen, *Member of the Commission*. – Madam President, first of all I would like to thank the honourable Members for tabling this important and topical debate. We can only have a clean transition if it is also a just transition, and we can only have a safer planet if we involve our workers and our citizens.

This is a tale of two cities. While we are debating the issue today in Strasbourg, the UN Climate Conference – the COP24 – is taking place in Katowice. Katowice is a city in Poland's region of Silesia, one of Europe's most coal-intensive regions and, as such, Silesia perfectly illustrates the social economic challenges, but also opportunities, of transition to a low-carbon economy. This is why COP24 started last week by signing the Silesia Declaration on Solidarity and Just Transition, a declaration endorsed by the European Union as a whole and 20 EU Member States individually, a declaration which stresses that environmental and social developments must go hand-in-hand.

Our European climate policy is the most forward-looking in the world. We aim to reduce our emissions by at least 40% by 2030, but the Paris Agreement requires us to look further into the future. Two weeks ago, we published our proposal for the European Union's long-term strategy, a long-term strategy on the reduction of greenhouse gas emissions, and the proposal shows how Europe can lead the way to climate neutrality by 2050 by investing in technological solutions, by empowering citizens, by taking action in industrial policy finance and research, and by ensuring social fairness.

We need to decisively tackle climate change, and there are more benefits besides those clearly related to environment and health. Already today the transformation is creating growth – green growth. In Europe, the clean energy sector has created roughly four million jobs; investments into industrial modernisation, energy transformation, the circular economy and clean mobility will create more and better jobs.

But change will come with its challenges and costs. These challenges might not be equally distributed between regions, sectors and between people. Emission-heavy industries need to rethink their industrial processes, and if they don't, there are job losses, social exclusion and depopulation in the region. The labour market will change. Just like in the digital transition, some jobs will disappear, others will be created, and many jobs will change. Workers in declining sectors need guidance and re-skilling, and we have to realise that some people won't be able to upskill or re-skill – they need social protection, and that means adequate social protection.

Lastly, transition may affect most those who can afford it least – those who can't invest in energy efficiency or low-carbon solutions. The success of the transition to the low-carbon economy depends on the support of our citizens; it should be seen not as a pet project of the elites. Our policy should be progressive and should not punish the poorest.

To avoid polarisation, to avoid inequality, we must base our policies on solidarity. Social fairness should be part of all our climate policies, right from the start. We should not think about corrective actions post factum in order to remedy the consequences. Instead, we should include social and fairness considerations at the outset from the moment we design our policy responses. Also, therefore, we are putting a premium on investment. Our proposal for the new MFF has a strong focus on investment and innovation, with programmes such as Horizon Europe, the Invest Europe Fund, the European Regional and Development Fund, and the dedicated modernisation and innovation funds under the EU Emissions Trading System.

We can anticipate skills needs and help workers change jobs by funding retraining and upskilling from the European Social Fund. Our proposal for the post-2020 European Globalisation Adjustment Fund helps workers who risk losing their jobs because of decarbonisation by funding retraining and activation measures. And with the European Pillar of Social Rights, we direct policy attention to support for individual transition through investing in skills and lifelong learning and upskilling and re-skilling, but also through investment and adequate social protection. And we base our approach on partnership. For example, last year we launched the Coal Regions in Transition initiative to facilitate green transition in 41 coal— and carbon-intensive regions located in 12 Member States.

Climate change is a fact, and that's why we are ambitious in our goals, and that's why we are planning for the long term. The Paris Agreement is good for the planet and for the people, but it can only be made a reality and a success with the people on board.

Franck Proust *au nom du groupe PPE.* – Madame la Présidente, mes chers collègues, j'ai longuement hésité à intervenir lors de ce débat, me demandant si le moment s'y prêtait.

Je veux vous dire que la poursuite de nos débats aujourd'hui, c'est la victoire de la démocratie sur la terreur, la victoire de la liberté sur ceux qui tentent de la museler, alors permettez-moi de m'exprimer sur la thématique à l'ordre du jour aujourd'hui, comme je l'avais initialement prévu.

Il y a six mois, Emmanuel Macron était reçu par cette assemblée comme le chef de l'État à qui tout réussissait. On lui promettait un grand destin et, déjà à ce moment-là, souvenez-vous, j'étais intervenu pour vous demander d'être vigilants. Huit mois plus tard, les cartes semblent être rebattues. En effet, la France fait face depuis plusieurs semaines à une contestation sociale suffisamment rare pour être soulignée. Salariés, retraités, des anonymes qui se serrent la ceinture pour boucler les fins de mois se sont unis pour se faire entendre.

La cause de leur colère est simple: le président de la République et sa politique fiscale, lui qui privilégie l'augmentation des impôts et des taxes à une baisse des dépenses publiques, c'était un mauvais calcul. Cette grogne sociale et cette exaspération des classes moyennes, je les comprends et permettez-moi de vous dire qu'elles n'ont rien à voir avec les problèmes de transition énergétique. Néanmoins, si je soutiens la manifestation pacifique, je ne tolère pas la violence qui a fait rage plusieurs week-ends de suite à Paris et en province, et je veux remercier la police et la gendarmerie pour leur mobilisation exceptionnelle.

Après plusieurs semaines de mutisme total, Emmanuel Macron est intervenu ce lundi pour tenter de donner des gages afin d'enrayer une contestation qu'il a lui-même engendrée, mais le président a trop tardé et, bien que les concessions soient intéressantes, encore qu'elles ne le soient pas toutes, elles coûtent 10 milliards d'euros. Qui va les financer? Nous ne pouvons pas faire de promesses à crédit.

Emmanuel Macron a divisé les Français au lieu de les rassembler. Il est aujourd'hui de notre devoir d'opérer le mouvement inverse: ne laissons pas la France se fracturer car cette majorité silencieuse, cette France qui travaille mérite toute notre attention.

Éric Andrieu *au nom du groupe S&D.* – Madame la Présidente, en ce moment douloureux qui nous atteint tous, je voudrais revenir sur le sujet majeur qui nous occupe en ce moment: celui lié à la transition juste.

Que nous disent les gilets jaunes? Les gilets jaunes nous disent à nous, les politiques: réinvestissez le sens du politique, ne limitez pas le politique à la simple économie, à la simple croissance, au simple indicateur du produit intérieur brut. Ils nous disent: occupez-vous de votre fonction, celle d'organiser le vivre-ensemble, celle de faire la société ensemble. Ils pensent que c'est cela la transition juste, c'est le passage d'un modèle de développement à un autre modèle de développement pour une planète plus juste, mais pas que pour quelques-uns, une planète plus juste pour le plus grand nombre.

Arrêtez d'opposer l'économie, le social, l'environnemental, et prenez comme nouvelle matrice politique un ensemble de ces éléments au regard des objectifs de développement durable, qui ont été votés en 2015 au sein des Nations unies. C'est certainement cela le nouveau modèle de développement.

Cela fait 40 ans, Madame la Présidente, que le modèle néolibéral se développe ici et ailleurs partout dans le monde. Quel est le résultat? Une concentration de la richesse indécente, une paupérisation croissante du plus grand nombre, une santé humaine préoccupante, une biodiversité anéantie et un réchauffement de la planète sans précédent. Oui, il nous faut agir, mais agir urgemment et globalement dans l'intérêt du plus grand nombre. C'est cela le concept de la juste transition qui nous occupe en ce moment.

Zbigniew Kuźmiuk *w imieniu grupy ECR.* –Pani Przewodnicząca, Pani Minister, Pani Komisarz. Transformacja, w tym ta klimatyczna, odbywająca się w Europie niestety jest realizowana głównie kosztem zwykłych ludzi, dlatego tę transformację odrzucają, dlatego tak wyglądają ulice francuskich miast, gdzie protestują „żółte kamizelki”. Przecież ten protest nie wziął się tylko z podwyżki cen paliwa. On się wziął z przekonania, że mamy do czynienia z głęboką niesprawiedliwością i oderwaniem się europejskich elit od losu zwykłych ludzi. Pan prezydent Macron w zdenerwowaniu, w pierwszym odruchu, kiedy te protesty się pojawiły, powiedział, że skoro kogoś nie stać na droższe paliwo, to niech kupi sobie samochód elektryczny, a przecież doskonale wie, że ten samochód jest dwukrotnie droższy od tego standardowego. Do złudzenia przypomina to sytuację z osiemnastego wieku i wypowiedź, zresztą francuskiej, królowej Marii Antoniny, która na wieść, że na wsi głodują chłopi, bo nie mają chleba, sugerowała, żeby jedli ciastka. To oderwanie europejskich elit od losu zwykłych ludzi źle się kończy i to widać nie tylko na ulicach francuskich miast, ale także wielu innych krajów Europy Zachodniej. Zupełnie inaczej wygląda sytuacja w krajach Europy Środkowo-Wschodniej, w takim kraju jak mój, Polska, gdzie jak państwo słusznie zauważyliście, odbywa się szczyt klimatyczny. Ten szczyt klimatyczny może przynieść pozytywne rezultaty pod dwoma warunkami – pierwszy to jeżeli redukcja CO₂ będzie dostosowana do poziomu rozwoju poszczególnych krajów, po drugie jeżeli będzie brany pod uwagę bilans emisji i pochłaniania.

António Marinho e Pinto *em nome do Grupo ALDE.* – Senhora Presidente, Senhora Comissária, Senhora Ministra, um planeta mais seguro é aquele onde a violência, principalmente o terrorismo, principalmente a violência mais extrema como o terrorismo, é combatida sobretudo com medidas políticas preventivas e não apenas com medidas policiais repressivas.

Um planeta mais seguro é aquele onde se constroem hoje mais escolas para amanhã, não termos de construir mais prisões.

Um planeta mais seguro é aquele onde se combate a pobreza com políticas assentes na solidariedade e não se deixa esse imperativo político ao crescimento aleatório da economia e à expansão imprevisível dos mercados.

Um planeta mais seguro é aquele onde os cidadãos confiam nos seus representantes políticos porque estes respeitam sempre a sua vontade e colocam os interesses dos seus eleitores acima dos seus próprios interesses pessoais e comodidades pessoais.

Um planeta mais seguro é aquele onde os cidadãos confiam na veracidade das notícias lidas e ouvidas nos órgãos de comunicação social, porque têm a certeza que os jornalistas produzem a informação subordinados apenas aos ditames da verdade e do interesse público dos factos e não aos interesses propagandísticos ou publicitários de clientes de agências de comunicação.

Um planeta mais seguro é aquele onde os cidadãos confiam nos juizes que julgam e decidem nos tribunais, porque sabem que eles o fazem sempre subordinados aos valores do Direito e da justiça e não a agendas ocultas de interesses políticos pessoais e/ou corporativos.

Um planeta mais seguro terá de ser sempre um planeta mais justo e menos desigual. A igualdade absoluta nunca será atingida entre os seres humanos, mas podem ser reduzidos já os abismos que ainda separam homens e mulheres e sobretudo os ricos e os pobres neste planeta.

Um planeta mais seguro, enfim, é aquele em que saibamos preservar a sua diversidade biológica, bem como os seus ténues equilíbrios ambientais.

Marie-Pierre Vieu *au nom du groupe GUE/NGL.* – Madame la Présidente, je voudrais d'abord dire qu'aujourd'hui nous avons tous dans nos pensées les Strasbourgeois, les victimes et leurs familles.

Depuis un mois, les gilets jaunes constituent une mobilisation sociale sans précédent, qui appelle des réponses sans précédent. Le déclic a été l'augmentation d'une taxe sur le diesel, mais la cause vient de plus loin: un transfert massif de richesse aux plus aisés du pays, qui s'est vu renforcé de manière exponentielle depuis l'élection d'Emmanuel Macron, son choix des «premiers de cordée» et le mépris social qu'ils affichent. Cette réalité est plus particulièrement ressentie dans les zones rurales, exposées à des ruptures d'égalité, que ce soit en matière de transports, d'accès aux soins ou d'école, et à une situation de l'emploi dégradée.

L'ennemi n'est donc pas la politique climatique mais le néolibéralisme, à commencer par ces 100 entreprises responsables de 71 % des émissions globales de gaz à effet de serre. S'il y a des mesures punitives, elles devraient d'abord être exercées sur elles. Selon le dernier rapport du GIEC, nous avons douze ans à peine pour réduire ces émissions, et produire une politique climatique ambitieuse et de justice sociale.

L'Organisation internationale du travail estime par exemple qu'une transition rapide vers une énergie propre pourrait créer 18 millions d'emplois supplémentaires dans le monde d'ici 2030. Les propositions ne manquent pas: taxer les 10 milliards de profits annuels des compagnies pétrolières, taxer le kérosène des avions et le fioul lourd des porte-conteneurs, affecter l'intégralité des taxes environnementales à la transition écologique, mobiliser le crédit bancaire jusqu'à la Banque centrale européenne, développer une vraie fiscalité.

Le 14 décembre, je voulais l'ajouter, je serai à la journée d'action en France, aux côtés des gilets jaunes et des syndicalistes.

Philippe Lamberts *au nom du groupe Verts/ALE.* – Madame la Présidente, chers collègues, comment peut-on oser diviser la société entre les gens qui réussissent et les gens qui ne sont rien?

Vous avez été nombreux à m'écrire, en particulier de France, depuis le début du mouvement des gilets jaunes. Avec des mots souvent poignants, vous m'avez dit votre colère d'être ainsi considérés comme rien, votre dépit à l'égard de nos institutions démocratiques, votre révolte contre l'injustice sous toutes ses formes, en particulier fiscale, que ces institutions perpétuent. Vous n'en pouvez plus d'être pris pour des imbéciles.

Non, enrichir les riches – pardon, ne pas jeter de pierres aux premiers de cordée – ne profite pas à tous. Non, renforcer le pouvoir des multinationales – pardon, défendre nos grands champions nationaux –, ce n'est pas défendre l'intérêt général.

Aucun d'entre vous ne cautionne la violence des casseurs, mais, toutes et tous, vous êtes sans mots face à celle de la répression. Et si l'étincelle de la révolte est bien la taxation des carburants, je sais que vous avez à cœur la nécessité que nos sociétés respectent les limites que leur fixe la nature.

Chers collègues, le GIEC nous exhorte à engager sans tarder une profonde transition écologique: nous avons besoin que notre planète redevienne ou reste habitable pour tous. Mais cette transition ne peut être que solidaire. Que chacun assume sa part des efforts à la mesure de ses capacités et qu'elle profite à chacun selon ses besoins. Or, nous savons que la moitié des émissions sont produites par les 10 % les plus riches.

Cette transition écologique et solidaire doit aussi être pleinement démocratique, car aucun individu n'a, à lui seul, le plan de la société idéale, juste et solidaire, ni le GPS d'ailleurs pour y arriver. En trouver le chemin exige de notre part de mobiliser notre intelligence et notre créativité collectives.

Alors je voudrais dire que ceux qui voudraient opposer les citoyens mobilisés contre l'injustice à ceux qui se mobilisent pour sauver notre planète n'ont absolument rien compris. Entre la fin du mois et la fin du monde, nous n'avons pas à choisir, ces deux combats sont les deux faces d'une même pièce, celle de la lutte pour la dignité humaine, celle de tous les humains présents et à venir.

Dario Tamburrano *a nome del gruppo EFDD.* – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la riduzione delle emissioni sappiamo quanto sia urgente per evitare il dissesto climatico e cito l'ultima relazione dell'IPCC ma anche, è evidente, i bollettini meteorologici quotidiani.

Non c'è solamente il clima, c'è anche la necessità, però, di arrivare al cosiddetto «pareggio di bilancio» ecologico. Sappiamo che il genere umano consuma, in soli sette mesi, le risorse rinnovabili che la natura è in grado di rigenerare, e non sempre, nel corso di un intero anno. Se paragoniamo la Terra a un bancomat, dal mese di agosto al 31 dicembre il genere umano effettua prelievi a debito, creando un debito ecologico che lasceremo in eredità a figli e nipoti.

Il pareggio di bilancio ecologico è infinitamente più importante del pareggio di bilancio finanziario. Per raggiungere il pareggio di bilancio ecologico è necessario, quindi, il passaggio a un modello di sviluppo basato sull'economia circolare e, per evitare il dissesto climatico, è necessario il passaggio a una società basata sulle energie rinnovabili.

Ma queste due trasformazioni non sono gratis, hanno un costo economico. Non possiamo semplicemente scaricarle sui cittadini sotto forma di tasse sui combustibili inquinanti e simili in nome del pareggio di bilancio finanziario. L'Unione e gli Stati devono poter spendere per finanziare la transizione ecologica, che creerà posti di lavoro attraverso l'economia circolare e le energie rinnovabili.

L'economia europea decarbonizzata ha soprattutto bisogno di una tassa sul carbonio alla frontiera per evitare concorrenza sleale da imprese all'estero, da questa sorta di *dumping* sociale e climatico.

È questo il cambiamento che serve all'Europa e al resto del mondo.

Mylène Troszczynski *au nom du groupe ENF*. – Madame la Présidente, je voudrais dire avant tout que toutes mes pensées vont aujourd'hui aux victimes, et à leurs familles, de l'attentat islamiste qui a endeuillé Strasbourg hier soir.

Le débat aujourd'hui exige une mise au point importante: les citoyens et les travailleurs sont aussi conscients que nous et que vous de la nécessité de protéger notre environnement. Personne ne veut compromettre l'avenir de ses enfants et des générations futures.

Vous parlez de transition écologique et de protection de l'environnement pour éviter le réchauffement climatique, mais pour que cette démarche fût sincère, il eût été plus honnête de dénoncer par exemple les traités de libre-échange qui sont négociés en permanence avec tout le monde par une Commission européenne plus préoccupée par l'avenir du libre-échange que par celui de la planète.

Un supertanker qui sillonne les mers du globe pollue en une année plus que 50 millions de voitures, soit l'équivalent du parc automobile français. Remettre en cause ce modèle économique absurde qu'est la mondialisation serait la première mesure véritablement écologique à prendre.

Tout l'inverse de l'écologie punitive, qui ne consiste qu'à taxer un peu plus les contribuables et à les culpabiliser par des leçons de morale permanentes. La saine colère des honnêtes gens qui défilent aujourd'hui dans les rues de Paris et de France avec des gilets jaunes sur le dos risque bien de vous éclater bientôt à la figure.

Lukas Mandl (PPE). – Frau Präsidentin! Auch ich teile das Denken an die Opfer, das Mitgefühl mit den Angehörigen, die nach dem Anschlag hier in Straßburg so kurz vor Weihnachten um geliebte Menschen fürchten müssen.

So ein Anschlag macht uns auch deutlich, was wir hier zu verteidigen haben. Wir haben nicht weniger zu verteidigen als unsere Freiheit und den Frieden, und da gilt es zusammenzustehen. Deshalb finde ich es richtig, dass gerade heute hier im Europäischen Parlament dieses grundsätzliche Thema zu gesellschaftlichen Verwerfungen in vielen Teilen Europas verhandelt wird.

Ich finde es auch ein starkes Zeichen, dass es Frauen sind – Damen –, die dieses Thema initiativ vorantreiben im Europäischen Parlament, dass die Frau Kollegin Van Brempt es angestoßen hat, dass die Frau Bundesministerin Bogner-Strauß für den Rat da ist, die Frau Kommissarin Thyssen: ein starkes Zeichen aus Europa in die Welt unter dem Vorsitz einer Dame!

Wir verteidigen unsere Freiheit, und wir müssen den Bürgerinnen und Bürgern Sicherheit garantieren; das ist der erste Schritt, um Verwerfungen zu überwinden. Wir müssen Bildung möglich machen, aber nicht nur auf universitärer Ebene, sondern auch dort, wo es um Facharbeit und Handwerk geht.

Auch und gerade im Zeitalter der Digitalisierung ist es für Europa wichtig, dass wir da weiterkommen, und natürlich in einem nachhaltigen Sinne. Ich freue mich darüber, dass so viele Wortmeldungen heute darauf Bezug genommen haben, dass Digitalisierung und Nachhaltigkeit vereinbar sind und Nachhaltigkeit für den Arbeitsmarkt, für die Gesellschaft und natürlich für die Umwelt breit angelegt sein muss.

Mercedes Bresso (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, avremmo tutti voluto tenere questa discussione con un altro clima politico. Però, come hanno ricordato altri colleghi, è giusto che la democrazia e questo Parlamento proseguano i lavori, come è loro dovere.

Oggi – lo abbiamo vissuto, lo sta vivendo la Francia in questo periodo – le nostre democrazie sono sottoposte a pressioni enormi di tipo diverso, che ne minacciano la stessa natura e un futuro che troppe volte abbiamo dato per scontato. Si sta rivelando insostenibile la doppia morsa causata, da un lato, dagli effetti negativi della globalizzazione e, dall'altro, dagli sconvolgimenti sempre più poderosi derivanti dal cambiamento climatico.

Io credo che sia possibile rispondere alla sfida del clima tenendo insieme la dimensione sociale, per proteggere tutti i cittadini, ma in particolar modo i più deboli, che sono anche quelli più colpiti dalla globalizzazione, quelli che più hanno patito nel tempo degli inquinamenti e delle difficoltà prodotte dalla crisi ambientale e che oggi ci presentano, a ragione, il conto della loro rabbia e della loro frustrazione.

Noi non possiamo far pesare la transizione ecologica sulle spalle dei più deboli. Io credo però che sia possibile, se lo vogliamo, realizzare una transizione giusta, come recita anche la nostra richiesta di discussione. Dobbiamo affrontare il dibattito e il nostro programma, quello che la Commissaria ci ha illustrato, essendo sempre capaci di valutare insieme gli aspetti ambientali, gli aspetti economici e gli aspetti sociali.

Se riusciremo a fare questo, ed è un dovere che abbiamo verso le generazioni future, io credo che potremo realizzare politiche giuste ed è per questo che noi, come Socialisti e democratici, abbiamo presentato ai cittadini con forza e convinzione un modello, frutto di un lavoro di anni, che è di equità che definirei sostenibile, e sarà alla base di tutta la nostra azione a livello europeo, perché né i cittadini né il pianeta possono più aspettare.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – Madame la Présidente, quand je vois ce titre, pour une implication des travailleurs et des citoyens pour une planète disons durable, je me dis qu'on a un bon exemple en France, où la taxation des carburants a déclenché une insurrection populaire qu'on appelle les gilets jaunes.

Il ne faut pas se tromper car c'est un vrai mouvement social. Une enquête faite par *Le Monde* a montré qu'il était constitué pour plus de la moitié par des employés et des ouvriers. Et que demandent-ils? Ils expriment un désir de justice sociale et fiscale des perdants de la mondialisation, une aspiration du peuple à être entendu face au mépris ressenti des élites. Donc, plus de démocratie, plus de démocratie participative et directe.

Cela doit quand même nous interroger sur l'Europe que nous voulons construire, parce qu'il y a quand même une harmonisation fiscale et sociale pour une transition écologique et solidaire du continent. C'est en effet souvent l'Union européenne qui est rejetée dans sa logique néolibérale, faite de déréglementation et de dérégulation. Il faut donc absolument que la justice fiscale et environnementale devienne notre nouveau credo si on veut réussir et si on veut impliquer les citoyens et les travailleurs.

Joëlle Mélin (ENF). – Madame la Présidente, j'ai tout d'abord, bien évidemment, une pensée très cordiale pour toutes les victimes des attentats.

Notre siècle doit faire face à un défi sans précédent, celui de s'adapter à un cycle climatologique naturel qui est celui d'un réchauffement après une petite glaciation, mais aussi d'éponger 200 ans de mondialisation, d'une industrialisation aveugle et outrancière. Ceci s'est fait en ne respectant ni les hommes ni leur environnement.

Aujourd'hui, il y a une action à mener et un prix à payer, mais ce n'est pas à des citoyens bousculés et paupérisés de payer toutes ces dérivées. C'est à ces grandes entreprises, certes génératrices d'emplois, mais dont le but est plutôt de réaliser des profits effrénés et qui sont toutes fiscalement domiciliées dans le *cloud*.

C'est se moquer des gens que de parler de transition énergétique quand on met la charrue avant les bœufs. Les objectifs intenables et des contraintes d'urgence sont autant de nouvelles sources de pauvreté, c'est ce que nous disent les gilets jaunes.

Commençons par partager également la technologie de stockage de l'énergie, les réseaux d'alimentation électrique durable, en particulier en Afrique – cela limitera clairement l'immigration et l'importation de terroristes aveugles.

Donnons à tous une énergie qui permette de se loger et de se déplacer à des prix accessibles et qui ne soit pas un luxe qui fait que, si on se chauffe, on ne paye plus son loyer. Cela dure depuis si longtemps que c'est la rue qui nous l'explique. Soyons enfin responsables, écoutons nos concitoyens et non des cénacles...

(La Présidente retire la parole à l'oratrice)

Jerzy Buzek (PPE). – Pani Przewodnicząca! Pani Komisarz! To jest we właściwym momencie, właściwa debata. Pierwsze dwa dni tego tygodnia spędziłem na COP24 w Katowicach, w moim rodzinnym regionie, i między innymi wczoraj o tym rozmawialiśmy w pawilonie Unii Europejskiej. O tym, w jaki sposób przekonać wszystkich obywateli, że nasza transformacja energetyki ma sens i to ma sens dla nich. Chodzi o to, że wszystkie nasze działania muszą być robione dla nich i z nimi, a nie przeciwko nim, bo czasami nie odbierają tego dobrze, i trzeba to mieć na uwadze. Takim dobrym przykładem, o którym wczoraj właśnie mówiliśmy na COP24 w Katowicach, jest powołanie tego nowego funduszu sprawiedliwej transformacji dla regionów, które przekształcają się z górniczych na regiony z nowoczesnym przemysłem. Bardzo ważne jest, żeby stworzyć taką szansę dla obywateli z tych regionów, to jest aż czterdzieści jeden regionów w dwunastu państwach Unii Europejskiej. Zaproponowałem pięć miliardów euro dodatkowych pieniędzy w budżecie, dodatkowych, nie łączonych z innych źródeł, na taki właśnie fundusz i warto żeby Komisja Europejska przygotowała propozycję legislacyjną i warto zaapelować do państw członkowskich.

Obywateli musimy mieć z nami, jeśli chcemy wygrać walkę o ochronę klimatu, a Unia Europejska jest przecież na czele.

Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy (S&D). – Madame la Présidente, chers collègues, en cette journée de deuil à Strasbourg et en Europe, nos pensées vont vers les victimes et leurs proches et nos remerciements aux forces de l'ordre et de santé. Il nous faut malgré tout poursuivre notre mission.

Nous sommes à un tournant de l'avenir de l'Union européenne et la transition juste doit être le nouveau fil conducteur de l'avenir du projet européen. Œuvrer pour une transition juste, c'est concevoir une transition écologique dans toutes ses dimensions: sociale, fiscale, économique et environnementale. Ce qui se passe en France nous montre qu'il n'y aura pas de transition écologique sans justice sociale. La transition vers une mobilité plus propre ne pourra se faire que si elle ne se fait pas contre les classes populaires. Il faut accompagner et non punir, il faut redistribuer plutôt que taxer aveuglément.

Les personnes qui manifestent ne sont pas contre la transition écologique, elles ne sont pas contre les objectifs climatiques que nous avons adoptés, mais elles sont contre l'injustice sociale qui découle des politiques libérales qui minent l'acceptabilité de la transition écologique.

Il n'y aura pas non plus de transition écologique sans justice fiscale. C'est un message fort et clair envoyé par les citoyens, il faut que les grandes multinationales paient leurs impôts, il ne demandent ni plus ni moins. C'est une nécessité absolue et nous devons prendre nos responsabilités pour en faire une réalité.

Bogusław Liberadzki (S&D). – Pani Przewodnicząca! Pani Komisarz! Pozwolą Panie, pierwsza refleksja generalna, ja jestem nieco zaskoczony samym tytułem debaty, czyli „*involving workers and citizens*”. Przecistawiamy, czy wydzielamy, pracowników – obywatelom. Wolałbym, żeby to brzmiało „*involving citizens*” – obywateli jako producentów i obywateli jako konsumentów dlatego, że w tych dwóch funkcjach podstawowych występujemy, i jeżeli są negatywne skutki chociażby wzrostu cen i kosztów, buntują się obywatele jako konsumenci, „żółte kamizelki”, o których mówimy, to jest bunt obywateli konsumentów, a nie obywateli producentów. Jednocześnie takie postawienie sprawy tych dwóch kategorii oznacza, że jest jakaś wyższa klasa, która ma większą świadomość, czyli klasa menadżerska, a może polityczna, ludzi

bogatých, bo obywatel oznacza z reguły po prostu obywatela, pracownika jako pracobiorcę, czyli z tego punktu widzenia uważam, że nasza debata powinna generalnie pójść w tym kierunku.

Bezpieczniejsza planeta: jeżeli ludzie będą rozumieć, że bezpieczniejsza planeta to jest bezpieczniejsze moje miasto, bezpieczniejsza planeta to jest bezpieczniejsza przyszłość mojej rodziny, bezpieczna planeta to jest coś, co razem przyniesie nam korzyść, to wydaje się, że nasz cel będzie osiągnięty. I samo transition – co mamy zagwarantowane, to jest zmiana: stare jest okres przejściowy, świadomość ludzi, że ta zmiana w dobrym kierunku jest potrzebna.

Marianne Thyssen, *Member of the Commission*. – Madam President, it is very clear that transition to a climate-neutral economy is the only possible way forward. Inaction is not an option. We owe it to ourselves, our children and the generations to come. We remain committed to involving workers and citizens in order to achieve a just transition. This means an effective transition in terms of emission cuts, as well as increasing renewable energy and energy efficiency. It also means a transition that leaves no region and no citizen behind.

This transition is a clear opportunity for Europe to take leadership in innovative, sustainable solutions that will boost our long-term competitiveness and create jobs. It is an opportunity for green growth, which we should capture. However, to be accepted by the public this transition should bring benefits and opportunities to everyone – those in the cities and those in rural areas. We need a transition that is sustainable, in line with the Sustainable Development Goals (SDGs), and that provides a cushion and a safety net for those most affected.

We should have the courage to acknowledge that this change will come at a cost, a cost which, in the short to medium term, might not be equally distributed between regions, between sectors or, most importantly, between people. That is why, in designing our policy response, social policy considerations should be included from the start in order to limit the deepening of inequalities. We also need sound data and evidence to underpin our policies. I am working with Eurostat to see how this can best be supported. Also, the next edition of our Employment and Social Developments in Europe (ESDE) report will provide an analysis of social and green investment and their role in growth, sustainability and resilience. The report will be published next July.

Moreover, following methodology discussions, Eurostat, together with the European Investment Bank, has issued guidance on how to treat energy performance contracts in national accounts, so that they can have a favourable impact on investment in energy-efficiency measures.

The European Union cannot achieve its ambitious climate agenda and fair transition alone: we need the support of the Member States and the cooperation of the social partners' representatives. And we need buy-in because, through their daily consumer lifestyle and their daily choices, everyone can contribute to the greening of the economy. The Commission communication on long-term strategy on greenhouse gas emissions, adopted just two weeks ago, outlines a comprehensive cross-policy response that will guide us in the next steps.

Juliane Bogner-Strauss, *President-in-Office of the Council*. – Madam President, as mentioned before, the transition to low-carbon economies will be challenging for certain sectors, regions and also for communities, but it will also be a chance and it will present new opportunities.

It is important to find a way to match the opportunities to the challenges, as well as to ensure an adequate level of support for those who really need it. The process will need to look at the environmental, social and the economic aspects together as part of a whole and ensure the broad involvement of all stakeholders.

La Présidente. – Le débat est clos.

Déclarations écrites (article 162)

Danuta Jazłowiecka (PPE), na piśmie. – Przejście do gospodarki niskoemisyjnej w ciągu kilku dziesięcioleci stanowi wyzwanie dla wszystkich państw. Dekarbonizacja gospodarki, która w dalszym ciągu jest w dużym stopniu zależna od paliw kopalnych, pociąga za sobą między innymi daleko idące zmiany przemysłowe i technologiczne. Wymusza rozwijanie nowych wzorców energetycznych, nowych modeli biznesowych oraz konieczność wytwarzania i konsumowania w obiegu zamkniętym. Panuje więc konsensus, że wdrożenie postanowień porozumienia paryskiego wymaga głębokiej i szybkiej zmiany sposobu, w jaki produkujemy, transportujemy i konsumujemy.

Z punktu widzenia pracowników transformacja spowoduje głębokie przekształcenie rynku pracy, co będzie się wiązało z powstaniem zarówno nowych zagrożeń, jak i nowych możliwości. Sektory i regiony najbardziej uzależnione od węgla mogą zostać dotknięte przemianami bardziej niż inne. Kluczowe znaczenie ma więc zapewnienie „transformacji sprawiedliwej”. Brak włączenia pracowników i obywateli w debatę nad transformacją gospodarki w kierunku niskoemisyjnym może skutkować buntami społecznymi, m.in. takimi, jakie obecnie obserwujemy we Francji. Coraz wyraźniej widać, że kosztami polityki klimatycznej w największym stopniu obciążeni są biedniejsi obywatele. To oni odczuwają podwyżki cen paliw i energii, nie stać ich bowiem na zakup ekologicznych samochodów lub podniesienie efektywności energetycznej domów i mieszkań. Koszty transformacji ekologicznej muszą być rozłożone w sprawiedliwy sposób, a proces ich wdrażania musi obejmować dialog z pracodawcami, pracownikami i obywatelami.

Agnes Jongerius (S&D), schriftelijk. – Klimaatverandering aanpakken staat bovenaan onze Europese agenda. Dat slaagt alleen als het hand in hand gaat met het bestrijden van armoede en sociale uitsluiting. Het is belangrijk dat de duurzame transitie op een sociale manier gebeurt, zodat mensen met een kleinere beurs niet eenzijdig de rekening betalen van onze klimaatambities. Het prijskaartje dat aan de maatregelen tegen klimaatverandering hangt accepteer ik, de oneerlijke verdeling van de lasten niet. Veel mensen zijn bereid hun steentje bij te dragen aan een duurzame transitie, maar niet als dat betaald moet worden met hogere belastingen op dagelijkse boodschappen, hogere energierekeningen voor mensen in huurwoningen en subsidies voor zonnepanelen voor mensen met een vrijstaande koopwoning. Dat is slecht voor het draagvlak voor de energietransitie.

Wij pleiten voor een Europees transitiefonds waaruit kwetsbare regio's kunnen putten om de sociale kosten van de klimaatverandering te dragen. Dan kan een groene én eerlijke transitie succesvol verlopen in Europa. Duurzame ontwikkeling moet een sociaal project worden waarvan compensatie voor armeren een onderdeel is. We moeten deze wereld gezond achterlaten voor de komende generaties. Tegelijkertijd zijn we ook verantwoordelijk voor de verbetering van de levens van hen die nu de rekening betalen.

18. Společný systém daně z digitálních služeb jako daně z příjmu z poskytování určitých digitálních služeb – Zdanění právnických osob v případě významné digitální přítomnosti (rozprava)

La Présidente. – L'ordre du jour appelle la discussion commune sur:

— le rapport de Paul Tang, au nom de la commission des affaires économiques et monétaires, sur la proposition de directive du Conseil concernant le système commun de taxe sur les services numériques applicable aux produits tirés de la fourniture de certains services numériques (COM(2018)0148 – C8-0137/2018 – 2018/0073(CNS)) (A8-0428/2018), et

— le rapport de Dariusz Rosati, au nom de la commission des affaires économiques et monétaires, sur la proposition de directive du Conseil établissant les règles d'imposition des sociétés ayant une présence numérique significative (COM(2018)0147 – C8-0138/2018 – 2018/0072(CNS)) (A8-0426/2018).

Paul Tang, *Rapporteur*. – Voorzitter, de huidige situatie is een slag in het gezicht van mensen die een basale rechtvaardigheid willen, namelijk dat iedereen een eerlijke bijdrage betaalt, ook de multinationals en de miljonairs. Het is een slag in het gezicht van mensen die willen dat we bijdragen aan scholen voor kinderen, zorg voor ouderen, veiligheid in de buurt. Het voorstel om bepaalde omzet van techgiganten te belasten, is een tijdelijke maar dus noodzakelijke ingreep. Het gaat soms om de grootste bedrijven ter wereld die de minste belasting betalen: Amazon, Google, Facebook, maar ook Uber en Airbnb. Naast de problemen die ze veroorzaken, bijvoorbeeld het verspreiden van *fake news*, verzuimen ze ook nog belasting te betalen, bij te dragen aan de collectieve voorzieningen van en voor iedereen.

Tegelijkertijd is de publieke steun voor verandering overweldigend groot. 720 000 mensen hebben de petitie van Avaaz ondertekend die het voorstel van de DigiTax ondersteunt. Meer dan 80 % van de inwoners van landen waar de regeringen tegensputteren, zoals Denemarken, Duitsland, Nederland en Zweden, zegt het voorstel te ondersteunen. Diezelfde meer dan 80 % zegt dat we niet moeten wachten op een internationaal akkoord. We moeten niet zwichten voor Amerikaanse dreigementen. We moeten niet het bereik van belastingen beperken, maar juist uitbreiden met Netflix en vergelijkbare aanbieders van digitale inhoud.

Dat is precies het voorstel van de ECON-commissie. Ook Netflix moet belasting betalen voor haar digitale omzet. Sterker nog, ik zou graag een pleidooi willen houden voor de verhoging van het tarief van 3 naar 5 %. Pas dan is er sprake van een gelijk speelveld tussen het digitale bedrijf en het traditionele grootbedrijf. Want juist de digitale giganten kunnen pretenderen niet in een land aanwezig te zijn om zo belasting te ontwijken. Verhoog daarom het tarief.

De ingreep is dus noodzakelijk, de publieke steun is groot en toch twijfelen en weigeren Europese landen tot een akkoord te komen. Onbegrijpelijk. In een onderling akkoord dreigen Frankrijk en Duitsland het voorstel uit te kleden. Onbegrijpelijk. Liberalen en conservatieven willen een laag tarief. Onbegrijpelijk.

De belasting op omzet uit digitale diensten is tijdelijk. Dat heb ik al gezegd. Het moet een opmaat zijn voor een structurele oplossing. Een definitie van digitale aanwezigheid, zodat digitale bedrijven netjes winstbelasting gaan uitbetalen waar ze actief zijn. Hiertoe heeft het Europees Parlement al opgeroepen bij de verslagen over de gemeenschappelijke en geconsolideerde winstbelasting. Het verslag van Dariusz Rosati is welkom en goed, want dat bevestigt dat nog eens. We moeten beseffen dat de huidige stelsels van de winstbelasting volstrekt gedateerd zijn en niet geschikt zijn in een tijd van globalisering en digitalisering.

Tot slot: de weg naar een internationaal akkoord. Er is namelijk een hele scheve situatie.

Op dit moment betaalt Google 86 % van de winstbelasting in de Verenigde Staten en slechts 14 % ergens anders. We hoeven er dus niet op te rekenen dat de Verenigde Staten ons te hulp zal komen om deze scheve situatie recht te zetten. Dat zullen we zelf moeten doen. Er is juist een Europees initiatief nodig om ervoor te zorgen dat de Amerikaanse onderhandelaars aan tafel gaan. Dat is juist nodig om ervoor te zorgen dat de gesprekken bij de OESO ook daadwerkelijk een kans van slagen hebben. Dat is nodig om te voorkomen dat elk Europees land zijn eigen gang gaat en zelf een DigiTax introduceert. De plannen daarvoor zijn er al, maar zullen de arbeidsmarkt alleen maar versplinteren. Kortom, een digitale belasting is nodig voor de basale rechtvaardigheid, een gelijk speelveld tussen bedrijven. Dat kan niet wachten. Het is nu en niet nooit.

PŘEDSEDNICTVÍ: PAN PAVEL TELIČKA*místopředseda*

Dariusz Rosati, Rapporteur. – Mr President, ladies and gentlemen, the package we are discussing today aims at filling an important gap that exists in the taxation system of the European Union, and especially in the Member States: namely, a large proportion of revenues produced by Internet companies, digital companies, are not taxed where the value is created. This principle that taxes should be paid where the value is created has been a long-established principle in the second half of the 20th century in all developed countries, and it was aimed at reflecting the traditional system of industry where companies were physically present in individual countries, and that was the reason for them to pay taxes. However, the emergence of the digital market and digital services poses important challenges to this traditional model of taxation, because it turns out that digital companies can provide digital services actually with very little or no physical presence in the country of destination. For this reason, the Commission and many experts from the Member States rightly noted that a large part of revenues created by Internet international giants who provide digital services in Europe is simply not taxed.

The report on the Council directive laying down rules relating to the corporate taxation of a significant digital presence is devised as a permanent solution, given the fact that international efforts to establish a global solution for digital taxation being conducted under the auspices of the OECD are not progressing at a satisfactory pace. In this situation, even though we are all – and the European Commission of course as well – interested in developing a common global solution and are prepared to work in the framework of the OECD to achieve such a solution because the prospects for getting this global solution are very slim and this task is difficult (it will take much more time than expected), the EU decided to come up with its own proposal. This proposal is, first of all, focused on the definition of the digital services. These services differ from the traditional provision of services in three important aspects. First of all, these digital businesses are allowed to provide services in the country without any physical presence. Secondly, they rely heavily on intangible assets such as user data. Third, the value in those services is created because of the users' use of respective digital Internet networks.

So these are the three characteristics that distinguish digital services from the traditional services. As a result, the Commission proposes that, instead of using a physical presence, there should be a definition of a significant digital presence, which is defined in the draft directive by three criteria which are well explained in the document, and on the basis of these three criteria the countries will be able to define the revenues that accrue to that country and these revenues will be taxed as regular corporate taxes.

Juliane Bogner-Strauss, President-in-Office of the Council. – Mr President, I would like to thank everyone for the opportunity to contribute to this debate.

Let me start with digital taxation: I would like to give you a brief overview of the work of the Austrian Presidency, and I would like to summarise the Ecofin Council outcome and the next steps, as we see it. All Member States agreed that the fair taxation of the digital economy is very topical. We also all agreed that, in the long term, this requires a global solution. It becomes more and more evident that global changes in economic models might require a larger overhaul of agreed international tax rules. If we design specific rules targeting only some of the digital business models, we risk not capturing all and not making the rules future-proof. International rules have to be adapted and this has to be done – preferably in an orderly way – by reaching international agreements with a wide scope, both in terms of ambition and in terms of the number of economies adhering thereto.

There are discussions currently ongoing at the level of G20 and the OECD. The European Union is actively contributing to these discussions. The G20 has set the OECD the deadline of 2020. I believe this is a realistic deadline, and the OECD should be given a fair chance to negotiate and implement revisions to the international tax framework by that date.

Keeping in mind the wider global context, it is our firm belief that, when it comes to interim levies, a common EU approach is preferable to unilateral national measures. Until now, 11 Member States have announced that they have, or shortly will have, a national digital service tax in place. We are convinced that, if we do not reach agreement on the EU interim measure, even more Member States might consider taking this path. We could see a proliferation of different national taxes with different rates and scopes. This could lead to the fragmentation of the Single Market and could harm the competitiveness and growth of the EU economy.

In this context, the Austrian Presidency devoted considerable efforts to the Digital Service Tax Directive. All technical and legal aspects of the proposal were examined in great detail. Numerous meetings took place at technical, as well as at political levels – most notably at Ecofin Council meetings on 6 November and 4 December 2018. For the meeting of the Ecofin Council last week, we prepared the compromise text, which had the broad support of Member States. In our view, that compromise was balanced and legally sound, representing elements with the most support. Unfortunately, before the Ecofin meeting, we could see that we would not have unanimity on the text. During the meeting, two delegations – Germany and France – in an effort to constructively contribute to the discussions, suggested that we should continue discussing the directive, but with a narrower scope. We have not yet had in-depth discussions of this new suggestion, since delegations need to study it in their capitals. However, many delegations confirmed their willingness to discuss it. Therefore, as the Presidency, we will try to take discussions forward on that basis. The incoming Romanian Presidency is closely associated with these discussions and will be ready to seamlessly take over as from 1 January 2019.

Last but not least, on the topic of digital taxation, I would also like to thank the honourable rapporteurs, Mr Tang and Mr Rosati, for their work on this and we welcome the fact that you will very soon adopt the two reports. On the second topic that you have proposed to discuss today – the need for a majority rule for taxation – I can be very brief. As the Treaties currently stand, taxation is subject to unanimity. I am aware of the passerelle clause in the Treaty on European Union. Should there be such an initiative on the table, it would be examined in accordance with the procedure foreseen by the Treaties.

Günther Oettinger, *Mitglied der Kommission*. – Herr Präsident, Frau Ratsvorsitzende, Damen und Herren Abgeordnete, meine Damen und Herren! Ich habe die Aufgabe, meinen Kollegen Moscovici hier zu vertreten, der heute Nachmittag in Brüssel aus aktuellem Anlass den Premierminister Italiens zu treffen hat.

Ich danke mit großem Respekt den beiden Berichterstattern, Herrn Abgeordneten Tang und Herrn Abgeordneten Rosati, für zwei kompetente und – wie ich finde – umfassende Berichte, die die Arbeit auf europäischer Ebene auch für die Kommission erleichtern und denen ich weitgehend beipflichten kann. Das war der Grund dafür, dass die Kommission im März dieses Jahres eine entsprechende Initiative vorgestellt hat.

Nach unserer Überzeugung ist im digitalen Zeitalter das Körperschaftsbesteuerungsverfahren in den Mitgliedstaaten europäisch und weltweit nicht mehr völlig zeitgemäß. Die Zerlegung funktioniert im analogen Zeitalter bei Produkten und Dienstleistungen sehr, sehr gut und somit auch die faire Zuordnung von Umsätzen, Erträgen und damit möglichen Steuern. Aber bei digitalen Dienstleistungen ist dies zunehmend schwer möglich, wenn keine physische Präsenz besteht und wenn Daten, die von Europäern und europäischen Ereignissen stammen, zu Umsätzen und Erträgen, aber dann auch Steuern außerhalb Europas führen.

Diese Entwicklung wird sich verstärken. Der Anteil am weltweiten BIP durch digitale Dienste und durch *big data* nimmt zu. Deswegen besteht Bedarf, die Lage zu analysieren und auch zu handeln, um die Fairness der Besteuerung und die Stabilisierung der Einnahmen für öffentliche Kassen herbeizuführen.

Wir haben deswegen zwei Vorschläge gemacht, die eine faire und effiziente Besteuerung gewährleisten sollen. Ich sage eingangs: Wir sind bereit, unsere Vorschläge auch zu optimieren, weiterzuentwickeln. Wir haben einen Aufschlag gemacht und sind jederzeit in der Lage, flexibel an der Weiterentwicklung mit dem Ziel einer Einigung zu arbeiten. Es geht einmal um die Reform der Körperschaftsteuer-Vorschriften, um angemessene Gewinnanteile und Umsatzanteile für Europa zu sichern. Und es geht um eine vorläufige Steuer – eine vorläufige –, die auf die wichtigsten digitalen Aktivitäten abzielt, die derzeit im Ausmaß einer steigenden Menge von Umsätzen Europa entgehen.

Ich freue mich, zu sehen, dass hier und bei weiteren Fragen das Parlament und die Kommission Verbündete sind. Ich danke auch der Ratspräsidentschaft für eine engagierte Moderation der Debatte im Rat, die meines Erachtens zielführend werden kann.

Die beiden Berichte – ich habe es erwähnt – zeigen hohe Kompetenz und unterstützen die Vorschläge der Kommission im Großen und Ganzen. Indem Sie über diese beiden Berichte morgen hier entscheiden, darüber beschließen, senden Sie ein klares Signal an noch zögerliche Mitgliedstaaten, die Debatte auch im Rat zielführend zu beschleunigen.

Wir denken, dass die französisch-deutsche Initiative hier hilfreich sein kann. Paris und Berlin haben vorgeschlagen, den Anwendungsbereich auf Werbeumsätze zu beschränken, um hier bis Frühjahr nächsten Jahres zu einer Einigung zu gelangen, mit dem Ziel, eine entsprechende Digitalsteuer am 1. Januar 2021 in Kraft treten zu lassen, aber damit in der Zeit alles zu tun, um doch noch zu internationalen Lösungen auf OECD-plus-Ebene zu kommen. Die Digitalsteuer trägt, falls es auf der internationalen Ebene keine Lösung gibt, im Januar 2021 in Kraft und würde 2025 auslaufen. Die Wahrscheinlichkeit einer OECD-Einigung sei dahingestellt, aber indem ja die USA ein großer OECD-Partner sind und bisher überproportional an den Umsätzen und Erträgen partizipieren, halte ich eine Lösung auf dieser Ebene für nicht sehr wahrscheinlich.

Das andere Argument, das man sehen muss: Der Handelsstreit mit den USA, den wir vermeiden wollen und bisher vermieden haben, könnte so wieder etwas wahrscheinlicher werden. Diese Abwägung müssen wir in den nächsten Monaten treffen.

Der Vorschlag von Paris und Berlin ist nicht ganz so ambitioniert wie der der Kommission, aber eine Chance, eher eine Einigung zu erzielen. Wir haben uns darauf geeinigt, dass die Steuer befristet sein sollte. Wir sind uns einig, dass die optimale Lösung struktureller und globaler Art sein sollte – deswegen die OECD-Ebene als die weitere Gesprächsebene.

Und wir müssen uns darauf einigen, dass das Fehlen einer Vereinbarung zu einem ungeordneten Ansatz führen würde, mit 10, 11 oder 12 oder mehr nationalen Lösungen. Das wäre eine Fragmentierung des europäischen, zumal des europäischen digitalen Binnenmarkts.

Das Digitalsteuer-Dossier zeigt erneut, dass es denkbar schwierig ist, Steuerproblematiken im Rahmen des Einstimmigkeitsprinzips zu lösen. Deshalb werden wir Anfang nächsten Jahres, wie von Präsident Juncker angekündigt, diesem Hohen Hause in der Rede zur Lage der Union die Beschlussfassung für eine qualifizierte Mehrheit im Steuerbereich vorschlagen. Damit würden wir Handlungsfähigkeit gewinnen, und wir könnten auch schneller und mit hoher Wahrscheinlichkeit zu Ergebnissen kommen.

Beispiele, wo das Mehrheitsprinzip sinnvoll wäre, sind die vorgeschlagene gemeinsame konsolidierte Körperschaftsteuer-Bemessungsgrundlage, die Reform des Mehrwertsteuerrechts zur Schaffung eines einheitlichen Mehrwertsteuerraums und die Reform der digitalen Besteuerung. Ein Übergang zur qualifizierten Mehrheit würde auch den Anwendungsbereich der Steuerpolitik in Europa erweitern.

Wir haben die Auffassung, dass die Besteuerung dazu beitragen kann, allgemeine politische Ziele zu erreichen – im Umweltschutz oder im Bereich der Energiepolitik, im Bereich des Landsektors, und Finanztransaktionssteuer, Energiesteuern oder Klimaschutzsteuern seien beispielhaft dafür erwähnt.

Es wäre auch ein demokratischer Fortschritt. In einer Union der 28 oder 27 ist Einstimmigkeit nicht wirklich praktikabel; sie ist umständlich und kontraproduktiv geworden. Deswegen bitten wir auch das Hohe Haus, hier mit wohlwollendem Interesse auf unseren Vorschlag Anfang nächsten Jahres einzugehen.

Gabriel Mato, *en nombre del Grupo PPE*. – Señor presidente, el diseño de un marco fiscal estable y moderno es esencial para abrir oportunidades digitales a personas y empresas en un mercado de más de 500 millones de consumidores, el de la Unión Europea. El objetivo que hemos querido defender en este informe es que cada empresa pague lo que le corresponde y, además, donde le corresponde. Lo que de ninguna manera podemos permitir es que las empresas digitales paguen de media menos de la mitad del impuesto de sociedades que las empresas tradicionales. Esto es una injusticia para nuestras pymes y es una injusticia para todos los ciudadanos.

La propuesta que nos presentó la Comisión —y que apoyamos— estableció un impuesto del 3 % a los ingresos de las grandes empresas tecnológicas, con el objetivo de establecer unas reglas de juego equitativas entre el sector digital y el sector tradicional. Logramos un buen acuerdo en la Comisión de Asuntos Económicos, con una serie de compromisos para mantener el impuesto en el 3 %, a la par que ampliábamos el ámbito de aplicación para que más empresas del sector digital quedasen sujetas a este impuesto.

Pero, una vez más, el Grupo socialista vuelve a incumplir sus acuerdos y, lamentablemente, ha decidido romper el compromiso que pactamos hace poco más de una semana en la última reunión de ponentes alternativos. Vale poco su palabra y créanme que lo lamento.

En la propuesta hemos querido garantizar que esta sea una medida temporal y creo que lo importante es trabajar en una solución a largo plazo —confío en que no solo a nivel europeo, sino a nivel de la OCDE— que garantice las mismas reglas de juego para todas las empresas y no sean las pymes las que sufran una desventaja competitiva.

Nuestro papel como Parlamento debe ser el de contribuir de forma constructiva a este debate, siendo conscientes de las complicaciones que está teniendo el Consejo. No obstante, debemos asegurar que esta medida refuerza nuestro mercado único digital y no permitir que algunos Estados miembros decidan implementar sus propias medidas, mientras que otros congelan la propuesta.

Evelyn Regner, *im Namen der S&D-Fraktion*. – Herr Präsident, sehr geehrter Herr Kommissar, sehr geehrte Frau Ministerin! Ich sage es direkt: Ich bin enttäuscht. Facebook zeigt 0 % Körperschaftsteuer in Österreich, die internationalen Internetkonzerne in Europa im Schnitt 10 %.

Wir müssen Europa endlich gerecht besteuern, und dazu brauchen wir das ganze Paket: Steuertransparenz, die EU-Körperschaftsteuer und die digitale Betriebsstätte. Der österreichische Ratsvorsitz hat in Sachen Steuern keinen einzigen Fortschritt gebracht. Steuertransparenz: kein Interesse. EU-Körperschaftsteuer: keine Priorität. Nicht einmal die Minimalvariante der Digitalsteuer wurde durchgesetzt.

Das macht mich natürlich enttäuscht und wütend. Das ist Politik am Rücken der Steuerzahlerinnen und Steuerzahler. Das ist schlicht ungerecht, und das sollten wir uns nicht mehr gefallen lassen. Die Einstimmigkeit der Mitgliedstaaten in Steuerfragen muss aufgehoben werden, dann können wir diese gefährliche Blockadepolitik endlich beenden.

Bernd Lucke, *im Namen der ECR-Fraktion*. – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Dieser Vorschlag ist ein schlechter Vorschlag, und er ist undurchdacht und wird auch nicht dadurch besser, dass insbesondere vonseiten der Sozialdemokraten hier mit sehr starken populistischen Vorurteilen argumentiert wird, die alle, wenn man etwas genauer darüber nachdenkt, widerlegt werden können.

Jeder von uns ist für eine faire und gerechte Steuerregelung, und jeder von uns ist gegen Steuerflucht und gegen Steuervermeidung. Aber wir müssen zunächst einmal festhalten, dass Steuerflucht und Steuervermeidung natürlich ein sehr viel weiteres Phänomen sind als nur begrenzt auf die digitale Wirtschaft. Das heißt, eine Digitalsteuer ist sicherlich nicht das richtige Instrument, um Steuerflucht und Steuervermeidung zu bekämpfen. Dafür haben wir andere Instrumente und die sollten wir dafür auch einsetzen.

Es stellt sich aber auch die Frage, ob der Ausgangspunkt, dass die Besteuerung zurzeit unfair sei, überhaupt richtig ist. Denn wofür wird denn besteuert? Besteuert wird doch dafür, dass Unternehmen die Infrastruktur eines Landes – die öffentlichen Leistungen eines Landes – in Anspruch nehmen. Wenn digitale Unternehmen nun einmal gar keine physische Präsenz in einem Land haben, da muss man ja die Frage stellen: Ist es da nicht natürlich, dass sie weniger an öffentlicher Infrastruktur in Anspruch nehmen als Unternehmen mit physischer Präsenz?

Liegt denn hier tatsächlich eine Verzerrung vor, eine Unfairness, so wie es jeder hier in diesem Hause so leichtfertig im Munde führt? Die Kommission ist jedenfalls den Beweis dafür schuldig geblieben, dass Unfairness vorliegt. Sie hat nicht gesagt, wie wir Fairness in diesem Fall überhaupt bemessen sollen.

Was vorgeschlagen wird, ist etwas, was sehr kompliziert, sehr teuer und sehr bürokratisch zu erheben wäre. Und es ist nicht klar, dass wir in irgendeiner Form etwas verbessern. Denn tatsächlich werden die Gewinne aus digitaler Tätigkeit natürlich besteuert, aber möglicherweise eben nicht auf der Unternehmensebene, sondern erst nach Ausschüttung an die Anteilseigner. Aber da findet die Besteuerung natürlich statt im Rahmen der persönlichen Einkommensbesteuerung.

Deshalb muss man feststellen, dass es hier eigentlich um einen Verteilungskampf geht. Es geht um einen Verteilungskampf zwischen unterschiedlichen Staaten. Es ist schwierig für die Europäische Union, einerseits unilaterale Maßnahmen von Trump im Rahmen des Protektionismus zu brandmarken und andererseits selbst unilaterale Maßnahmen zu fordern.

Petr Ježek, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, we can see that digital companies can easily be taxed where they want, regardless of where the value and profits are created. The current tax framework does not match the developing business models in this era. We must, therefore, change the current system and make taxation fairer. There were two proposals on digital taxation, which were overwhelmingly supported by the Committee on Economic and Monetary Affairs last Monday.

The first proposal for a digital service tax, which is meant as an interim measure, will ensure that the revenues generated by user activity on certain digital services are taxed in a fair, efficient and transparent way before a comprehensive solution can be reached. The second proposal offers the comprehensive solution to reform corporate tax rules, so that profits are registered and taxed where businesses have significant interaction with users through digital channels.

It is, therefore, hard to believe that the Council was unable to reach an agreement and has been watering down the proposals, including the scope, and has postponed the decision. The Council Presidency spectacularly failed. We can also see that it is mainly those Member States who benefit from profit-shifting schemes which are the ones who are against these proposals.

In this area the European Union is clearly paralysed and will regret it dearly. As the European Parliament, it's crucial that we send a strong message to the Council and to all European citizens that we care about fair taxation. Fair taxation is one of the ways through which we can broaden the benefits of globalisation by reducing its negative impact.

Martin Schirdewan, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Herr Präsident! Bei meinen Terminen in Deutschland fragen mich die Leute immer: Ja, wann kommt denn nun endlich die Digitalsteuer? Weil die europäische Öffentlichkeit von der Politik erwartet, ihren Teil für mehr Steuergerechtigkeit zu leisten. Ein Beispiel: Im Jahr 2014 hat Apple in Irland auf 1 Mio. Euro Gewinn 50 Euro Steuern zahlen müssen, das entspricht 0,005 %. Jede Bäckerei und jedes Friseurgeschäft an der Ecke zahlt mehr, und das empfinden die Menschen zu Recht als ungerecht.

Es ist endlich an der Zeit, dass die Internetgiganten wie Google und Facebook ihren gerechten Anteil am Steueraufkommen leisten müssen. Es ist an der Politik, diese Unternehmen in die Pflicht zu nehmen. Da hat das Europäische Parlament mal in seltener Einmütigkeit den Weg für die Einführung einer Digitalsteuer beschritten. Klar gibt es da unterschiedliche Positionen, was die konkrete Ausgestaltung der Steuer, die Bemessungsgrundlage, die Höhe etc. betrifft. Doch letztendlich kam man zu einer soliden Einigung, bis – ja, bis der Rat ankündigte, die Einführung auf den Sankt Nimmerleinstag verschieben zu wollen und sie dann lediglich auf die Werbeeinnahmen der Digitalunternehmen zu erheben.

Ja, wo leben wir denn? Da kommen der deutsche und der französische und andere Finanzminister daher und ziehen das Europäische Parlament an der Nase durch den Europäischen Rat. Wer soll das den Leuten noch erklären können? Lassen Sie uns morgen ein starkes Signal an die europäische Öffentlichkeit senden, dass das Europäische Parlament die Digitalsteuer will! Aber lassen Sie uns auch ein starkes Signal an die nationalen Regierungen senden, dass Steuergerechtigkeit ein Gebot der Stunde ist und diese ihre Blockade aufgeben müssen!

Eva Joly, au nom du groupe Verts/ALE. – Monsieur le Président, combien de temps encore devront attendre les citoyens, avant que l'Europe mette un terme à l'évasion fiscale et que Google et Amazon paient leur juste part d'impôts?

Alors que le sentiment d'injustice fiscale atteint son paroxysme, l'immobilisme est insupportable. Les solutions existent pourtant. Voilà des années que je me bats pour que soit enfin adoptée la taxation unitaire des multinationales, véritable révolution pour stopper l'hémorragie fiscale.

On me répond qu'on ne peut rien faire à cause de l'unanimité. Mais ce n'est pas une fatalité de laisser quelques États prendre en otage l'intérêt général. Ceux qui se cachent derrière cet argument sont les idiots utiles de ceux qui se livrent à l'évasion fiscale. Car, avec du courage politique, il est possible de contourner l'unanimité sans changer les traités. L'article 116 permet, quand il y a distorsion de concurrence, de passer à la majorité. Messieurs Juncker et Moscovici, qu'attendez-vous? La crédibilité de l'Union européenne dans ce combat est entre vos mains.

Quand les géants du numérique payent moins de 10 % d'impôts, contre 23 % pour les entreprises traditionnelles, quand certains États récupèrent indûment des produits fiscaux des États voisins, il y a distorsion de concurrence. À force de vouloir atteindre l'unanimité à tout prix, l'Europe se ridiculise...

(Le Président retire la parole à l'oratrice)

Marco Zanni, a nome del gruppo ENF. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, è innegabile come in questi anni le grandi multinazionali del digitale abbiano approfittato di meccanismi di tassazione molto favorevoli, a volte addirittura scandalosi, se li parliamo ad esempio ad altri settori economici e produttivi.

Ben venga, quindi, un'azione che vada nella direzione di un riequilibrio del sistema, sempre però facendo attenzione a due punti saldi. In primis, va assolutamente evitato che queste aziende scarichino questi aggravi sui consumatori finali. Inoltre, sono assai scettico su iniziative imposte dall'alto da Bruxelles: la tassazione delle imprese deve rimanere competenza nazionale e si è visto chiaramente come, in sede di Consiglio, i diversi paesi difendano, giustamente, queste loro prerogative.

Ritengo, in ogni caso, auspicabile un accordo globale in questo settore a livello di G20 ma, nel caso questo non sia possibile, gradirei fossero i singoli paesi ad intervenire, magari in maniera coordinata, ma senza alcuna imposizione decisa in queste sedi europee.

Bruno Gollnisch (NI). – Monsieur le Président, les géants du net, les GAFA comme l'on dit, sont aussi des géants de la capitalisation boursière comme de l'optimisation fiscale agressive. Or, toutes les entreprises devraient payer leur juste contribution fiscale dans les pays où elles réalisent des profits.

La dématérialisation de leurs activités nécessite donc une nouvelle définition de la territorialité de l'impôt, quel que soit le nom qu'on lui donne. Il faut s'affranchir d'une définition de l'établissement stable qui est aujourd'hui totalement obsolète et inadaptée.

Pour contourner les blocages, mes collègues – certains d'entre eux du moins – réclament la fin de l'unanimité au Conseil. Je pense que le problème se pose à l'inverse: c'est l'attente d'un hypothétique texte européen qui freine l'adoption des lois nationales. L'Union européenne est ici un obstacle. Les paradis fiscaux européens, dont le pays natal du président de la Commission, feront tout ce qui est en leur pouvoir pour tuer ou pour dénaturer le texte. C'est en très bonne voie, si j'en crois le compromis franco-allemand sur la table. L'Italie et le Royaume-Uni n'ont pas attendu et ont adopté leur propre législation. Il faudrait que les autres, et notamment la France, le fassent rapidement.

Je voudrais aussi ajouter que toutes les politiques qui ont été menées jusqu'à présent, notamment par la majorité de ce Parlement, ont concouru à fabriquer des contribuables captifs – citoyens normaux, petites ou moyennes entreprises, notamment –, sur lesquels les impôts n'ont cessé de s'accumuler au point de devenir insupportables. Vous avez aussi votre part de responsabilité dans la révolte fiscale en cours...

(Le Président retire la parole à l'orateur)

Luděk Niedermayer (PPE). – Mr President, the European Union devotes a lot of energy to fighting tax evasion, tax avoidance and money laundering, and I guess this is the right policy because these are among the most important economic topics today, and we have achieved many successes. We have approved the Anti-Tax-Avoidance Package, we have improved administrative cooperation, we have reviewed anti-money-laundering legislation, and so on.

At the same time, however, as the Commissioner mentioned, we have failed to move forward on big issues such as a common corporate tax base and VAT reform, and I'm afraid the digital tax may become one of these failures. The so-called digital tax does not deal with the problems of tax evasion, fraud or money laundering: it simply addresses the problem of the inadequacy of our tax regimes, which are not suited to providing governments with revenues in the 21st century.

Economically speaking, we are talking about instability and erosion of the tax base. This is not just a problem of the digital economy, this is a problem involving so-called distance sales, intellectual property and global companies. To find a globally sound solution will be difficult, and the fact of negotiation does not mean that we have the solution. We have just two options: either we go for something that will be reasonably good and functional, or we give up and leave it to the Member States to devise their own solutions – probably with the end result of fragmentation and of smaller states being disadvantaged.

I am definitely for the first solution, even though it is not an optimal one.

Jeppe Kofod (S&D). – Mr President, I would like to thank the rapporteurs for their excellent work. What we can see now is that we have a corporate system in Europe and in the world that doesn't fit the realities of the 21st century. The fact of the digital giants we are discussing today paying no, or very little, tax on their income in Europe is a disgrace vis-à-vis our citizens and our welfare states. It has always been our aim to have fair taxation, putting the burden not only on citizens but on all of the participants in society, which are benefiting from society. The digital giants benefit a lot when they do business in our single European market, and therefore it's high time that we stopped the big hole of their paying no tax or very little tax in Europe.

The digital services tax is just an interim proposal until we have a better global solution, that's clear: but the governments that are now turning their backs on this proposal are, in a way, lobbyists for the big tech giants. They are not on the side of the people who are, of course, demanding that these tech giants also pay their fair share of tax.

Recently, in the TAX3 Committee, we had Google, one of the big tech giants, at our hearing, and they told us bluntly that they pay 85% of their global income tax in their home market, as they call it, the USA. But you all know that there are more users of Google in Europe than in the USA, and worldwide the discrepancy is even bigger. What we see here is a big problem, and what we are doing with this digital services tax, and with the permanent establishment rule is to solve some of the problems in the shorter term.

We need an overhaul of the whole corporate tax system. We need to show citizens that, in the European Parliament, we are standing up for them and we also need to point out – to name and shame – governments who are on the side of the big corporates instead of the side of the citizens. That's why we need to support this proposal and put maximum pressure on the Council.

Ralph Packet (ECR). – Voorzitter, beste mensen, het kan niet dat internetreuzen, vaak Amerikaanse giganten, hier in Europa enorme winsten komen maken met onze data, zonder daarbij voldoende belastingen te betalen. Ik ben het er dus mee eens dat dit het moment is om onze belastingregels te moderniseren, om ze aan te passen aan het digitale tijdperk. Maar dit kan best gedaan worden op een zo groot mogelijke schaal. Als Europa dit op zijn eentje wil gaan aanpakken, dan kan onze concurrentiepositie daaronder lijden en daarom moeten we in de eerste plaats naar de OESO kijken.

Nu, als een internationale oplossing echt onmogelijk blijkt, dan moeten we hierover in Europa gezamenlijke afspraken maken. In deze verslagen waar we vandaag over stemmen staan een aantal goede ideeën, maar ook een aantal zaken waarmee we het simpelweg niet eens zijn of die meer onderzoek nodig hebben om na te gaan wat de impact zal zijn op onze economie.

Laat mij om af te sluiten heel duidelijk zijn. Ik wil niet dat deze kwestie wordt misbruikt om de Europese Unie zelf nog extra te financieren. Ik wil niet dat de Europese Unie zelf belastingen gaat innen. Het zijn de lidstaten die verantwoordelijk zijn voor hun fiscaal beleid.

António Marinho e Pinto (ALDE). – Senhor Presidente, Senhor Comissário, Senhora Ministra, o modelo de economia social de mercado assenta na seguinte trilogia: investimento, trabalho, consumo. Só o investimento cria emprego, só o emprego faz crescer o consumo, só o crescimento do consumo faz aumentar a produção, gerando-se, assim, novos investimentos, novos empregos e novos consumos. Esta é a trilogia do desenvolvimento económico e do progresso social.

O Estado não deve intervir no mercado que assim funciona, exceto para corrigir alguns dos seus desvios ou excessos ou para suprir algumas das suas deficiências.

Um desses desvios consiste na possibilidade de alguns agentes económicos obterem elevados lucros e rendimentos, muitas vezes devido apenas ao uso astucioso de certas limitações do mercado. Ora, é precisamente aqui que o Estado pode intervir através do mecanismo da tributação.

Por isso, apoio a proposta da Comissão e saúdo o trabalho dos relatores no sentido de ser criado um imposto sobre as empresas digitais que operam no espaço da União Europeia e que obtêm lucros escandalosamente desproporcionados em relação aos seus investimentos e à criação de emprego.

Marisa Matias (GUE/NGL). – Senhor Presidente, a economia digital tem sido um dos setores mais dinâmicos da economia e tem proporcionado enormes vantagens aos consumidores a nível de diversidade, de qualidade e de preço dos mais variados serviços e produtos.

No entanto, há que reconhecer que uma parte deste dinamismo e competitividade se tem baseado numa profunda desigualdade fiscal em relação a empresas que comercializam produtos e serviços equivalentes. As grandes empresas da economia digital têm vivido numa espécie de *offshore* virtual que lhes permite pagar pouquíssimos impostos nos locais onde estão sediadas e nenhum nos países em que fazem negócios.

Sou favorável à introdução de um imposto digital por questões de igualdade na tributação das empresas, tributação indispensável para o financiamento das funções sociais e económicas dos Estados.

Faço ainda votos para que este seja o início do movimento para a tributação de todas as empresas que beneficiam de regimes de privilégio fiscal, seja na União Europeia ou fora.

Sven Giegold (Verts/ALE). – Herr Präsident! Diese Digitalsteuer ist als Tiger gesprungen und als Bettvorleger gelandet. Ursprünglich sollte die Steuer für 180 Digitalunternehmen gelten, und jetzt sollen die großen Player, wie z. B. Amazon und Apple, verschont werden. Eine Digitalsteuer, die für Amazon und Apple nicht gilt, ist doch ein schlechter Scherz. Das Verzögern und Verwässern der Digitalsteuer durch die Bundesregierung ist ein schwerer und teurer Fehler.

Aber selbst dieser schlechte Minimalkompromiss ist jetzt im Rat gescheitert. Hier liegt das eigentliche Problem: Die Einstimmigkeit lähmt die europäische Steuerpolitik. Daher lassen Sie uns doch diese Einstimmigkeit überwinden! Schon heute ermöglichen es die Verträge, nach Artikel 116 bei schweren Marktverzerrungen im Mehrheitsverfahren zu entscheiden. Also lassen Sie uns nicht länger warten! Lassen Sie uns das Mehrheitsverfahren im Steuerbereich einführen!

Herr Juncker, Herr Oettinger, Herr Moscovici: Sie haben es in der Hand, hier endlich den Weg frei zu geben.

Bernard Monot (EFDD). – Monsieur le Président, l'hémorragie fiscale des multinationales est un crime économique contre les nations. Le manque à gagner en recettes fiscales pour la France s'élève à 100 milliards d'euros par an depuis dix ans. Ce pillage d'impôts est supérieur au déficit budgétaire annuel de la France. Cet argent public qui ne rentre pas dans les caisses de l'État doit être compensé par les patrons des petites et moyennes entreprises et les classes moyennes et populaires.

Les règles de l'Union européenne sont directement responsables de l'évasion fiscale des multinationales. Avant la liberté de mouvement des capitaux et l'harmonisation du droit des sociétés, ce problème n'existait pas. Et l'absurdité du vote à l'unanimité en matière fiscale permet aux États voyous comme le Luxembourg et l'Irlande de pirater les finances publiques de leurs voisins européens, avec la complicité de la Commission européenne et de son président. Pour toutes ces raisons, en qualité de patriote euroréformiste, je suis résolument en faveur du passage à la majorité qualifiée au Conseil pour les sujets de fiscalité.

Contre cette impuissance de l'Union européenne, il est impératif pour nos pays européens d'imposer en urgence les géants du numérique, par une taxe sur les chiffres d'affaires des multinationales telle que la taxe sur les services numériques. Il faut libérer nos citoyens du joug fiscal injuste qui les étouffe...

(Le Président retire la parole à l'orateur)

Marie-Christine Arnautu (ENF). – Monsieur le Président, à l'approche des élections européennes, un vent de panique gagne les européistes. Nos gouvernants eurobéats promettaient l'Europe sociale; des secteurs entiers sont sacrifiés sur l'autel du marché unique et du libre-échange intégral, les peuples européens sur celui de l'austérité budgétaire.

Ils nous promettaient l'Europe qui protège; nous subissons une invasion migratoire sans précédent et le commissaire Avramopoulos est allé signer le pacte de Marrakech. Ils promettaient une Europe de la défense; nos armées sont soumises à l'OTAN.

Et voilà qu'on nous promet l'Europe fiscale mais, une fois encore, la machine européenne s'est grippée. L'Allemagne craint des rétorsions contre son industrie automobile, l'Irlande la perte de son attractivité numérique. Le ministre Bruno Le Maire l'a appris à ses dépens et la montagne accouchera d'une souris, malgré les bonnes intentions que contiennent les rapports dont nous débattons.

Une fois encore, l'Union européenne fait preuve de son impuissance sur un sujet majeur. Pendant que des GAFAs engrangent des profits délirants qui échappent à une imposition décente, faisant le bonheur d'une poignée de milliardaires, les gilets jaunes n'ont d'autre choix que de crier leur colère face aux injustices fiscales dont ils sont les victimes.

Λάμπρος Φουντούλης (ΝΙ). – Κύριε Πρόεδρε, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει το γεγονός πως γύρω από το θέμα της φορολογίας των επιχειρήσεων που πραγματοποιούν ψηφιακές πωλήσεις έχει διαμορφωθεί μια πραγματικότητα όπου τα κράτη αδυνατούν να φορολογήσουν αποτελεσματικά τις δραστηριότητες των επιχειρήσεων αυτών, με αποτέλεσμα τόσο τη φοροαποφυγή εκ μέρους τους όσο και τη δημιουργία αθέμιτου ανταγωνισμού για τις παραδοσιακές επιχειρήσεις. Οι λύσεις όμως που προτείνονται θεωρώ πως είναι λανθασμένες και ταυτόχρονα ανέφικτες. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση να συμφωνήσουν όλα τα κράτη παγκοσμίως σε μία ενιαία φορολόγηση της ψηφιακής οικονομίας και πολύ σωστά δεν θα συμφωνήσουν, καθώς η φορολόγηση είναι μεταξύ άλλων ένας από τους πυλώνες της εθνικής και κρατικής κυριαρχίας.

Αντίθετα, θεωρώ πως η πρόποσα λύση είναι η θέσπιση υποχρέωσης φυσικής παρουσίας για όσες επιχειρήσεις επιθυμούν να πραγματοποιούν ψηφιακές πωλήσεις σε ένα συγκεκριμένο κράτος όπου και θα φορολογούνται κανονικά οι συναλλαγές, όπως ισχύει και για τις παραδοσιακές εταιρείες. Το ζήτημα αυτό είναι σοβαρό και πρέπει άμεσα να το αντιμετωπίσουμε, ανταποκρινόμενοι στη δίκαιη δυσανεξία των μικρών εταιρειών αλλά και των πολιτών που αναλαμβάνουν και το κύριο μέρος των φορολογικών βαρών.

Alain Lamassoure (PPE). – Monsieur le Président, en ce qui concerne la fiscalisation des entreprises numériques, j'hésite aujourd'hui entre la consternation et la fureur. Pour mettre fin à l'évasion fiscale massive des géants du numérique, deux approches étaient possibles.

La première: traiter le problème au fond. Utiliser l'instrument qui était déjà sur la table, le projet d'harmonisation de l'imposition des bénéfices des entreprises de tous les secteurs dans tous les États membres et, à cette proposition de la Commission, le Parlement avait ajouté le moyen concret de taxer les multinationales numériques. Si votre pays, Monsieur le Commissaire, et le mien avaient fait de ce texte leur priorité absolue, aucun autre État membre n'aurait été politiquement en mesure de s'y opposer.

Malheureusement, c'est la deuxième approche qui a été choisie: l'invention d'une taxe indirecte provisoire à un taux dérisoire. On nous disait que cette solution aurait le mérite d'être plus simple et plus rapide à faire adopter. Un an après, le projet est enlisé. Et le pire, c'est que la fenêtre d'opportunité qui avait été ouverte par les scandales *LuxLeaks* et autres est en train de se refermer.

Nos concitoyens n'aiment pas les taxes, nous nous en rendons compte dans tous les pays, mais aucun sujet n'est aussi populaire en Europe que la taxation des multinationales et, pardon de ce cynisme, notamment des multinationales américaines et chinoises. Cette occasion a été perdue, nous risquons tous de le payer cher aux élections prochaines.

Pervenche Berès (S&D). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, en votant les deux rapports sur la fiscalité des grandes entreprises du secteur du numérique, le Parlement européen prend la mesure du défi que nous devons relever. Nous savons que les entreprises numériques sont sous-imposées, nos citoyens le savent aussi. Les chiffres de la Commission sont éloquentes: 9,5 % d'impôts sur les sociétés l'année dernière, tandis que la moyenne des entreprises européennes était à 23 %. Les multinationales en particulier échappent à l'impôt en positionnant leur siège social là où l'impôt est le moins exigeant.

Comme ces grandes entreprises ont une stratégie globale, nous devons élaborer une stratégie globale de fiscalisation. C'est la proposition que nous faisons et c'est ce que les citoyens nous demandent lorsqu'ils s'expriment; je vous invite tous à regarder le nombre d'entre eux qui ont été amenés à signer la pétition en ligne d'Avaaz. Le résultat est impressionnant. Donc, lorsque les États membres s'abritent derrière les difficultés des uns et des autres, ils n'écoutent pas suffisamment ce bruit qui monte dans nos États membres.

La Commission a proposé une réponse rapide à ces attentes, avec une taxe sur les services numériques. M. Lamassoure la trouve irréaliste parce que modeste. C'était une initiative possible, ce Parlement européen, en tout cas, a joué le jeu pour la rendre crédible, y compris en élargissant le champ, même si, dans cette maison, certains ont pensé qu'il ne fallait couvrir que la moitié du champ et laisser Amazon et Apple ou Netflix en dehors de ce champ. Nous souhaitons que cela puisse être à terme modifié.

Enfin, sur le taux, celui de la Commission était effectivement modeste, 3 %. Nous vous proposons, nous vous donnons la chance, M. Lamassoure, si vous trouvez cette proposition trop modeste, de voter demain avec nous l'amendement pour porter ce taux à 5 %. Pendant ce temps-là, au Conseil, sous l'influence mal inspirée du compromis franco-allemand, nous voyons que rien n'avance et nous pensons que c'est une grave faute. Nous pensons que le recul du Conseil...

(Le Président retire la parole à l'oratrice)

Emmanuel Maurel (GUE/NGL). – Monsieur le Président, souvent les révoltes et les révolutions naissent de l'indignation devant le spectacle navrant de l'injustice fiscale. Nous en savons quelque chose, nous en France, puisqu'actuellement le mouvement des gilets jaunes témoigne de ce sentiment aigu de l'iniquité fiscale et des mobilisations que cela suscite.

Mais s'il y a bien un scandale aujourd'hui dans le monde, c'est la totale impunité dont jouissent les multinationales qui ne paient quasiment pas d'impôts, qui sont les champions de l'évasion fiscale ou de la fraude fiscale et cela menace notre pacte social. J'ajoute un argument à notre discussion, c'est que nous sommes tous des algorithmes, nous travaillons pour les GAFA, nous travaillons gratuitement pour les GAFA parce qu'ils se servent de nos données pour se faire de l'argent et pour faire du profit.

Évidemment, il est temps d'agir, il est urgent d'agir, et quand je vois la lâcheté de certains États membres, l'hypocrisie, la lenteur, l'immobilisme des processus, je me dis que, décidément, nous ne sommes pas à la hauteur des aspirations de nos concitoyens, alors il faut aller vite, il faut aller fort.

Dobromir Sośnierz (NI). – Panie Przewodniczący! Państwo nie rozumiecie, że podatki są przerzucalne. Wszystkie podatki nałożone na piekarza płacą zjadacze chleba i podatki nałożone na dostawców usług cyfrowych zapłacą ostatecznie konsumenci tych usług. Widzimy w tej chwili, jak roznoszą samochody i budynki zagniewane „żółte kamizelki” we Francji z powodu zbyt wysokich podatków na paliwa. Chcecie to samo zrobić w internecie? Chcecie, żeby ludzie, jak się połapią, przyszli tutaj i powywracali wam te niebieskie stołki i pozrzucali was z tych niebieskich stołków? To róbcie tak dalej. Chcecie zbierać znowu tam, gdzie nie posialiście, nakładać podatki tam, gdzie to niepotrzebne. Trzeba podatki obniżać dla pozostałych. Jeśli jest jakaś nierówność w opodatkowaniu, to obniżajmy dla pozostałych, a nie podnośmy, cóż jest złego w tym, że ktoś zarabia pieniądze. Cóż jest złego w tym, że mamy tyle darmowych usług w internecie,

właśnie dlatego, że nie sięgają tam jest wasze regulacje.

To, co chcecie zrobić, to krok po kroku zmienić internet w to, co mamy w realu, w zbiurokratyzowaną, opodatkowaną i niewydolną gospodarkę, jaką ufundowaliście Europejczykom.

Othmar Karas (PPE). – Herr Präsident, meine sehr geehrten Damen und Herren! Das Europäische Parlament geht wieder einmal voran. Bereits im März dieses Jahres haben wir mit dem Bericht zur gemeinsamen konsolidierten Körperschaftsteuerbemessungsgrundlage eine Antwort auf die Herausforderungen der digitalen Besteuerung gefunden.

Morgen werden wir zwei Berichte beschließen: die Übergangslösung einer Digitalsteuer auf Online-Erträge und die langfristig bevorzugte Lösung einer digitalen Betriebsstätte. Wir tun dies deshalb, weil es uns erstens um Fairness geht, um Fairness innerhalb der EU und um Fairness durch die Europäische Union, um Fairness innerhalb des Binnenmarkts. Es geht uns zweitens um Gerechtigkeit, um Gerechtigkeit zwischen Groß und Klein. Im Durchschnitt zahlen die großen Internetgiganten 1 % Unternehmenssteuer, ein klein- und mittelständisches Unternehmen im Durchschnitt 26 %. Diese Ungerechtigkeit gehört beseitigt.

Zum Dritten geht es uns um die Handlungsfähigkeit der Europäischen Union. Handlungsfähigkeit können wir nur erreichen, wenn Steuern dort bezahlt werden, wo auch die Wertschöpfung erfolgt. Die Debatte zeigt auf der einen Seite: Nur gemeinsam können wir nachhaltig gegen Steueroasen, gegen Steuerflucht und für Steuergerechtigkeit eintreten. Wir benötigen eine Beseitigung der Einstimmigkeit in allen

(Der Präsident entzieht dem Redner das Wort.)

Gunnar Hökmark (PPE). – Mr President, my view differs from that of most of my colleagues here and from my own Group. First of all, to tax American companies in Europe, just because they are currently taxed in the USA and not in the European Union, is not a good argument. It turns international logic upside down, it risks reprisals against Europe and it will not help the very difficult relations we have with the USA today.

However, to change the logic and tax the turnover instead of the profits is a way of hindering the emergence of new companies. This has nothing to do with digital or non-digital. Moreover, trying to identify specifically 'digital' companies at a time when everything is digitalised – when the car industry is producing computerised vehicles, for example – is trying to draw an artificial line that will hinder development in Europe. But also, and this is serious, if we change the logic of international taxation to require that companies pay tax where they have their sales and turnover, this will damage the export-orientated economy and it will damage all European companies exporting to other parts of the world. It will, in the end, lead increasingly to taxation – digital or not – of European companies in China, in India and in the USA, rather than helping European taxpayers.

Tom Vandenkendelaere (PPE). – Voorzitter, collega's, Google, Amazon, Microsoft, Facebook: ze hebben allemaal een beurswaarde van meer dan 400 miljard dollar. Apple heeft deze zomer zelfs de kaap van 1 000 miljard dollar even overschreden. Duizend miljard dollar, dat is bijna dubbel zo groot als het bnp van mijn land, België. Digitale bedrijven, collega's, leveren informatieve diensten. Ze creëren gigantische inkomsten, zonder veel werknemers te moeten inzetten. Walmart, bijvoorbeeld, heeft 100 keer meer mensen in dienst dan Facebook, maar is slechts de helft zoveel waard. En wie creëert die gigantische winsten? Die innovatieve bedrijven, zeker, maar ten minste ook wij allemaal. We leveren deze bedrijven hun meest waardevolle productiefactor, namelijk gegevens. In ons compleet verouderd fiscaal systeem wordt hier nergens mee rekening gehouden.

Het is dus niet meer dan logisch, collega's, dat we deze ook correct gaan belasten, en de enige manier om dat te doen is dat we dat samen zouden doen. Hoe lang nog gaan we ons als Europeanen uit elkaar laten spelen? Als we eendrachtig kunnen zijn tegenover de Britten, waarom kunnen we dan niet eendrachtig zijn tegenover Google bijvoorbeeld? Zijn onze kmo's ons zo weinig waard dat we ze gemiddeld bijna twee keer zoveel belasten als die multinationals? Ik ben niet naïef. Ik begrijp ook de overwegingen van vele landen, inclusief van mijn eigen land, maar ik ben er rotsvast van overtuigd dat als we al die mensen die op straat komen om hun deel van de koek op te eisen echt van antwoord willen dienen, onrechtvaardigheden zoals deze de wereld uit moeten, en liever vandaag dan morgen.

Günther Oettinger, *Mitglied der Kommission*. – Herr Präsident, meine Damen und Herren Abgeordnete, Damen und Herren! Die Kommission kann die Erwartungen und auch die Verärgerung von vielen hier anwesenden Abgeordneten sehr wohl verstehen. Unsere Strategie – von Ihnen unterstützt – hat drei Ziele. Ziel Nummer eins: eine internationale Vereinbarung herbeizuführen, aber nicht erst am Sanktnimmerleinstag, sondern innerhalb der beiden nächsten Jahre.

Um dafür Druck aufzubauen und für den Fall, dass es zu keiner Vereinbarung auf der weltweiten Ebene kommt, eine eigene Lösung zu haben, haben wir unseren Vorschlag gemacht, und wir arbeiten daran, ihn auch einstimmig verabschiedet zu bekommen. Am Anfang waren es 10, 12, 14 Mitgliedstaaten, bei den Beratungen in der letzten Woche waren es immerhin 24 der 28 Mitgliedstaaten. Es fehlen noch vier Mitgliedstaaten auf dem Weg zur Einstimmigkeit. Mein Kollege Moscovici wird alles tun, um in den nächsten Wochen hier eine einvernehmliche Lösung mit allen Mitgliedstaaten zu erreichen.

Und drittens, das Prinzip der Einstimmigkeit ist ein generelles Problem. Deswegen wollen wir mit der Mitteilung Anfang nächsten Jahres Wege aufzeigen, wie das Mehrheitsprinzip im Steuerrecht europäisch eingeführt werden kann. Ich nehme die Gedanken des Kollegen Giegold hier ausdrücklich auf.

Juliane Bogner-Strauss, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, as regards digital taxation I would like to reiterate that for the Presidency this is not the end of the road. There was, unfortunately, no unanimity, but there is enough support to continue work. A meeting at technical level will take place next week. In preparing the meeting we are maintaining close contact with the incoming Presidency to ensure a smooth hand over of this work.

As regards majority voting, as I've said before, if there was an initiative on the table it would be examined in the European Council, in accordance with the procedure foreseen by the Treaties.

Paul Tang, *Rapporteur*. – Mr President, yes, there have been missed opportunities for those that say that we should wait for an international solution. Remember that, in 2015, the OECD started a discussion on taxing the digital economy, and it was blocked by the United States. We need a European initiative to bring the Americans to the table and discuss taxing the digital economy.

To those that say this is not a good tax measure – yes, I am very grateful to Othmar Karas and Alain Lamassoure – we have a structural solution that has been put forward by the European Commission, that has been supported by the European Parliament: a common corporate consolidated tax base, which allows countries to determine where companies make their profits and where they pay taxes. So this is the only thing we are left to the table to bring forward tax justice, not in 2020 or 2021 – no, in 2019. So that we have tax justice in which everyone pays their fair share, everyone pays – also the multinationals, also the millionaires, and most certainly the tech giants like Google and Facebook. Let's give a clear signal from the European Parliament and support an ambitious digital service tax.

Dariusz Rosati, *Rapporteur*. – Mr President, Commissioner, I know this is a very difficult time to make a summary of the discussion, but let me but just raise two or three points.

First, there is a lot of misunderstanding in this debate because we have two different proposals on the table – two completely different Commission proposals and some of the speakers have completely mixed them up and discussed them as one. This is not the proper approach.

Second, to all those who question the rationale behind the need to tax digital companies, let me give you just one example. Google representatives admitted at the hearing before the TAX 3 Committee that they pay tax, profit tax, corporate profit tax in the US to the amount of USD 6.5 billion, and for the same number of users in Europe they pay only USD 200 million a year. That means they pay USD 32 per user in the US and USD 0.4 but user in Europe. This is, of course, a question of fairness. Why should Europe give up such a large proportion of the tax due here?

On the point as to whether we should go ahead of the OECD, I see no conflict between us working on a solution – a permanent solution – and the OECD making some progress. Of course, if there is a global solution, we are going to wind up our proposal. There is no question about that; we have to remember that.

And finally, let me tell you that this is not against American companies. This is only because the American companies are definitely on top of all digital companies. They are on the top because they make most of their profits outside the US, which is not taxed. That's why they are so heavily capitalised. We want to restore elementary fairness and transparency in the taxing system and this is our main goal.

(Applause)

President. – The joint debate is closed.

The vote will take place on Thursday, 13 December 2018.

Written statements (Rule 162)

Alyn Smith (Verts/ALE), in writing. – It is right that digital business, especially that conducted by GAFA, be taxed on the same lines as businesses in other economic sectors, in the place where they conduct business. Given the nature of digital activity, where value is being added, costs assumed and profits made constitute matters lacking the clarity found in other economic activities. This makes it possible for GAFA and others to fudge their income statements and avoid having so as to pay taxes on their profits. In these circumstances it is legitimate to introduce a tax on their sales, where these occur, to curtail and eliminate such tax avoidance.

While this report supports the introduction of such a tax, it does so as part of a strategy by which, on a European scale, we move towards a harmonisation of taxation, not least by putting in place the tools that would make such harmonisation easily possible. On the grounds that taxation should remain part of each Member State's sovereignty, I therefore voted against the resolution as a matter of non-negotiable principle. Also, I doubt whether taxation of sales of digital business need be contemplated on a European – as contrasted to national – scale.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ

Αντιπρόεδρος

19. Hlasování

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο στην ημερήσια διάταξη είναι η Ώρα των ψηφοφοριών.

19.1. Zřízení Evropského obranného fondu (A8-0412/2018 – Zdzisław Krasnodębski) (hlasování)

— Πριν από την ψηφοφορία επί της τροπολογίας 20:

Rainer Wieland (PPE). – Herr Präsident! Soeben wurde das korrigiert. Bis soeben war es noch Antrag 1 cp, damit keine Irrtümer entstehen. Jetzt steht Antrag 20.

— Μετά την ψηφοφορία επί της τροπολογίας 30:

Fabio Massimo Castaldo (EFDD). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, cortesemente vorrei una verifica sul 30D, l'abbiamo chiesta in più colleghi. La ringrazio.

— Μετά την ψηφοφορία:

Zdzisław Krasnodębski, Rapporteur. – Mr President, in accordance with Rule 59, as rapporteur, I would like to propose that the matter be referred back to the Committee on Industry, Research and Energy (ITRE) for interinstitutional negotiation.

(Το Σώμα εγκρίνει το αίτημα αναπομπής στην αρμόδια επιτροπή για διοργανικές διαπραγματεύσεις.)

19.2. Zřízení Nástroje pro propojení Evropy (A8-0409/2018 – Henna Virkkunen, Marian-Jean Marinescu, Pavel Telička) (hlasování)

— Μετά την ψηφοφορία:

Marian-Jean Marinescu, Rapporteur. – Mr President, I would like to propose the matter be referred back to the committees responsible for interinstitutional negotiation, in accordance with Rules 59a, 69c and 69f.

(Το Σώμα εγκρίνει το αίτημα αναπομπής στην αρμόδια επιτροπή για διοργανικές διαπραγματεύσεις.)

19.3. Dohoda o přidružení EU-Ukrajina (A8-0369/2018 – Michael Gahler) (hlasování)

Πρόεδρος. – Η Ώρα των ψηφοφοριών έληξε.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 18.04.)

20. Vysvětlení hlasování: viz zápis

21. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

PRESIDE: RAMÓN LUIS VALCÁRCEL SISO

Vicepresidente

22. Pokračování denního zasedání

(Se reanuda la sesión a las 18.08 horas).

23. Střet zájmů a ochrana rozpočtu EU v České republice (rozprava)

El presidente. – El punto siguiente en el orden del día es el debate a partir de las declaraciones del Consejo y de la Comisión sobre conflicto de intereses y protección del presupuesto de la Unión en la República Checa (2018/2975 (RSP)).

Juliane Bogner-Strauss, President-in-Office of the Council. – Mr President, Commissioner, honourable Members, let me assure you that we agree that it is of the utmost importance to apply strong mechanisms to protect the Union's financial interests. Where the Council agrees to finance research, infrastructure or small and medium-sized enterprises, we do so on the understanding that this will improve the living conditions of our citizens and the competitiveness of our companies. We cannot allow money to be spent in an inappropriate way. The Council is therefore a strong supporter of legal initiatives that strengthen the protection of the Union's financial interests, such as the recent creation of the European Public Prosecutor's Office (EPPO) or the Directive on the fight against fraud to the Union's financial interests by means of criminal law.

The investigation into individual incidents and allegations is, however, the task of either national prosecutors and judges or the European Anti-Fraud Office and, in future, as already mentioned, of EPPO.

I cannot therefore formulate any Council views on specific cases of fraud or corruption allegations. I will however listen to your debate attentively.

Günther Oettinger, *Mitglied der Kommission*. – Herr Präsident, meine sehr verehrten Damen und Herren Abgeordneten, meine Damen und Herren! Die Debatte gibt der Kommission Gelegenheit, Sie über den Sachstand zu informieren, der Sie interessiert bezüglich möglichen Missbrauchs an europäischen Programmen einen Mitgliedstaat betreffend und einen möglichen Interessenkonflikt hier betreffend.

Wir gehen die Angelegenheit umfassend und vorurteilsfrei an. Ich will die verschiedenen Zeiträume einmal kurz darstellen: Der wichtigste aktuelle Zeitraum ist der seit 2. August dieses Jahres. Seitdem gilt die von diesem Hohen Hause und dem Rat beschlossene neue Haushaltsordnung und der neue Artikel 61, in dem die Definition des Begriffs Interessenkonflikt ausgebaut, konkretisiert, man könnte auch sagen, verstärkt worden ist. Er betrifft die direkte, die indirekte und die geteilte Verwaltung von europäischen Haushaltsmitteln.

Was diesen Zeitraum, seit 2. August, anlangt, haben wir gegenüber der Regierung und dem Regierungschef des betroffenen Landes unsere Rechtsauffassung, Interessenkonflikt Artikel 61 berührend, mit Schreiben an die Regierung und den Regierungschef verdeutlicht. Wir haben eine erste Antwort erhalten und werden diese jetzt weitergehend auswerten.

Wichtig ist: In der Zeit der neuen Haushaltsordnung wurden bisher keinerlei Mittel aus europäischen Programmen an den betreffenden Mitgliedstaat und/oder an Projekte in dem betreffenden Mitgliedstaat ausgezahlt. Das heißt, seit 2. August haben wir keinerlei Haushaltsrelevanz im Haushaltsvollzug 2018 zu beobachten.

Wir haben in einem Schreiben auch verdeutlicht, dass wir, solange die Rechtslage aus unserer Sicht nicht befriedigend ist und auch der Interessenkonflikt nicht ausgeräumt worden ist, keinerlei Absicht haben, Mittel auszufolgen.

Zum Zweiten haben wir in unserem Schreiben auch verdeutlicht, ob und wie ggf. der Pflicht des Betroffenen, abzuhelpen und den Interessenkonflikt auszuräumen, nachgekommen werden kann.

Interessenkonflikt nach der Haushaltsordnung heißt, dass diese betreffende Person jede Handlung zu unterlassen hat, durch die eigene Interessen mit denen der Union in Konflikt geraten können. Die Person muss geeignete Maßnahmen ergreifen, um zu verhindern, dass ein Interessenkonflikt bezüglich der in ihren Zuständigkeitsbereich fallenden Aufgaben entsteht, und es sind Maßnahmen zu ergreifen, um Situationen abzuhelpen, die objektiv als Interessenkonflikt wahrgenommen werden könnten.

Die neuen Bestimmungen gelten auch bei geteilter Mittelverwaltung, und sie sind zunächst einmal Sache der nationalen Behörden. Deren Aufgabe ist es nach der Haushaltsordnung, interne Kontrollsysteme einzurichten, aufrechtzuerhalten und Maßnahmen zu ergreifen, um Interessenkonflikte zu verhindern.

Diese Verpflichtung betrifft die Mitgliedstaaten insgesamt. Wir haben deswegen auch Maßnahmen ergriffen, um Sie entsprechend zu informieren, Rat zu geben, und die Maßnahmen, die ergriffen werden und wurden, werden von uns kontrolliert.

Klar ist aber auch, dass dies nicht nur eine Sache der nationalen Behörden ist, sondern die Kommission – unsere Dienststellen – sind für den Schutz der finanziellen Interessen der Europäischen Union zuständig und sind deswegen ebenfalls befugt, hier entsprechend voranzugehen. Dies tun in der Kommission die Generaldirektionen REGIO, AGRI, Employment in Kontakt mit dem Juristischen Dienst und dem Generalsekretariat sowie GD Budget, die Behörde, die meiner Verantwortung unterliegt. Wir haben für den Zeitraum seit 2. August eine Reihe von offiziellen Beschwerden bekommen, unter anderem von einem tschechischen Parlamentarier, von *Transparency International*, und auch der betroffene Premierminister ging in einem Schreiben an uns auf die Angelegenheiten ein.

Wir werden den Sachverhalt umfassend klären mit dem Ziel, Interessenkonflikt auszuräumen und bis dahin keinerlei Zahlung aus dem Haushalt 2018 oder dem Haushalt 2019 zu leisten.

Der zweite Zeitraum ist der vor dem 2. August, den ich wiederum unterteilen will in die Zeit, als betreffende Personen noch nicht Mitglied der Regierung waren, und die Zeit, als sie in der Regierung Minister waren oder auch Premierminister gewesen sind. Wir teilen diese Zeiträume sehr genau auf.

Wir haben durch unsere Dienststellen veranlasst, dass ein umfassender Audit durchgeführt wird, den unsere Beamten im Januar vor Ort auch an mehreren Arbeitstagen durchführen werden.

Worum geht es, wenn man die Volumina einmal anschaut, wenn man die beiden Haushaltszeiträume 2007 bis 2013 einerseits und 2014 bis zum 2. August 2018 andererseits berücksichtigt? Es geht um mehrere Programme, es geht um die zweite Säule unserer Agrarpolitik, es geht um EFRE bei unserer Koalitions politik, und es geht in kleinstem Umfang um ESF, die europäische Sozialpolitik.

Bei AGRI – unserem *Rural Development Programme* –, wenn man beide Perioden addiert, geht es um 115 Projekte mit einem Gesamtvolumen aus europäischen Fonds, also unsere Ko-Finanzierungsgröße, von insgesamt – in beiden Haushaltszeiträumen addiert – 12,4 Mio. Euro.

Es handelt sich dabei um 115 Projekte, für die wir Ko-Finanzierung geleistet haben. Für weitere 26 Projekte ist zwar die Bewilligung, aber noch nicht die Zahlung erfolgt. Wenn man die Projekte anschaut, die aus EFRE – von der Regionalpolitik – und aus *Employment*, aus ESF ko-finanziert wurden, dann geht es im Haushaltszeitraum 2007 bis 2013 um insgesamt 76 Projekte mit 44,3 Mio. – addiert – Gesamtzahlungen aus dem europäischen Budget.

Für die laufende Haushaltsperiode 2014 bis 2020, wiederum REGIO und *Employment*, geht es um 26 Projekte mit einem Gesamtvolumen von derzeit knapp 3 Mio. Euro.

Wie gesagt, wir werden für die Zeit nach dem 2. August darauf hinwirken, dass der *conflict of interest* nach unserer Rechtsauffassung mit unserer Auslegung von Artikel 61 ausgeräumt, vermieden wird und bis dahin keinerlei Zahlungen geleistet werden. Wir werden durch Audits umfassender Art seitens der genannten Generaldirektionen im Januar den gesamten Zeitraum – von 2007 bis Ende 2013 und von 2014 bis August 2018 – durchleuchten und Ihnen alsdann umfassend einen Fortschrittsbericht und eine Gesamtbewertung zuleiten.

Wir haben meinen Brief an den Premierminister von Ende November Frau Kollegin Gräßle und Frau Kollegin Ayala Sender übermacht und sind auch gerne bereit, im Rahmen der vereinbarten Vertraulichkeit, ihn allen anderen ordentlichen und stellvertretenden Haushaltskontrollausschussmitgliedern zuzuleiten, sofern gewünscht. Wir weisen auf die notwendige Vertraulichkeit, die vereinbart ist, hin. Was ich Ihnen auch anbieten könnte, wäre, Ihnen auch unsere Ankündigung an die Dienststellen in Prag – dass wir und wie wir und wann wir und wie weitgehend wir Audits durchführen – in den nächsten Tagen zu übermachen.

Ingeborg Gräßle, im Namen der PPE-Fraktion. – Herr Präsident, Frau Ratspräsidentin, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Herzlichen Dank, Herr Kommissar, wir nehmen alle diese Textankündigungen gerne an. Ich habe den Brief den Kollegen noch nicht zugänglich gemacht, weil wir eine Antwort der Kommission erwartet haben. Deswegen kann der Brief natürlich ab nachher unter den vereinbarten Vertraulichkeitsbedingungen eingesehen werden.

Das ist ein Tagesordnungspunkt, bei dem es gilt, Farbe zu bekennen. Ich möchte schon sagen, dass wir in der Haushaltskontrolle die Entwicklung in der Tschechischen Republik mit wachsender Besorgnis verfolgen. Wir bearbeiten diesen Interessenkonflikt seit 2014 und haben bereits mehrmals hier auch Entschließungen niedergelegt, Textpassagen in den jeweiligen Entlastungsberichten niedergelegt. Es wird Zeit, dass etwas passiert. Deswegen, Herr Kommissar, ganz herzlichen Dank dafür, dass Sie sich dieser Sache annehmen und dass Sie auch deutliche Worte folgen lassen.

Wir sehen, dass wir inzwischen eine Zahlung an die Firmen des früheren Finanzministers und Ministerpräsidenten haben. Diese Zahlungen wuchsen von 42 Millionen Euro auf 82 Millionen Euro. Es gibt in Deutschland ein Sprichwort, ein schönes Lied: An der Quelle saß der Knabe. Der Finanzminister war Chef der Audit-Behörde für EU-Gelder und hat nachweislich in die Arbeit dieser Behörden auch eingegriffen. Der Premierminister führt jetzt den Vorsitz im Projektgremium für Strukturfonds und sitzt damit wiederum selbst an der Quelle. In meinem Mitgliedstaat würde man dafür auch eine strafrechtliche Bewertung haben: Es wäre Untreue. Deswegen müssen die tschechischen Behörden wirklich dafür sorgen, dass sie die Arbeit machen, die wir alle, die ganz Europa von ihnen erwartet. Es wäre sehr wichtig, dass wir die finanzielle Seite verfolgen, aber die tschechischen Behörden eben auch die strafrechtliche Seite verfolgen. Ich habe einen sehr guten Eindruck vom Zustand der tschechischen Behörden und auch der tschechischen Presse.

Wir haben drei Jahre – Herr Kommissar, ich habe es Ihnen gesagt – eine eher lustlose EU-Kommission gesehen. Aber wir freuen uns jetzt, dass die jetzige letzte Änderung der Haushaltsordnung wirklich auch zu etwas führt. Und, Frau Ratspräsidentin, es wäre Ihre Aufgabe, dass Sie auch im Rat diese Debatte vorantreiben. Ich weiß, es ist ein schwieriges Dossier. Aber eben weil hier die Glaubwürdigkeit der gesamten Europäischen Union auf dem Spiel steht, sind Sie aufgerufen, etwas zu unternehmen.

Wir begrüßen die Studie des Juristischen Dienstes und den Brief von Ihnen, Herr Kommissar, an den tschechischen Ministerpräsidenten. Aber wir fordern eben jetzt auch Taten. Und die Tat besteht darin: Kein Geld mehr an Agrofert, solange diese Konstruktion weiterbesteht, in der erstens Chancengleichheit massiv beschädigt ist, zweitens der Wettbewerb ausgehebelt wird, drittens Selbstbedienung am Geld der EU-Steuerzahler betrieben wird und viertens der Verdacht der Steuerhinterziehung und der Untreue, der über allem schwebt, nicht ausgeräumt ist. Ich spreche hier auch von den steuerfreien Kronen-Anleihen aus den Jahren 2011 und 2012.

Was mich schockiert, ist die Art und Weise, wie uns auf der Nase herumgetanzt wird. Es hat viele Lügen gegeben. Ja, ich habe den Herrn Ministerpräsidenten damals als Finanzminister getroffen, und ich habe ihm geglaubt. Und das war ein Fehler, weil wir dann auch die Arbeiten über eine sehr lange Zeit eingestellt haben. Aber er hat angekündigt und nichts geliefert von dem, was er versprochen hat. Und es wird jetzt, fürchte ich, wieder genauso sein.

Ich bin enttäuscht von der ALDE-Fraktion. Herr Verhofstadt stellt sich hier hin und wettet mit großem Bohei gegen Ungarn, zu Recht gegen Ungarn. Aber ich hätte doch erwartet, dass Herr Verhofstadt sich hier hinstellt und seinen Freund, seinen tschechischen Freund auch zur Ordnung ruft. Wir erwarten, dass hier etwas passiert – nicht aus parteipolitischer Aktivität, sondern weil es eine Frage der Hygiene dieses Hauses ist.

(Beifall)

Der ganzen Welt begegnen wir mit dem erhobenen Zeigefinger. Rechtsstaatlichkeit ist uns wichtig, und Rechtsstaatlichkeit ist eine Nagelprobe, gerade in der Tschechischen Republik. Hier muss etwas passieren! Ich werbe für die Annahme der Entschließung morgen und bitte um eine breite Mehrheit.

Inés Ayala Sender, *en nombre del Grupo S&D*. – Señor presidente, está claro que necesitamos establecer una estrategia más ambiciosa de combate contra posibles conflictos de intereses, que no son masivos, pero sí muy preocupantes, y así los hemos ido viendo para la gestión directa. Y ahí tienen algún ejemplo de comisario del Grupo popular, que está ahí y que ha aparecido incluso hasta en los papeles de Panamá, señora Gräßle. Usted cada vez me dice: «Lo voy a hacer, lo voy a hacer». Pero el caso es que no lo hace.

En gestión compartida: gobiernos regionales, gobiernos locales y el Gobierno también del señor Babiš, por supuesto. En gestión indirecta: anteayer o ayer se nos dijo claramente que la auditoría interna del Banco Europeo de Inversiones, a cuya cabeza está el señor Hoyer, también tenía posibles y graves conflictos de intereses.

Por no hablar de otras instituciones. El Tribunal de Cuentas. Ahí tenemos al señor Pinxten, en cuyo caso también hemos tenido problemas de conflicto de intereses. Por no hablar de empresas emblemáticas como Volkswagen, también con algún conflicto de intereses y con fondos y ayudas europeas.

Luego está claro, señor comisario, que necesitamos una estrategia comprensiva sólida y moderna y adaptada a la lucha, a la prevención y gestión del conflicto de intereses para también recuperar, de esta manera, la confianza de la ciudadanía.

Más que un caso por caso, como es el caso del señor Babiš, que solo exaspera los euroescepticismos y el populismo, lo que necesitamos es una estrategia sólida con la máxima transparencia y que desde luego complemente la norma del Estado de Derecho.

Y en este caso hay también que reconocer que los checos de Transparencia Internacional denunciaron ante la OLAF, que la OLAF hizo su trabajo, y que se ha retirado el proyecto —que me temo que recaerá sobre las espaldas de los ciudadanos checos— y el resto está *sub iudice*. Eso también hay que reconocerlo. Y yo le agradezco, señor Oettinger, que usted nos lo explicara en sus respuestas a la aprobación de la gestión para 2017.

(La oradora acepta responder a una pregunta formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul» (artículo 162, apartado 8, del Reglamento interno)).

Tomáš Zdechovský (PPE), otázka položená zvednutím modré karty. –Paní Senderová, můžu se vás zeptat: Myslíte si tedy, že bychom se tím střetem zájmů jednoho z politiků tedy neměli zabývat? Je to to, co jste nám tady tvrdila, že vlastně „se nezabýváme ničím a zabýváme se něčím jiným“? Je to důvod, proč S&D tuto rezoluci třeba nepodpořila? A můžete mi vysvětlit, proč třeba i socialisté z Malty jsou v *Panama Papers* a proč vy se tím nechcete zabývat?

Inés Ayala Sender (S&D), respuesta de «tarjeta azul». – Señor Zdechovský, creo que usted ha hablado sin oírme y eso me preocupa, porque lo que he dicho ha sido lo contrario: que lo que me preocupa es que hagamos un caso por caso, un *cherry picking*, que lo único que hace es aparecer en los periódicos una vez a su favor, otra vez a mi favor. No se trata de eso, se trata de ofrecer precisamente una solución a todos los conflictos de intereses que van apareciendo como champiñones y que, al final, acaban pudriendo la confianza de nuestros ciudadanos. Es eso lo que estamos demandando y es eso lo que estamos intentando realizar. Y una Resolución casuística de vez en cuando, pues, me parece muy bien: yo la apoyo, no hay ningún problema. Vamos a presentar nuestras enmiendas y la vamos a apoyar, pero con eso no vamos a arreglar la situación, acaso tendrá a lo mejor algún voto más a su favor, pero, desde luego, no arreglaremos el problema real de la ciudadanía europea. Eso es lo que yo quiero, que sea comprensiva, que podamos afrontar todos los casos, los de sus oponentes y los de mis oponentes.

Jan Zahradil, za skupinu ECR. – Pane předsedající, já tady budu mluvit česky, protože budu primárně oslovovat české publikum. Omlouvám se předem tlumočnickům, že se jim možná některé termíny budou obtížné překládat.

Především bych chtěl říci, že toto téma jsme na půdě Evropského parlamentu nevnesli my, opoziční poslanci z opozičních stran. Vnesla ho tam skupina, která ani žádné české členy nemá, a myslím, že to je jasným důkazem toho, že tady nejde o žádnou reflexi českého vnitropolitického boje, ale že tady skutečně na evropské půdě rezonuje podezření ze střetu zájmů, které se týká používání prostředků z evropského rozpočtu. Bohužel rezonuje z míst nejvyšších, to znamená především z místa premiéra České republiky. O co jde? Pan premiér byl jedním z klíčových ekonomických hráčů, řídil velký koncern, který měl významné postavení na českém trhu, pokud jde o zemědělskou produkci, potravinářský průmysl, chemickou výrobu, a tento koncern byl zároveň velkým příjemcem dotací z evropského rozpočtu a šlo skutečně o gigantické částky. Pan premiér, dříve jako ministr financí, se sice formálně a právně odřízl od tohoto podnikání formou světeckého fondu, nicméně v něm sedí jeho blízcí spolupracovníci, rodinní příslušníci, takže tady vznikají určité pochyby, jestli nadále neovlivňuje tento svůj koncern. Samozřejmě pak tady jsou, jak řekl pan komisař Oettinger, také přísnější pravidla, která platí od 2. srpna letošního roku, a proto je zapotřebí celou věc řádně vyšetřit.

Jestli mohu z tohoto místa apelovat na příznivce nebo voliče nebo fanklub pana premiéra, tak to skutečně není v tuto chvíli žádná kampaň, není to žádná účelovka, není to žádné spiknutí. Jde prostě o to, že je zapotřebí vyšetřit, jestli si tady někdo nepřihrává „malou domů“ nebo spíše v tomto případě „velkou domů“. Já myslím, že i vás, voliče a příznivce pana premiéra, by ta ekonomická stránka věci měla zajímat, protože byly doby, kdy v České republice politici rezignovali za daleko menší podezření.

Druhá věc, kterou je nutnou se zabývat, je vůbec systém dotací. Co je vlastně účelem dotací, ať už kohezní politiky nebo společné zemědělské politiky? Je to ekonomická konvergence. Jestliže máme země, které mají 130 % hrubého domácího produktu na hlavu, a na druhém konci země, které mají třeba pod 50 %, tak se je musíme pomoci těch evropských politik snažit trochu srovnat. Já se obávám, že pokud je systém nastaven tak, že příjemcem evropských dotací mohou být velké koncerny, takové, jako je třeba Agrofert, tak se tohoto cíle nikdy nedobereme. To je tedy apel na Komisi, aby se v rámci přípravy toho víceletého finančního rámce na příští období trochu zamyslela nad způsobem přidělování dotací a více myslela na malé a střední podniky, na malé a střední podnikatele.

Mě to netěší, že tady probíráme Českou republiku. Já jsem toho názoru, že špinavé prádlo se má prát doma, ale na druhou stranu se celá ta záležitost týká evropských peněz, takže Evropský parlament je tím místem, kde o tom mluvit máme a musíme.

(Řečník souhlasil s tím, že odpoví na otázku položenou zvednutím modré karty (čl. 162 odst. 8 jednacího řádu.))

Jiří Maštálka (GUE/NGL), otázka položená zvednutím modré karty. – Já z části souhlasím s kolegou Zahradilem, že špinavé prádlo se má prát především doma. Jen bych se chtěl zeptat, protože byl představitelem strany, která měla české předsednictví na starost a chtěla to Evropě osladit, jestli ještě stále trvá na tom, že bychom to měli oslazovat Evropě.

Jan Zahradil (ECR), odpověď na otázku položenou zvednutím modré karty. – Pane kolego, já si především myslím, že špinavé prádlo se opravdu má prát doma a že když se tady probíral možný střet zájmů nebo ovlivňování médií panem premiérem, tak já jsem se stavěl velmi významně proti a říkal jsem, že tohle je přesně ta záležitost, kterou si máme vyřešit doma. Ale tady, v tomto případě, jde o peníze z evropského rozpočtu, takže se to prostě týká Evropské unie. Pokud jde o oslazování, jak jste se o tom zmínil, já si pouze myslím, že každá země má mít právo vyjádřit svůj názor na budoucí směřování Evropské unie tak, jak to uzná za vhodné. Můžete tomu říkat oslazování, kořenění nebo použít jakoukoli jinou metaforu, ale na tomto právu já bych určitě trval.

Nils Torvalds, on behalf of the ALDE Group. – Mr President, we are discussing here today a serious issue. The Commission is in communication with one of the Member States, examining a potential conflict of interests which involves the Prime Minister and concerns the use of EU Structural Funds. I do believe that in such a situation it is critically important that we carefully look at the facts at hand. The Commission's legal analysis concludes that the Prime Minister, Mr Andrej Babiš, is in a situation which occurred and may objectively be perceived as a conflict of interests. This is based on the financial regulation that applies since August this year. Commissioner Oettinger, when questioned by the Committee on Budgetary Control, made it clear that it is now up to the Czech authorities to address the situation, based on written guidance from the Commission.

From the perspective of my Group, it is important that solutions are swiftly found and systemic measures taken so that the situation is brought fully into line with EU legislation. We have a first written reply from the Czech government that signals that the authorities, and the Prime Minister personally, are aware of the gravity of the situation and conducting an analysis. This analysis should obviously be followed by the necessary steps to solve the situation. It is now up to the Czech authorities to do so and to take measures to remove all concerns and doubts.

To my EPP and Green colleagues, I would like to ask you not to fall too quickly into the trap of painting all the European countries with the same brush. We obviously need to have all facts on the table and take actions based on that. Do not jump straight to conclusions where we put an equal sign between systematic undermining of the judiciary as in Poland and Hungary and what we are seeing in the Czech Republic at the moment. By jumping too quickly to conclusions, you risk both diverting attention away from the real issue and in the long run do the European project a great disservice.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Michaela Šojdrová (PPE), otázka položená zvednutím modré karty. – Pane Torvaldsi, vy jste zkušený politik. Já se vás chci zeptat: Vy jste řekl, že je na českých orgánech, aby tuto situaci řešily. Ale právní služba Evropské komise jasně řekla, že ve střetu zájmů se nachází premiér ve vztahu k legislativě Evropské unie. Neměl by tuto situaci řešit premiér a majitel Agrofertu?

Nils Torvalds (ALDE), blue-card answer. – You have probably also read the letter Prime Minister Babiš sent. In this letter, he clearly states that he is aware of the situation and therefore he is part of the Czech authorities. So, with a calm approach to the problem, I think we could actually find a solution which is not a double standard solution as we have seen in some of the other cases.

Dennis de Jong, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – Voorzitter, in dit huis spreken we vaak over geld, geld van de Europese Unie, financiële belangen van de Europese Unie. Die discussies raken mensen, want dat geld van de Europese Unie is natuurlijk het geld van de belastingbetaler. Of het nu via de btw of via nationale afdrachten bij de Europese Unie komt, burgers in de Europese Unie betalen allemaal mee aan de Europese begroting. Vaak zijn het mensen die zelf maar moeilijk de eindjes aan elkaar kunnen knopen.

Daarom komen berichten over belangenverstrengeling of over fraude extra hard aan. Terecht zijn we ermee bezig om bij de besteding van de Europese fondsen hardere eisen te stellen aan respect voor de rechtsstaat. We willen dat de burgers erop kunnen vertrouwen dat hun geld goed wordt besteed. In het geval van Tsjechië werden er al eerder onregelmatigheden geconstateerd naar aanleiding van de *Stork's Nest*-zaak. En nu zijn er opnieuw aanwijzingen dat er sprake zou kunnen zijn van belangenverstrengeling en dat de Tsjechische premier persoonlijk profiteert van EU-fondsen.

Niemand is schuldig totdat schuld is bewezen, maar we moeten er wel van op aan kunnen dat er zowel in Tsjechië zelf als via OLAF onderzoeken plaatsvinden die onafhankelijk en grondig zijn. We hebben er recht op dat het Parlement ook goed wordt geïnformeerd. Daar verzoek ik de Commissie en de Raad toe.

Ten slotte nog één algemene oproep aan de Commissie. Na 2015 is er geen enkel anticorruptieverslag over de lidstaten en over de Europese instellingen verschenen. Het Parlement heeft hier iedere keer opnieuw om gevraagd en deze kwestie toont opnieuw aan dat die praktijk moet worden hervat. Ik vraag de commissaris om dat weer op te pakken.

Bart Staes, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – Voorzitter, collega's, de Europese burger verwacht dat politici zich gedragen als verantwoordelijke bestuurders, want burgers willen deugdelijk en transparant en goed bestuur. Burgers willen een actieve strijd tegen corruptie. Burgers willen een transparant bestuur in volle onafhankelijkheid. Burgers willen een bestuur los van belangenconflicten. Burgers willen niet dat hun politieke leiders de Europese Unie aanzien als een ATM-machine, als een geldautomaat waar men zomaar geld kan wegnemen, waar men zaken en politieke vrienden zich zomaar laat verrijken.

Dat is de context, beste collega's, waartegen dit debat plaatsvindt. Hoe beschermen we de financiële belangen van de Europese Unie in Tsjechië? Hoe wordt er in Tsjechië omgegaan met belangenconflicten? En hoe wordt voorkomen dat belangrijke politieke leiders via hun zakenimperium onterecht Europees geld wordt toegestopt?

Dit is niet het eerste debat. Mevrouw Grässlé zei het al, wij hebben verschillende resoluties aangenomen in het kader van de kwijtingsprocedure. Commissaris Oettinger, ik dank u voor uw geruststellende woorden van daarnet. Het is een goede zaak dat er sinds augustus 2018 geen middelen meer zijn uitgekeerd aan de betrokken lidstaat. Ik ben ook blij dat u zegt dat er een audit is voor de gelden 2007-2013, 2013 tot augustus 2018 en dat u daar met uw diensten zal nagaan wat er moet gebeuren. Een audit is één zaak. Eens die audit er is in januari, wat is de timing? Hoe zal u snel handelen? Hoe zal u ervoor zorgen dat er inderdaad actie wordt ondernomen en zal dat nog gebeuren voor de verkiezingen van 2019?

Commissaris, u zegt ook: de Tsjechische autoriteiten moet in eerste instantie alles zelf oplossen, maar we hebben de brief van meneer Babiš als antwoord op uw brief en daarin zegt de heer Babiš: we hadden op 3 december een kabinetsraad en we hebben daar gezien dat de Tsjechische wetgeving en de Europese wetgeving niet worden overtreden en ik zal mij gedragen naar de Europese wetgeving, maar het kabinet zegt dat er geen probleem is. Hoe gaat u dit oplossen? Dit is toch niet normaal?

Jiří Payne, *za skupinu EFDD*. – Pane předsedající, dotace jsou špatné a nespravedlivé. Dotace přitahují kriminalitu, dokonce existuje silné podezření, že neexistují žádné dotace, které by nebyly spojené s kriminalitou.

Dobré skutky se mají dělat za soukromé peníze a ne z veřejných peněz. Když už chce někdo dělat dobrý skutek a ještě k tomu z veřejných peněz, tak jako dárce nese plnou odpovědnost za všechny kriminální důsledky, které to způsobí. Případá mi velmi nevě, když tady pan komisař říká, že české orgány musí tuto věc řešit. Tu situaci způsobila Evropská unie tím, že udělila dotace a že si střet zájmů neprověřila předem, než ty dotace udělila. To znamená, že nemůže teď svádět situaci na české orgány. Evropská unie je vinna a Evropská unie to musí vyřešit.

Máme-li se zabývat tím, jak se poskytují dotace a jak se hospodaří v Evropské unii, rád bych připomněl, že před léty se skupina poslanců zabývala hospodařením Evropské unie a došla k závěru, že přibližně 5 miliard EUR se ročně ztrácí v evropském rozpočtu beze stopy, bez jakékoliv účetní evidence, bez jakékoliv informace o tom, co se s těmi penězi stalo. Takhle hospodaří Evropská unie. Tak ať se nediví, že podobná situace nastává v členských státech.

Gilles Lebreton, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, le premier ministre tchèque, Andrej Babiš, est accusé de conflit d'intérêts par l'Union européenne. Propriétaire d'un groupe de sociétés spécialisées dans l'agroalimentaire, la chimie et les médias, il aurait versé à ses sociétés une centaine de millions d'euros de fonds européens alloués à la République tchèque.

Cette accusation est très suspecte. J'ai plusieurs raisons de penser qu'elle est dictée par une volonté de persécution politique. Homme d'affaires avisé, M. Babiš connaît le monde de la finance et des affaires, c'est pourquoi il est bien placé pour qualifier l'euro de monnaie en faillite. Cette appréciation est d'autant plus un camouflet pour l'Union européenne qu'elle débouche sur le refus de la Tchéquie d'intégrer la zone euro.

Chose encore plus grave aux yeux de la Commission de Bruxelles, le 27 juin 2018, M. Babiš a fait de la lutte contre la migration illégale la priorité de son gouvernement. Au président Macron, qui lui en faisait le reproche, il a répondu ceci, je cite: «Personne ne nous dictera qui vivra et travaillera chez nous.». Or, on le sait, pour Jean-Claude Juncker, Angela Merkel et Emmanuel Macron, refuser l'immigration est un péché impardonnable.

Comme si tout cela ne suffisait pas, M. Babiš a enfin l'audace de se définir comme un populiste. La presse internationale le surnomme d'ailleurs le Trump tchèque et son parti, qui s'appelle «L'action des citoyens mécontents», évoque une volonté de se révolter contre les pseudo-élites qui fait irrésistiblement penser au mouvement français des gilets jaunes.

C'est pour toutes ces raisons que j'accuse l'Union européenne de vouloir persécuter M. Babiš et la République tchèque.

Au lieu de vouloir faire la morale au monde entier, l'Union devrait plutôt s'interroger sur ses propres pratiques et se demander, par exemple, pourquoi elle a mis à la tête de la Commission de Bruxelles, un homme, Jean-Claude Juncker, qui a privé illégalement plusieurs États européens de milliards d'euros de recettes fiscales au profit de son pays, le Luxembourg.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, střet zájmů je jedna z nejzávažnějších systémových vad finančních operací v rámci rozpočtu. Pokud na jedné straně český premiér spolurozhoduje o podobě evropského rozpočtu, pokud může cílit evropské dotace pro velké agrární firmy a zároveň na druhé straně je tento premiér také příjemce těchto finančních profitů, myslím si, že to je nezpochybnitelná situace střetu zájmů. Potom opravdu něco nesedí. Troufám si tvrdit, že takto obrovský střet zájmů u premiéra členského státu Evropské unie zatím tato naše úroveň nepoznala.

Nejde o věc sporného výkladu předpisu, jak se snaží český premiér vymluvit. Ten výklad je poměrně jasný. Pokud čerpá evropské dotace, tak musí dodržovat evropská pravidla, ta dopadají skutečně na každého z nás. My poslanci musíme trvat na dodržení stanovených pravidel, strážkyní těchto pravidel je Komise. Jsou to v první řadě členské státy, které mají odpovědnost za provádění kontrol, Česká republika však v této kontrole zcela selhává. Přestože řada neziskových organizací na tento střet zájmů českého premiéra upozorňuje. Proto musí nastoupit činnost Komise. Ta má nepochybně naši plnou podporu, zároveň bych ji chtěl vyzvat, aby postupovala skutečně „padni komu padni“. My musíme ochránit peníze evropských daňových poplatníků a já nevím, jak mám vysvětlit, že prostředky kohezních fondů, které mají sloužit k odstraňování znevýhodnění na podporu slabších regionů, končí u miliardáře, který je nespočetněkrát bohatší než průměrný francouzský nebo švédský daňový poplatník. Očekávám, že zájmy evropských daňových poplatníků ochrání Evropská komise, a jen si přeji, aby tato situace nevedla k plošnému zastavení čerpání prostředků evropských fondů v České republice.

Bogusław Liberadzki (S&D). – Panie Przewodniczący! Panie Komisarzu! Prezydencjo!

Trzeba przyznać, że z dużą satysfakcją wysłuchałem wyjaśnień pana komisarza Oettingera, jeżeli chodzi o sprawy proceduralne, czyli ten etap do 1 sierpnia 2018 r. i od 2 sierpnia 2018 r. Rozumiem, że to stworzyło bardzo dobre przesłanki do tego, żeby oczekiwać, że Komisja bez żadnych wahań po prostu przystąpi do wykonywania swoich czynności, i to bardzo wyraźnie wybrzmiało i w wypowiedzi pani przewodniczącej Gräßle, jak również pani poseł Inés Ayala Sender. Natomiast jestem, muszę przyznać, dość skonsternowany wypowiedzią pani minister Bogner-Strauß, to oznacza, że Rada chce uznać – nie nasza sprawa, sąsiedni kolega premier, kanclerz nie będzie się do kolegi premiera dotykał, zobaczmy, co wy tutaj wykombinujecie. Ja bym się zwracał z bardzo jednoznacznym stanowiskiem: to jest nasz wspólny interes: i Komisji, i Parlamentu, i Rady Europejskiej, tak rozumiana solidarność, nie powiem za dużo, nie

jest najlepszą rzeczą.

Dobrze, że również tutaj nie są napiętnowani Czesi, państwo jako takie, tylko po prostu konkrétné osoby nazywane z nazwiska, uważam, že to jest pozytywná rzecz. Oczekiwałbym bardzo szybko, Panie Komisarzu, rzeczywistej reakcji i jednocześnie pokazania, co stanie się z tymi zdarzeniami, które miały miejsce przed 1 sierpnia 2018 r.

Martina Dlabajová (ALDE). – Pane předsedající, je načase, aby tady zazněla některá jasná fakta. Komisař Oettinger ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu, jehož jsem místopředsedkyní, opakovaně potvrdil, že Česká republika s Evropskou komisí společně pracují na vyjasnění situace. Stejná slova zazněla v našem výboru od komisařky Crețuové a komisaře Hogana.

Evropská komise pokaždé zdůrazňuje, že postupuje podle nastavených pravidel, a její závěry určitě nelze čekat dříve, než budou prověřeny všechny skutečnosti. Pokud ani ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu nemáme k dispozici kompletní informace, jak můžeme v této věci přijímat nějakou rezoluci na plénu? Proč raději nenecháme příslušné instituce pracovat? I nám přece musí záležet na tom, aby předložily nestranné a objektivní stanovisko, které umožní odstranit veškeré obavy a zajistí soulad s evropským právem.

Prostor k nalezení řešení bychom měli nechat i českým orgánům. Právní situaci poté, co Komise zaujme postoj k výkladu nového finančního nařízení, je třeba posoudit a najít cestu, která funguje z pohledu českého i evropského práva. I to si žádá čas a trpělivost, nehledě na to, že se finanční nařízení týká všech členských států obecně.

Česká republika plně respektuje legislativní působnost Evropské unie a také své povinnosti, které vyplývají z jejího členství v ní. Dokladem je i dopis českého premiéra adresovaný komisaři Oettingerovi, který o tomto mluví. Je v něm ujištění, že premiér „osobně přijme veškerá nezbytná opatření, aby zajistil plný soulad s právními předpisy Evropské unie.“ Každý z nás, kdo zde sedí, ví, že v této fázi více informací ani konkrétních opatření není možné docílit. A nepomohou nám v tom ani úniky do médií ani vzkazy, které si přes média posíláme, ani pokřikování tady na plénu. Je honba za lacinými politickými body opravdu to jediné, co nás zajímá?

Vážené kolegyně a kolegové, já myslím, že na jedné straně požadujeme důsledné dodržování pravidel ze strany členských států, ale na druhou stranu sami v Evropském parlamentu nejdeme příkladem, když přehlídíme fakta a rezignujeme na pravidla a předpisy, kterými jsme se zavázali řídit.

(Řečnice souhlasila s tím, že odpoví na otázku položenou zvednutím modré karty (čl. 162 odst. 8 jednacího řádu.))

Jiří Pospíšil (PPE), otázka položená zvednutím modré karty. – Vážená paní kolegyně, já mám radost, že jste tak optimistická v této kauze. My jsme zde v Evropském parlamentu znepokojeni. Dovolte mi tedy jenom jednu otázku: Vy opravdu věříte tomu, že české orgány mohou nějakým způsobem tu situaci vyřešit ve chvíli, kdy se jedná o potenciální střet premiéra země? Viz stanovisko vašeho ministra spravedlnosti a jiné posudky, které vydávají vaši ministři z vašeho hnutí. Já si myslím, že evropská úroveň je jediná možná objektivní platforma.

Martina Dlabajová (ALDE), odpověď na otázku položenou zvednutím modré karty. – Vážený pane kolego, já jsem optimista od přírody. Ale určitě: já se nevzdávám tomu, že Evropská komise se má vyjádřit, já jenom říkám, že musíme respektovat procedury a procesy a musíme počkat na oficiální stanovisko Evropské komise. A naopak jsem ujištěna tím, že jak Evropská komise, tak Česká republika intenzivně komunikují a hledají společně i vůbec postoj k té interpretaci nového finančního nařízení. Takže v tomhle optimista jsem.

Kateřina Konečná (GUE/NGL). – Pane předsedající, blíží se čas Vánoc a tedy období, během kterého by se měli plnit přání. Mým přáním je, abyste si z dnešní debaty vzali toto: Česká republika není Andrej Babiš, Agrofert není českou policií a české soudy nejsou Čapí hnízdo. Nehodlám se zastávat Andreje Babiše, ale České republiky, která si nezaslouží být na pranýři. Kauzy spojené s naším premiérem jsou řešeny jak českou policií, tak příslušnými orgány Evropské unie, jak jsme dnes slyšeli.

Opravdu máte dojem, že je nutné vytvářet politický tlak na Komisi a na OLAF? Vždyť na počátku celé debaty o střetu zájmu byl interní rozbor právníků Evropské komise a úřadu OLAF Andreje Babiše nemusí nikdo představovat. Pokud se Komise rozhodne, že je třeba konat, tak bude konat. Pokud se OLAF rozhodne, že bude konat, tak bude konat. Rovněž česká policie, státní zastupitelství a soudy jsou nezávislé a budou konat, pokud zajistí důkazy o trestné činnosti. Nač tedy ten tlak od europoslanců, kteří nemohou znát celkové pozadí těchto kauz? Politické deklarace nemají úkolovat nezávislé experty. Soudnictví musí být nezávislé a této nezávislosti stejně jako nikdy v minulosti rozhodně nepomůže politický tlak.

Julia Reda (Verts/ALE). – Mr President, it is good to see you Commissioner Oettinger facing our questions tonight, because the conflict of interest of Prime Minister Babiš cannot be ignored any longer. Mr Babiš became Minister of Finance already in 2014 at the time when he already owned Agrofert.

Agrofert is today the biggest receiver of EU subsidies in the Czech Republic and operates in several other EU countries. There are still some uncertainties about the relation of Mr Babiš towards the Czech legislation on conflict of interest, so the reasons to adopt new European financial regulations are clear: to definitely avoid these types of conflict of interests.

Today, thanks to the Czech Pirate Party, who was the first to notify the Commission, there is no doubt that Czech Prime Minister Babiš and Czech Minister of Agriculture Toman are seriously violating the Financial Regulation. National authorities of Member States are obliged to secure preparatory measures, audit and control of financial resources from the EU budget, but we can't expect the authorities in the Czech Republic to be able to properly comply with such rules in a situation where both the Prime Minister and the Agriculture Minister have confirmed relations to companies drawing agricultural subsidies. This is why I call upon you to take swift and strict measures to control the flow of EU financial resources to the Czech Republic and to implement the necessary corrective measures to end this illegal conduct.

Such shameful conflict of interests of executive powers, who will actually participate in the European Council this week, have to be solved urgently in order to avoid further damage to the Czech Republic and to its people, as well as to the European Union.

(Applause)

Bill Etheridge (EFDD). – Mr President, what a wonderfully nightmarish vision this whole debate is putting forward. You soak up billions of pounds— or euros-worth of taxpayers' money into the centre, you then take that money and, politically motivated, redirect it into projects in countries you think it should be redistributed to. You then find out – because there's such a huge amount, and it always would be the case with such a huge state, with such huge money – that sometimes it goes in directions you don't like. Sometimes, it breaks the rules. On this occasion, apparently, allegedly, it would appear the Czech Prime Minister has been using it in a somewhat dubious way.

All of this is then judged from this esteemed senate building and looked on. You decide what to do to the Czechs. You have a super-powered Commissioner, a powerful accountant, a real Superman of accountants, who's going to rip open a nation state's books to check through them. Having been in small business myself, this is a little bit like having the auditors turn up. It's very frightening, I can assure you. Well you are doing that on a grand scale.

It boggles the mind as to what might happen, for example, if we had a 'remain' UK. What would happen? Would we one day have Theresa May's successor dragged in front of the super-accountant who says 'you've not spent the money the way we think you should' – although most of the money actually goes the other way. It's nightmarish to think a nation state could be in this situation, and to think that a supranational governance like you could throw money like this – millions upon millions – into something that you then afterwards realise might well be going to friends and family and being completely misused.

Then the whole point: conflict of interest. Well, I understand it in business terms but I can give you some more conflicts of interest that EU money is often used in, and it doesn't get investigated. What about the conflict of interest of the EU funding of the BBC, who then publicised propaganda on behalf of the EU during the Brexit campaign and discussion and continued to do it? Surely that's a conflict of interest. What about the conflict of interest of British political figures who've made money, employed legally, working within the Commission and other things? People like the Kinnocks, Lord Mandelson, who then engage in British debate about whether or not we stay in the EU? This is about what you think is a conflict of interest and what isn't. If you can pay someone and you allow them to go forward to spread your propaganda, you think that's okay. But if you're paying someone randomly millions like this and then they do things

with it in a way that most likely does seem unethical, you then want to clamp down with super-accountant. It is hypocrisy.

The truth is that when you have such a massive amount of money slushing around, even the greatest of organisations – which maybe this might one day be – cannot possibly run it effectively, efficiently without corruption. You can't even get your own accounts signed off. So how can you then come down like this when you're throwing money around at a government that may be corrupt?

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Pavel Svoboda (PPE), otázka položená zvednutím modré karty. – Vážený pane kolego, považujete za střet zájmů, když se necháte platit institucí a organizací a potom se na 100 % věnujete práci proti této instituci a organizaci?

Bill Etheridge (EFDD), blue-card answer. – If you believe in democracy and you pretend that this is a democratic building, and I assume you're complaining about people like me campaigning for independence for our country, then I would say we're actually elected in European elections, just the same as you and everyone else here, and we put forward a legitimate point of view that we wanted to leave. Guess what? We got a referendum which we won, and then people like you and others here and back in the UK are trying to undermine that. Hence the problem that we have the no-confidence vote tonight in the Prime Minister. If you don't like democracy and you don't like paying someone to do the same job as you, don't have elections, and be honest and do what you really are: be an authoritarian state.

Tomáš Zdechovský (PPE). – Pane předsedající, paradoxně tato debata není pouze o jednom člověku, ale je o principech. A je to o principech, na kterých má být založen demokratický a právní stát. Já bych chtěl říct, že Výbor pro rozpočtovou kontrolu, kterého jsem členem, se zabývá důkladně veškerými podezřeními. „Padni komu padni“, ať je to Orbán z PPE nebo ať je to kdokoliv jiný. Tato debata také paradoxně nemá sloužit k tomu, abychom si vyřídili mezi sebou svoje problémy nebo si před volbami vyřídili nějaké účty. Tato debata má otevřít téma střetu zájmů, a pokud jsem jednou politik, musím dodržovat to, že nemůžu rozhodovat o tom, jakým způsobem budu držet benefity v nějaké společnosti nebo firmě, to si myslím, je naprosto jasné. Andrej Babiš není v této debatě obětí. Andrej Babiš je v této debatě strůjce. Kdyby nebyl jeho střet zájmů, tak tato debata není. Myslím si, že už jsme mnohokrát zde zažili, že prostě musíme tyto debaty otevřít, jinak se ty věci nehnou dopředu.

Vážený pane komisaři, jedinou věc, kterou od vás chci, je, abyste postupoval neutrálně. Nikomu nestraňte, buďte neutrální a dotáhněte tu věc do konce. Vážení kolegové, jedinou věc, kterou od vás chci, je, abyste se zamysleli, jak budeme postupovat v případě střetu zájmů. Vážení představitelé Rady, od vás chci, abyste byli stejným způsobem příkří a jednoznační v ostatních střetech zájmů. Myslím si, že jedině tak můžeme navrátit kredibilitu Evropské unie.

Poslední, co mi dovolu, je říci, že je škoda, že tady není pan Verhofstadt. Já osobně si myslím, že to je člověk, který bojuje za transparentnost a bojuje za lepší Evropu. A pokud chce za ni bojovat, měl by tady být přítomen. Slepec totiž není ten, který nevidí, ale slepec je ten, který nechce vidět.

Miroslav Poche (S&D). – Pane předsedající, je zvláštní mluvit o mé zemi a o vládě, ve které se účastní i moje politická strana. Na druhou stranu, druhou variantou, kterou Andrej Babiš měl, byla vláda opřená o krajní levici – o komunisty – a o krajní pravici. To je smutná realita České republiky a svědčí to také o pofidérnosti liberalismu Andreje Babiše. Dle mého názoru tato debata měla přijít až někdy v lednu nebo v únoru příštího roku, když Komise představí závěry té analýzy a až si Andrej Babiš najde čas, aby navštívil Evropský parlament, protože on zrušil svoji lednovou cestu. Já si myslím, že z těch dokumentů, které máme, jasně vyplývá, že Andrej Babiš je buď pořád ve střetu zájmů, nebo ten problém vyřešil jenom „na oko“. Ono se to ostatně týká i té mediální skupiny, kterou dříve vlastnil a která je teď prošetřována českými správními orgány.

Víte, ono nejde jenom o střet zájmů, ale o Čapí hnízdo, o trestní stíhání premiéra, o jeho pletky s komunistickou státní bezpečností. To jsou všechno problémy jednoho člověka, která potom vrhají velmi špatné světlo na Českou republiku a de facto ji staví do velmi špatného světla i z hlediska čerpání fondů Evropské unie.

Dita Charanzová (ALDE). – Pane předsedající, upřímně řečeno, já nevím, co je smyslem této debaty. Určitě, a v tom s vámi souhlasím, je potřeba se podívat na to, jak máme právně vyložit nové nařízení a jak má být aplikováno všemi členskými státy. A to je i zájmu České republiky. Proto mezi Evropskou komisí a Českou republikou probíhá standardní komunikace oficiální cestou, kterou kromě, jak jsme se teď dozvěděli, vedení Výboru pro rozpočtovou kontrolu, nikdo z ostatních europoslanců nemá k dispozici. Neodpustím si tedy poznámku k těm, kteří vyvinuli enormní snahu posunout toto téma na plénium Evropského parlamentu. Někoho to stálo nemalé politické úsilí. Jde o hry, které ale poškozují v první řadě samotné Česko, ale ani nepřispívají k dobré reputaci Evropské unie u nás v Česku.

Takže já všem přeji poklidný Advent.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – Herr Präsident! Wenn ein Mitglied der ENF-Fraktion Herrn Babis verteidigt mit dem Argument, er sei ja schließlich auch ein xenophober Populist, also müsse er gegen die EU Recht haben, dann kann ich das noch zur Seite legen und mit Shakespeare sagen: Ist es auch Wahnsinn, hat es doch Methode. Wenn die tschechischen Kommunisten in heuchlerischer Art einen Milliardär in ihrem Land verteidigen, dessen antieuropäische Stimmung sie teilen, obwohl sie sonst über das Großkapital nur herziehen können, gilt das gleiche Urteil.

Was mich aber wirklich erschüttert, ist, wenn ich den Kollegen der Fraktion der Liberalen zuhöre. Ein von mir persönlich sehr geschätzter Kollege der Fraktion der Liberalen hat gesagt, man solle sich den realen Problemen zuwenden. Wenn das kein reales Problem ist, dann haben wir alle etwas missverstanden. Und eine Kollegin der Fraktion der Liberalen hat gerade gesagt, Tschechien würde beschädigt.

Sollen wir denn wirklich diesen totalitären Unsinn glauben, dass ein Machthaber mit dem ganzen Land identifiziert wird? Ist das liberales Denken?

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Kateřina Konečná (GUE/NGL), otázka položená zvednutím modré karty. – Možná předtím, než tady na nás pan kolega bude křičet, by si měl ujasnit a zjistit, jaká je situace v České republice. Čeští komunisté bojují za to, aby se občanům lépe žilo, aby měli vyšší mzdy, aby konečně byly zrušeny nebo alespoň byly zdaněny hanebné církevní restituce, aby se nerozprodával majetek do nejenom německých rukou a abychom měli vlastní právo na vodu a nerostné suroviny. To byl důvod, proč čeští komunisté podporují Andreje Babiše, za tím si stojíme a nic jiného za tím nehledejte.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE), blue-card answer. – It might have been more decent if you had started with that little propaganda speech in the first place, because what you said before really destroyed any credibility that you might have had – even in the eyes of your own voters, because you punted for a corrupt person and you laid your credibility on the table for that.

(Applause)

Fabio Massimo Castaldo (EFDD). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, discutiamo stasera di un tema che noi italiani purtroppo conosciamo molto bene.

Sappiamo bene, infatti, quali sono gli effetti nefasti che i conflitti di interesse possono avere sull'economia e sul sistema democratico di un paese. In Italia hanno provocato danni enormi, uccidendo la concorrenza, influenzando pesantemente l'opinione pubblica e il processo democratico.

Il premier ceco Babiš risulta essere il controllore, di fatto, del gruppo Agrofert, che ha ricevuto e riceve ingenti somme del bilancio UE. La stessa compagnia controlla anche Mafra, editore di due dei giornali più letti della Repubblica ceca, estendendo quindi il conflitto di interesse anche ai media.

Sappiamo che investigazioni da parte dell'OLAF dovrebbero essere in corso dal 2014, ma il 18 luglio, lo voglio ricordare, è entrato in vigore il regolamento (UE, Euratom) 2018/1046, che vieta espressamente di assegnare fondi europei in presenza di casi di conflitto di interessi.

Chiediamo quindi alla Commissione di verificare a fondo i fatti, di agire per far rispettare queste norme – che combattono una vera piaga democratica – con la stessa solerzia e severità che utilizza per affrontare altre questioni. Non vogliamo infatti che i nostri amici cechi subiscano gli stessi effetti disastrosi che abbiamo dovuto subire noi negli ultimi decenni.

Pavel Telička (ALDE). – Pane předsedající, mě mrzí, že nemohu sdílet vystoupení některých mých kolegů z frakce, ale mrzí mě podstatně více, že dnes musíme zde na plénu tuto záležitost projednávat, protože to poškozuje Českou republiku, její zájmy. Ale za to nemohou, jak dnes zaznělo na půdě českého parlamentu z úst českého premiéra, čeští europoslanci. Za to ani nemůžou poslanci Evropského parlamentu, za to nemůže Evropská unie, ale za to může reálný stav v této věci v České republice, za to může nečinnost české vlády a českého premiéra a bohužel tomu ani nepřispívají komentáře předsedy vlády o lživé analýze Evropské komise nebo o tom, že bude respektovat české právo.

Já si myslím, že pan komisař Oettinger dnes hovořil zcela jasně, a myslím si, že v tuto chvíli premiér České republiky musí konat, nechce-li dále poškozovat zájmy vlastní země, a že dopis, který pan premiér zaslal na základě jednání vlády, není přesvědčivý, co se týká toho obsahu. Já si myslím, že každý volič, který si zanalyzuje legislativu a tento dopis, tak vidí, že toto není zodpovědný přístup.

Poslední poznámka, pane komisaři, já bych vás rád vyzval, abyste i při tom zúženém manévrovacím prostoru při řešení této otázky, který máte, hledal řešení, která budou mít co nejnižší dopad na Českou republiku, ale naopak budou řešit stav konkrétního subjektu.

Eva Joly (Verts/ALE). – Monsieur le Président, pour nos concitoyens, la valeur ajoutée de l'Union européenne n'est pas toujours perceptible. Pourtant, il y a une réalisation de ce mandat dont nous pouvons nous réjouir: la création d'un Parquet européen chargé de protéger les intérêts financiers de l'Union.

Il nous faudra malheureusement attendre 2020 pour le voir fonctionner. Je dis malheureusement car, aux conclusions des services juridiques de la Commission sur les conflits d'intérêts du premier ministre tchèque aurait pu succéder une enquête indépendante du Parquet européen, afin de savoir précisément comment les subventions en cause ont été attribuées et dépensées.

En détournant des fonds européens de leur objectif premier, M. Babiš ne prive pas seulement son pays de financements indispensables, il se joue de l'ensemble des citoyens européens. En attendant la mise en œuvre du Parquet européen, c'est donc aux autorités tchèques de conduire une enquête indépendante, c'est la seule manière de recouvrer cet argent et la confiance des citoyens. C'est une question de crédibilité, c'est aussi une question de démocratie.

Intervenciones con arreglo al procedimiento de solicitud incidental de uso de la palabra («catch the eye»)

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já jsem se do této debaty záměrně nehlásil, protože pan premiér napadá nás, ostatní politiky České republiky, že to je politická hra. Ta debata dnes ale jasně ukázala, že to je reálný problém popsáný zástupcem Komise, popsáný paní Grägleovou a ostatními europoslanci, kteří nejsou z České republiky. To je velmi důležité, aby se toto dnes jasně řeklo. Je to reálný problém, ve kterém jde o evropské peníze, a proto evropské instituce mají o tom právo diskutovat a podle svých zákonných možností ten problém řešit.

Já jsem přesvědčen jako člověk, který byl pět let ministrem spravedlnosti České republiky, že české orgány to zkrátka nevyřeší. Pokud bude premiérem Andrej Babiš, české orgány nemají šanci toto vyřešit. Já vás moc prosím pane Oettingere jako zástupce Komise, udělejte vše pro to, aby se nestranně ten problém vyřešil a vyšetřil. Jinak bude do budoucna pro Českou republiku velkým problémem být aktivní a významnou zemí Evropské unie.

Olga Sehnalová (S&D). – Pane předsedající, nedávno jsme debatovali v Evropském parlamentu o situaci médií v České republice, dnes jsou to otázky kolem čerpání fondů Evropské unie. Oba případy se de facto týkají téhož – měreno volebními výsledky – úspěšného ekonomicko-politického projektu vítěze voleb a vládnoucí strany v České republice.

Jeho zakladatel se svým obrovským multioborovým podnikatelským impériem se stal během několika let hegemonem české politiky. V obou případech se dostáváme na půdu práva platného toho času v České republice. Otázkou je, zda toto konstatování stačí, a tím je věc vyřešena. Tradiční chápání střetu zájmu považovalo prolínání moci ekonomické, mediální a politické za natolik nepřijatelné, že nebylo nutné je ani nijak zvlášť zdůrazňovat. Co když ale nepsaná pravidla neplatí? Na ta psaná tady máme právníky a volební vítěz má mandát pravidla určovat. V České republice dnes možná vidíme trend v politice, i jinde v Evropě a ve světě, ať již právníci v této konkrétní věci rozhodnou jakkoliv.

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, já vůbec nemám radost, že se dnes do diskuse dostalo dobré jméno České republiky, protože ve střetu zájmů není Česká republika, ale ve střetu zájmů je premiér. Jde o konflikt majitele Agrofertu, jde o osobní konflikt. Tady neselhal Česká republika, ani Evropská unie, selhal ten, kdo má politický vliv na rozdělování prostředků, z nichž má nemalý finanční zisk. Tady selhal ten, kdo tyto prostředky rozděluje v České republice, kdo je ovlivňuje na úrovni Evropské unie jako člen Rady a kdo je také musí na úrovni České republiky kontrolovat.

Je mi velmi líto, že tady musíme tuto diskusi vést, ale Evropský parlament musí konat a musí konat také Evropská komise. Nemůžeme se dívat nečinně na porušování práva. Já děkuji panu komisaři Oettingerovi, že se zasadí o důsledné dovedení této kauzy do konce.

Pavel Svoboda (PPE). – Pane předsedající, já bych také chtěl apelovat na pana komisaře Oettingera, aby nestranně a objektivně Komise konala. Pokud jde o nějaké mediální výkřiky o lživé Evropské unii nebo něčem takovém, je to potřeba brát tak, že současný premiér Babiš v minulém volebním období, když byl ministrem financí, zaznamenal jeden smutný rekord, totiž, že český parlament přijal v jedné chvíli usnesení u kauzy Čapího hnízda, výslovné usnesení, že mu pan tehdejší ministr financí lhal. Usnesení parlamentu o tom, že ministr lže, je, obávám se, velmi smutný unikát.

(Fin de las intervenciones con arreglo al procedimiento de solicitud incidental de uso de la palabra («catch the eye»))

Günther Oettinger, Mitglied der Kommission. – Herr Präsident, Damen und Herren Abgeordnete, meine Damen und Herren! Ich danke für diese intensive Aussprache, die mir zeigt, wie ernst die Abgeordneten aus verschiedenen Positionen die Angelegenheit nehmen und damit auch eine hohe Erwartung an die Kommission – an mich, an meine Kollegen und die Dienste der Kommission – haben. Ich will dieser hohen Erwartung auch in den nächsten Wochen umfassend nachkommen.

Wir wurden gefragt, warum der Antikorruptionsbericht nicht mehr vorgelegt wird. Korruptionsfreiheit ist ein wichtiger Faktor beim Zustand von Verwaltungen, Regierungen und Mitgliedstaaten. Deswegen haben wir Anti-Korruption und Korruptionsbekämpfung zu einem eigenen Abschnitt im Europäischen Semester gemacht und wollen dies dort weiter ausbauen. Rechtsstaatlichkeit, Korruptionsfreiheit, Qualität von Verwaltung generell sind Faktoren, die bei den *country specific recommendations* und davor beim Semester eine wichtige Rolle spielen sollen. Sie werden dort finden, wie wir – Mitgliedstaat für Mitgliedstaat – den Zustand in Sachen Korruptionsfreiheit in den Mitgliedstaaten bewerten.

Zweitens: Natürlich ist es eine Mitverantwortung der Kommission. Aber ich darf darauf hinweisen: Unsere Möglichkeiten sind im operativen Geschäft eingeschränkt. Im Gegensatz zu nationalen Regierungen haben wir keinen Unterbau. Unser Unterbau für Haushaltsvollzug sind die Mitgliedstaaten, die Regionen, ihre Behörden, und bei geteilter Mittelverwaltung gilt dies umso mehr. Das heißt, wir werden dann besonders tätig, wenn wir Gründe haben, Vermutungen haben, Hinweise haben, dass Dinge nicht in Ordnung sind. Wir gehen im Regelfall von einer geordneten Verwaltung, von Aufgabenerfüllung auf der Grundlage von europäischem nationalem Recht aus.

Und ich darf darauf hinweisen: Artikel 36 und Artikel 63 Absatz 4 der *financial regulations* besagen genau dies. Ich darf das hier auf Englisch vorlesen:

[...] applied to shared management requiring Member State authorities to put in place effective internal control including the avoidance of conflicts of interest.

Das heißt, es ist eine Hauptverantwortung der Mitgliedstaaten, der Regionen, ihrer Verwaltungen, und wir sind dann verantwortlich, wenn wir Grund zu Misstrauen haben müssen. Deswegen sehe ich jetzt aufgrund dieses Misstrauens und aufgrund der Beschwerden auch jede Veranlassung, dass die Kommission – ich sag mal – hineingrätscht. Dies machen wir.

Ich wurde gefragt: Wann werden die Audits stattfinden? Die Generaldirektion Beschäftigung wird vom 8. bis 11. Januar mit einer Mannschaft von Experten in Prag sein, GD AGRI vom 14. bis 18. Januar, GD REGIO vom 28. Januar bis 1. Februar und vom 11. bis 15. Februar. Ich erwarte von unseren Dienststellen dann nach umfassender Einsichtnahme in alle nötigen Unterlagen einen Bericht in Brüssel auch an mich und meine Kolleginnen und Kollegen.

Und ich darf aufgrund der entsprechenden Frage zusagen –Bart Staes hat dies gefragt: Ich will diesem Parlament noch bis spätestens Mitte April, das heißt vor der letzten Plenarsitzung hier in Straßburg, einen umfassenden Bericht abgeben, der dann von Ihnen gegebenenfalls auch zu einer Aussprache und Bewertung und Kommentierung genutzt werden kann.

Der Fall Storchennest wurde angesprochen. Das war ein Projekt – ich glaube 1,8 Millionen Ko-Finanzierung wurden beantragt. Nach entsprechenden Untersuchungen des OLAF wurde die Ko-Finanzierung seitens der tschechischen Regierung zurückgezogen. Hier ist kein Geld aus dem europäischen Haushalt gezahlt worden.

Letzter Punkt: Ich will alles tun, dass meine Person, meine Kollegen und unsere Behörden sich einem höchsten Maße an Objektivität befleißigen und sich in keiner Form in innerstaatliche Fragen oder auch unterschiedliche Positionen einbringen, sondern das Vertrauen aller Abgeordneten aus diesem Land, aber nicht nur aus diesem Land, sondern des gesamten Hohen Hauses hier zu gewinnen versuchen.

Besten Dank für heute. Ich bin gerne im neuen Jahr bereit, Ihnen auch bilateral auf Ihre Fragen zu antworten, vielleicht auch bei der Entlastung nochmal darauf einzugehen, wie gesagt aber noch diesem Parlament vor Mitte April umfassend zu berichten.

(Beifall)

Juliane Bogner-Strauss, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, Commissioner, honourable Members, as I already said at the outset of this debate, it is indeed of the utmost importance that strong mechanisms are in place to protect the Union's financial interests and that they are applied.

I listened carefully to your debate and to the concerns you expressed. I also took note of the comprehensive explanations provided by Commissioner Oettinger. We will follow in particular the further steps that the Commission announced.

El presidente. – Para cerrar el debate se han presentado cuatro propuestas de Resolución de conformidad con el artículo 123, apartado 2, del Reglamento interno.

Se cierra el debate.

La votación tendrá lugar mañana.

24. Urychlené řešení obchodních sporů (rozprava)

El presidente. – El punto siguiente en el orden del día es el debate sobre el informe con recomendaciones destinadas a la Comisión de Tadeusz Zwiefka, en nombre de la Comisión de Asuntos Jurídicos, sobre la resolución acelerada de litigios mercantiles (2018/2079(INL)) (A8-0396/2018).

Tadeusz Zwiefka, *Sprawozdawca*. –Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Chciałbym na początku zwrócić uwagę, że Komisja Prawna Parlamentu Europejskiego konsekwentnie przez cały czas pracuje nad przygotowywaniem i wdrażaniem instrumentarium prawnego dla funkcjonowania europejskich przedsiębiorstw na europejskim rynku. To szalenie ważna kwestia w kontekście różnego rodzaju problemów, które podczas tej współzależności i współdziałania transgranicznego się pojawiają. Dlaczego jest istotne przygotowywanie odpowiedniego instrumentarium prawnego na poziomie wspólnotowym? Otóż różnice pomiędzy krajowymi systemami prawnymi i wynikające z nich różnego rodzaju zawiłości szczególnie wtedy, kiedy pojawiają się spory pomiędzy kontrahentami, powodują, że tego rodzaju procesy mogą trwać nawet latami. Dlatego ważne jest, aby dać unijnym przedsiębiorcom możliwość szybszego i równie bezpiecznego rozwiązywania tych sporów. Kilka lat temu Komisja Prawna wystąpiła z taką inicjatywą, aby przygotować europejskie prawo sprzedaży, które miało ogromny potencjał właśnie w tym kontekście pomocy unijnym przedsiębiorcom. Niestety nie spotkała się ta propozycja z przychylnością państw członkowskich i na kilka lat prace zostały zamrożone. Podjęliśmy jednak kolejny wysiłek, by zmierzyć się z tymi problemami, szczególnie w kontekście zmian jakie zachodzą w Unii Europejskiej na naszym rynku, szczególnie w kontekście zmian, które zajądą po brexicie.

Otóż w moim sprawozdaniu, które przedkładałam Wysokiej Izbie, zwracam się do Komisji Europejskiej z prośbą o to, aby rozważyła i przygotowała projekt legislacyjny nowego instrumentu w postaci europejskiej przyspieszonej procedury cywilnej. Chodzi o to, aby te spory pomiędzy przedsiębiorcami mogły w sposób szybszy i tańszy być prowadzone. Ta procedura jest wzorowana na istniejącej już i wprowadzonej procedurze małych sporów. Ta jednak kończy się na kwocie pięciu tysięcy euro, natomiast ta, którą my proponujemy, miałaby pójść poza tę kwotę pięciu tysięcy euro i wprowadzić możliwość szybszego rozwiązywania sporów. Na czym ta większa szybkość miałaby polegać? Otóż na tym, że ta procedura mogłaby być przeprowadzana częściowo przynajmniej w formie pisemnej, że działania procesowe, w szczególności wysłuchanie stron czy świadków, mogłyby być wprowadzone przez sądy z wykorzystaniem najnowszej technologii, czyli bez konieczności udawania się do miejsca, gdzie sprawa jest prowadzona. Nie zmieniamy tu oczywiście w żaden sposób prawa materialnego, dalej sprawy byłyby prowadzone przez sąd krajowy państwa właściwego dla prowadzenia tej sprawy. Procedura małych roszczeń została też przygotowana po to, aby umożliwić europejskim przedsiębiorcom dokonanie wyboru. Jest to bowiem procedura dobrowolna. Strony mogłyby się na nią godzić w momencie, kiedy powstałby spór, oczywiście może być ona wprowadzona w życie tylko wtedy, kiedy wszystkie strony sporu godzą się na taką właśnie procedurę. Oczywiście wiemy doskonale, że kluczem do prowadzenia biznesu jest jego przewidywalność, jest jego bezpieczeństwo, jest tym samym pewność prawna, a zatem zwracamy się do Komisji Europejskiej, ale także i do państw członkowskich, by zechciały rozważyć dokonywanie pewnego rodzaju zmian.

Do Komisji Europejskiej w szczególności w kontekście rozważenia, czy nie należałoby wprowadzić zmian w zapisach rozporządzeń Rzym I, Rzym II oraz Bruksela I, na podstawie których to rozporządzeń w chwili obecnej prowadzone są spory. Do Komisji Europejskiej, do państw członkowskich, także wniosek i prośba o rozważenie pewnego rodzaju działań, które byłyby uzupełniające dla tej procedury prawnej, ponieważ sam instrument przyspieszonego rozstrzygania sporów nie byłby oczywiście wystarczający.

Chodzi mianowicie o to, aby państwa członkowskie zechciały rozważyć utworzenie izb czy wydziałów handlowych w swoich sądach, bowiem prowadzenie tego rodzaju spraw przez wyspecjalizowanych sędziów, po pierwsze przyspiesza procedurę, podnosi jakość wydawanych orzeczeń. Chodziłoby także o to, aby prowadzić stałe szkolenie sędziów i prawników w zakresie prawa handlowego. Skupić się na edukacji w obszarze prawa międzynarodowego, prawa prywatnego oraz prawa handlowego, ale także na większym finansowaniu badań akademickich dotyczących tych właśnie kwestii. Należałoby także być może rozważyć zrewidowanie przez państwa członkowskie stosowanych obecnie procedur w zakresie sporów handlowych.

Proszę Państwa mam nadzieję, że Komisja Europejska w pełni rozważy tę propozycję, którą przedkładamy w sprawozdaniu, nad którym w tej chwili rozpoczynamy dyskusję. Jestem oczywiście otwarty na wszelkiego rodzaju uwagi prowadzące do jeszcze większej i lepszej poprawy funkcjonowania firm europejskich na jednolitym rynku.

Věra Jourová, Member of the Commission. – Mr President, I would like to thank the rapporteur, Mr Zwiefka, and the Committee on Legal Affairs (JURI) for their commitment to an efficient system for commercial litigation in the EU and for their work on this legislative initiative report. Indeed, there are a number of ideas which the Commission will consider and which we shall use in our future work because I can confirm today that the Commission shares the same objective.

Efficient and high-quality justice is an important pillar of the European Union. It is an indispensable element of a business-friendly environment which enables prosperity and jobs in the internal market.

In our work, in the justice scoreboard, data shows important differences in the length of court procedures between the Member States, and there is room to stimulate improvements. We share the view that well designed court procedures are one of the key factors of efficient justice. This is why we propose to modernise the rules on cross-border cooperation in taking of evidence and serving of documents which – once adopted – will shorten court proceedings and reduce their costs.

I thank the JURI Committee for taking up these files and look forward to the first reading position of Parliament. We will look diligently at the proposals contained in the report. The recommendations contained in your report concern a number of actions, both legislative and non-legislative. Some of them seem to be designed for a longer-term perspective, like the creation of the EU commercial court. We will examine thoroughly their feasibility.

We certainly concur with this report which highlights the importance of judicial training. The future Justice Programme will continue to support the training of the judiciary and judicial staff as a tool to improve judicial cooperation in the EU and a specific objective of the programme will be dedicated to this. This will contribute to the building of the European area of justice by creating a common judiciary culture among justice professionals of the Member States. This is also important to ensure the correct and coherent application of law in the Union and mutual trust between justice professionals in cross-border proceedings.

Overall, I would like to stress that in commercial matters we need to hear the opinions of stakeholders who will be potentially directly affected by the proposed measures. Support, and even demand, from the part of businesses is necessary for success of the proposed measures.

Although we have achieved a lot in our work to strengthen commercial procedures in the EU, there is – as I said before – room for improvement. At the conference on the effectiveness of justice systems organised by the Presidency in Vienna two weeks ago, I stressed the need to improve access to justice, to modernise justice and thus to increase the trust of people in the justice systems. Ideas were put forward about how we can use digitalisation for the benefit of faster procedures and in the interests of both legal practitioners and citizens when claiming remedies.

I believe that the Commission's work on effective justice systems, particularly on the EU justice scoreboard and the monitoring through the European semester, will help us to achieve these goals. I look forward to the debate.

Pavel Svoboda, *za skupinu PPE*. – Pane předsedající, úvodem bych rád poděkoval svému kolegovi zpravodajovi Zwiefkovi za to, že tuto dobrou zprávu vypracoval. Těší mě na ní mimo jiné to, že tady nejde o jakoukoliv snahu o regulaci shora, ale naopak, jde o reakci na požadavky zdola, a proto se domnívám, že tento návrh, pokud bude realizován, ukáže dalším evropským občanům přidanou hodnotu evropské integrace.

Pokud vytvoříme evropské zrychlené řízení pro přeshraniční obchodní spory, urychlíme je a tím odpovíme na tu základní stížnost, kterou podnikatelé mají. My chceme, aby to řešení bylo rychlejší, a tudíž levnější. Chceme, aby to řízení bylo založeno na principu důkladné přípravy stran před zahájením řízení, aby probíhalo především písemně, aby procesní lhůty byly co nejkratší. Jsem si vědomi toho, že konečný úspěch také spočívá ve zvládnutí technických detailů, jako jsou například jednotné kvalitní formuláře. Domníváme se však, že toto lze zvládnout a lze se inspirovat například již schváleným řízením o drobných nárocích.

Chci poprosit paní komisařku, aby se Evropská komise tohoto návrhu ujala se vší silou a rozhodností, jak to paní komisařka naznačila, aby se evropským podnikatelům a obchodníkům ulevilo co nejdříve.

Sergio Gaetano Cofferati, *a nome del gruppo S&D*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, voglio ringraziare il relatore per il lavoro che ha fatto e voglio dire alla signora Commissaria che nella commissione JURI siamo riusciti ad avere una discussione che riteniamo importante ed efficace, grazie ad un clima politico – quale sempre sarebbe utile avere – di reciproco rispetto, di ascolto e di ricerca convinta dei necessari punti di mediazione, di compromesso, come si dice nel nostro linguaggio.

Le ragioni per le quali abbiamo affrontato questo tema sono note a tutti coloro che sono qui presenti. La composizione delle dispute commerciali nell'Unione europea è ancora troppo lenta, ha bisogno di essere accelerata e di essere basata sull'armonizzazione di una materia, quella della cooperazione, per la quale i provvedimenti civili sono ancora tra di loro molto distanti nei paesi europei.

Un provvedimento civile accelerato per l'Europa ha dei vantaggi indubbi: non soltanto toglie gli elementi di contrasto e di potenziale conflitto, ma diventa anche un'occasione di grande risparmio di risorse, che poi le imprese possono utilizzare e reinvestire nell'interesse loro e delle persone con le quali hanno un rapporto, di tutti gli *stakeholders*, a cominciare da quelli che lavorano in queste imprese.

Dunque stiamo parlando di una procedura, ben si sappia, che dovrebbe essere applicata solamente alle controversie relative alle relazioni tra imprese, tutte quelle, cioè, che non hanno conseguenze o aspetti legati a diritti o a condizioni di altre imprese o dei lavoratori.

L'elemento per noi fondamentale è che ogni procedura per la risoluzione accelerata delle dispute commerciali stabilita a livello europeo assicuri il pieno rispetto dei diritti delle parti, inclusa la possibilità, successivamente, di poter attivare un processo di carattere giudiziario.

Abbiamo definito che il carattere sarà esclusivamente volontario per quanto concerne il procedimento e, pertanto, ci vuole il consenso di entrambi i contraenti. Non potrà essere consentita la scelta di una procedura prima che l'eventuale controversia inizi: questo è importante per le clausole contrattuali o negli accordi commerciali tra le imprese, perché ci sarebbe un rischio che una delle parti possa influenzare con la sua decisione le altre, e la parte che influenza è necessariamente e oggettivamente sempre quella più forte, a discapito delle piccole imprese.

Dunque dobbiamo assicurare che la soluzione che proponiamo non contenga rischi di penalizzazione dei più deboli nelle relazioni commerciali. Questo elemento è giustizia, è democrazia, e a questo noi teniamo particolarmente, come abbiamo dimostrato con le proposte che abbiamo fatto e con il carattere della discussione che abbiamo avuto.

Jiří Maštálka, za skupinu GUE/NGL. – Pane předsedající, dovoluji mi, abych nejdříve poděkoval svému příteli a zpravodajovi Tadeuszi Zwiefkovi za přípravu této zprávy, která je podle mého názoru velice dobrá.

Není tajemstvím, že řešení obchodních sporů v Evropské unii je stále neúnosně pomalé. Podle odhadů čekají klienti v některých členských státech na vynucení podmínek určité obchodní smlouvy až čtyři roky. Přitom je to zejména rychlost a efektivita, co si klienti od soudu při řešení obchodních sporů nejvíce přejí. I když je potřeba přiznat, že podle srovnání, které vydává Komise každý rok, dochází k určitému pokroku, co do délky občanskoprávních řízení. K řadě opatření, která navrhuje pan zpravodaj, bych se hned podepsal a zprávu jako takovou podporuji. Školení právníků a soudců v obchodních věcech, větší přístup k unijním a vnitrostátním předpisům právním stejně jako myšlenka na zavedení evropského zrychleného občanskoprávního zřízení, to všechno jsou témata pro diskusi. Poněkud skeptický jsem u myšlenky zřizování evropského obchodního soudu.

Ještě bych chtěl poznamenat, že stále bohužel platí, že chudší lidé mají omezenější přístup ke spravedlnosti a lidé s příjmem pod hranici chudoby nemají v určitých typech sporů nárok na žádnou právní pomoc. To není akceptovatelné. Kromě rychlosti občanskoprávních soudních řízení se také a především musíme postarat o to, aby spravedlnost byla dostupná pro každého.

Bogusław Liberadzki (S&D). – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz!

Niech mi będzie wolno powiedzieć również drogi Tadeuszu, przyjacielu, naśladując mojego poprzednika, bo też mam takie podstawy.

Przed wszystkim bardzo cieszę się, że podjęliśmy ten temat, ponieważ spory handlowe występowały, występują i występować będą, co do tego nie mamy żadnych wątpliwości, to jest rzecz zupełnie naturalna. Po drugie, mówimy o pieniądzu, o firmach, o istnieniu, a zatem *time is money*. Potrzebne są nam sprawne instytucje. Trzeci punkt bardzo ważny, poczucie sprawiedliwości. To poczucie sprawiedliwości może leć u podstawy tego, że – co mamy napisane – *voluntary*, dobrowolnie, ale dobrowolnie, jeżeli będzie oczekiwanie – tam otrzymam sprawiedliwy wyrok. Dlaczego? – Bo są kompetentni rozstrzygający. Czy to są sędziowie czy ewentualnie inni z kompetencjami prawniczymi. Potrzebne jest, tak jak tutaj poseł sprawozdawca mówi, zarówno wykształcenie kadr prawniczych, ale myślę, że powinniśmy od samego początku szukać prawników, którzy rozumieją biznes i także ekonomistów, finansistów, którzy rozumieją prawo.

Będziemy bliżej jednolitej europejskiej przestrzeni handlowej i przestrzeni sprawiedliwości.

Věra Jourová, Member of the Commission. – Mr President, honourable Members, thank you very much for this debate which confirms the ambitious vision for future measures to improve the resolution of commercial disputes in the Union.

I will only repeat now at the end that the Commission will use all the instruments we have to hand, especially the justice score board, which is a very useful benchmarking tool. This is the comparison tool which also serves to help the Member States to look at the progress they and the other Member States made to interpret the reasons for such progress, because it is very important to see why in some Member States the progress hasn't been made. As Mr Maštálka said, yes we see slow progress, but still – as I said – it is slow, and we need to do better.

What is the lesson from the justice score board? It is that digitalisation is not a magic wand, but it is a very important tool which the Member States use to make the processes more rapid and more efficient. It is quite clear that where progress is slow or there is no progress at all, it is a matter of capacities. We need to increase specialisation and professionalism of the judges, and that's why we are also investing in training.

The other matter we look at is how to use the European semester, and here it is an interesting development in the Commission itself, because we stopped looking at the finance which should be covering the expenditures of the judiciary as if they were costs. We more and more look at them as investments, and this is a very important factor when you look at the European semester where we cover the matters which have direct influence on the economic development in the country. That we make a very clear line between a well working judiciary system which has a positive influence on the economy, which gives the guarantee to investors and entrepreneurs that the law is properly enforced in the country and that there is stability in the functioning of the judiciary system and many other things which simply are clearly favourable for the economic situation and progress in the country.

We put this topic of finance in judiciary to the Vienna conference, which we had two weeks ago. We had the opportunity to hear how well the World Bank is looking at this connection between financing and the judiciary system, and I think this is something which the Member States should also take into account in planning their budgets.

So, once again, a very inspiring report. We will work with it; I will summarise for my followers all the knowledge and the things which should be covered by possible future legislation. I will not promise you that we will start revising Rome I and Brussels I, but we will do the proper analysis with some conclusion and some advice for the followers in the sense of possibly working on the update of the European legislation.

Tadeusz Zwiefka, *Sprawozdawca*. – Panie Przewodniczący! Chciałbym bardzo podziękować kolegom za głosy w tej krótkiej, ale bardzo treściwej debacie i szczególnie pani komisarz Jourovej za zapewnienie o tym, że zawarte w naszym sprawozdaniu treści zostaną teraz głęboko przeanalizowane przez Komisję. Oczywiście nie oczekujemy dzisiaj stuprocentowych stwierdzeń dotyczących rewizji niektórych aktów prawnych, ale zapewnienie o dokonaniu analizy jest czymś niezwykle istotnym. Kwestie oszczędności, bo o nich też mówimy, oczywiście o pewności prawnej mówimy o tym, że te instrumenty prawne powinny być stosowane z wyczuciem i pełną wyrozumiałością dla różnych sektorów gospodarki, dla słabszych i mocniejszych, że powinna być ta sprawiedliwość jako wyznacznik, ale finanse wymiaru sprawiedliwości są także czymś ważnym. Otóż w moim głębokim przekonaniu poza tym, że skrócenie procesu daje oszczędności finansowe dla stron, które są akurat w tym momencie w konflikcie, to daje także spore oszczędności dla samego wymiaru sprawiedliwości, bowiem przecież jest rzeczą oczywistą, że spór trwający, prowadzony przed sądem cztery – pięć lat kosztuje więcej także wymiar sprawiedliwości niż spór, który zamyka się w krótkim czasie.

Jestem głęboko przekonany, że to sprawozdanie, które wspólnie przygotowaliśmy, i przy okazji dziękuję kontrsprawozdawcom za znakomitą współpracę ma charakter bardzo wyważony. W związku z tym możemy spokojnie poprzeć to sprawozdanie w jutrzejszym głosowaniu i oczekiwać na propozycję legislacyjną ze strony Komisji Europejskiej.

El presidente. – Se cierra el debate.

La votación tendrá lugar mañana.

25. Činnost evropského veřejného ochránce práv v roce 2017 (rozprava)

El presidente. – El punto siguiente en el orden del día es el debate sobre el informe de Eleonora Evi, en nombre de la Comisión de Peticiones, sobre el Informe anual relativo a las actividades del Defensor del Pueblo Europeo en 2017 (2018/2105(INI)) (A8-0411/2018).

Eleonora Evi, relatore. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, *errare humanum est, perseverare autem diabolicum*, che tradotto letteralmente significa «commettere errori è umano, ma perseverare è diabolico».

Quanti sono i casi di cattiva amministrazione che affliggono l'Europa? Tanti, troppi. Nella mia esperienza di eurodeputata questo è il quinto anno che mi ritrovo a commentare il lavoro della Mediatrice europea, quest'anno in veste di relatrice della relazione del Parlamento europeo. Un lavoro, quello della Mediatrice, che non soltanto è svolto con grande accuratezza e rigore, ma che si rivela sempre più cruciale per garantire i più alti livelli di tutela dei diritti democratici dei cittadini, e per questo motivo io la ringrazio.

Eppure, come ogni anno, ci ritroviamo qui in Aula a discutere dei nuovi casi di cattiva amministrazione che travolgono le istituzioni europee, senza che gli errori del passato siano serviti a questa Europa per imparare la lezione. Conflitti di interesse, scarsa trasparenza, «porte girevoli», lobby e attività di lobby senza controlli efficaci, decisioni prese a porte chiuse sono solo alcuni dei problemi che questa Europa continua a non voler affrontare concretamente, aumentando quel senso di sfiducia nei suoi confronti e, di conseguenza, il divario tra i cittadini e le istituzioni.

L'approccio della Mediatrice europea e le raccomandazioni formulate sono sempre stati di alto profilo e improntati ad uno spirito costruttivo. Purtroppo, però, troppo spesso i vertici delle istituzioni europee si sono dimostrati indifferenti a quanto veniva loro richiesto e indisponibili a compiere sostanziali miglioramenti su temi centrali su cui si gioca la credibilità e l'immagine dell'Unione.

L'immagine del «palazzo di vetro» dovrebbe essere il faro da seguire per eliminare ogni barriera tra chi sta dentro e chi sta fuori dai palazzi del potere, per costruire una Unione europea improntata realmente al rispetto dei principi di etica, integrità morale e trasparenza.

È per questo motivo che nella relazione, oltre a ripercorrere alcuni dei casi più gravi che hanno segnato il 2017, ho inteso sostenere apertamente le raccomandazioni formulate dalla Mediatrice, dando loro ulteriore rilievo e forza. Sono necessarie ormai norme più rigorose sugli obblighi di integrità che i commissari europei devono rispettare, sia durante che al termine del proprio mandato. È stato uno sfregio per l'intera Unione europea l'incarico che Barroso, Presidente della Commissione negli anni della peggiore crisi economica, ha assunto presso Goldman Sachs, la banca d'affari tra le più implicate proprio nello scoppio di quella crisi.

Altamente censurabile è quindi anche l'incontro recente, a ottobre 2017, che l'attuale Vicepresidente Katainen ha compiuto con Barroso stesso e registrato come incontro con Goldman Sachs. Con questo ulteriore gesto si è fatto intendere che Barroso, nonostante quanto avesse compiuto e l'impegno a non svolgere attività di lobbying presso le istituzioni UE, sia riuscito a trovare sempre porte aperte presso i massimi esponenti istituzionali, pronti ad accoglierlo.

Il caso Barroso è forse quello più eclatante, ma *Transparency International*, nelle sue indagini, sin dal 2017 indicava che erano il 50 % i commissari passati a lavorare per potentissime lobby del settore privato, tra le quali Bank of America e Volkswagen.

Se pensiamo, inoltre, che a livello UE esiste un registro per la trasparenza sul lobbismo, che è gravato da fortissime lacune e al quale si aderisce solo su base volontaria, si comprende quanto opache siano le attività lobbistiche presso le istituzioni UE e quanto il settore privato possa condizionare i processi decisionali in maniera indisturbata.

In relazione a ciò, nella relazione viene chiesto un atto legislativo che porti all'adozione di un registro per la trasparenza obbligatorio e giuridicamente vincolante per tutti i lobbisti e tutte le istituzioni e agenzie dell'UE.

Norme più rigorose vengono richieste anche alla Banca centrale europea, per tutelare l'integrità, la reputazione e l'indipendenza dell'Istituzione da interessi finanziari privati, considerando che il suo Presidente, Mario Draghi, si ostina a voler essere membro di un club, il cosiddetto G30, che opera nella più completa oscurità e raccoglie il gotha del mondo finanziario e bancario privato, tra questi anche i vertici di banche sottoposte alla vigilanza stessa della BCE.

Sul fronte del processo legislativo dell'Unione europea, nella relazione si chiede piena tutela del diritto dei cittadini di avere conoscenza delle scelte compiute durante tutto l'iter decisionale. Permane infatti un grave deficit di trasparenza nei triloghi, ancora completamente inaccessibili al pubblico, nonché nelle procedure seguite dal Consiglio, dove continuano a non registrarsi le posizioni assunte dagli Stati membri sui fascicoli legislativi e le richieste dei cittadini per l'accesso ai documenti vengono puntualmente respinte.

La scelta, che io reputo vergognosa, di prorogare l'utilizzo del glifosato fino al dicembre del 2022 e l'uso di dati scientifici forniti dalla stessa azienda produttrice, la Monsanto, nelle procedure adottate a livello UE per la valutazione dei rischi sulla salute umana hanno indotto a richiedere alla Mediatrice l'avvio immediato di un'indagine, con estensione anche alle procedure UE di raccolta e valutazione dei dati scientifici su OGM, prodotti fitosanitari e medicinali.

Questi casi sono solo alcuni tra quelli affrontati nella relazione, che ci danno lo spaccato di una situazione altamente deficitaria che necessita di rimedi tempestivi. I cittadini devono godere di un'Unione europea nella quale sia garantito il rispetto del dovere di integrità morale nel comportamento di tutti i suoi rappresentanti, dove sia assicurata un'amministrazione realmente trasparente e al riparo da conflitti di interesse con il settore privato. I cittadini europei meritano un'Unione europea completamente diversa da quella che è attualmente.

Infine, mi sia permesso un ultimo appunto: è con dispiacere che accolgo i tanti emendamenti del gruppo dei Popolari, volti a indebolire il testo e a cancellare e a mettere sotto il tappeto molti di questi casi di cui abbiamo parlato.

Io ringrazio ancora la Mediatrice per il grande lavoro, ringrazio tutti i colleghi per aver contribuito a questa relazione, ringrazio il mio staff e sono in attesa del commento della Commissaria.

Emyli O'Reilly, Ombudsman. – Mr President, good evening and thank you, Madame Evi and all of the shadow rapporteurs, for your work on this report. Let me of course first express my deep condolences to the families of those killed last night in Strasbourg and send my best wishes to those who were injured. Our thoughts are with them and their families tonight and also with all the members of the army, police and emergency services who so often put their own lives on the line to protect ours. Thank you also to DG SAFE and the staff of this Parliament for their work in alerting us last night and for protecting our security.

Honourable Members, as Ombudsman I help Europeans in their interactions with the administration of the EU institutions. Over the last five years, I've been able to do so only because of the engagement and cross-party support of this House. I also very much welcome the presence of Commissioner Jourová at this debate.

As in previous years, accountability and transparency-related inquiries have accounted for the highest percentage of my office's work. The EU administration has some of the highest standards of administration in the world, but as a comparatively young system the EU also faces challenges which makes it vital for its institutions, bodies and agencies to be as accountable and transparent about their decisions as possible. For example, while the Parliament is proactively transparent in its legislative work, the Council of the EU falls short of the appropriate requirements of transparency and participatory democracy that the Treaties demand. In an inquiry opened in 2017, I therefore called on the Council to improve the recording and publication of legislative documents so that citizens and indeed national parliaments can be better informed and hold their national governments to account.

I subsequently sent a special report to Parliament to ask for its support for my recommendations, and Parliament is now working on a report on this subject to be tabled for plenary in January.

I thank the two rapporteurs, Ms Toom and Mr Leinen, and all other members of the two committees involved, who supported my report. This is a good example of Parliament's ability to find common ground and work together when it comes to supporting my work and the accountability of the EU system. The draft Toom/Leinen report states that 'greater openness on the positions taken by national governments may serve to alleviate the "blame Brussels" phenomenon, which distorts the reality of how EU legislation is agreed, fomenting euro scepticism and anti-EU sentiment'.

The challenge that public administrations face in a time of widespread disinformation is also an issue that my office has touched on. In 2017 I hosted an event on EU agencies, how to manage the risk of reputational damage with the directors of EFSA and ECHA. These agencies are vital in the protection of our health and it is important that the important factual messages they send out have widespread acceptance.

My work naturally requires me to highlight administrative issues which need attention, but I also witness all of the good work of EU officials and their willingness to learn and evolve following my recommendations and suggestions. Sometimes a gentle reminder can achieve more than a formal inquiry can.

In 2017 I published a practical dos and don'ts guide for EU officials on how they should interact with lobbyists and how they can protect their institution and the public interest. The guide is now being used by the Commission in its training for new staff and I want to thank the Commission for its support.

Honourable Members, to acknowledge the excellent work of EU officials, in 2017 I launched the award for good administration with more than 90 projects nominated. The overall award went to DG SANTE for its promotion of EU collaboration in helping millions of Europeans suffering from rare diseases.

A few weeks ago I launched the 2018 awards, which will be presented in spring 2019, and I look forward to even more entries so that best practice can be shared and citizens can be made more aware of the positive impact of the EU administration on their daily lives.

Last March I hosted our annual European Network of Ombudsmen conference in Brussels, with the topic 'Future of the EU – Ensuring an inclusive and fair society for citizens'. The annual event brings together over 90 European, national and regional ombudsmen to share good practice and to have the opportunity personally to interact with MEPs and with Commission officials at the heart of the EU itself.

Dealing with complaints to my office, of course, is, and always will remain, the core work of my office. 2017 saw an increase in overall complaints to my office. 2 200 complaints in total and this strong upward trend has continued in 2018. While we have introduced new efficiencies, my office will, in the near future, require a modest increase in budget to hire more case handlers so that the expectations of our complainants can be met.

As your report on my activities recognises, further examples of issues we have worked on in 2017 include: (i) our inquiry with the EEAS to stop unpaid internships. This was supported by the Budget Committee, and this means that the EU is now an example around the world, as it now pays its trainees; (ii) our inquiry into how the European Medicines Agency handles meetings with the pharmaceutical industry and before they submit applications for drug authorisations; (iii) our year-long inquiry into the ECB President's continued membership of the Group of 30, a private group of senior bankers; and (iv) our ongoing work with the UN Convention on the Rights of People with Disabilities.

Finally, I would like to thank everyone involved in working on the annual report for their work. The rapporteur, the shadow rapporteurs, their staff and the secretariats. And thank you, the Members of Parliament, for supporting my office in its efforts to maintain the high standards of public administration in the EU. When so many standards and democratic norms are under pressure and are being actively undermined in many parts of the world, it is now more important than ever for the EU to continue to shine as an example of good administration.

PRESIDENZA DELL'ON. FABIO MASSIMO CASTALDO

Vicepresidente

Věra Jourová, *Member of the Commission*. – Mr President, I would like to thank the rapporteur, Ms Evi, for her work on the report on the activities of the European Ombudsman in 2017. The European Ombudsman has been an essential part of the EU institutional architecture since 1995 and I would like to thank Ms Emily O'Reilly for her work to help citizens make the EU administration a better administration.

European citizens are entitled to high administrative standards from EU institutions and bodies. This is why the work of the Ombudsman in fighting maladministration is so important. Often, the Ombudsman acts as a facilitator or go-between to help solve concrete problems.

The Commission is always ready to find solutions whenever it can. The figures speak for themselves. Only 5% of the Ombudsman's inquiries end in a closing decision of maladministration. The compliance rate of EU institutions and bodies in general with the Ombudsman's recommendation is also high, at around 80%, showing how effective the work of the Ombudsman is. The Commission takes swift action to address cases of maladministration and complies with the Ombudsman's recommendations whenever possible.

Every administration can get better. There is a high willingness on the side of the EU administration to correct mistakes, to improve where necessary but also to take new initiatives in the general interest of the Union and the citizens. This also deserves to be said and acknowledged. This is why the Commission particularly appreciates the Ombudsman's initiative for an award for good administration that she launched in 2016. As we already heard, the Ombudsman conferred the overall award to a Commission service, namely DG Health, and four out of seven specific awards to other Commission services.

Please also allow me to say a word about transparency and ethical standards, since these topics are addressed in your report as well. I would like to emphasise that, in these areas, the Commission lives up to very high standards, often higher than in many other administrations. In the area of lobbying transparency, the Commission has led by example. To meet a Commissioner, Cabinet Member or Director-General, lobbyists must first sign up to the transparency register. In our proposal for an interinstitutional agreement, we have suggested to extend this principle to the Parliament and the Council. This would represent a major step forward towards greater transparency at EU level, as the register would become de facto mandatory for lobbyists.

The Commission's ethical rules, enshrined in the Staff Regulations, prevent the risk of conflict of interest and ensure that Commission staff act impartially and for the public good. This was reinforced last June by a new decision on officials' outside activities and activities after leaving the service. The new Code of Conduct adopted in January sets clearer rules and higher ethical standards for Members of the Commission, while also increasing transparency.

The Commission will continue to work with the Ombudsman to ensure good administration and maintain the highest possible standards of public service.

Lukas Mandl, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Herr Präsident, Frau Kommissarin und vor allem liebe Frau Ombudsfrau Emily O'Reilly! Es geht um den Bericht zur Europäischen Ombudsstelle um Bürgerrechte und zwar ganz speziell um Bürgerrechte gegenüber dem Sektor Staat. Dazu möchte ich in der Kürze der Zeit auf drei Punkte besonders eingehen.

Erstens: auf den Parlamentarismus und die Rolle von uns als Parlament in diesem Prozess. Zweitens: unmittelbar auf die Arbeit von Frau O'Reilly und ihrer Ombudsstelle. Drittens: auf einen wichtigen Bereich, den wir in diesen Bericht inkludiert haben. Mit dem möchte ich auch gleich beginnen, weil er mir am wichtigsten erscheint, nämlich der Bereich Antisemitismus.

Wir erleben in Europa ein Ansteigen des Antisemitismus in drei Dimensionen: des alten Antisemitismus, des neuen Antisemitismus und der Art des Antisemitismus, die sich in doppelten Standards gegenüber dem Staat Israel ausdrückt. Das wollen wir in Europa nicht. Das müssen wir in Europa bekämpfen und zwar mit aller Kraft. Es ist wichtig, dass wir in den morgen abzustimmenden Bericht inkludieren konnten, dass auch die Ombudsstellen in den Mitgliedstaaten besonders aufgefordert werden, mehr Augenmerk auf antisemitische Entwicklungen zu legen.

Der zweite Bereich, auf den ich eingehen möchte, ist, in konkreten Zahlen ausgedrückt, was die Ombudsfrau leistet. Mehr als 15 000 Anfragen und Anliegen von Bürgerinnen und Bürgern sind im Jahr 2017 in der Ombudsstelle eingelangt. Mehr als 1 000 wurden an behördliche Stellen weitergeleitet, und fast 2 000 sind konkret als Bürgeranliegen eingestuft worden, und Frau O'Reilly hat mehr als 400 konkrete Aktivitäten gesetzt, davon 14 auch aus eigenem Antrieb.

Ich sage das deshalb so deutlich, weil in den Zahlen zum Ausdruck kommt, was hier geleistet wird, und weil es auch uns als Parlament ein Zeichen dafür sein soll, dass wir — Ja — für die Gesetzgebung zuständig sind und — Ja — auch für die Kontrolle der Behörden der Europäischen Kommission, speziell aber, dass wir auch als Parlamentarierinnen und Parlamentarier aufgefordert sind, Bürgeranliegen zu vertreten, besonders eben als Vertretung der Bürgerinnen und Bürger gegenüber dem Sektor Staat.

In diesem Sinne, Frau Ombudsfrau, können Sie für Parlamentarierinnen und Parlamentarier auch wirklich als Vorbild gelten. Ich danke der Berichterstatte für die Zusammenarbeit. Sie hat erwähnt, dass sie sich nicht darüber freut, dass wir als Europäische Volkspartei einige Anträge zusätzlich eingebracht haben — das gehört zum parlamentarischen Prozess. Aber ich danke besonders, dass wir das Thema Antisemitismus inkludieren konnten.

Michela Giuffrida, a nome del gruppo S&D. — Signor Presidente, onorevoli colleghi, trasparenza, accessibilità dei documenti di lavoro ufficiali, capacità di risposta ai cittadini, tempi di risposta, meritocrazia nell'attribuzione di ruoli apicali e miglioramento dei processi decisionali: sono questi i cardini della relazione alla quale abbiamo lavorato, che ha trovato ampio consenso proprio perché tiene in considerazione non solo il lavoro svolto dal Mediatore, ma anche la capacità delle istituzioni europee di rispecchiare gli alti standard di democrazia che ha l'ambizione di rappresentare, che i cittadini europei chiedono e che l'Unione europea pretende a sua volta dagli Stati membri.

Grazie anche al lavoro svolto in commissione, è una relazione che è scevra, a mio parere, di euroscetticismo e di critiche infondate al sistema dell'Unione europea, che non presta il fianco a facili polemiche antieuropeiste e nazionaliste, anzi chiede più trasparenza alle istituzioni affinché siano proprio chiare le responsabilità europee, quando è il caso, ad esempio con la risposta di chiarezza nel rapporto con le lobby, e le responsabilità degli Stati membri, se è a quel livello che le decisioni vengono effettivamente prese, perché cessi, una volta per tutte, la pessima abitudine di scaricare l'inadeguatezza delle politiche nazionali sull'Unione europea.

La realtà dei dati evidenziati dal Mediatore nella sua relazione lascia poco margine ad interpretazioni o a timidezze e non è certamente un caso, infatti, che le tre principali questioni su cui vertevano le indagini del Mediatore archiviate nel 2017 siano state la trasparenza e l'accesso ai documenti, la cultura del servizio e il rispetto dei diritti procedurali. Significa che ancora molto può esser fatto in questa direzione.

L'Unione europea deve quindi fare la sua parte, ad esempio pubblicando i documenti chiave dei triloghi, come richiesto dal Mediatore, oppure, e lo dico come membro della commissione sulla procedura di autorizzazione dei pesticidi da parte dell'Unione, avviando un'indagine strategica per valutare come, ad esempio, le agenzie e gli organismi dell'Unione stessa assicurino la raccolta e l'esame di prove scientifiche indipendenti.

Sono solo due esempi delle richieste contenute in questa relazione, che considero equilibrata e bilanciata rispetto alle posizioni del Mediatore, che resta un punto di riferimento per i cittadini così come dimostrato anche dalle petizioni che arrivano al Parlamento europeo, e faccio parte anche di quella commissione.

Le richieste rivolte all'Unione di migliorare se stessa dovranno però essere ispirate alla convinzione che l'Unione europea sia un traguardo prezioso per la collaborazione tra i nostri paesi, in pratica per la nostra intera comunità.

Il Mediatore continuerà a giocare un ruolo chiave per la tenuta democratica delle istituzioni e della costruzione europea e per l'individuazione delle maggiori problematiche che impattano negativamente sulla vita dei cittadini europei. Solo così potremo dare vere risposte ai 500 milioni di cittadini che ci guardano.

Νότης Μαριάς, *εξ ονόματος της ομάδας ECR*. – Κύριε πρόεδρε, συζητούμε την έκθεση δράσης της Ευρωπαϊκής Διαμεσολαβήτριας για το 2017. Νομίζω ότι είναι μια πάρα πολύ σημαντική δουλειά απ' την πλευρά της κυρίας O' Reilly και τη συγχαίρω για το έργο της, όπως επίσης συγχαίρω και την εισηγήτρια, κυρία Ενί. Τα θέματα που θίγονται είναι πολύ σημαντικά. Νομίζω ότι επικεντρώνονται στην έννοια της διαφάνειας και βεβαίως στην καταπολέμηση της κακοδιοίκησης και, όταν δούμε αυτά τα πράγματα υπό το πρίσμα των δραστηριοτήτων των οργάνων, θα διαπιστώσουμε ότι υπάρχει ένα σοβαρό θέμα με την Επιτροπή, η οποία, ενώ υποχρεούται πολλές φορές να παραπέμψει τα κράτη μέλη για παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας, εν τούτοις δεν το κάνει. Αυτό συνιστά μια κλασική περίπτωση κακοδιοίκησης. Δεύτερη περίπτωση κακοδιοίκησης είναι αυτό που ισχύει με τις περιστρεφόμενες πόρτες. Δεν είναι δυνατόν να έχουμε πρώην Πρόεδρο της Επιτροπής, τον κύριο Μπαρόζο, να εργάζεται για ιδιωτική επιχείρηση όπως είναι η Goldman Sachs. Επιπλέον είχαμε πρόβλημα στον διορισμό του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής. Αυτά δείχνουν ότι πρέπει να υπάρξει σαφέστατη αλλαγή στον τρόπο λειτουργίας της Επιτροπής, όπως επίσης και στον τρόπο διορισμού των εμπειρογνομόνων, για να μην υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων.

Για το Συμβούλιο, τι να πούμε; Αδιαφάνεια στη νομοθετική διαδικασία. Κανείς δεν ξέρει ποιο κράτος μέλος έχει ψηφίσει τι, με αποτέλεσμα να κρύβονται τα κράτη μέλη πίσω απ' τη συλλογική απόφαση του Συμβουλίου. Επόμενο θέμα είναι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Ο κ. κύριος Draghi συμμετέχει στους G30, κλασική περίπτωση κακοδιοίκησης σε έναν οργανισμό όπου συμμετέχουν ιδιωτικές τράπεζες, εκεί που υποτίθεται ότι ο κύριος Ντράγκι πρέπει να κάνει έλεγχο στις ιδιωτικές τράπεζες. Και τέλος, έχουμε τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων. Πρέπει να υπάρξει διαφάνεια και στη λειτουργία της. Δεν μπορεί να δίνει η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων 280 εκατομμύρια ευρώ στη Fraport ως δάνειο προκειμένου η Fraport να αρπάξει τα δεκατέσσερα περιφερειακά αεροδρόμια στην Ελλάδα. Συγχαίρουμε τη Διαμεσολαβήτρια για το έργο της και στηρίζουμε τη δραστηριότητά της, όπως πρέπει να τη στηρίζει και το Κοινοβούλιο.

Ángela Vallina, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señor presidente, en primer lugar, quería agradecer el trabajo del Defensor del Pueblo porque desempeña un papel institucional muy importante en el control de las instituciones europeas, estudiando los casos de mala administración que, por desgracia, todavía abundan en esta Unión, como hemos visto recientemente con el nombramiento del nuevo secretario general de la Comisión.

También quiero agradecer el trabajo de la ponente, la señora Evi, ya que el texto que aprobaremos apoya firmemente la actividad del Defensor del Pueblo y defiende que exista la máxima transparencia posible en la toma de decisiones y, en particular, en los trabajos entre el Parlamento, la Comisión y el Consejo.

Es indispensable poner coto a las puertas giratorias y a la opacidad de las decisiones en las instituciones, organismos y agencias de la Unión. Además, quiero agradecerle que haya recogido numerosas enmiendas que presenté en relación a cuestiones técnicas como la actualización del registro de transparencia, un mayor conocimiento del personal externo que elige la Comisión para sus grupos de expertos y mayores fondos para la Oficina del Defensor del Pueblo, así como como indagar sobre la opacidad de las decisiones en el Consejo o sobre los abusos al personal del Servicio Europeo de Acción Exterior.

Por último, quiero hacer un llamamiento a que la Comisión respete de una vez por todas el mandato de esta Cámara e inicie los trámites que permitan el acceso a la documentación de procedimientos de investigación a los Estados miembros. Se trata de garantizar tanto el derecho de petición como el de acceso a la documentación disponible. Se trata, en definitiva, del respeto de los derechos de las ciudadanas y ciudadanos de la Unión.

Margrete Auken, *for Verts/ALE-Gruppen*. – Hr. formand!, og tak til Eleonora for en fin og skarp betænkning, som vi naturligvis støtter, og vi håber meget, at det ikke skal lykkes EPP at fortsætte deres sædvanlige anslag mod åbenhed. Det er en eller anden slags tysk konservativ sygdom, som vi døjer med alle steder. De kan ikke lide åbenhed, men tak for det. Vi håber, vi vil lykkes med det, også her i plenum, som vi gjorde i udvalget, og her vil jeg takke dig, Emily, for et fantastisk flot arbejde, og for, at du også står fast på åbenhed, og at vi ikke skal have interessekonflikter – to grundlæggende principper, der gælder i forvaltningen og hos myndighederne, tusind tak! Men især vil jeg takke dig for din særlige beretning om lukketheden i Rådet. Den er så klar og den er så præcis, og den har givet os et meget meget godt, skarpt våben – undskyld min krigeriske retorik – når vi skal prøve at få den her sag igennem og gøre det klart, at grunden til, at folk oplever, at der er et demokratisk underskud, er, at Rådet fortsat opfører sig, som om det var en »intergovernmental institution« og ikke en åben lovgivningsinstitution, og jeg synes, du har gjort det så tydeligt, at det, der krænktes

her, det er traktatens bestemmelser om, at borgerne faktisk har traktatret til aktiv deltagelse i demokratiet, og det kan de jo ikke få, når ikke engang deres egne parlamenter, endsize deres egen presse, aner, hvad der foregår. Så tusind tak for det! Det er et meget meget vigtigt arbejde op til valget her. Tak.

Mario Borghezio, a nome del gruppo ENF. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, è importante questa relazione, che dà atto oggettivamente di un'attività intensa, ben diffusa, dispiegata in quasi tutti i settori che sono sottoposti alle indagini di questa istituzione così importante, perché deve garantire soprattutto, agli occhi dei cittadini e dei contribuenti, la trasparenza delle nostre istituzioni.

In questa relazione vi è un punto sicuramente qualificante ed è l'invito, esplicitamente esercitato dal Mediatore, nei confronti della figura del Segretario generale Selmayr (almeno mi sembra un invito quantomeno sottinteso), una figura che è stata protagonista di un caso che ha suscitato enormi polemiche e che sicuramente ha nuociuto all'immagine generale dell'Unione europea.

Va dato atto che nella relazione leggiamo che il Mediatore europeo rivolge anche un invito alla Commissione ad adottare in merito una nuova procedura di nomina del Segretario generale. Mi sembra, a dir la verità, un po' poco. Ora vediamo quali sono i fatti: la Commissione, nel coprire il posto di Segretario generale, ha in realtà creato un'urgenza artificiosa, così da giustificare la mancata pubblicazione di un avviso di posto vacante, e ha attivato una procedura di selezione del Segretario generale aggiunto proprio al fine non di coprire direttamente tale ruolo ma di nominare, in due fasi successive, il sig. Selmayr Segretario generale, con tanti bei saluti ai criteri di trasparenza e, diciamolo, di etica, perché di questo si tratta.

Nel caso vi è poi un altro caso: infatti il presupposto numero uno sono le dimissioni anzitempo, in questa vicenda, del predecessore, l'olandese Italianer, il cui mandato non scadeva e guarda caso lo stesso Italianer è stato *magna pars* di un altro caso ancora più oscuro, ed è quello del sorteggio della sede dell'EMA.

Troppe oscurità, sulle quali bisogna fare chiarezza, e io invoco anche l'intervento del giornalismo d'inchiesta.

Dobromir Sośnierz (NI). – Panie Przewodniczący! Ja chciałem z uznaniem wyrazić się o pracy pani rzecznik. Na uznanie zasługuje zwłaszcza raport na temat obsadzenia stanowiska sekretarza generalnego, który to raport jest wyczerpujący i sporządzony z urzędu, z inicjatywy własnej pani rzecznik, co w skomplikowanej sytuacji politycznej zasługuje na uznanie.

Natomiast żałuję, że nie udało mi się pani rzecznik namówić i chciałbym ponowić tę zachętę, żeby z urzędu zadziałać również w innej ważnej sprawie, która dotyczy tej izby. Dotyczy ona przede wszystkich głosowań w tej izbie, które są przeprowadzane z naruszeniem wszelkich standardów demokratycznych, oceniane na oko przez przewodniczącego bez liczenia głosów. Europejscy obywatele widzą, w jaki sposób tutaj się głosuje, i jest to dla nich gorszące. Gorszącym spektaklem jest pośpieszne głosowanie 450, 500 poprawek w ciągu godziny, bez liczenia głosów deputowanych, czasem wbrew opinii sali, czego dzisiaj chociażby mieliśmy przykład, kiedy przewodniczący upierał się przy tym, że nie powtórzy głosowania elektronicznie. Po kilku, kilkunastu protestach powtórzył w końcu je i okazało się, że nie miał racji. W ilu takich przypadkach przeszło wbrew zdaniu rzeczywistemu sali coś, co stało się prawem europejskim z naruszeniem standardów demokratycznych? Izba, która poucza cały świat o tym, jak powinna demokracja wyglądać, sama stosuje techniki głosowania jak z jakiegoś zebrania plemiennego. Dlatego apeluję, by – w trosce o to, żeby obywatele Unii mogli na serio podchodzić do tego, co ten Parlament produkuje – zająć się tą sprawą.

Pál Csáky (PPE). – Tisztelt Elnök úr! Tisztelt ombudsman asszony! Kedves kollégák! Annyiban rendhagyó talán ez a mai alkalom, hogy a Parlament öt éves mandátumának a végéhez közeledik, tehát nem csak az egyéves tevékenységre tekintethetünk vissza, hanem a teljes időszakra is. Szeretném mindenki előtt nyilvánvalóvá tenni, hogy az Európai Néppárt pozitívan értékeli az európai ombudsman hivatalának a tevékenységét. Szeretnék köszönetet mondani az ombudsman asszonynak és munkatársainak a következetes munkájukért. Ahol különbség van közöttünk, a különböző frakciók között – két frakció részéről is hallottunk itt némi kritikát az Európai Néppárt irányába – az az, hogy ha vannak problémák az Európai Unióban, és vannak ilyenek, akkor azt nem biztos, hogy mind az európai ombudsman hivatalának kellene most felrónunk. Mi tudjuk azt, és tudnunk kell azt, hogy az európai ombudsman nem dolgozik könnyű közegben, tudnunk kell azt, hogy nem mindig talál megfelelő együttműködő partnerekre, azt is látjuk sajnos, hogy az ombudsmani ajánlásokat nem mindenki teljesíti olyan szinten, mint azt szeretnénk, de ez nem az ombudsman hivatala. Ez valószínűleg egy komolyabb, rendszerszerű probléma. Én arra szeretném megkérni a kollégákat, hogy más csatornákat és más lehetőségeket is próbáljunk meg kihasználni arra, hogy ezeket a visszasságokat, amelyekről a kollégák is

szóltak a teremben, megpróbáljuk csökkenteni. És biztosítok mindenkit arról, hogy az Európai Néppárt ebben pozitív partner lesz. Szeretném elmondani még, hogy nagyon fontos az, hogy támogassuk politikailag is az ombudsman intézményét, ezért az Európai Néppárt támogatni fogja a jelentést is és támogatja a hivatal további tevékenységét is. És nagyon fontos az, hogy a polgárok is lássák, hogy az ombudsman látja problémákat és foglalkozik vele, a parlamenti képviselők pedig támogatják ezt a tevékenységet.

Bogusław Liberadzki (S&D). – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Pani Rzecznik! Niech mi wolno będzie poczynić taką osobistą refleksję, mam przyjemność od wielu lat współpracować z panią rzecznik O'Reilly, w przeszłości jako kvestor w tej izbie, teraz jako wiceprzewodniczący, i odnoszę się z największym szacunkiem do pracy, którą pani wykonuje i zespół przez panią kierowany. Pani poseł sprawozdawca wyraziła taki pogląd, *errare humanum est*, czyli błędzenie jest rzeczą ludzką, i muszę przyznać, że to błędzenie i błędy pani rzecznik nam wytyka, i jest rzeczą ludzką znów błdzić, ale nie powtarzać tych samych błędów. Dzięki pani, dzięki pani spostrzeżeniu unikamy często powtarzania tych samych błędów, ale zdarza się oczywiście popełniać błędy nowe. Chciałbym podziękować pani rzecznik za pani uwagę początkową dotyczącą poczucia bezpieczeństwa w Parlamencie w tą ciężką noc minioną. Otóż prawem obywatela jest mieć dostęp do Parlamentu Europejskiego i prawem obywatela jest być chronionym w tym Parlamencie Europejskim. Jestem wiceprzewodniczącym Parlamentu Europejskiego odpowiedzialnym między innymi za bezpieczeństwo. Dziękuję bardzo za pani ocenę, którą tutaj pani wyraziła, traktuję to jako takie potwierdzenie bardzo praktyczne i, zostało mi półtorej sekundy.

Lobbing: pani rekomendacje zostały implementowane przez Prezydium Parlamentu Europejskiego i jednocześnie sprzeciwiam się zakazaniu jakichkolwiek kontaktów z lobbystami – zarejestrowany, oficjalny kontakt jest potrzebny.

Helga Stevens (ECR). – Voorzitter, collega's, het jaarverslag 2017 van de Europese Ombudsman is altijd interessante lectuur. Zo kom je te weten welke de knelpunten zijn op Europees niveau. Thema's zoals transparantie, verantwoordingsplicht en publieke toegang tot informatie en documenten, de cultuur van dienstverlening en eerbiediging van procedurele rechten staan helemaal bovenaan. Andere kwesties die aan bod kwamen, waren onder meer ethische kwesties, inspraak van het publiek in het EU-besluitvormingsproces, het juiste gebruik van beoordelingsbevoegdheid met inbegrip van inbreukprocedures, gezond financieel beheer van EU-aanbestedingen, -subsidies en —contracten, aanwerving en goed beheer van kwesties met betrekking tot EU-personeel.

In het bijzonder wil ik de Ombudsman feliciteren met haar onderzoek naar de behandeling van personen met een handicap in het kader van het Gemeenschappelijk stelsel van ziektekostenverzekering van de Commissie en naar de toegankelijkheid van de webpagina's en online-instrumenten van de Commissie voor personen met een handicap. Uiteraard moet de Ombudsman alles in het werk stellen om te zorgen voor de volledige en consequente tenuitvoerlegging van het VN-Verdrag betreffende de rechten van personen met een handicap door de EU-administratie.

Verder onderschrijf ik volledig dat de burgers meer rechtstreeks moeten kunnen deelnemen aan het democratisch bestel van de EU, het besluitvormingsproces binnen de EU-instellingen in detail moeten kunnen volgen en toegang moeten hebben tot alle relevante informatie om hun democratische rechten ten volle te kunnen uitoefenen. Dat is de kern van democratie.

Martina Anderson (GUE/NGL). – Mr President, I recognise and commend the work of Ms Emily O'Reilly, the Ombudsman, as she has attempted to increase the transparency of the Council and the Commission. However, Emily, as you would know, much, much more needs to be done.

In the north of Ireland, the Committee on the Administration of Justice (CAJ) launched a complaint with you that the Commission failed to fully and faithfully translate their commitments that they made in December in the Joint Brexit Report. Before complaining, the CAJ wrote a letter to President Juncker that has been acknowledged but not yet answered. These are administrative errors and fall within your remit.

Whilst it took a year to get sight of the mapping exercise of north-south cooperation, it was only released by the Brits after your call. In February, we were told that Annex I of the backstop would be extensively outlined in the list of directives that we in the north would be able to avail of to uphold our rights. However, it ultimately only contained six anti-discrimination directives. Indeed, we were guaranteed that the people of the north would be able to access and exercise our rights where we reside. However, the wording 'where we reside' was not inserted into the Brexit withdrawal agreement. Undoubtedly, the backstop is the least worst option for Ireland, yet the British negotiation tactics have contaminated politics and practices, creating an insidious environment resulting in maladministration. Emily, you should not have to wait for complaints to materialise. You should be able to use your remit to ensure that the Commission's Brexit commitments are fully and faithfully implemented.

Mr President, on this night I would ask you to allow me just a few more seconds, because as mayhem is unfolding in the Tory party, it is without doubt evident that the people in the north of Ireland should have their say what Union they want to be a part of, and the test has been met in the Good Friday Agreement for a unity poll to be triggered. I know that it's not within your remit, but I thought it was necessary to say that this evening.

Caterina Chinnici (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signora Commissaria, signora O'Reilly, io ringrazio innanzitutto la collega Evi per l'ottimo lavoro svolto sulla relazione 2017 del Mediatore europeo, che sottolinea come trasparenza e buona amministrazione rappresentino due principi fondamentali che, in osservanza dei trattati e della Carta europea dei diritti fondamentali, devono sempre sorreggere l'azione dell'Unione europea in tutti i settori.

Anche quest'anno il Mediatore europeo ha svolto un ruolo importante nel garantire il rispetto di tali principi da parte delle istituzioni europee, trattando oltre 2 000 denunce da parte dei cittadini e avviando oltre 447 indagini sui diversi aspetti di cui si compone il diritto alla buona amministrazione, dall'accesso ai documenti al rispetto delle garanzie procedurali nel procedimento amministrativo, passando per diverse delicate questioni di etica istituzionale.

Voglio in tal senso esprimere il mio supporto al richiamo svolto dal Mediatore europeo, e ripreso anche dalla relazione del Parlamento, circa la proposta di istituzione di un registro europeo per la trasparenza delle attività dei portatori di interesse, la cosiddetta *lobbying*. La rappresentanza di interessi particolari deve infatti svolgersi alla luce del sole, garantendo che le legittime interazioni tra i rappresentanti delle istituzioni e i rappresentanti di tali interessi risultino tracciabili e si svolgano nel rispetto della massima trasparenza.

In conclusione vorrei ancora una volta sottolineare come il Mediatore europeo svolga una funzione essenziale per rafforzare la fiducia dei cittadini nel processo di integrazione europea, soprattutto in un momento come questo, in cui la fiducia nelle istituzioni europee è messa sotto pressione da più parti.

Pirkko Ruohonen-Lerner (ECR). – Arvoisa puhemies, mitä enemmän on valtaa, sitä enemmän pitäisi olla myös vastuuta. Meidän poliitikkojen pitäisi aina muistaa se, että kansa on työnantajamme ja palkanmaksajamme, eivät suuryritysten ja pankkien lobbarit. Olen hämmästyneenä seurannut, kuinka päätöksenteon avoimuudesta puhutaan Euroopan parlamentissa ja myös kotimaan parlamentissa paljon, mutta käytännön työssä tuntuu siltä, että avoimuutta ei kuitenkaan haluta edistää. Yksi konkreettinen esimerkki on avoimuusrekisteri, jonka uudistaminen takkuu.

Jos kansalaisten luottamusta poliittisen päätöksentekoon halutaan lisätä, on edunvalvonnan oltava läpinäkyvämpää. Edunvalvonta on toki laillista toimintaa, mutta kansalaisilla on oikeus tietää, kuka tai ketkä vaikuttavat taustalla lakien valmistelutyössä, eli kenen kädet kuljettavat kynää.

Oli myös hämmästyttävää nähdä tämän vuoden keväällä, kuinka komissio ei omassa nimityspoliitikassaan selviä ilman skandaaleita. Viittaan nyt herra Selmayrin nimittämiseen komission pääsihteerin virkaan. Hyvä, että tätä nimitystä on nyt enemmän tutkittu. Eurooppalaisten veronmaksajien kannalta on tärkeintä aina se, että kaikkiin virkatehtäviin valitaan paras hakija ketään syrjimättä, ketään suosimatta.

Oikeusasiamiehen vuosikertomusta 2017 koskevassa mietinnössä nostetaan ansiokkaasti esille myös komissaarien tapauksien julkistaminen ja karenssit. Mietintö on kokonaisuudessaan hyvä, ja toivon, että siinä todetut epäkohdat johtavat konkreettisiin toimenpiteisiin.

Matt Carthy (GUE/NGL). – Mr President, I want to address the elephant in the room, which is the ease in which EU institutions can ignore or miss the recommendations made by the Ombudsman. As an example – and I want to commend Ombudsman O'Reilly for insisting that ECB President Mario Draghi resign his membership of the secret bankers' club, the G30 – the outcome of the process of investigating and reporting has been that nothing has changed. Less than a fortnight ago, Mr Draghi took part in another G30 meeting in New York. The ECB is charged with directly supervising many of the financial institutions that are represented in the G30, including Goldman Sachs, JP Morgan and many more. There is no system in place to ensure an ethically appropriate level of distance between the ECB decision-making and supervisory processes and their friends in the G30 bankers' club. There is no way to ensure that the private bankers and finance CEOs of the G30 don't influence ECB policy. Mr Draghi's membership of the G30 is beyond inappropriate. The ECB appears to believe that it is beyond the basic norms of public scrutiny, accountability and transparency, and it faces no consequences for its outright rejection of the Ombudsman's report.

So this Parliament needs to address this situation as a matter of utmost urgency. The EU needs to impose real consequences on any institution that simply dismisses or ignores the recommendations of our Ombudsman's office.

Procedura «catch the eye»

Jarosław Wałęsa (PPE). – Mr President, I would like to congratulate Madam Ombudsman and her team on another fruitful year of work that was outlined in her balanced and well structured annual report. First of all I would like to mention the interactive guide as an example of using available resources efficiently. Out of the 15 837 citizens who called on the Ombudsman Services for help, 12 521 were given advice on her website, and 447 inquiries were opened of which 433 were complaint-based and 14 were own-initiative inquiries.

The European Ombudsman performs therefore not only efficient work with regard to complaints but also takes own-initiative inquiries regarding current EU policy areas.

Finally, I would like to mention a very important thing. We have to provide as much transparency and communication as possible to our citizens, but we have to keep in mind that this transparency should not undermine the negotiating positions of the European Union, so finding a proper balance is very important.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor presidente, defensora del pueblo O'Reilly, seguro que ha advertido que quienes habitualmente participamos en este Parlamento Europeo en el debate sobre sus actividades lo hacemos desde el aprecio, desde el respeto al trabajo que ha desarrollado una mujer al frente de una importante institución europea.

Recuerdo que, en su presentación ante este Parlamento Europeo buscando la mayoría cualificada que necesitaba para ejercer, se comprometió a reinventar la figura relanzándola con iniciativa, y a eso la animo, particularmente en tres ámbitos.

Habrà visto cuántas veces hemos insistido en los derechos fundamentales de los artículos 41 y 42 de la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea —buena administración, acceso a la información, transparencia—, pero están conectados con la garantía de la confidencialidad en el manejo de los datos; por tanto, comunicación con el Supervisor Europeo de Protección de Datos.

El segundo ámbito es la comunicación con la Agencia de los Derechos Fundamentales de la UE, porque hay discriminación en el comportamiento de las instituciones y, por supuesto, una fuente de quejas es el perfil objetivado con el que se discrimina desde las instituciones.

Y el tercero es, naturalmente, la OLAF y la recién creada Fiscalía Europea, porque hay muchas denuncias que tienen que ver con el abuso de poder y con la corrupción.

Toda la suerte en su trabajo, defensora del pueblo.

(Fine della procedura «catch the eye»)

Věra Jourová, Member of the Commission. – Mr President, I would like to thank the Honourable Members for this interesting debate. I would like to conclude by expressing, on behalf of the Commission, my gratitude to Ms O'Reilly for the consistently good cooperation between the Commission, her and her services, and the constructive approach. This cooperation is a key element for improving the administration of the EU, and to ensure that our citizens get the good administration that they deserve.

Emily O'Reilly, Ombudsman. – Mr President, I would like to thank the Members for all of their observations and also for their appreciation of the work of my office, which I will pass on to my colleagues who work so hard with the complaints and the investigations that we do. I always find this debate very inspiring, because it gives me a sense of the issues that we're working on in the office that are of our particular interest to you, and also it shows me that some of the issues that we have laid particular emphasis on – such as Council transparency – have also found significant resonance right across the Parliament.

I noted the comment of Mr Mandl about anti-Semitism and suggesting that the European Network of Ombudsmen take a greater interest in that, and I would like to assure him that that is something that we are actually doing: increasingly, some of the network ombudsmen have that specific task, and I have suggested that that is an area that we could discuss at our seminar in Brussels next year.

On Council transparency: yes, on the opacity of decision-making, I think Ms Auken pointed to the fact that this is really about the exercising of every citizen's right to participate in our democracy, and of course that is the cornerstone of the inquiry and that is essentially why we're doing it.

A number of Members talked about our inquiry – not an own-initiative inquiry, but because we got complaints in relation to it – on the appointment of the new Secretary-General of the Commission. The Commission has responded to us, and I shall be very shortly responding to them.

I was interested in a comment by Mr Csáky acknowledging that my office can't do everything, and also acknowledging the difficulty that there is sometimes in getting some of my recommendations fully accepted. I should point out that, depending on the year, between 80% and 90% of recommendations are accepted, but there are some that aren't accepted. This can be an issue because in most Member States, with the standards of administration that we see in the EU, it is a relatively rare event that an ombudsman's recommendation is not accepted. I think it doesn't mean that you have to make recommendations that are so easy that everybody accepts them; I think you have to be a little bit brave and not shy away from difficult recommendations. But when there are particularly sensitive ones, then it is important that I get the support of Parliament, and I think that that puts pressure on it.

I recognise the Members talking about Brexit. Yes, I have looked for opportunities that I can appropriately use in my office to support citizens in relation to that. I was pleased that the mapping exercise has been published, and I will continue to work on it and I take note of the other comments that were made.

So thank you again, Members, and thank you President for this opportunity to present my work. I'm really deeply grateful for the support that I get from Parliament for the work that we carry out on behalf of the citizens.

(Applause)

President. – Thank you very much, Ms O'Reilly, for your important work.

La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà giovedì 13 dicembre 2018 alle 12.00.

Dichiarazioni scritte (articolo 162)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – Pirmiausia, būtina pabrėžti, kad Europos Sąjunga vis dar patiria didžiausią ekonomikos, socialinę ir politinę krizę nuo savo įsteigimo. Visos ES institucijos, agentūros ir tarnybos turėtų jausti pareigą užtikrinti visišką skaidrumą ir aukščiausius etikos ir atskaitomybės standartus. Pasak Europos Parlamento pranešėjos, deja, ES institucijų priimtu neveiksmingu požiūriu, taikomu kovojant su skaidrumo trūkumu tiek vykdam ES sprendimų priėmimo procesą, tiek lobistinę veiklą bei sprendžiant kitus svarbius etikos klausimus institucijose, prisidedama prie tolesnio kenkimo ES įvairdžiui, piliečių nusivylimo ir nepasitenkinimo didėjimo. Šioje srityje Parlamento pranešėja priima, kad ES vis dar nepriėmė privalomo ES skaidrumo registro, kad būtų užtikrintas visiškas visų ES institucijų, agentūrų ir trečiųjų šalių skaidrumas, susijęs su lobistine veikla. Be to, pranešėja jį pabrėžia, kad ES teisės aktai dėl galimybės susipažinti su dokumentais labai pasenę. Europos Parlamentas taip pat mano, kad Europos ombudsmenė turi atlikti labai svarbų vaidmenį užtikrinant ES sprendimų priėmimo procesų ir administravimo skaidrumą ir nešališkumą, kad būtų sėkmingai apsaugotos piliečių teisės, ir pritaria Europos ombudsmenės tyrimui dėl neformalių trijų pagrindinių ES institucijų derybų (trišalių dialogų).

Laurențiu Rebega (ECR), în scris. – Ombudsmanul European are un rol esențial în asigurarea transparenței și imparțialității proceselor decizionale și în administrația UE, pentru a proteja cu succes drepturile cetățenilor. Mă îngrijorează faptul că majoritatea anchetelor derulate în 2017 continuă să fie cu privire la transparența, responsabilitatea și accesul public la informații (20,6 %), cultura serviciului (16,8 %) și respectarea drepturilor procedurale (16,5 %).

În condițiile în care Uniunea Europeană se confruntă în prezent cu multiple crize și provocări, toate instituțiile europene ar trebui să asigure transparența deplină în procesul decizional și în activitățile de lobby și cele mai ridicate standarde etice și de responsabilitate. Cu atât mai mult, Curtea Europeană de Justiție a confirmat că principiile de publicitate și transparență sunt inerente procesului legislativ al UE, iar cetățenii trebuie să poată urmări procesul decizional din cadrul instituțiilor și să aibă acces la toate informațiile de interes pentru a-și exercita pe deplin drepturile democratice.

Consider că este nevoie de o transparență deplină a procesului decizional la nivelul Uniunii Europene, întrucât, într-un sistem bazat pe principiul legitimității democratice, toate instituțiile trebuie să răspundă pentru acțiunile lor în fața opiniei publice.

26. Výsledky jednání Petičního výboru v průběhu roku 2017 (rozprava)

Presidente. – L'ordine del giorno reca la relazione di Cecilia Wikström, a nome della commissione per le petizioni, sulle deliberazioni della commissione per le petizioni nel 2017 (2018/2104(INI)) (A8-0404/2018).

Pál Csáky, deputising for the rapporteur. – Mr President, the petitions we receive in the Committee on Petitions (PETI) help us to better assess the impact that EU legislation has on people's daily lives and to find loopholes and problems with the implementation of EU legislation. By acting as a bridge between citizens and institutions, the Committee on Petitions can contribute to both the creation of better legislation and helping people in their everyday lives.

The number of petitions received per year is rather constant, even if it is important to note that the petitions received during 2017 was the lowest number during this mandate.

However, the new system put in place via the PETI portal, which allows citizens to support existing petitions has increased greatly this past year – up from 6 000 users who supported a petition in 2016 to 15 000 users who supported a petition in 2017. This is a very positive trend which means that citizens can show they have support for an issue without having to file a petition by themselves.

It was therefore an important milestone when the petitions network was launched in March 2017. It serves as a useful tool for better follow-up on petitions in parliamentary and legislative work, increases the visibility for the petitions received within the House, and intensifies cooperation with colleagues in the other committees.

The main area of concern of the petitions received during 2017 were environmental matters such as water and waste management, and preservation. This demonstrates the need for proper environmental legislation and implementation. Other areas of concern were fundamental rights, especially voting rights and children's rights, the free movement of persons, and social affairs such as working conditions. The Committee on Petitions had discussions on petitions covering these subjects in various committee meetings during 2017.

The work in the Committee on Petitions is very rewarding, due to the direct contact with citizens. It's a constant reminder of the results of the legislation that we are working on, and for whom we write the laws. It's both interesting and demanding to meet the various petitioners who come to the committee and talk about their problems. We cannot always solve the citizens' problems but we can at least raise awareness of their concerns.

We can all always do better and together we should strive to improve our citizens' support even further. The chair of the Committee on Petitions, Ms Cecilia Wikström, looks forward to continuing this work together with her colleagues until the end of the mandate.

Finally, the chair of the Committee is very pleased with the work done in the Committee on Petitions and the results achieved together. She would like to thank all the colleagues and the Secretariat of the Committee on Petitions for the good cooperation and work done during 2017.

Věra Jourová, *Member of the Commission*. – Mr President, honourable Members, let me begin by thanking Ms Wikström, Mr Csáky and the whole Committee on Petitions (PETI) for the comprehensive report on the activities of PETI in 2017. Like its predecessors in previous years, the report gives evidence of the wide range of issues that petitioners bring to PETI's attention each year, and of the committee's efforts to ensure that the voices of those petitioners are really heard.

The Commission shares Parliament's view that the right to petition is both a fundamental right of all EU citizens and a key element of participatory democracy, allowing for citizens' active engagement in the fields of EU action.

Citizens often turn to the committee as a last resort because they feel that they have exhausted all other avenues, and we, both the Commission and the Parliament, can demonstrate that we listen to their concerns and take them seriously by offering proper responses and, where possible, showing them existing solutions at European or national level. This is a concrete example of how we can collaborate to bolster citizens' confidence and trust in the European project.

However, we should also recognise that there are often cases where the expectations of citizens supersede the powers of the EU. Unmet expectations can lead to frustration and the argument that the EU is simply not up to the task. While this is understandable, though lamentable, it is impossible to answer citizens' calls that go beyond our competences and EU law. It is our collective duty to inform citizens of the possibilities and limitations of EU law in order to stem unfair accusations that the EU doesn't want to listen and/or is unfit to act.

As the report points out, our institutions have built good working relationships in recent years when it comes to handling petitions. Of the petitions declared admissible by the Parliament in 2017, about two-thirds were referred to the Commission for an opinion. In return, the 670 replies that the Commission sent back to the Parliament in 2017 testify to our engagement to support the critical work of the committee, which the Commission takes very seriously.

All Commission replies are prepared with care and are widely consulted upon among its services. Appropriately ranked officials with expert knowledge of the issues discussed participate in the committee's meetings with the aim of providing the most meaningful and up-to-date information in a timely manner.

Here I am therefore pleased to reaffirm the commitment of the Commission to continue our good collaboration and to bring forward the EU added value in the resolutions of petitioners' concerns.

The report calls on the Commission to make proper use of its powers stemming from its role as guardian of the Treaties, and for a timely handling of infringement procedures. The Commission's new enforcement policy sets out a more strategic, effective and proportionate approach to infringement policy to allow us to deliver on our policy priorities. We will give priority to pursuing the most important breaches of EU law affecting the interests of citizens and businesses.

One key development is that we will launch infringement procedures without relying on the EU pilot mechanism unless recourse to this mechanism is seen as useful in a given case. This will allow us to act firmly and quickly when infringements obstruct the key EU policy objectives and to ensure timely handling of infringement procedures.

The main objective of infringement procedures is to ensure that Member States give effect to EU law. These often lengthy procedures are conducted between the Commission and a Member State and are not designed to provide for individual cases.

As guardian of the Treaties, the Commission enjoys discretionary power which allows it to decide to open or not to open an infringement procedure. According to the Treaties, where citizens' rights under EU law are affected at national level they must have access to rapid and effective national redress mechanisms. As the Commission stated in its 2016 communication, national courts are the common courts for upholding EU law and contribute effectively to enforcing it in individual cases.

As for informing the Parliament about ongoing EU pilot investigations and infringement procedures related to petitions, the Commission strives to give as much information as possible in its written replies to Parliament. However, it has to respect the necessary confidentiality with regard to the Member State concerned, as recognised by the Court of Justice.

More generally, the Commission proactively disseminates information on infringements and publishes it on the centralised platform of the Europa website.

The report also touches upon a number of other important issues for which the views of Parliament and the Commission largely converge. Let me only mention the high priority in preserving citizens' rights after the withdrawal of the United Kingdom from the Union, or the protection of the rights of persons with disabilities.

I will, however, end my remarks here once again thanking Ms Wikström and the PETI Committee for your very helpful report. I look forward to hearing the views of the Honourable Members in the debate.

Jarosław Wałęsa, *on behalf of the PPE Group*. – Mr President, I would like to start by saying that the right to submit a petition offers EU citizens the means to address their directly elected representatives. It constitutes, in fact, a bridge between them and the EU institutions. In my opinion, our committee has an important role in raising awareness through a debate, ensuring public participation and cooperation with Member States, and within the House through the petitions network that was launched last year. The subjects raised in the petitions of 2017 pertain mostly to environmental matters, fundamental rights, free movement of people, child welfare and social affairs.

Our work is not limited to the handling of petitions. The Committee organises fact-finding visits and hearings, commissions studies, gives opinions to legislative committees, is a member of the European network of Ombudsmen, and had a role in revising the regulation on the European citizens' initiative. Last year, we dedicated a lot of time to petitions on Brexit, as they encompassed vital contributions to citizens ahead of the negotiations. As a committee we raised important questions to plenary by means of oral questions and resolutions. Here I would like to firmly state that we should stick to our mandate as a committee. I have the impression that some of my colleagues would like to take over the role of legislative committees.

Last but not least, I would like to underline the importance of communication and social media presence on topics that we are dealing with, and the difference between our committee and other services such as SOLVIT, so that our citizens and their enterprises can properly address the alleged breaches of European Union law.

Michela Giuffrida, a nome del gruppo S&D. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, è davvero un piacere per me intervenire in quest’Aula e parlare del lavoro svolto dalla commissione per le petizioni, di cui ho l’onore di far parte.

In questi anni – e lo posso dire perché ormai è normale per noi tracciare una sorta di bilancio del nostro mandato da deputato europeo – abbiamo fatto un lavoro enorme nella commissione PETI, e ringrazio la presidente Wikström e anche la nostra coordinatrice del gruppo S&D, che sempre sono state presenti e costanti in un’opera che alla fine, possiamo dirlo, è un’opera di verità.

Alla commissione, che tra l’altro è la meno ambita, diciamolo con sincerità, tra quelle del Parlamento europeo, proprio perché non si occupa e non produce processi legislativi, approdano casi di ogni tipo e si può dire davvero che il nostro lavoro è un lavoro che a volte diventa quasi investigativo.

Ricordo negli anni i tanti casi trattati, le tante risposte che abbiamo dato ai cittadini europei che a noi si sono rivolti. Ne cito uno per tutti: il caso dei bambini scomparsi in Spagna sotto il regime di Francisco Franco, una vicenda che mi ha segnato, anche personalmente e in modo particolare, sulla quale ci siamo impegnati con una missione che ha avuto momenti toccanti, quando abbiamo incontrato le mamme ormai anziane che ancora cercano questi bambini.

Allora mi sento di dire, commentando questa relazione assolutamente opportuna che abbiamo portato in Aula, che il lavoro della commissione PETI va assolutamente incrementato e intensificato, che la Commissione, ma anche il Parlamento, ci devono dare l’opportunità di lavorare di più e meglio.

Questo si aspettano i cittadini europei e questo sarebbe un magnifico segnale nei confronti degli euroscettici. La commissione per le petizioni è il vero e proprio collegamento tra i cittadini e questa istituzione, il Parlamento europeo. Facciamo in modo che sia sempre più vicina ai cittadini e che rappresenti i veri valori europei.

Νότης Μαριάς, εξ ονόματος της ομάδας ECR. – Κύριε Πρόεδρε, η Επιτροπή Αναφορών πραγματικά είναι η επιτροπή η οποία συνδέεται άμεσα με τους πολίτες. Είναι η μοναδική επιτροπή στην οποία οι πολίτες μπορούν να παρουσιάσουν και να μιλήσουν, κι αυτή είναι μια ποιοτική διαφορά. Παρότι ορισμένοι θεωρούν ότι είναι υποβαθμισμένη επιτροπή, κάνουν λάθος, διότι μέσα από την Επιτροπή Αναφορών ακούγονται τα δικαιώματα, ακούγονται τα αιτήματα των πολιτών, και εμείς ασχοληθήκαμε με πολύ σημαντικά θέματα όπως με τα δικαιώματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες, ασχοληθήκαμε με το θέμα της αρπαγής των παιδιών, ασχοληθήκαμε με το περίφημο Jugendamt, ασχοληθήκαμε με τα κοινωνικά δικαιώματα, την πρόσβαση στα έγγραφα, τον ρόλο που παίζει η Επιτροπή στις γνωστές υποθέσεις «pilot», δηλαδή αυτές οι οποίες αναδεικνύουν ζητήματα παραβίασης του ευρωπαϊκού δικαίου, προστασία του περιβάλλοντος, για την προστασία επίσης των πολιτών από τα φυτοφάρμακα. Νομίζω ότι αυτό είχε σημαντικό αποτέλεσμα, ιδίως για την Ελλάδα, διότι δώσαμε χώρο σε αυτή την επιτροπή και έχουμε όλο και περισσότερες αναφορές, όλο και μεγαλύτερη παρέμβαση από τους Έλληνες πολίτες, παρότι ορισμένοι θεωρούσαν την επιτροπή αυτή ως ήσσονος σημασίας.

Να παρατηρήσω μόνο ότι για άλλη μια χρονιά η Επιτροπή Αναφορών απέρριψε το αίτημα το οποίο υπέβαλα για τη διοργάνωση δημόσιας ακρόασης για το σοβαρό θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων, ένα θέμα που απασχολεί την Ελλάδα, αλλά δυστυχώς για άλλη μια φορά η Επιτροπή Αναφορών δεν έκανε δεκτή την πρότασή μου. Ελπίζω ότι θα ασχοληθεί στο επόμενο διάστημα με τη νέα αναφορά την οποία θα καταθέσω για το ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων, το ζήτημα των γερμανικών οφειλών, που περιλαμβάνουν το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο, τις αποζημιώσεις των συγγενών των θυμάτων που εκτελέστηκαν από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής και τις πολεμικές επανορθώσεις. Είναι ένα θέμα το οποίο θα επαναφέρω το 2019 και ελπίζω ότι αυτή τη φορά η ίδια η επιτροπή μας θα είναι πολύ πιο θετική στην αντιμετώπιση του αιτήματος αυτού, που είναι ένα θέμα το οποίο ζητούν όλοι οι Έλληνες πολίτες.

Ángela Vallina, en nombre del Grupo GUE/NGL. – Señor presidente, durante este último año hemos observado en la Comisión de Peticiones que las denuncias sobre asuntos medioambientales y derechos fundamentales han aumentado hasta el punto de ser las principales fuentes de denuncia por parte de nuestra ciudadanía.

Por desgracia, seguimos viendo una ausencia de interés de los Estados para trasponer o aplicar la legislación correctamente. Hemos visto una actitud irresponsable por parte de las autoridades estatales a la hora de aplicar, por ejemplo, la Directiva sobre la calidad del aire, la Directiva marco del agua, las obligaciones internacionales en ayuda humanitaria, las Directivas sobre protección de los trabajadores precarios, la ratificación del Convenio de Estambul o el respeto al principio de libre circulación de ciudadanos y ciudadanas para evitar expulsiones en Estados miembros.

Tras evaluar tantos casos, que también afectan a mi país, no nos podemos sorprender de la crisis de legitimidad de esta Unión, que estamos viendo y sufriendo actualmente. También me sigue indignando la ausencia de reacción de la Comisión Europea en muchos casos. Es preciso que la Comisión Europea se implique más en sus respuestas, por favor, y con sus acciones. En muchas ocasiones, la Comisión tarda varios años en llevar a los Estados infractores al Tribunal de Justicia. Tenemos que tener claro que, en cuestiones de protección de los derechos fundamentales o medioambientales, de salud, por ejemplo, también, no se deben dilatar los procedimientos de infracción.

Finalmente, reclamo que podamos acceder a toda la documentación posible sobre los procedimientos de investigación abiertos, que se basen en las peticiones y que se refuerce la implicación de las otras comisiones parlamentarias de esta Cámara cuando así se lo exigimos desde la Comisión de Peticiones para informar sobre los temas que también las afectan a ellas.

Ana Miranda, *em nome do Grupo Verts/ALE*. – Senhor Presidente, este relatório sobre as deliberações anuais da Comissão das Petições, em 2017, destaca a tarefa mais importante da nossa comissão: ser a ponte entre os cidadãos e as instituições europeias.

O relatório sublinha a forte preocupação das europeias e dos europeus em relação às questões ambientais, à água, à qualidade do ar nas nossas cidades, mas também temas como a segurança ferroviária. Há que lembrar que, em 17 de janeiro, houve vítimas no acidente mais grave da História europeia nos últimos 25 anos, o acidente em Santiago de Compostela, no meu país.

Para o futuro, penso que é importante que tenhamos uma Comissão das Petições reforçada, onde ainda seja mais óbvio que o papel da comissão deve ser o centro onde os denunciantes podem expressar as suas preocupações aos seus representantes.

A comissão deveria ser mais facilmente acessível e transparente no tratamento das denúncias. Além disso, é muito importante que nós, como eurodeputadas e eurodeputados, possamos ver e ouvir as esperanças no terreno e convidar os peticionários a Bruxelas para apresentarem os seus casos nas reuniões que são o cerne do nosso trabalho nesta comissão no Parlamento Europeu.

Cheguei a este parlamento a 1 de março e tinha a ideia muito clara de voltar a esta comissão parlamentar porque é a melhor do Parlamento Europeu.

Eleonora Evi, *a nome del gruppo EFDD*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, è vero, la commissione per le petizioni è una vera e propria commissione che si apre ai cittadini per ascoltare la loro voce.

L'attività di questa commissione, nel 2017, ha fatto registrare delle prese di posizione molto apprezzabili su problematiche denunciate tramite le tantissime petizioni da migliaia di cittadini europei: penso alla lotta al precariato, al tema della tutela del benessere dei minori, penso alla promozione delle energie rinnovabili e anche ai tanti casi in cui era in gioco la tutela dell'ambiente e della salute umana.

Tuttavia le audizioni compiute, le raccomandazioni formulate e le risoluzioni adottate non possono né devono essere considerate un punto di approdo. All'atto pratico, se non si registrano risultati concreti che comportano un miglioramento reale della vita quotidiana di quei cittadini che si sono rivolti con speranza al Parlamento europeo, non possiamo fermarci qui.

E questa rimane la sfida più grande per la commissione per le petizioni: mettere in atto un'instancabile opera di pressione politica verso le istituzioni europee e nazionali, affinché si dia costantemente ascolto alla voce dei cittadini.

Csaba Sógor (PPE). – Tisztelt Elnök úr! Egy évvel ezelőtt arról beszéltem a Petíciós Bizottság előző évi tevékenysége kapcsán, hogy lakosságarányosan a petíciók legnagyobb számban Romániából és Görögországból érkeznek. Románia előtt csak a nagy tagállamok, Németország, Olaszország és Spanyolország állnak. Sajnálatos módon ebben a tekintetben semmi változás nem történt. 2017-ben a petíciók 5,2%-a Romániából – ezzel az ország a sorban a negyedik – 3,7%-a pedig Görögországból – sorrendben a hatodik – érkezett. Románia az előző évben már az Egyesült Királyságot is lekörözte ezen a téren, ami komoly aggodalomra adhat okot. Érdekesesség továbbá, hogy amennyiben a benyújtók állampolgárságát vizsgáljuk, akkor a sorrend nem változik, az arányok azonban igen: a benyújtók 6,8%-a román, 4%-a görög állampolgár. Ezek a tények egyrészt bizakodásra adnak okot, mert a román és a görög állampolgárok egyre nagyobb arányban élnek az uniós állampolgársághoz kötődő jogaikkal és fordulnak petícióval az Európai Parlamenthez, másrészt arra is rávilágítanak ezek a számok, hogy a nagy tagállamokon kívül Romániából és Görögországból kiugróan sok petíció érkezik, azaz ez a két tagállam külön figyelmet érdemel az Európai Parlament részéről. Az is kiderül a Petíciós Bizottság 2017-es tevékenységéből, hogy a benyújtott petíciók igen nagy számban érintik az alapvető jogok és a jogérvényesülés témaköreit. A környezetvédelem mellett ebben a tekintetben is sok a tennivalója az Európai Uniónak, hiszen a polgárok jogos elvárása, hogy az európai jog az EU területén mindenhol azonos mércé szerint érvényesüljön. Ezért az Európai Bizottság mellett a Tanácsnak, így a tagállamoknak is nagyobb figyelmet kell fordítaniuk a petíciók megoldására. A polgárok végül is ezt várják az európai intézményektől: oldják meg azokat a problémákat, amelyeket jeleznek felénk. Ha erre nem vagyunk képesek, akkor nem bújhatunk különböző jogi magyarázatok mögé és közben elveszítjük a polgárok bizalmát.

Andrejs Mamikins (S&D). – Mr President, it happens to all of us to listen to people disappointed in the EU, blaming Brussels and feeling that nobody cares about their needs. This is partly due to the lack of information about the EU, but also partly due to the lack of reaction from the institutions. Unfortunately, numerous petitions get superficial replies from the Commission, which leads petitioners to conclude that the whole institutional system of the EU is inefficient.

The European Parliament, as the institution receiving the petitions, has a special role to play in the process of turning citizens' claims into a real political change. But to make it a reality, we need to intervene on multiple levels. First, we need to ensure that information on EU law is made available to specific groups of citizens in the most user-friendly way. Information on filing a petition should also be made clearer. Second, we need to make sure that petitions manage to bring a mindful impact on EU policies. Petition is the right of any EU citizen, but we cannot give a right that does not really empower people. Some petitions are closed without people getting a concrete reply. This is the case of numerous petitions on the problem of non-citizenship in Latvia: this is a problem that affects 12% of the population, and has lasted for 27 years already. The only hope of Latvian non-citizens is an efficient reply at the EU level. When the petition becomes the only one and single tool, we cannot allow this single tool to be useless. Third, based on the petition statistics, we need to enhance cooperation with Member State authorities on the matter of implementation of EU law. Petitioners should be at the origin of the claim, but they should also be the final beneficiaries of our replies.

Helga Stevens (ECR). – Voorzitter, collega's, ik treed volmondig de aanbevelingen in het verslag bij dat de Commissie haar bevoegdheden in verband met haar rol als hoedster van de Verdragen naar behoren moet uitoefenen, aangezien die rol van cruciaal belang is voor de werking van de EU voor de burgers. Logischerwijze moeten waar nodig op objectieve en neutrale wijze inbreukprocedures opgestart worden om zo een einde te maken aan situaties waarin het EU-recht niet wordt geëerbiedigd.

Ik dank ook de Commissie verzoekschriften voor het feit dat deze in verschillende bijdragen aan parlementaire verslagen haar advies heeft gegeven over diverse onderwerpen, zoals de Europese toegankelijkheidswet, het Verdrag van Marrakesh tot bevordering van de toegang tot gepubliceerde werken voor blinden en slechtzienden en de Europese strategie inzake handicaps.

Uit het jaarverslag blijkt verder dat voor personen met een beperking de toegang tot het openbaar vervoer en de bebouwde omgeving, en discriminatie op de arbeidsmarkt voor personen met een handicap de meeste problemen opleveren. Dit wijst op het belang van de Europese toegankelijkheidswet die onlangs werd goedgekeurd en die de lidstaten nu moeten omzetten naar nationale wetgeving. Hopelijk zal dat effectief het verschil maken op het terrein.

Verder lijkt het mij dat de lidstaten onvoldoende werk maken van de toepassing van de richtlijn gelijke behandeling in arbeid en beroep van 2000, in het Engels de *Employment Equality Directive*. Gezien het feit dat werk een belangrijke hefboom is voor inclusie van personen met een beperking in de maatschappij, moeten de lidstaten dringend een tandje bijsteken op dit domein.

Bogusław Liberadzki (S&D). – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Ja z satysfakcją to sprawozdanie przeczytałem. Wydaje się, że jeżeli Parlament Europejski jest jedyną instytucją europejską pochodzącą bezpośrednio z wyborów dokonywanych przez obywateli, jest też jedyną albo pierwszą instytucją, do której obywatele mają prawo, a nawet obowiązek, się zwracać i zwracają się. Zwracają się nie wtedy, kiedy jest im bardzo dobrze – nie mamy wielu petycji zgłaszanych przez obywateli np. z Danii czy z Luksemburga – ale wtedy, kiedy odczuwają niesprawiedliwość, kiedy mają problemy, kiedy potrzebują, żeby ktoś po prostu podał im rękę. Zwracają się także w sprawach, które uznajemy powszechnie za sprawy o szerszym aspekcie, ale istotne dla naszego środowiska.

Tutaj pan poseł Mamikins bardzo słusznie podkreślił, że ważne, żeby się one przełożyły na decyzje. Taka jest właśnie nasza rola, żeby traktować te petycje jako źródło informacji, jako sposób zejścia czasami na ziemię. Jednocześnie miejmy świadomość, że nawet jeżeli czasem nie pomożemy bezpośrednio, to przynajmniej wysłuchamy. Samo wysłuchanie też przynosi ulgę bardzo wielu ludziom, którzy uważają, że ktoś im pomógł.

I ostatnia uwaga na temat zaproszenia do Brukseli na wysłuchanie. Mnie się podoba ta idea. Powinniśmy zatem rozważyć także w zapisach budżetowych środki dla komisji na realizację tego postulatu.

Věra Jourová, Member of the Commission. – Mr President, thank you for this debate, which provides proof not only of the importance of the right to petition in our Union but also of the importance of our collective efforts to respond to the concerns that citizens bring to our attention. My choice of the word 'collective' in this context is a deliberate one, as both Parliament and the Commission have key roles to play in this area. And as Vice-President Liberadzki said, there is always something uncomfortable at the beginning: this is always the complaint of people about something wrong; something that they find unjust; something which they would like to see solved. A large number of petitions and a diversity of issues entail a combination of this bad start but also something very good: it is the proof that the people have confidence that if they come to us with their complaint we will do something useful. That we will deal with the complaints, that we will come up with a solution if it is within our power, and that we can come up with a workable solution which will change the situation for the better. This high level of confidence which the people show to us through their petitions is also a very strong commitment for all of us.

So I would like in this context to reiterate that the Commission attaches great importance to the good working relationship built during these years with the Committee on Petitions, and that I take this commitment very seriously and am ready to cooperate further on finding proper solutions to the problems of people. I would like to reassure the Parliament of our continued and strong commitment to cooperate closely together in the handling of petitions.

Pál Csáky, helyettes előadó. – Tisztelt Elnök úr! Ha megengeded, most anyanyelvemet fogom használni.

Miután az Európai Néppárt megkért arra, hogy ebben a témában felszólaljak, engedd meg, hogy három pontban a saját és az Európai Néppárt véleményét összefoglaljam és utána a bizottsági elnök pozíciójából lezárjam ezt a vitát.

Először is szeretném ismét hangsúlyozni minden kollégának a Petíciós Bizottság ennek a Háznak az egyedüli olyan bizottsága, amely közvetlen kapcsolatot tart föl az állampolgárokkal. Nagyon fontos, hogy milyen képet adunk önmagunkról akkor, amikor az állampolgárokkal való viszonyt kialakítjuk, illetőleg az általuk felhozott problémák megoldását próbáljuk megvalósítani. Ezért arra szeretném kérni a Európai Bizottságot is, arra szeretném kérni a többi szakbizottságot is, adjunk komolyabb presztízst a Peti Bizottságnak, vegyük komolyan a Peti Bizottság kéréseit! Úgy gondolom, hogy az a jó munka, ami eddig egyébként megvalósult, az még javítható, és ne feledjük el, hogy a Peti Bizottság lényegében az Európai Unió lelkiismeretként is működhet, hiszen ha problémák vannak és az állampolgárok fordulnak felénk, az a bizalom megnyilvánulása is.

A másik dolog, Elnök Úr, én, tudják, Kelet-Európából, Szlovákiából, egy kis országból jövök – ott is egy kis közösségnek az ország 10%-át kitevő magyar közösségnek vagyok az egyik képviselője –, két alkalommal voltam Szlovákia miniszterelnök-helyettese is, tehát meg tudom ítélni a hivatalok tevékenységét is, és meg tudom ítélni az állampolgárok véleményét és kérését is. Ezért az egyik feladatomban tartom és nagyon örülök, hogy több kollégám a bizottságban csatlakozott hozzám, hogy az emberek jogi tudatát erősítsük, a polgári öntudatát erősítsük. Az, hogyha meg tudnak fogalmazni jól egy petíciót és kiállnak a jogaikért, úgy gondolom, hogy erősíti Európát, mert Európában erős polgárookra van szükségünk.

És a harmadik dolog pedig, kedves Elnök Úr, ha megengeded – és most már mint a bizottság alelnöke, a bizottság képviselője – szeretném megköszönni a kollégáknak az együttműködést a bizottságban, szeretném megköszönni a Parlament plenáris ülésének a támogatását! Idén februárban olyasmi történt, ami még nem: a Petíciós Bizottság javaslatára egy „short resolution”, egy határozat született például az őshonos kisebbségek védelméről, aminek a támogatását szeretném most is megköszönni! Szeretném megköszönni a titkárság tevékenységét is! A titkárság vezetője most átprofesszionálódik egy másik pozícióba, elhagyja a titkárságot Virpi Asszony. Engedjék meg, hogy név szerint is megköszönjem Virpi Asszonynak a tevékenységét. És szeretném azt kérni, hogy a jövőben is kiváló együttműködés legyen a bizottságban, nem politikai szempontok alapján, hanem a tárgyi problémák megvitatása alapján.

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà giovedì 13 dicembre 2018 alle 12.00.

27. Členství ve výborech: viz zápis

28. Zavedení kosmického programu Unie a zřízení Agentury Evropské unie pro kosmický program (rozprava)

Presidente. – L'ordine del giorno reca la relazione di Massimiliano Salini, a nome della commissione per l'industria, la ricerca e l'energia, sulla proposta di regolamento del Parlamento europeo e del Consiglio che istituisce il programma spaziale dell'Unione e l'Agenzia dell'Unione europea per il programma spaziale e che abroga i regolamenti (UE) n. 912/2010, (UE) n. 1285/2013 e (UE) n. 377/2014 e la decisione n. 541/2014/UE (COM(2018)0447 - C8-0258/2018 - 2018/0236(COD)) (A8-0405/2018).

Massimiliano Salini, relatore. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, abbiamo la possibilità di illustrare uno dei programmi, quello relativo alla strategia spaziale dell'Unione europea, che con meno incertezza documenta, io credo, l'utilità di un'Europa forte, di un'Europa dotata di una *leadership* concreta. La grande tradizione spaziale dell'Unione europea ha finalmente l'occasione di realizzarsi attraverso un programma integrato, così come proposto dalla Commissione.

Sono diversi gli elementi su cui si articola il lavoro che abbiamo svolto in questi mesi, lavoro proficuo nel quale abbiamo tentato di fare tesoro della proposta della Commissione, che certamente ci ha messo nelle condizioni di operare in modo corretto.

Innanzitutto il tema del *budget*. Il *budget* proposto dalla Commissione europea è un *budget* importante di 16 miliardi di euro. Abbiamo lavorato per migliorarne, in una certa misura, la capacità di coprire tutte le esigenze che sono emerse, in particolare su Copernicus e, devo dire, una forte discussione sui nuovi programmi, cioè SSA e GOVSATCOM, e mantenendo la primazia in termini di *budget* assegnata, secondo noi correttamente, a Galileo ed EGNOS. Da questo tipo di lavoro la nostra proposta che emerge, come sa, Commissario, ammonta a questo punto a 16,9 miliardi di euro ed è importante che non venga ridotta.

Vi è poi, tra i vari pilastri su cui si articola la strategia spaziale, il tema industriale. L'industria europea nel settore dello spazio ha una capacità di impatto enorme ed è corretta, noi crediamo, la proposta della Commissione di proporre un programma integrato, che metta in relazione solida e strutturata tutti i vari programmi, quindi il programma EGNOS, Galileo, Copernicus e anche i nuovi programmi SSA e GOVSATCOM. Questo genererà, a nostro modo di vedere, efficienza e, dall'altro lato, riduzione dei costi inutili, quindi la riduzione delle inutili duplicazioni e ripetizioni che a volte, in passato, hanno ridimensionato la potenza di fuoco del programma dal punto di vista industriale.

Un secondo elemento centrale dal punto di vista industriale è tutta la partita legata al *downstream*: noi abbiamo la necessità di una diffusione e un uso articolato e dettagliato di tutti i dati e i servizi generati dal programma spaziale. Questo produrrà grande utilità per gli utenti finali e, ovviamente, per tutta l'industria che deve potersi avvalere di questi servizi. Siamo molto forti sull'*upstream*, dobbiamo diventarlo anche sul *downstream*, in modo tale che la filiera sia completa.

Questo è un giudizio che emerge anche dalla valutazione dell'impatto enorme che un buon programma spaziale può avere sulla partita geopolitica. Noi oggi viviamo in un contesto di grave incertezza geopolitica. In estrema sintesi, possiamo dire che un programma spaziale che abbia le caratteristiche suddette consentirebbe di avere quattro grandi punti di vantaggio per l'Unione europea: competitività, innanzitutto, sostenibilità, autonomia – perché no? soprattutto nella gestione di alcuni dati sensibili – e sicurezza. L'articolarsi di questi quattro grandi pilastri genererà il risultato atteso, cioè una vera *leadership* europea attraverso un programma spaziale compiuto, degno di questo nome.

La seconda parte – e chiudo, vado verso la conclusione – che riguarda la fase negoziale che abbiamo affrontato finora, e che affronteremo, è la grande partita della governance. Su questo vorrei dire alcune parole sintetiche ma, a mio modo di vedere, utili e determinate a raggiungere lo scopo.

La Commissione europea ha la responsabilità generale del programma spaziale, ne presidia la sicurezza e coordina tutti gli enti coinvolti nella realizzazione di questo programma, in particolare quella che oggi è la GSA, cioè l'Agenzia che diventerà Agenzia dell'Unione europea per il programma spaziale, e l'Agenzia spaziale europea, che contiene al suo interno, tradizionalmente, le migliori competenze. Quindi l'Agenzia dell'Unione europea per il programma spaziale con competenze aumentate, ma soprattutto un'azione di costante coordinamento da parte della Commissione europea: questi sono i segreti perché la strategia spaziale sia compiuta.

Aggiungo un ultimo elemento perché, Presidente, Commissario, oltre ad essere relatore in commissione ITRE sono stato, e sono anche, relatore per parere della commissione TRAN e quindi riunisco in questo intervento i due elementi, i due corni del problema.

Per quanto riguarda l'impatto importante che abbiamo sui trasporti, nell'ambito della strategia spaziale, non sto a dilungarmi, è evidente, è parte di ciò che ho già detto per quel che riguarda l'industria. Ma pensiamo al tema della sostenibilità, al tema dell'utilizzo dei droni nel miglioramento dei servizi postali, al tema della partita della sostenibilità ambientale attraverso una gestione più attenta e articolata del traffico, soprattutto il traffico su strada. C'è poi il tema degli aerei: vi è la necessità, per quanto riguarda i trasporti aerei, di garantire sicurezza, diminuire il problema delle cancellazioni dei voli, presidiare il tema del rumore – tutte grandi partite che, attraverso un programma spaziale degno di questo nome, l'Europa potrà presidiare.

Per questo vorrei dire grazie: grazie a tutti i colleghi e ai relatori ombra con i quali abbiamo lavorato finora generando compromessi, secondo me, all'altezza della grande sfida e grazie alla proposta della Commissione che ci ha messo nelle condizioni di lavorare correttamente.

Elżbieta Bieńkowska, *Member of the Commission*. – Mr President, first I want to personally thank the rapporteur and also the shadow rapporteurs for their work and for their really devoted support for this file. We see this file as very important for the future position of Europe as a global and competitive space actor.

Let me just briefly say a few words on what the idea behind it was and why we decided to table this proposal. Europe has definitely gained momentum in space. Our space programmes, as we call them, 'flagship' ones – Galileo, Copernicus and EGNOS – are operational. They are on time and on budget. They offer really quality services to users with performances that really exceed expectations – ours and everyone's.

In the coming years, the European space sector will also have to deal with major challenges in relation, of course, with global evolutions on environmental, economic, security and geopolitical levels, and additionally there is a disruptive wave in the making. Of course, it is especially coming from the US, and we also see the emergence of the new private space actors, new business models and new technologies in this field. This is what the space programme that the Commission proposed is all about. Climate change, digitalisation, data economy, security, safety of people and goods, competitiveness of the European space industry, strategic autonomy – that was mentioned before – and technological independence are all issues that are directly linked to the space programme that we are discussing here today.

Following that space strategy that we adopted together and that was endorsed by this Parliament just two years ago, the EU space programme has the following objectives in order to address those key challenges that we are facing. The first very important one is to ensure the continuity of the existing space infrastructure and the services, and at the same time, the development of the new and enhanced ones. The second is to foster an evolution to ensure that our current programmes and projects are responding to the new needs – more precise positioning for connected cars, for example – but also fighting climate change and ensuring more security for Europeans. These are all issues that we want to tackle with our space programmes. Additionally, we want to promote the emergence of the European ‘new space’ approach. This is not about copy-pasting what is done in the US, but to invent a genuine European approach to maintain an innovative European space sector that is able to compete globally. The third point is to adapt to new realities. We must see the space sector as an enabler of our security. That is why we are proposing to launch two new components: space situational awareness (SSA), allowing to protect our satellites in orbit, and GOVSATCOM, to allow secured communication by satellites. We also proposed an element to maintain the EU capacity to have autonomous access to space, relying on EU independent industry – again, it was mentioned by the rapporteur.

For all these priorities, we proposed a budget of EUR 16 billion for the next MFF. This is, of course, an ambitious agenda, but one we think is necessary to make sure that Europe remains the second space power globally. I’m happy that the Commission’s proposal for the EU space programme has been equally supported by the Committee on Industry, Research and Energy (ITRE), but also by the associated committees: the Committee on Budgets (BUDG), the Committee on Agriculture and Rural Development (AGRI), the Committee on Transport and Tourism (TRAN) and the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety (ENVI).

I know that these committees have, in particular, raised some important elements to our discussion: for example, the importance of ensuring the adequate funding necessary to maintain state-of-the-art and innovative Galileo and Copernicus initiatives, and the importance for the European Union to be ambitious on the new programmes, including SSA and GOVSATCOM, as I mentioned. These programmes are really crucial to protect the key interests of the Union, and the Commission noted with great interest the remarks from the committees on the need to ensure sufficient budgets for them. The impact of the space programme on the whole European economy, in particular for small and medium-sized enterprises, but also for mid-caps, and the need to better support space startups, the importance of maintaining an autonomous access to space and the impact of the European space initiatives on the other policy areas – that was also mentioned before – agriculture, transport, of course, environment, climate monitoring, security and defence. I cannot agree more with those comments, so I’m looking forward to this important discussion and to your remarks.

John Howarth, Rapporteur BUDG. – Mr President, the space programme is a good investment for the European Union. It enables Member States to realise technology benefits that are too substantial for any individual Member State, and as well as that obvious economy of scale, the added value created by the space programme is considerable: the direct benefits, for example, of a competitive space sector worth around EUR 60 billion a year, providing 230 000 high-skill, high quality jobs. Value-added benefits already realised in fishing policy, environmental programmes, precision farming, transport and traffic modelling are also contributors of added value. In this way, we get a greater return from EU budgets, and we also get data for better informed budget decision-making.

A couple of cautionary words: the Commission is creating a European Union agency for the space programme from another agency. This carries some risks, we believe, of duplication with the activities of the European Space Agency. A tight definition of that agency’s brief and diligent scrutiny is the way to mitigate that risk. The progress of this departure, along with the adequacy of funding for Galileo, Copernicus and the new streams, should be reviewed at the mid-term of the MFF. And finally, it is worth observing as a cautionary note that some of the discussion has focused on the notion of a uniquely European Union space industry. The trouble is that there’s no such thing as a uniquely European satellite – space is global, and to approach it any other way may well prove an expensive mistake.

Werner Kuhn, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Herr Präsident! Herzlichen Dank, Frau Kommissarin Bieńkowska, aber in besonderer Weise auch dem Kollegen Salini, dass er dieses Dossier, das als Vorschlag der Europäischen Kommission gekommen ist, ein integriertes Weltraumprogramm in Angriff zu nehmen, jetzt auch in die Tat umsetzt.

Ich glaube, es ist wahnsinnig notwendig, dass wir die bestehenden Aktivitäten mit Kopernikus, mit EGNOS, mit GNSS und natürlich mit Galileo miteinander vernetzen und die Daten, die dort zur Verfügung stehen, dann auch für die unterschiedlichen Bereiche ausnutzen können. Ich sage Ihnen: Dieses Weltraumprogramm ist kritische Infrastruktur, und wir können uns nicht mehr auf die Kameraden jenseits des Atlantiks verlassen, auf die wir uns früher verlassen haben. Ich denke, die Kollaboration auch mit Russland und China kann sicher sein, aber Europa braucht im digitalen Zeitalter ein eigenes Weltraumprogramm.

Mit Galileo brauchen wir auch nicht unser Licht unter den Scheffel zu stellen. Wir haben eine eigene Weltraumstation, einen Weltraumbahnhof mit Trägerraketen, der 20. Satellit wird im Jahr 2020 in eine Umlaufbahn gehen, und Galileo ist funktionsbereit und kann Daten liefern – in besonderer Weise für die Schiffssicherheit. Im Verkehrsausschuss haben wir das oft miteinander diskutiert: Ist es notwendig, *pilots* einzusetzen, oder können wir die Schiffsicherheit, ich sage an der Straße von Gibraltar, ich sage am Bosphorus, ich sage im Mittelmeer insgesamt oder auch in der Ostsee an der Kadetrinne auch mit einem solchen Programm gewährleisten? Das ist möglich. Pilotprogramme laufen diesbezüglich schon, und das ist ganz wichtig.

Ich bin stellvertretender Vorsitzender des Fischereiausschusses. Wir diskutieren über eine Kontrollverordnung, die dann sozusagen ein *vessel monitoring system* haben soll. Das geht nur über entsprechende Satellitensysteme die wir haben. Da ist es dann eben auch klar und notwendig, dass die *European Fisheries Control Agency* in Vigo alle Daten dort aufzeichnen kann, die diesbezüglich dann notwendig sind, um eine echte Kontrolle zu haben. Das hat natürlich etwas mit Schiffssicherheit zu tun.

Abschließend möchte ich noch einen Punkt nennen: Wenn wir ein eigenes GPS-System haben, das noch besser ist als das amerikanische, sollte das auf ein Android Samsung aufgebaut werden, damit jeder europäische Bürger auch eine Identifikation mit seinem Kontinent und mit seinem eigenen Weltraumprogramm hat.

Evžen Tošenovský, *za skupinu ECR*. – Pane předsedající, dovolu mi začít poděkováním kolegovi Salinimu. Velmi oceňuji jeho konsensuální přístup. Je dobře, že zpráva bude mít tak širokou podporu, a myslím si, že je to velmi důležité.

Nejprve k otázce řízení programu. Dlouhodobě jsem volal po posílení synergií mezi programy Galileo a Copernicus zastřešených agenturou GSA. Rozšíření bezpečnostní akreditace na jiné programy bylo prvním logickým krokem. Jsem rád, že nyní Parlament půjde dále a svěřuje agentuře další úkoly, jako je marketing nebo kybernetická bezpečnost. Vesmírný program nově schovává všechny vesmírné projekty pod jednu střechu. Opakovaně říkám, že Galileo a Copernicus mají jasnou přidanou hodnotou spolupráce na úrovni Evropské unie. Někteří kolegové vyjadřovali skepsi vůči SSA a zejména složce GOVSATCOM. Já si naopak myslím, že bychom i zde měli jít směrem k většímu rozsahu. Ale současně vnímám omezený rozpočet.

Dále k zapojení třetích zemí. Zde bychom rádi viděli větší flexibilitu vzájemně prospěšnou pro Evropskou unii i pro spřátelené země, se kterými spolupracujeme v oblasti bezpečnosti. Samozřejmě mám na mysli na prvním místě Spojené království, ať již budoucí vztahy budou jakékoliv. K související otázce veřejných zakázek: Pokud máme se třetími zeměmi uzavřenou bezpečnostní dohodu, měli bychom tendry otevřít i pro jejich průmysl. Vnímám i citlivost otázky vlastnictví evropských firem. Musíme zde ale postupovat opatrně, abychom nezničili kosmický ekosystém zahrnující i firmy vlastněné subjekty ze spřátelených spojeneckých třetích zemí.

Caroline Nagtegaal, *namens de ALDE-Fractie*. – Voorzitter, beste commissaris, “The sky is not the limit” zeg ik graag in goed Rotterdam. Zeker niet als het om ruimtevaart gaat. En met dit EU-ruimtevaartprogramma lopen we wereldwijd in de kopgroep. Daar zijn we trots op. Dat gaat dan niet om dromerige Marsreizen, maar echt om concrete vooruitgang waar de hardwerkende Europeaan hier en nu profijt van heeft.

Bijvoorbeeld in mijn eigen lidstaat, Nederland, weten we door de ruimtevaart precies waar en hoe de bodem daalt, zodat we onze dijken en onze infrastructuur goed kunnen onderhouden. Het helpt ons de landbouw nog verder te innoveren, het klimaatprobleem aan te pakken en optimaal gebruik te maken van de ruimte tijdens militaire operaties. Maar er zijn ook zorgen. Alle data die worden geproduceerd, moeten veilig zijn en alleen voor goede doeleinden worden gebruikt. Ons Galileo- en ook ons Copernicus-programma maken veel data op detailniveau beschikbaar en we mogen niet het risico lopen dat de beïnvloeding of toepassing van data ertoe leidt dat onze samenlevingen worden beschadigd.

Met dit pakket gaan we naast geld investeren ook data standaardiseren en openstellen voor onze bedrijven. Zo geven wij de start-ups en ons mkb meer mogelijkheden om versneld door te ontwikkelen. Dat betekent niet alleen betere ruimtevaarttechnieken, maar door de openstelling kunnen we overal verder innoveren. Dit betekent dus landbouw milieuvriendelijker maken met nieuwe technieken, de transportsector schoner maken door de vervoersstromen verder te optimaliseren, en ook onze medische sector kan hierdoor mensen sneller beter maken. De koplopers maken hierin de beste kans, dus met dit pakket gaan wij start-ups en mkb in Europa weer een stapje verder brengen. Kortom: "The sky ain't the limit."

Davor Škrlec, u ime kluba Verts/ALE-a. – Poštovani predsjedavajući, poštovana povjerenice, poštovani kolegice i kolege, želim prvo, na početku, zahvaliti kolegi Saliniju i drugim izvijestiteljima u sjeni na izvrsnoj suradnji u postizanju kompromisnih rješenja da Europski svemirski program bude pokretač razvoja europske svemirske industrije, ali i kompletnog gospodarstva Europske unije.

Sateliti specifične namjene koje imamo u orbiti, naša mreža satelita za navigaciju, ne samo da predstavlja jedan tehnološki iskorak u odnosu na ostatak svijeta, nego i jedan socijalni, društveni iskorak, zbog toga što su ti podaci otvoreni. Radi se od silnoj upotrebi, o silnoj kontroli našeg sustava i ono za što smo uspjeli se izboriti, da taj sustav, uz povećana financiranja, također bude takav i u budućnosti.

Sateliti su, naravno, i područje inovacija, ali ne samo inovacija u tehnologijama i hardveru, oni su inovacija i u razvoju raznih aplikacija i primjena koje oni također donose. Podaci i informacije su danas najveća vrijednost. Prije nekoliko tjedana upravo u Europskom parlamentu predstavljena je publikacija Europske mreže regija koje koriste svemirske tehnologije – 99 primjera kako se podaci iz *Copernicusa* koriste u svakodnevnoj primjeni u našim regijama. To pokazuje prepoznatljivost ne samo regija nego i svih onih poduzetnika i gospodarstava koji su uspjeli te podatke iskoristiti na pravi način.

Galileo, kao okosnica našeg budućeg inteligentnog transportnog sustava, jako je važan, ali moram napomenuti da budžet koji smo osigurali za Svemirsku europsku agenciju mora biti u korelaciji s budžetom koji osiguravamo našim regijama, da budu još uspješnije u korištenju tih satelitskih podataka.

Dario Tamburrano, a nome del gruppo EFDD. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, mi unisco ai ringraziamenti al collega Salini, con il quale abbiamo lavorato molto molto bene.

La relazione votata in commissione ITRE prende in considerazione molte delle nostre richieste e siamo particolarmente lieti di vedere gli *User Fora*, che noi abbiamo proposto, nel testo che stiamo per votare. Gli *User Fora* sono uno strumento cruciale, la voce di coloro che utilizzano i dati forniti dai satelliti.

Vorrei però attirare l'attenzione dei colleghi su una preoccupazione un po' particolare, che è la subsidenza. Ho presentato un emendamento per includere il monitoraggio della subsidenza tra le attività di Copernicus.

La subsidenza, ovvero il terreno che lentamente sprofonda per motivi naturali o antropici, è un fenomeno che si sta diffondendo in tutta Europa. Un solo esempio: Venezia è minacciata dalla subsidenza. La subsidenza può causare gravi danni alle proprietà, alle infrastrutture e all'agricoltura. È un problema non molto conosciuto, perché i nostri sensi non ci avvisano della subsidenza in atto, può farlo solamente un satellite.

Vi chiedo quindi di votare a favore del nostro emendamento 227.

Carlos Zorrinho (S&D). – Senhor Presidente, Senhora Comissária, em articulação com outros programas essenciais no domínio do reforço da capacidade científica e tecnológica da União Europeia, este programa espacial europeu é um instrumento estratégico de afirmação política e económica no novo quadro global.

O objetivo do programa é muito meritório: integrar as diversas iniciativas e programas de implementação e dar-lhes um novo impulso, de forma a assegurar uma posição competitiva da União Europeia nas indústrias do espaço.

Envolve, para isso, não apenas as suas empresas de referência, mas também os centros de conhecimento e a rede de pequenas e médias empresas com elevado potencial neste domínio. Senhora Comissária, o desenvolvimento de uma rede de pequenas e médias empresas disseminadas pelo território da União e com contributos para a estratégia espacial europeia é uma condição de convergência em que vale a pena apostar.

O investimento previsto, como disse, 16 mil milhões de euros para o programa espacial europeu, engloba o orçamento de 9,7 mil milhões de euros para o Programa Galileu e 5,8 mil milhões de euros para o programa Copernicus. Os restantes 500 milhões são destinados a iniciativas no domínio da comunicação governamental por satélite e do conhecimento da situação no espaço. São iniciativas-chave de coordenação, integração e supervisão, mas são claramente subfinanciadas.

A União necessita que todos os seus programas sejam percecionados pelos seus cidadãos pela importância que podem ter na vida quotidiana.

No novo quadro tecnológico, o âmbito da defesa das populações e dos interesses vitais é mais vasto do que o estabelecido pela leitura tradicional dos conflitos do passado e, por isso, estabelecer uma fronteira rígida entre fins civis e os fins de proteção em caso de conflito é um exercício académico. É importante que a ênfase não seja colocada nos usos militares e o relatório em apreciação não o faz.

No entanto, os cidadãos europeus devem poder sentir que, com estes programas, a sua segurança económica, a sua segurança tecnológica e também a sua segurança física são reforçadas.

E esta é também uma mais-valia da abordagem integrada deste programa que não podemos desperdiçar.

Flavio Zanonato (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, mi unisco anch'io ai complimenti fatti al collega che ha seguito questa relazione: il collega Salini ha fatto davvero un buon lavoro.

Con il voto positivo di domani su questo regolamento percorreremo un altro passo essenziale verso l'attuazione di un programma spaziale europeo sempre più integrato, che possa garantire un accesso più autonomo, indipendente e affidabile dell'Europa allo spazio.

Molte cose sono già state dette e le condivido. Sono particolarmente soddisfatto del risultato raggiunto nell'iter parlamentare, anche se credo che bisognerà continuare a essere ambiziosi nei prossimi passaggi legislativi e nelle future iniziative, per permettere all'Europa di essere pienamente al passo con i suoi concorrenti internazionali.

Per questo ritengo che la diplomazia spaziale debba svolgere un ruolo chiave e che sia cruciale valorizzare il ruolo dell'Unione europea nello scenario spaziale internazionale, dando pieno risalto e supporto alle eccellenze raggiunte in questo settore.

È importante riconoscere il peso che i dati spaziali possono avere in settori come l'agricoltura, l'ambiente, la protezione civile, i beni culturali e le infrastrutture, e ne ho nominati solo alcuni. Inoltre, il programma spaziale deve promuovere in modo sempre più capillare l'economia spaziale e valorizzare le applicazioni e l'uso dei dati a beneficio degli utenti, dell'industria europea e delle piccole e medie imprese, favorendo così la crescita, l'occupazione e tutti i servizi per i cittadini europei.

(L'oratore accetta di rispondere a una domanda «cartellino blu» (articolo 162, paragrafo 8, del regolamento))

VORSITZ: EVELYNE GEBHARDT*Vizepräsidentin*

Paul Rübiger (PPE), *Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“*. – Ich möchte mich beim Herrn Zanonato sehr herzlich bedanken, weil er natürlich auch gesehen hat, dass die Wertschöpfungskette im Weltraum eine wichtige Rolle spielt.

Jetzt wollte ich ihn fragen: Wie schaut es hier eigentlich mit den kleinen und mittleren Betrieben aus? Sehen Sie eine Chance, dass auch die KMU, die SME in diesem Bereich in Zukunft intensiver in die Wertschöpfungskette eingebunden werden?

Flavio Zanonato (S&D), *risposta a una domanda «cartellino blu»*. – La ringrazio per questa domanda. Anche se non sono direttamente in grado di gestire questa parte delle potenzialità del programma spaziale europeo, è evidente che tutta una serie di dati che vengono forniti sono in grado di favorire non solo la grande industria, quell'industria che basa la propria attività sulla ricerca e sull'innovazione, ma anche la piccola e media industria, che ha assolutamente bisogno di dati su cui costruire la propria attività e i propri progetti.

Момчил Неков (S&D). – Уважаеми колеги, уважаема г-жо Биенковска, Европейската космическа програма е отговор и е решение на част от въпросите, свързани със земеделието. В селското стопанство има все по-остри тенденции на застаряване на населението, обезлюдяване и произхождащата от тях липса на работна ръка. Също така техниката в сектор с малък марж на печалба е голям разход. Бюрокрацията и проверките на място също са времеви, експертен и ресурсов разход.

Всичко това обуславя по-широко навлизане на технологиите в земеделието, а за това е необходима прецизна и точна информация. Един такъв канал е използването на сателитна технология, данни и снимки. Събраните данни могат да се използват за наблюдение на биологичното разнообразие, ползването на земя, състоянието на селскостопанските култури и почви, както и цялостното развитие на селските райони.

В тази връзка аз смятам, че увеличение на целевото финансиране за „Коперник“ и GOVSATCOM ще спомогне за това да се даде отговор на нуждите на европейското селско стопанство. Мисля, че увеличението можеше да бъде още по-амбициозно, както бяхме предложили в комисията по земеделие, за 18 милиарда евро, но въпреки това подкрепям предложението.

Spontane Wortmeldungen

Νότης Μαριάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, είχα ζητήσει catch-the-eye προηγουμένως και ευχαριστώ που μου δίνετε τον λόγο. Η εξερεύνηση του διαστήματος πραγματικά αποτελεί πρόοδο για τον ίδιο τον πολιτισμό, για την ίδια την οικονομία. Πρέπει να προσέξουμε όμως δύο θέματα: Πρώτον, να μην μπει στην υπηρεσία της στρατικοποίησης του διαστήματος, διότι αυτό θα είναι κάτι πολύ αρνητικό, και, δεύτερον, να μην μπει στην υπηρεσία των επιχειρηματικών κερδών, διότι κι αυτό θα είναι μια κατεύθυνση η οποία δεν θα βοηθήσει γενικότερα την εξερεύνηση του διαστήματος.

Είναι σίγουρο ότι έχουμε εφαρμογές στις μεταφορές, όπως είναι η πλοήγηση για τη ναυτιλία, οι δρόνοι, οι δορυφόροι, που πραγματικά παίζουν σημαντικό ρόλο για τις τηλεπικοινωνίες για τη μετεωρολογία και για την αγροτική οικονομία. Νομίζω ότι το σύστημα Galileo και το Copernicus παίζουν σημαντικό ρόλο. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Διαστήματος προφανώς θα πρέπει να ενισχυθεί αλλά πάντοτε να έχει συνεργασία με τις αρμόδιες επιτροπές και τους αρμόδιους οργανισμούς των κρατών μελών.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Elżbieta Bieńkowska, Member of the Commission. – Madam President, I would like to thank Honourable Members very much for the discussion. I want to start with one sentence: every one of us needs to know that the European Union's space sector has recorded a tremendous achievement in this field. This is really something that we should be proud of and we need to repeat this again and again. Our Galileo and Copernicus programmes are the best genuine system in the world and 10% of our newly established start-ups are rooted and have a base in data given by the European Union from those two programmes – almost 10% of newly established start-ups. This is important data and we all need to keep this in mind.

The current proposal for the space programme creation is another important milestone in the development of the sector. Let me refer to two points. First, on the overlaps between the European Space Agency and our European Union agency for the space programme in Prague. I want to underline and stress very strongly that there is no overlap in our proposal between the role of those two agencies. Our objective was to clarify precisely the competition between those two agencies and, according to this, to make a very slight adjustment in the governance.

We now also have to take the new realities into account of course – Brexit, but also the increasing role of security issues. We are not removing any competition from the European Space Agency. We need to rely on them because they have a lot of genuine and top-quality technical expertise, which is very much needed once the programmes are operational. They need to be managed and be employed by the agency and this will be the European Agency for the space programme in Prague.

On the involvement of third countries, we all know that space is about cooperation and that space is global, as one of you said. At the EU level, it is also about cooperation because what we have achieved in our space programme could not have been achieved by any one Member State alone. We understand this, but of course there are some components of our programmes with some essential security elements which are increasing and growing. We must not be naive but must preserve Europe's strategic interest. We need a kind of flexibility to be on some points strict on the participation of third countries because those security concerns and issues are growing and they take up more and more space in the space programmes.

So I want to call on the Parliament to allow us – and allow the space sector – this flexibility through Article 25 of our proposal.

These were the two points that I wanted to clarify a little bit, but I think that we can all see what a long way we have come since the first space programme was launched. Parliament has been extremely supportive in this direction and now we must keep this momentum going. This is the most important thing.

Our request to you is to have a really constructive and rapid negotiation between the Council, the Commission and Parliament on this really important instrument for European industry, and not only for big companies. This is the most important thing for our start-ups and for our smaller companies, as I explained before. This is important for European citizens – every one of them – and for the European economy. So I very much trust that you will give the mandate to move the proposals to the negotiations tomorrow.

Massimiliano Salini, *relatore*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, signora Commissaria, devo dire che sono fortemente d'accordo con le parole con le quali ha dato avvio a questa sintesi, a questa conclusione.

Noi europei siamo i migliori sulla partita spaziale, ha perfettamente ragione. Le performance delle nostre soluzioni nell'ambito dei programmi più maturi come Galileo e Copernicus documentano la nostra capacità di *leadership* assoluta per le soluzioni con le quali abbiamo occupato la costruzione di infrastrutture veramente importanti nelle costellazioni suddette. Adesso la nostra grande partita riguarda il *downstream*. Mi riferisco solo a questo punto tra i tanti che abbiamo toccato.

Il tema delle applicazioni, ad esempio: l'utilizzo dei benefici derivanti dalla tecnologia di Galileo ci costringe ad essere rigorosi. Oggi molte delle utilità derivanti dalla costellazione Galileo sono sfruttate da applicazioni non europee. I sistemi di geolocalizzazione delle applicazioni che tutti noi abbiamo sugli smartphone sono riferiti ad applicazioni che non nascono in Europa, nascono fuori dall'Europa, e quindi generano benefici fuori dall'Europa, gratuitamente! Si avvalgono dei servizi della nostra costellazione e producono profitti che non stanno qui.

Lei ha citato giustamente le startup e le tante sfide che stiamo vincendo. Vinciamo anche questa del *downstream* e avremo compiuto quel percorso, grazie agli investimenti ingenti, pubblici e privati, che abbiamo generato in questi anni nell'ambito dello spazio, avremo compiuto la parabola e dato all'Europa uno dei programmi che certamente, più di ogni altro, secondo me più di tanti altri, può convincere gli europei dell'utilità dell'Unione europea. L'Unione europea ha nel programma spaziale uno dei suoi più grandi sponsor e quindi difendiamolo come tale.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Donnerstag, 13. Dezember 2018, statt.

29. Zavedení programu Digitální Evropa na období 2021–2027 (rozprava)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über den Bericht von Angelika Mlinar im Namen des Ausschusses für Industrie, Forschung und Energie über den Vorschlag für eine Verordnung des Europäischen Parlaments und des Rates zur Aufstellung des Programms „Digitales Europa“ für den Zeitraum 2021-2027 (COM(2018)0434 – C8-0256/2018 – 2018/0227(COD)) (A8-0408/2018).

Angelika Mlinar, Rapporteur. – Madam President, I'm very glad to be speaking today as rapporteur for the Digital Europe programme which is in fact the first pan-European programme for digital investment of approximately EUR 9.2 billion that will be deployed within the next multiannual financial framework between 2021 and 2027.

First of all, let me thank the Committee on Industry, Research and Energy (ITRE) shadows for the effective, positive and very smooth cooperation we had in committee negotiations. Since the beginning, I very much welcome the Commission proposal as the long-awaited answer to the lack of EU coordination in the digital race with other global competitors such as the US, China and Japan.

Member States are multiplying public and private commitments to acquire state-of-the-art technology and to make it easily available for companies as well as for citizens. However, these efforts are too small on a global scale, and they can result in overlapping actions which we cannot allow since resources would be wasted.

The EU is a pioneer in research and innovation, but our digital single market witnesses a growing demand for advanced digital products, services and professionals without us having the European capacities to answer it. This programme will focus on five objectives to reinforce the digital transformation, proposing more investment in artificial intelligence, super-computing, cyber security, skills and the spread of technology. Companies, especially SMEs, will be able to approach artificial intelligence and innovative solutions within a framework that preserves our European core values. Researchers and developers in the Union will have easy access to high-performance computers without depending on third countries. In this respect, I would like to remind you that of the top 20 super-computers on this planet, only four of them are at the moment located within the European Union.

The European Union needs to count on its own digital serenity when confronted with cybersecurity. We need to catalyse investment to develop within the Union hardware and software applications that ensure a high level of security and also, not to be forgotten, data protection. The programme will also ensure that citizens get the opportunity to acquire advanced digital skills to be able to use the new tools at their disposal, especially in the public administration and public services.

As rapporteur, I would like to highlight the key elements that will ensure the success of the programme.

We will have in place a network of European digital hubs across Europe that will act as a one-stop shop for our companies to easily benefit from the programme. We will counteract the skills gap in our labour market, offering targeted high-level training to upgrade our professionals' competences thus unleashing the creation of new job opportunities. And we will promote our European liberal values by prioritising solutions that are fully in line with EU legislation, especially on data protection, that are based on open licensing policies and open standards, and that respect Union ethical principles as we wait for the release of a set of ethical guidelines by the Commission next month.

Bogusław Sonik, autor projektu opinii Komisji Kultury i Edukacji. – Pani Przewodnicząca! Dla Komisji Edukacji i Kultury program „Cyfrowa Europa” ma ogromne znaczenie, szczególnie jeżeli chodzi o wzmocnienie wiodącej roli, jaką Europa odgrywa na świecie pod względem transformacji cyfrowej i wpływu na kulturę europejską. Ten pierwszy ogólnoeuropejski program cyfrowy będzie korzystny nie tylko dla obywateli, ale także dla przedsiębiorstw, sektorów kulturalnych czy kreatywnych. Jednym z głównych filarów programu są inwestycje ukierunkowane na zdobywanie przez obywateli zaawansowanych umiejętności cyfrowych umożliwiających im dostęp do najnowszych technologii i korzystanie z nich. W ramach tego programu pracownicy będą mieli możliwość zdobywania zaawansowanych umiejętności cyfrowych podczas długo- i krótkoterminowych kursów szkoleniowych oraz staży w trakcie pracy. Cel ten jest szczególnie istotny dla sektora kultury i sektora kreatywnego. Podkreśla również potrzebę zagwarantowania dostępu do najbardziej zaawansowanych technologii i efektywnych technologii cyfrowych, począwszy od sztucznej inteligencji po zaawansowane techniki obliczeniowe. Ważnym punktem jest również zapewnienie synergii między programem „Cyfrowa Europa”, a wszyst-

kimi pozostalými programami objevenými mnoholetními rameny finančními. Ze zřetelů na ambiciózní cíle programu konečné je zajištění odpovídajících prostředků v rozpočtu. Naneštěstí jako členka Komise pro kulturu velmi žaluje, že správní orgán neuvážil jednoho z důležitějších požadavků naší komise o možnostech podpory z tohoto programu programu pro digitální knihovnu Europeana. Digitalizace děl evropských, čehož důkazem je Europeana, stává se důležitou příležitostí pro zlepšení přístupu občanů k evropskému dědictví kulturnímu.

Mariya Gabriel, *membre de la Commission*. – Madame la Présidente, Mesdames et Messieurs les députés, je voudrais commencer en remerciant la rapporteure, Mme Angelika Mlinar. Merci beaucoup pour tout le travail accompli avec les rapporteurs fictifs, merci également du soutien fort que vous nous avez exprimé. Je voudrais remercier les membres de la commission de l'industrie, de la recherche et de l'énergie pour leur vote massif en faveur du rapport sur l'établissement du programme «Europe numérique» pour la période 2021-2027. Ce vote reflète, pour nous aussi, l'importance et la nécessité de ce programme pour le futur de nos citoyens, de nos entreprises, et pour notre leadership européen.

Pour la première fois, nous avons proposé dans un budget de l'Union un programme numérique qui met au premier plan des priorités, lesquelles s'appuient, d'une part sur ce que nous avons déjà réalisé dans la stratégie du marché unique numérique, mais aussi sur une vision, sur une ambition très claire de continuer ensemble à maximiser les avantages de la transformation numérique, à la fois pour nos citoyens, nos entreprises et pour les administrations publiques de l'Union.

Nous avons donc en quelque sorte préparé le terrain, nous avons préparé le terrain avec l'établissement d'EuroHPC, l'entreprise commune pour le calcul à haute performance, avec la proposition d'un réseau européen de centres de compétences en cybersécurité, ainsi qu'avec un nouveau centre de compétences pour l'industrie, la technologie et la recherche en cybersécurité. Ce programme «Europe numérique» est essentiel. Nous devons agir maintenant, sans plus tarder, et redonner à l'Europe les instruments pour assurer notre leadership numérique.

Pour ce faire, soyons clairs, les États membres chacun de leur côté ne seront pas en mesure de faire face à l'ampleur des changements et des investissements nécessaires pour être concurrentiels à l'échelle mondiale. Ici, le mot clé est l'union. Ensemble, mettons nos ressources au service de l'intérêt commun européen. Nous pouvons prendre les rênes de cette transformation numérique et en récolter les bénéfices. C'est dans cette perspective que le programme «Europe numérique» vise à renforcer les investissements numériques dans des domaines clés tels que l'intelligence artificielle, la cybersécurité, le calcul à haute performance ou encore les compétences numériques avancées – vous savez à quel point ce sujet me tient à cœur.

Mais notre approche européenne veut mettre les nouvelles technologies au service de tous nos citoyens, de nos entreprises et des administrations publiques. L'exemple du réseau des pôles d'innovation numérique est un bon exemple de la manière dont tous ces bénéfices doivent atteindre toutes les régions et toutes les personnes qui habitent dans les zones rurales comme dans les zones urbaines.

Il est maintenant temps de joindre le geste à la parole: nous devons augmenter considérablement nos investissements dans l'avenir numérique, ceci est essentiel pour regagner notre leadership. À ce niveau, l'ambition ne sera pas suffisante, il faudra continuer à avoir un soutien large et solide, y compris sur le plan financier. Nous prenons bien note du fait que le rapport présenté aujourd'hui indique que le budget proposé par la Commission devrait être considéré comme le montant minimal pour que le programme «Europe numérique» puisse aspirer à la réussite.

Oui, Mesdames et Messieurs les députés, comme vous, nous sommes convaincus que le programme «Europe numérique», le programme «Horizon Europe», le mécanisme pour l'interconnexion en Europe, en synergie et en complémentarité, nous permettront de soutenir et d'encourager la transformation numérique de notre société européenne. Il est temps d'agir ensemble, pour atteindre ensemble nos objectifs et défendre ensemble les intérêts de nos citoyens, de nos entreprises et de notre économie.

Paul Rübig, *Verfasser der Stellungnahme des mitberatenden Haushaltsausschusses*. – Frau Präsidentin! Ich möchte mich insbesondere bei der Kommissarin Mariya Gabriel sehr herzlich bedanken, weil sie immer wieder neue Initiativen setzt und natürlich genau diese Initiativen nicht nur für unsere kleinen und mittleren Betriebe wichtig sind, sondern vor allem für unsere Bürgerinnen und Bürger, die ja jetzt in der digitalen Welt aufwachsen und erkennen müssen, dass wir eigentlich die reale Welt in der digitalen Welt spiegeln können und dass in der gespiegelten digitalen Welt neue Spielregeln gelten. Die digitale gespiegelte Welt ist berechenbar geworden: mit Algorithmen, mit *artificial intelligence*. Deshalb geht es uns darum, dass wir auch sagen: Okay, was können wir dazu beitragen, dass diese Welt transparenter wird?

Natürlich brauchen wir ein *mapping* der Algorithmen, damit die Menschen verstehen können, welche Aktivitäten

man mit Algorithmen bewältigen kann, dass wir auch jüngeren Menschen, die in die Schule gehen, erklären können, was *coding* ist, dass man das spielerisch erlernen kann. Man muss Bestrebungen seit dem ersten Anstoß sehen, wo wir über Roaming diskutiert haben und Pilar del Castillo Vera und Adina-Ioana Vălean und wir alle dafür gekämpft haben, dass der digitale Binnenmarkt grenzüberschreitend zu vertretbaren Kosten möglich wird.

In Wahrheit war die erste Roaming-Verordnung der Startschuss für den digitalen Binnenmarkt. Ich hoffe, dass wir einen globalen digitalen Binnenmarkt kriegen. Deshalb sollten wir auch mehr Schwerpunkte legen auf die neuen Technologien wie *blockchain* oder *ledger technologies*, weil natürlich die vertrauensbildenden Maßnahmen in Zukunft ganz entscheidend dafür sein werden, ob unsere Kinder in der Lage sind, in diesen Systemen ihre digitale Integrität zu bewahren.

Die digitale Identität ist eigentlich das Wichtigste; das sind die ethischen Prinzipien, die wir in der realen Welt vorfinden, und die wollen wir natürlich auch in der digitalen Welt vorfinden. Ich kann die Kollegin Mlinar nur unterstützen: Hier müssen wir mehr tun.

Jeroen Lenaers, *rapporteur for the opinion of the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs*. – Madam President, this programme is about high-performance computing, artificial intelligence, cybersecurity and advanced digital skills, and I think our message is quite simple: we need to reinforce our capacity in these fields. We need to reinforce our capacity and ensure that it is widely used in our economy and our society. I think that was the main message when the European leaders met in Tallinn and it's also a conclusion that we can widely share in this House.

We already have the Digital Single Market, and the programme we're discussing today has to make sure we get the much-needed investment to match the ambitions of that strategy. It's already important. If we want the EU to play a role in the digital transformations of the future we need to act today and we need to invest today. Already the demand for new technology is growing at a much faster pace in the EU than the supply.

In high-performance computing we see that the lack of adequate resources actually pushes scientists and researchers out of Europe. We have an excellent artificial intelligence community, but it is still underdeveloped compared to other markets. Fragmentation and relatively low public investment in cybersecurity put our society and economy at risk while the European cyber industry remains very fragmented.

From the perspective of the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (LIBE), this last point especially is very important. Cybersecurity is critical to both our prosperity and our security. As our daily lives become more and more digital, they also become more and more exposed, and the risks in recent years have grown exponentially.

Increasing the trust of citizens and businesses in digital communication, in cybersecurity, is an absolute priority for the EU and I'm very happy that with the report that we will vote on tomorrow, with this programme from our Commissioner, this is exactly what we will do. Thank you all and we look forward to voting on this tomorrow.

Pilar del Castillo Vera, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President, I'd like to thank the Commissioner for being here with us today, and thank you very much, too, to the rapporteur – she was an excellent rapporteur and our cooperation with her was excellent.

We now have the first ever Digital Europe programme, and this is something we can congratulate ourselves on. This programme, by investing EUR 9.22 billion, will align the next long-term EU budget 2021-2027 with the increasing digital challenges, providing the digital capabilities needed to seize all the opportunities of the digital transformation.

Who will the main beneficiaries be? The main beneficiaries will be European companies and especially SMEs, setting a precedent for future initiatives. The key capacities that the programme will focus on concerns high-performance computing, artificial intelligence, cybersecurity, advanced digital skills, and ensuring its wide use and accessibility across the economy and society by businesses and the public sector alike. European SMEs will have the possibility to use our future super-computers to perform their data analysis and to exploit the future AI capacity that will lead to innovative businesses and services.

We must not forget that currently the super-computers we use extensively, paying very high fees, are located in third countries. From now on that will be possible here in the European Union. This is a real opportunity to put Europe in the front line of the digital transformation. Now our economy can be the most competitive in the world.

Carlos Zorrinho, em nome do Grupo S&D. – Senhora Presidente, Senhora Comissária, do sucesso da implementação do programa hoje em debate vai depender, como disse, em larga medida, o futuro da União Europeia enquanto espaço partilhado de paz, de liberdade e de democracia.

Como disse o poeta Paul Éluard, o futuro já não é aquilo que foi e, hoje, falhar a inclusão na fronteira tecnológica em áreas como aquelas em que este programa aposta significaria um atraso social, político e económico irreversível.

Por isso, temos de ser profundamente rigorosos e determinados na definição das prioridades, das regras e das metodologias a aplicar. Só uma visão redutora e míope pode pôr em causa o financiamento que, embora seja significativo, ainda assim é diminuto e resulta da falta de ambição global do pacote financeiro da Comissão Europeia.

2,7 mil milhões de euros para desenvolver uma rede potente de computação de alta capacidade; 2,5 mil milhões de euros para reforçar competências na inteligência artificial; 2 mil milhões de euros para desenvolver as capacidades de cibersegurança; 1,3 mil milhões de euros para assegurar a transformação digital na administração pública, tendo o acesso dos cidadãos e cuidados dos serviços como prioridade; 700 milhões de euros para desenvolver as competências necessárias, para que esta informação seja geradora de um significativo volume de novas oportunidades de emprego de alta qualidade, estamos com tudo isto a falar de 9,2 mil milhões de euros. Parece muito dinheiro.

Contudo, quando compramos este investimento potencial com o que está previsto por outras grandes potências, designadamente pelos Estados Unidos, pela China ou pelo Japão, percebemos que, afinal, não é um investimento excessivo, pelo contrário, é um investimento diminuto.

E é também por este diferencial de esforço financeiro que temos de ser particularmente rigorosos na concretização do programa. Como relator-sombra dos Socialistas e Democratas, destaco o excelente trabalho de colaboração com a relatora, que saúdo, e com os outros grupos, que permitiu dar consistência e traduzir num relatório ideias fortes, ideias fortes que queria seguidamente sintetizar.

Em primeiro lugar, não sendo a Europa Digital um programa destinado a desenvolver infraestruturas, precisa de infraestruturas para ter sucesso. E, por isso, é muito importante interligar este programa com outros programas, como os Fundos de Coesão, o Horizonte Europa ou o Mecanismo Interligar Europa.

Em segundo lugar, é muito importante definir um padrão ético forte na avaliação dos projetos financiados pelo programa. No relatório são dados passos importantes neste sentido e que têm de continuar a ser aprofundados, globalmente, no contexto da União Europeia.

A cooperação com países terceiros é outra questão essencial e este relatório dá uma resposta equilibrada, flexível, mas robusta, definindo patamares de relacionamento e critérios claros para a definição de parcerias ganhadoras.

Importa também garantir a dimensão de convergência e inclusão associada ao programa. Por isso, o facto de cada Estado-Membro ter pelo menos um *hub* de inovação e desenvolvimento no quadro da rede europeia é um importante elemento de proteção do equilíbrio geográfico e territorial.

A proteção de dados é também um traço transversal à matriz de desenvolvimento dos objetivos do programa.

Vivemos, Sra. Comissária, Sra. Presidente, um tempo de transição energética e digital que configura uma revolução tecnológica. Uma revolução tem sempre de ser balizada por valores e tem de ter os interesses dos cidadãos como marca d'água do seu desenvolvimento. O aprofundamento das desigualdades, a perceção da injustiça e o medo da mudança têm vindo a afastar os cidadãos do projeto europeu. O Digital Europa tem de ser um programa de conexão e não de exclusão.

Esta semana, como a Sra. Comissária bem sabe, foram conhecidos os primeiros 2 800 municípios europeus que terão conexões garantidas de alta qualidade nos seus espaços públicos no âmbito da iniciativa Wifi4you. Foram 2 800 municípios selecionados entre candidaturas de 13 000 territórios locais.

O programa Europa Digital tem de ser capaz de alimentar a nova rede europeia de serviços para os cidadãos e de defesa desses mesmos cidadãos; tem de ser o embrião de uma identidade digital diferenciada e baseada nos nossos valores comuns. Essa será também a medida do seu sucesso ou do seu insucesso.

Temos todos, os que acreditamos neste projeto de paz e liberdade que é a União Europeia, de cooperar para que se faça acontecer muito com os recursos que temos, mobilizando a sociedade civil e as empresas europeias para este desafio estratégico-chave, o desafio, afinal, de colocarmos a revolução tecnológica e digital ao serviço das pessoas, da descentralidade do planeta, da justiça e da qualidade de vida.

Dario Tamburrano, a nome del gruppo EFDD. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, mi associo ai complimenti dei colleghi che mi hanno preceduto e anche alle considerazioni sull'importanza di questo programma. Forse effettivamente i fondi non sono poi così tanti come sembrano.

Io vorrei anche fare notare una cosa: già in passato tante volte si sono costruite una società e un'economia basandosi su alcune innovazioni tecnologiche e troppe volte non si sono prevenuti quelli che sono gli effetti collaterali. Anche nella transizione al digitale abbiamo degli effetti collaterali che già si stanno manifestando nelle nostre società, visto che ci sono alcune problematiche come il degrado dell'equilibrio psicosensoriale, la frammentazione cognitiva ed emozionale, la distrazione cronica, in modo particolare in bimbi e adolescenti – c'è già un'ampia letteratura medica e scientifica – sono problemi che si accresceranno con la transizione inevitabile al digitale, che però è anche positiva.

Allora forse dovremmo anche cominciare a prendere delle precauzioni. Noi abbiamo presentato degli emendamenti in merito, dato che prevenire è sempre meglio che curare e tornare indietro, poi, è molto difficile. Conto sulla vostra saggezza.

Момчил Неков (S&D). – Уважаема г-жо Председател, уважаема г-жо Габриел, уважаеми колеги, радвам се да видя, че в следващата многогодишна финансова рамка инвестициите в дигитални умения са хоризонтален приоритет. Не трябва да забравяме, че в рамките на Европейския съюз 70 милиона европейци не разполагат с базови дигитални умения. В света на бързоразвиващите се технологии владенето на базови умения се оказва крайно недостатъчно. В този смисъл новата програма „Цифрова Европа“ задава правилната посока, определяйки като една от основните си цели развиването на напреднали дигитални умения.

Смятам, че бюджетът на програмата е достатъчно амбициозен. На мнение съм обаче, че е необходим повече баланс при разпределянето на средствата по отделните пера. Споделям виждането, че целевият ресурс за напреднали цифрови умения е крайно недостатъчен. Финансовото подпомагане по това направление трябва да представлява поне 12% от целия бюджет. Вярвам, че не бива отново да се допуска грешката, при която се инвестират огромни средства за дигитализация, докато в същото време хората не притежават необходимите умения, за да си служат с напредналите технологии.

Що се отнася до хобовете за дигитални иновации, които ще играят ключова роля при изпълнението на програмата, смятам, че освен да се съблюдава географският принцип при тяхното разпределяне, с преференция трябва да се ползват по-бедните и слабо заселени райони в Съюза.

Spontane Wortmeldungen

Νότης Μαριιάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, η ψηφιακή οικονομία πραγματικά είναι το μέλλον της Ευρώπης, διότι έτσι μπορεί να υπάρξει ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Μια ανταγωνιστικότητα που κακώς επί πολλά χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση στηρίχθηκε στην κινεζοποίηση των μισθών. Ευτυχώς τώρα τελευταία το κατάλαβαν ότι πρέπει να επενδύσουν στην ψηφιακή οικονομία, στις νέες τεχνολογίες. Αλλά, για να γίνει επένδυση, πρέπει να υπάρχει μια άνεση στις δημόσιες επενδύσεις. Πώς όμως θα υπάρχουν δημόσιες επενδύσεις, όταν το Σύμφωνο Σταθερότητας δημιουργεί ορισμένα προβλήματα και περιορίζει τα ίδια τα κράτη μέλη στη δυνατότητα να διαθέσουν κονδύλια; Εδώ λοιπόν πρέπει να φροντίσετε να υπάρχει εξαίρεση, να μη μετράει στο έλλειμμα, όταν υπάρχει επένδυση στην ψηφιακή οικονομία και ιδίως όταν θα είναι επένδυση προκειμένου να υπάρξουν δυνατότητες ανάπτυξης της ψηφιακής οικονομίας. Ταυτόχρονα πρέπει να το δούμε και από πλευράς Κεντρικής Τράπεζας, διότι ο

κύριος Draghi αγόρασε ομόλογα εταιρειών οι οποίες δεν έχουν επενδύσει στην ψηφιακή οικονομία. Είναι απλά πράγματα τα οποία πρέπει να δούμε, διότι τα κεφάλαια που επενδύονται, αυτά που αναφέρετε στο πρόγραμμα, δεν επαρκούν, επομένως πρέπει να βρούμε άλλους τρόπους χρηματοδότησης.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Mariya Gabriel, *membre de la Commission*. – Madame la Présidente, tout d'abord, Mesdames et Messieurs les députés, je voudrais vous remercier pour le soutien fort que vous avez exprimé. Le Parlement européen a d'ailleurs toujours apporté ce soutien aux citoyens européens, aux entreprises européennes, aux petites et moyennes entreprises tout comme à nos champions européens.

L'homme au centre de notre politique numérique, l'homme aux commandes, nos valeurs, les questions éthiques, nos chercheurs, nos jeunes, mais aussi les zones rurales, les personnes vulnérables, tous ces mots-clés étaient des mots que vous avez mis en avant et ils sont au cœur du programme «Europe numérique».

Nous pouvons les élever à un niveau supérieur si nous joignons nos forces, et, avec ce premier programme numérique paneuropéen, nous adressons des messages forts à nos citoyens: nous voudrions vous accompagner dans cette transition numérique, nous voudrions retenir nos talents. C'est pour cela que, dans le programme, nous avons des compétences numériques avancées. Ce ne sont pas les compétences numériques de base, attention, nous allons continuer à veiller à ce qu'il y ait des complémentarités dans d'autres parties du budget.

Nous adressons un message fort à nos entreprises: nous croyons en vous, nous voudrions voir grandir nos champions européens. Et nous adressons un message très fort à nos partenaires internationaux: l'Europe est en retard, mais elle a des atouts forts, de la recherche scientifique aux secteurs de l'industrie, pour revenir dans la course.

Il est maintenant temps de procéder rapidement aux négociations interinstitutionnelles et de continuer à ne pas ménager nos efforts pour rendre le programme «Europe numérique» opérationnel ainsi que bénéfique pour les citoyens et nos entreprises. Merci beaucoup à tous pour votre travail. La Commission reste à votre disposition pour que les négociations puissent aboutir le plus rapidement possible.

Angelika Mlinar, *Rapporteur*. – Madam President, I would like to express my gratitude to the Commissioner and all her staff because they have been extremely helpful from the outset, and we hope to continue in that way in the future. Thank you also to my colleagues for the constructive comments they have made and for the cooperative, to-the-point approach in this debate.

As the Commissioner mentioned, I would like to remind everyone that the lead committee voted on the report with a large majority – 57 votes in favour, only 2 against and 3 abstentions – and I would ask the House to vote tomorrow in line with this outcome, thus enabling us to keep the balance that has been reached among all the political groups involved. I'm eager to start the negotiations with our co-legislator and I wish to work with the incoming Romanian Presidency in the same positive and efficient spirit that has prevailed so far.

On a final note, regarding the programme's financial envelope, I have taken the path of being quite a pragmatic rapporteur and I did not table any amendments to the Commission's proposed budget. That approach was also shared by my shadow rapporteurs. I consider that the novelty of the programme will be a key factor in the negotiations on the overall EU budget, and therefore I will advocate keeping the proposed EUR 9.2 billion as a minimum acceptable amount consistent with the programme's needs and ambitions. If we start reducing it, we will get into problems. I'm aware that, most probably, we will not be finalising the Multiannual Financial Framework within this parliamentary term: however, let's keep this in mind in order to have a successful programme in place for the years to come.

(Applause)

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Donnerstag, 13. Dezember 2018, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 162)

Antanas Guoga (PPE), in writing. – It was already time not only to recognise the potential of new technologies and how they can move forward Europe's economy, but also to take action for it to happen. The Programme focuses on five areas – AI, supercomputers, cybersecurity, digital skills and digital transformation of public administration – where the funding should go. I support the Commission's ambition to finally establish such a programme but the proposed amount of EUR 9.1 billion rather limits its ambition. For example, for AI an allocation of EUR 2.5 billion is planned for 2021-2027 to boost Europe's economy and enhance society, and help Europe in the AI race with the US and China.

I believe that unfortunately it will be rather difficult for Europe to become the front runner knowing that the US and China have already invested billions in AI and are planning to continue. By 2030 China plans to build an USD 1 trillion AI industry. Europe needs a clear vision and a common European industrial policy on AI, so the allocation of funds would be successful. Also, I welcome the allocation of funds for digital skills which is crucial for Europe due to an already existing shortage of qualified people in ICT.

Czesław Hoc (ECR), na piśmie. – Program „Cyfrowa Europa” na lata 2021-2027 to ważny element szeroko rozumianego fundamentu pod sferę, która nas już otacza, a która będzie coraz ważniejsza dla wszystkich z każdym kolejnym rokiem. Cyfrowy świat przenika do wielu płaszczyzn naszego życia, od obszaru kultury, przez zdrowie, edukację czy choćby cyberbezpieczeństwo. Dlatego musimy jak najlepiej zagospodarować środki, które określa ten program, by Europejczycy byli przygotowani do życia w tej cyfrowej rzeczywistości, której świat jeszcze niedawno zupełnie nie znał. Musimy być konkurencyjni na arenie globalnej w tej sferze, by nie pozostać w tyle za innymi kontynentami. Musimy tu jednak szczególnie pamiętać o wartościach i o tym, by to człowiek był beneficjentem cyfrowego świata, a nie jego ofiarą czy niewolnikiem. Jest to warunek sine qua non – rozwój tej strefy naszego życia nie może powodować wykluczenia kogokolwiek, szczególnie zaś osób starszych czy z utrudnionym dostępem do dobrodziejstw świata cyfrowego.

Valdemar Tomaševski (ECR), raštu. – Bendruoju skaitmeninės Europos programos tikslu turėtų būti skaitmeninės pramonės transformacijos rėmimas. Taip pat reiktų skatinti geriau išnaudoti pramoninį inovacijų, mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros politikos priemonių potencialą visos Sąjungos verslo subjektų ir piliečių naudai. Pranešėja teisingai pastebi, kad tai yra neišvengiama tam, kad Europa neatsiliktų nuo sparčios pramoninės ir skaitmeninės revoliucijos bei tam, kad galėtume užtikrinti tinkamą mūsų ekonomikos ir visuomenės pasirengimą. Labai svarbu užtikrinti Europos konkurencingumą ir pažangų, integracinį ir tvarų augimą. Norint sukurti gerai veikiančią bendrą skaitmeninę rinką visai Europai, visose valstybėse narėse turėtų būti įvykdytos tam tikros pagrindinės išankstinės sąlygos. Skaitmeninių paslaugų infrastruktūros ir pajėgumų trūkumas vis dar kliudo kurti sklandžias tarpvalstybines paslaugas. Sąjunga ir jos programos turėtų remti ir skirti tinkamas lėšas pagrindinių išankstinių sąlygų įvykdymui ir skaitmeninių paslaugų infrastruktūros sukūrimui. Pradėti reiktų nuo skaitmeninėms paslaugoms ir jų diegimui plačiu mastu vietos, nacionaliniu ir Europos lygmenimis, apimant visus Europos ekonomikos sektorius, reikalingų trūkstančių sąsajų, funkcijų ir požymių išnagrinėjimo. Kibernetinis saugumas yra iššūkis visai Sąjungai, kurio daugiau negalima stengtis įveikti vien suskaidytais nacionalinėmis iniciatyvomis. Europos kibernetinio saugumo pajėgumai turėtų būti sustiprinti, ypač turint omenyje finansinį sektorių.

30. Předložení dokumentů: viz zápis

31. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

32. Ukončení zasedání

Die Präsidentin. – Bevor ich die Sitzung hier schließe, möchte ich mich, weil das die letzte Nachtsitzung dieses Parlaments in diesem Jahr 2018 ist, noch einmal bei allen Menschen, die hier gearbeitet haben, gewirkt haben – auch im Hintergrund, auch die Dolmetscherinnen und Dolmetscher – für die hervorragende Arbeit bedanken. Alle diese Leute sorgen dafür, dass wir gute Beschlüsse fassen können. Ich hoffe, dass wir auch morgen wieder gute Beschlüsse fassen werden, und damit schließe ich jetzt die Sitzung.

(Die Sitzung wird um 22.46 Uhr geschlossen.)

—

Vysvětlivky k použitým symbolům

*	postup konzultace
***	postup souhlasu
***I	řádný legislativní postup: první čtení
***II	řádný legislativní postup: druhé čtení
***III	řádný legislativní postup: třetí čtení

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém v návrhu aktu.)

Zkratky používané pro parlamentní výbory

AFET	Výbor pro zahraniční věci
DEVE	Výbor pro rozvoj
INTA	Výbor pro mezinárodní obchod
BUDG	Rozpočtový výbor
CONT	Výbor pro rozpočtovou kontrolu
ECON	Hospodářský a měnový výbor
EMPL	Výbor pro zaměstnanost a sociální věci
ENVI	Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin
ITRE	Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku
IMCO	Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů
TRAN	Výbor pro dopravu a cestovní ruch
REGI	Výbor pro regionální rozvoj
AGRI	Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova
PECH	Výbor pro rybolov
CULT	Výbor pro kulturu a vzdělávání
JURI	Výbor pro právní záležitosti
LIBE	Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci
AFCO	Výbor pro ústavní záležitosti
FEMM	Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví
PETI	Petiční výbor
DROI	podvýbor pro lidská práva
SEDE	podvýbor pro bezpečnost a obranu

Zkratky používané pro politické skupiny

PPE	skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté)
S&D	skupina Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu
ECR	skupina Evropských konzervativců a reformistů
ALDE	skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu
GUE/NGL	skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice
Verts/ALE	skupina Zelených/Evropské svobodné aliance
EFDD	skupina Evropa svobody a přímé demokracie
ENF	skupina Evropa národů a svobody
NI	nezařazení poslanci